

Universitätsbibliothek Wuppertal

Scholia graeca in Aristophanem

Dübner, Friedrich

Parisiis, 1842

Βάτραχοι

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-5255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-5255)

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Διώνυσός ἐστι μετὰ θεράποντος Ξανθίου κατὰ Εὐριπίδου πόθον εἰς Ἄδου κατιών· ἔχει δὲ λεοντὴν καὶ ῥόπαλον, πρὸς τὸ τοῖς ἐντυγχάνουσιν ἐκπληξιν παρασχεῖν. ἔλθων δὲ ὡς τὸν Ἡρακλέα πρότερον, ἵνα ἐξετάσῃ τὰ κατὰ τὰς ὁδοὺς, ἧ καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὸν Κέρβερον ὄψετο, καὶ ὀλίγα ἄλλα περὶ τῶν τραγικῶν τούτῳ διαλεχθεὶς ἔρμῃ πρὸς τὸ προκειμένον. ἐπεὶ δὲ πρὸς τῇ Ἀχερουσίᾳ λίμνῃ γίνεται, ὃ μὲν Ξανθίας, διὰ τὸ μὴ συννεναυμαχηκέαι τὴν περὶ Ἀργινούσας ναυμαχίαν, ὑπὸ τοῦ Χάρωνος οὐκ ἀναληφθεὶς πεζῇ τὴν κύκλῳ πορεύεται. ὃ δὲ Διώνυσος δύο ὀβολῶν περιουῖται, προσπαζῶν ἅμα τοῖς κατὰ τὸν πόρον ἄδουσι βατράχοις καὶ γελωτοποιῶν. μετὰ ταῦτα ἐν Ἄδου τῶν πραγμάτων ἤδη χειριζομένων ὅτε μύσται χορεύοντες ἐν τῷ προφανεί καὶ τὸν Ἰαχρον ἄδοντες ἐν χοροῦ σχήματι καθορῶνται, ὃ τε Διώνυσος μετὰ τοῦ θεράποντος εἰς ταῦτόν ἔρχεται τούτοις. τῶν δὲ προηδικημένων ὑπὸ Ἡρακλέους προσπλεκόμενων τῷ Διονύσῳ, διὰ τὴν ἐκ τῆς σκευῆς ἀγνοίαν, μέχρι μὲν τινος οὐκ ἀγελοῖως χειμάζονται, εἴτα μέντοι γε ὡς τὸν Πλούτωνα καὶ τὴν Περσέφατταν παραχθέντες ἀλεώρας τυγχάνουσιν. ἐν δὲ τούτῳ ὃ μὲν τῶν μυστῶν χορὸς περὶ τοῦ τὴν πολιτείαν ἐξιῶσαι καὶ τοὺς ἀτίμους ἐντίμους ποιῆσαι χιτέρων τινῶν πρὸς τὴν Ἀθηναίων πόλιν διαλέγεται. τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ δράματος μονόκωλα, ἄλλως δὲ τερπνῆν καὶ φιλόλογον λαμβάνει σύστασιν. παρεισάγεται γὰρ Εὐριπίδης Αἰσχύλῳ περὶ τῆς τραγικῆς διαφερόμενος, τὸ μὲν ἔμπροσθεν Αἰσχύλου παρὰ τῷ Ἄδῃ βραβεῖον ἔχοντος, τότε δὲ Εὐριπίδου τῆς τιμῆς ἀντιποιησαμένου καὶ τοῦ τραγωδικοῦ θρόνου. συστήσαντος δὲ τοῦ Πλούτωνος αὐτοῖς τὸν Διώνυσον διακούειν, ἐκάτερος αὐτοῖν λόγους πολλοὺς καὶ ποικίλους ποιεῖται, καὶ τέλος πάντα ἐλεγχον καὶ πᾶσαν βάσανον οὐκ ἀπιθάνως ἐκάτερος κατὰ τῆς θατέρου ποιήσεως προσαγαγόντος, κρίνας παρὰ προσδοκίαν ὁ Διώνυσος τὸν Αἰσχύλον νικᾶν, ἔχων αὐτὸν ὡς τοὺς ζῶντας ἀνέρχεται. οὐ δεδήλωται μὴ ὅπου ἐστὶν ἡ σκηνή· εὐλογώτατον δ' ἐν Θήβαις· καὶ γὰρ ὁ Διώνυσος ἐκεῖθεν καὶ πρὸς τὸν Ἡρακλέα ἀφικνεῖται Θηβαῖον ὄντα.

Τὸ δὲ δράμα τῶν εὖ πάνυ καὶ φιλολόγως πεποιημένων. ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίου τοῦ μετὰ Ἀντιγένῃ διὰ

SCHOL. ARISTOPH.

Φιλωνίδου εἰς Λήναια. πρῶτος ἦν· δεύτερος Φρύνιχος Μούσαις· Πλάτων τρίτος Κλεοφῶντι. οὕτω δὲ ἐθαυμάσθη τὸ δράμα διὰ τὴν ἐν αὐτῷ παράβασιν, ὥστε καὶ ἀνεδιδάχθη, ὡς φησι Δικαίταρχος.

II.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Μαθὼν παρ' Ἡρακλέους Διώνυσος τὴν ὁδὸν πρὸς τοὺς κατοικομένους πορεύεται, λαβὼν τὸ δέρμα καὶ τὸ σκύταλον, ἀναγαγεῖν θέλων Εὐριπίδην· λίμνην τε διέβαινεν κάτω καὶ τῶν βατράχων ἀνέκραγεν εὐφημος χορὸς. ἔπειτα μυστῶν ἐκδοχῇ. Πλούτων δ' ἰδὼν ὡς Ἡρακλεῖ προσέκρουσε διὰ τὸν Κέρβερον. ὡς δ' ἀνεφάνη, τίθεται τραγωδίας ἀγῶν, καὶ δὴ στεφανοῦται γ' Αἰσχύλος. τοῦτον δ' ἄγει Διώνυσος εἰς φῶς, οὐχὶ μὰ Δι' Εὐριπίδην.

III.

[ΘΩΜΑ ΤΟΥ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ.

Διώνυσος Εὐριπίδου πόθῳ ληφθεὶς καὶ οὐχ ὅτις τ' ἄν ἄλλως θεραπεῦσαι τὸν ἔρωτα, εἰς Ἄδου κατελθεῖν ἠβουλήθη, ὅπως ἐκεῖ τούτῳ ἐντύχῃ. ἐπεὶ δὲ τῆς ὁδοῦ ἄπειρος ἦν, ἔγνω δεῖν εἰς Ἡρακλέα πρόσθεν ἔλθειν. οὗτος γὰρ πάλαι, κελύσαντος Εὐρυσθέως, Κερβέρου χάριν εἰς Ἄδου κατῆι. ἔλθων δὲ καὶ πυθόμενος περὶ τῆς ὁδοῦ, ἤκουσε παρ' αὐτοῦ, ὅπως ἄρα δεῖ κατελθεῖν, χαριεντισαμένου πρὸς αὐτὸν πρότερον. Διώνυσος δὲ καὶ πρὶν ἀπαντῆσαι πρὸς Ἡρακλέα, κατ' αὐτὸν ἐσκευάσθη, λεοντὴν ἐνδεδυμένος καὶ ῥόπαλον φέρων. ὡς οὖν ἤκουσε παρ' Ἡρακλέους περὶ τῆς ὁδοῦ, μετ' ἑαυτοῦ δοῦλόν τινα ἔχων Ξανθίαν, ἐχώρει πρὸς Ἄδην, καὶ πρῶτον μὲν ἐντυγχάνει τῇ Ἀχερουσίᾳ λίμνῃ, καὶ ὄρᾳ ἐν αὐτῇ τὸν Χάροντα μετὰ σκάφους, δι' οὗ τοὺς τεθνεώτας εἰς Ἄδου ἐπέρα. καὶ ὁ μὲν Ξανθίας οὐκ ἐπέεθ' τοῦ σκάφους, διὰ τὸ μὴ τὴν ἐν Ἀργινούσας ναυμαχῆσαι μάχην· πεζῇ δὲ περιήει τὴν λίμνην. Διώνυσος δὲ ἐπιβὰς, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ βατράχων ἀκούσας μέλη παρὰ τὸν πλοῦν, διαπαινοῦται, καὶ αὖθις Ξανθία συγγίνεται, καὶ σὺν αὐτῷ πάλιν ἀβήμενος τῆς ὁδοῦ εὕρισται,

ἂ Ἡρακλῆς αὐτῷ προειρήκει, δυσχερῆ τινα θεάματα· καὶ τοὺς μύστας παρ' αὐτὰς τὰς πύλας τοῦ Ἄδου χορεύοντας. εἶτα ὡς Ἡρακλῆς εἰσελθὼν, καὶ μεταξὺ πολλῶν τούτῳ συμβάντων, παραγίνεται πρὸς Πλούτωνα, καὶ ἔτου χάριν ἤκεν εἰπὼν, ἔσχεν ὑπακούοντα Πλούτωνα, οὐχ ἔν' Εὐριπίδην ἀναγάγη, ἀλλ' ἔν' ἀγωνισαμένῳ Αἰσχύλῳ καὶ Εὐριπίδῳ, ὅστις τούτων ἀριστος τὰ εἰς τέχνην φανείη, τοῦτον αὐτὸς εἰληφῶς ἀνεπέγκη πρὸς βίον. τούτου δὲ γενομένου, καὶ κρείττονος ἀναφανέντος Αἰσχύλου, Διόνυσος τοῦτον λαβὼν ἀνῆλθε.

Τὸ δὲ δρᾶμα τῶν εὖ καὶ φιλοπόνως πεποιημένων. Ἐδιδάχθη δὲ ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος, τοῦ μετὰ Ἀντιγένη, οὗτω δὲ θαυμάσθη διὰ τὴν ἐν αὐτῷ παρά-
15
20
25
30
35
40
45
50
55
60
65
70
75
80
85
90
95
100
105
110
115
120
125
130
135
140
145
150
155
160
165
170
175
180
185
190
195
200
205
210
215
220
225
230
235
240
245
250
255
260
265
270
275
280
285
290
295
300
305
310
315
320
325
330
335
340
345
350
355
360
365
370
375
380
385
390
395
400
405
410
415
420
425
430
435
440
445
450
455
460
465
470
475
480
485
490
495
500
505
510
515
520
525
530
535
540
545
550
555
560
565
570
575
580
585
590
595
600
605
610
615
620
625
630
635
640
645
650
655
660
665
670
675
680
685
690
695
700
705
710
715
720
725
730
735
740
745
750
755
760
765
770
775
780
785
790
795
800
805
810
815
820
825
830
835
840
845
850
855
860
865
870
875
880
885
890
895
900
905
910
915
920
925
930
935
940
945
950
955
960
965
970
975
980
985
990
995

IV.

[ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΔΡΑΜΑΤΟΣ.]

Ὁ παρὼν ποιητής, ὡς ἐν τῷ δράματι τοῦ Πλούτου τῷ τότε τῶν Ἀθηνῶν ἄρχοντι ὀπωσδήποτε χαρίζο-
20
25
30
35
40
45
50
55
60
65
70
75
80
85
90
95
100
105
110
115
120
125
130
135
140
145
150
155
160
165
170
175
180
185
190
195
200
205
210
215
220
225
230
235
240
245
250
255
260
265
270
275
280
285
290
295
300
305
310
315
320
325
330
335
340
345
350
355
360
365
370
375
380
385
390
395
400
405
410
415
420
425
430
435
440
445
450
455
460
465
470
475
480
485
490
495
500
505
510
515
520
525
530
535
540
545
550
555
560
565
570
575
580
585
590
595
600
605
610
615
620
625
630
635
640
645
650
655
660
665
670
675
680
685
690
695
700
705
710
715
720
725
730
735
740
745
750
755
760
765
770
775
780
785
790
795
800
805
810
815
820
825
830
835
840
845
850
855
860
865
870
875
880
885
890
895
900
905
910
915
920
925
930
935
940
945
950
955
960
965
970
975
980
985
990
995

τῷ ποιητῇ δυσφορῶν ὁ Διόνυσος διὰ τὸ ἐν τοῖς Διονυσίοις μὴ εἶναι τραγικὸν ἢ κωμικὸν δεξιὸν ποιητὴν. θθεν καὶ βουλευθεὶς κατιέναι εἰς ἄδου, ὡς Εὐριπίδην ἐκεῖθεν ἀνάξειεν, ἐπὶ Διονυσιακοῖς τοῖς κοθόροις, καὶ λεοντῆν καὶ βόπαλον ἔχων τρόπῳ τοῦ Ἡρακλέους, 5 μετὰ Ξανθίου οἰκέτου, ὄνῳ ἐποχομένου, τοῖς ὄμοις δὲ ἀνάφορον φέροντος, ὁ ἀλλακτὸν δημωδεστέρως καλεῖται, εἰς Θήβας ἢ Τίρυνθα, πόλιν τοῦ Ἄργους, ἀφικνεῖται πρὸς Ἡρακλέα, ὁδοῦς τὰς εἰς ἄδου χρήζων μαθεῖν ἐξ αὐτοῦ καὶ πανδοχεῖα καὶ ἐκτροπὰς, ἅτε 10 τοῦ Ἡρακλέους εἰς ἄδου πρὶν κατελθόντος ἐπ' ἀναγωγῆν τοῦ Κερβέρου· εἰ καὶ δυσὶ γενεαῖς προγενέστερος ἦν Ἡρακλέους ὁ Διόνυσος. παρ' οὗ μαθὼν ὅσων ἔχρηξεν, ἀπάρχεται τῆς πορείας. παρὰ τὴν λίμνην δὲ πεφθακὸς τὴν Ἄχερουσίαν, αὐτὸς μὲν ὁ Διόνυσος 15 δυσὶν ὄβολοῖς περαιούται τῷ Χάρωνι, Ξανθίας δ' ἀνθ' ὧν τῇ περὶ Ἀργινοῦσας οὐκ ἐναυμάχησε ναυμαχίᾳ, τῷ Χάρωνι μὴ ἀναληφθεὶς πεζῇ τὴν λίμνην κύκλῳ περιπορεύεται· καὶ τί δεῖ λεπτολογεῖν τὸ πᾶν τοῦ συγγράμματος τέλος; Διόνυσος ξενίζεται Περσεφόνη 20 καὶ Πλούτῳ, καὶ κρίσιν ποιησάμενος ποιητῶν, Εὐριπίδου καὶ Αἰσχύλου, καὶ ἀριστον τῷ ὄντι Αἰσχύλον νομίσας, καὶ παρὰ προσδοκίαν τοῦτον λαβὼν ἀλλ' οὐκ Εὐριπίδην, αὐθὶς ἐς τοὺς ζῶντας ἀνέρχεται.]

SCHOLIA IN RANAS.

Ὁ Ξανθίας ἐπὶ ὄνου παράγεται καθεζόμενος, ἔχων 25 ἐπὶ τῶν ὄμων ἀνάφορον, ὅπου ἦν τὰ στρώματα. (εὐθὺς ἐν τῇ εἰσβολῇ διαβάλλει τοὺς τε κωμικοὺς ὡς γελοίους χρωμένους καὶ παρατρέποντας τοὺς θεατὰς ἀπὸ τῆς ἀκριβείας.)

1. τῶν εἰωθῶτων : Ἄντι τοῦ τῶν ἐθίμων, ἢ μετοχῇ 30 ἀντι τοῦ ὀνόματος· καὶ Ὅμηρος [Od. A, 213]

τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος

ἀντι τοῦ πινυτός. — εἰωθῶτων : Τῶν συνήθων διαλέγεσθαι εἰς ἡδονὴν τοῦ θεάτρου. Θ. τῶν συνήθων. Br.

2. θεώμενοι : Οἱ θεαταί. Θ. Br. 35

3. νῆ Δι' ὅ τι βούλει γε : Ἴδιον αὐτοῦ τὸ εἰς ταῦτα βλισθαίνειν· ὡς καὶ ἐν δευτέραις Θεσμοφοριαζούσαις [fr. 307] ὁ θεράπων φησὶν

ὡς διὰ γε τοῦτο τοῦπος, οὐ δύναμαι φέρειν
σευὴ τσσαῦτα, καὶ τὸν ὄμον ὀλίβομαι. 40

ἐνταῦθα δὲ φησὶν ὅτι οὐ δύναμαι ἀνέχεσθαι τοῦ θλίβομαι λεγομένου.

4. πάνυ γὰρ ἐστ' ἤδη γολή : Ἄντι τοῦ πολὺ. τὸ δὲ πολὺ, κἂν ἦ γλυκὺ, πικρὸν ἐστίν. (Ἄλλως, ὡς φησὶ ἔλεγε ναυτία, διὰ τὸ ἐπιδαφιλεύειν τὴν παιδίαν ταύ- 45

την. συνεχῶς γὰρ εἰσήγον τοὺς τὰ τοιοῦτα λέγοντας.)
— χολή: Λύπη. D.

5 6. ἀντὶ τοῦ χωρὶς τοῦ εἰπεῖν θλίβομαι. R. ἀντὶ τοῦ
ἀνευ εἰπεῖν πιέζομαι. V.

6 6. γέλοισιν Ἄττικῶς, γελῶσιν δὲ κοινόν. ἡ δὲ σημα-
σία ἡ αὐτή.

8. μεταβαλλόμενος: Ἀντὶ τοῦ μεταφέρειν, μετα-
τιθεῖς ἀπὸ ὧμου εἰς ὦμον. τάνάφορον δὲ ζύλον ἀμφι-
κοῖλον, ἐν ᾧ τὰ φορτία ἐξαρτήσαντες οἱ ἐργάται βα-
10 στάζουσι. — μεταθέμενος τὸ ἐπὶ ὧμου φορτίον. Θ.
χεζητιᾶς: Μέλλεις ἀποπατεῖν. Vict.

9. (μηδ' ὅτι τοσοῦτον: Μη οὕτω ποιήσαιμι καίτοι
ἄχθος τοσοῦτον φέρων.)

10. ἀποπαρδῆσομαι: Εἰς τὸ αὐτὸ κατήντησεν ὡς
15 δῆθεν ἄκων. — καθαίρησαι: Καταθιβάσει ἀπὸ τοῦ
ὧμου. Θ. Vict. καθαίρω παροξυτόνως τὸ ἀποπλύνω,
καθαίρω δὲ περισπωμένως τὸ καταβάλλω. Θ. Vict.

11. πλήν γ' ὅταν μέλλω ξεμεῖν: Οἶον, εἰ θλιωὺς λέ-
γεις, τότε εἰπέ, ὅτε μέλλω ξεμεῖν, ἵνα ἅπαξ ἐμέσω
20 καὶ μὴ καὶ τότε ὅτε λέγεις. Ἄλλως, τότε, φησί, λέγε,
ἐὰν θέλῃς, ἐπιτηρήσας, ὅτε μέλλω ξεμεῖν. ῥᾶστα γὰρ
ἂν ξεμεύσαιμι, ἐὰν εἴπῃς.

13. Φρύνιχος: Δίδυμός φησιν ὅτι νῦν Φρυνίχου τοῦ
κωμικοῦ μέμνηται, ὡς παρ' ἕκαστα ἐν ταῖς κωμωδίαις
25 φορτικευομένου. ἔστι δὲ πατὴρ Εὐνομίδου. κωμωδεῖται
δὲ καὶ ὡς ξένος, καὶ ἐπὶ φαυλότητι ποιημάτων, καὶ ὡς
ἀλλότρια λέγων καὶ ὡς κακόμετρα. Εἰσι δὲ καὶ ἄλλοι
τρεῖς Φρύνιχοι. (Φρύνιχος δὲ ὁ κωμικός οὐδὲν τούτων
ἐποίησεν ἐν τοῖς σωζομένοις αὐτοῦ· εἰκὸς δὲ ἐν τοῖς
30 ἀπολωλόσιν εἶναι αὐτοῦ τοιοῦτόν τι.)

14. Λύκις: Κωμωδίας ποιητής. ὡς ψυχρὸς κωμω-
δεῖται· λέγει δὲ αὐτὸν καὶ Λύκων· οὐ οὐδὲν φέρεται.
(Ἄλλως, ὁ δὲ νοῦς, εἴπερ ποιήσω μηδὲν ὦν οὗτοι εἰώ-
θασιν ποιεῖν τοῖς σκευοφοροῦσιν ἵνα τὸ φέρουσι σημαίνῃ
35 πτόσιν δοτικὴν. Ἄλλως.) τριχῶς λέγεται. ἡ γὰρ
σκευοφοροῦσιν, ἡ σκευὴ φέρουσιν, ἡ [σκευοφοροῦσιν.
ἀντὶ τοῦ] σκευοφόρους ἄνδρας ποιοῦσιν. ἔστι δὲ βε-
βιασμένος ὁ λόγος, εἴπερ ποιήσω μηδὲν ὦν οὗτοι
ποιοῦσι, σκευοφοροῦντας εἰσάγοντες μετὰ πολλῶν.
40 περιλείπεται οὖν ἀκούειν ἀπλῶς ὦν οὗτοι εἰώθασιν
ποιεῖν τοῖς σκευοφοροῦσιν, ἵνα τὸ σκευοφοροῦσι ση-
μαίνῃ πτόσιν δοτικὴν. — καὶ αὐτὸς ὡς κακὸς ποιητῆς
κωμωδεῖται. V.

15. σκευοφοροῦσ': Τοῖς. E. καὶ οὗτοι οἱ τρεῖς κωμι-
45 κοὶ εἰσὶ ποιηταί, σκευοφοροῦντας εἰσάγοντες ἐν ταῖς
κωμωδίαις καὶ αἰσγρά ποιοῦντας. E.

17. τῶν πράξεων τῶν ἀπατηλῶν. Θ. εἰρωνεία.
πανουργεμάτων, ἀπατηλῶν ποιημάτων. M.

18. πλεῖν ἢ νιαυτῶ: Παρὰ τὸ Ὀμηρικόν [Od. T,
50 360]

αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγρησάσκουσιν.

καὶ τὸ [Od. O, 357] « ἐν ὧμῳ γήραϊ θῆκε. » διὰ τὴν
ἀγδίαν οὖν γηράσκω, φησίν.

19. ἄρ' ὁ πράχλος οὕτως: Ὁ Ξανθίας ἀγθόμενος
ἐφ' ᾧ βαστάζει φόρτω λέγει.

20. ὑπὸ τοῦ φορτίου ἔρει. Θ.

21. ἀλαζονεία. R. V. ἡμετέρα ἀτιμία αὐτοῦ ἀλαζο-
νεῖα καὶ ἔπαρσις. Θ.

22. υἱὸς Σταμνίου: [Δεόν εἰπεῖν υἱὸς Διὸς Στα-
μνίου εἶπε παρ' ὑπόνοιαν, ἐπειδὴ ὁ οἶνος ἐν σταμνίῳ
βάλλεται. ὁ δὲ Διόνυσος εἰς τὸν οἶνον ἀλληγορεῖται.]
(σταμνία καὶ στάμνους τοὺς ἀμφορεῖς τοῦ οἴνου φασίν.
παίζει δὲ ἅμα καὶ πρὸς τὸ σχῆμα ὅτι υἱὸς εἰμι στα-
10 μνίου. Ἄλλως.) ἐπαίξεν, ἐπεὶ ὁ κέραμος ἐν ἑαυτῷ
βαστάζει τὸν οἶνον ὡς περ παῖδα καὶ τρέφει.

23. τοῦτον δ' ὄχῳ: Ὀχεῖσθαι ποῖω· ἐπὶ τοῦ ὄνου
γὰρ ἦν καθήμενος ὁ Ξανθίας· [νοεῖται δὲ τι καὶ αἰ-
15 σχρόν· ἀντὶ τοῦ, ἐπιβαίνω αὐτόν. — ὄχῳ μὲν ἐνεργη-
τικῶς τὸ ἀφροδισιάζω καὶ ὄχεῖω τὸ αὐτὸ, καὶ τὸ
πρᾶγμα ὄχεια. ὄχουμαι δὲ παθητικῶς ἦτοι ἐπιβάτης
εἰμι καὶ ἐφ' ἵππου κάθημαι ἢ ἐτέρου τινός. καὶ ἀπὸ
τούτου ὄχημα τὸ ἄρμα. Οἱ δὲ Ἄττικοι τὸ ὄχεῖν ἐνεργη-
τικὸν καὶ ἐπὶ τοῦ ὄχεῖσθαι ποιεῖν ἐκλαμβάνουσι καὶ
20 ἐπιβάτην καθιστάναι ἕτερον, ὡς καὶ ὁ Ἀριστοφάνης
ἐνταῦθα « τοῦτον δ' ὄχῳ » ἀντὶ τοῦ ὄχεῖσθαι ποῖω. Θ.]

25. ὄχεῖ: ἀντὶ τοῦ βαστάζει. R. V. ἐπ' ὄχηματος
φέρῃ. Vict.

28. οὐ δῆθ' ὃ γ' ἔχω γῶ καὶ φέρω: Ἐπάνω γὰρ
25 τοῦ ὄνου καθεζόμενος ὁ οἰκέτης, ἐβάσταζε τὸ ἀνάφορον.
τινὲς εἰς τὸ φέρω δύο στιγμὰς ποιοῦσιν, ἀφαιροῦντες
τοῦ μὰ τὸν Δί' οὐ τὴν μίαν στιγμὴν.

30. πιέζεται: Κατηνέγθη ὄμως καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὸ
πιέζομαι.

32. ἐν τῷ μέρει σὺ τὸν ὄνον: Ἀντὶ τοῦ, κατὰ τι μέ-
30 ρος, (ἢ ἐν τῷ ἴσῳ μέρει) κατὰ τὴν ἀμοιβὴν βάστασον
τὸν ὄνον.

33. (τί γὰρ ἐγὼ οὐκ ἐναυμάχουν: Πρὸς τοὺς χρόνους,
ὅτι τῷ προτέρῳ ἔπει ἐπὶ Ἀντιγένους περὶ Ἀργίνουσαν
35 ἐνίκων ναυμαχίᾳ οἱ Ἀθηναῖοι συμμαχούντων δούλων,
προκακωθέντες ἄλλαις ναυμαχίαις, οὐστίνας ἤλευθέ-
ρωσαν· πρὸς τοῦτο οὖν χαριεντιζόμενος λέγει, ὅτι εἴπερ
ἐνεναυμάχηκεν, κἂν ἀφείμην ἐλεύθερος, ὥστε οἰμῶζειν
ἂν ἐλεγόν σοι. ἡ δὲ Ἀργίνουσα, πόλις τῆς Αἰολίδος,
40 ἀντικρὺ δὲ Λέσθου κειμένη καὶ Μαλιας καλουμένης
ἄκρας.)

35. (κατάβα πανούργε: Τὸ γ, ὅτι κατάβα φησί.
πρὸς τοὺς ἀξιούντας, ὅτι κατάβηθι λέγεται μόνως. τὸ
δὲ πανούργε, ἡμεῖς μὲν μετριώτερον φαμέν, Ἄττικοί
45 δὲ ἐπὶ σφοδρᾶς βλασφημίας.)

38. ὡς Κενταυρικῶς: (Πρῶτον μὲν ἕως τούτου ὑπα-
κούων τῷ Διονύσῳ λέγει ὁ Ἡρακλῆς, ἐνήλαθ' ὅστις·
εἶτα τὴν ὄψιν καταπλαγείς τὸ μὲν ἀκόλουθον οὐκ ἀνε-
πλήρωσεν, εἰπὼν ὅστις ἐστίν, ἀλλὰ θαυμάσας ἐπηρώ-
τησε τίς εἴη.) ἀντὶ τοῦ ἀκόσμως καὶ ὑβριστικῶς, ὅτι
60 καὶ οἱ Κένταυροι ὑβρισταί. καὶ τοῦτο οἶδεν Ἡρακλῆς
ἐκ τῆς πρὸς αὐτοὺς μάχης. τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ μαλακῶς
εἰρωνεύεται γὰρ ὁ Ἡρακλῆς. ὁ γὰρ Διόνυσος μαλακῶς
18.

- καὶ τρυφήλος. — Κενταυρικῶς : Λίαν ἀγρίως, δίκην Κενταύρων. Θ. ἀτάκτως. *Vict.*
39. ὅστις : Ἦν. *Vict.* πρὸς τινὰ τῶν ἑαυτοῦ παίδων τοῦτο φησιν, οὕτω τῆς θύρας ἀνοίγεισης. *Vict.*
40. ὁ παῖς : Ὁ Διόνυσος νεύει πρὸς τὸν Ξανθίαν, καὶ λέγει μειρακευόμενος, ὡς δεισαντος αὐτὸν τοῦ Ἡρακλέους. καθόλου γὰρ τοιοῦτον εἰσάγουσι τὸν Διόνυσον, ὡς ὄντα δειλὸν, (μόνον δὲ καυχηματίαν). — ὁ παῖς : Ὡ παῖ. *E.*
41. μὴ μαίνιοί γε : Δίδυμος ἀντὶ τοῦ, μὴ μανείης. πιθανώτερον δὲ ἀντὶ τοῦ, ὑπέλαβέ σε μαίνεσθαι ὁ Ἡρακλῆς. Ἄλλως. μὴ οὕτω μανείης, ὡς ὑπολαβεῖν σε τὸν Ἡρακλέα φοβηθῆναι.
46. ἐπὶ κροκωτῶ : Διονυσιακὸν φόρεμα ὁ κροκωτός. ἐφόρει δὲ λεοντῆν, ἵνα ἦ φοβερός ὡς Ἡρακλῆς. Ἡρακλέους γὰρ φόρεμα ἦ λεοντῆ. [κροκωτῶ, γυναικείῳ ἐκ πῆνης ἐνδύματι.] — γυναικείῳ ἐνδύματι ἐκ μετάξης. Θ. *E.*
47. τίς ὁ νοῦς ἀντὶ τοῦ τί ὁ νοῦς θέλει εἶναι. *V.* ποία δὲ διάνοια. *G.*
- κόθορνος : Τινὲς ὅτι ὁ κόθορνος εἰς ἀμφοτέρους τοὺς πόδας ἀρμόζει, οἱ δὲ ὅτι ἀνδράσι καὶ γυναιξὶν ἀρμόζει. (ἔνθεν καὶ Θηραμένης κόθορνος ἐλέγετο, ὅτι τοῖς καιροῖς καθομιλεῖν δύναται. ὁ δὲ Ξενοφῶν ἐν Ἑλληνικοῖς [2, 3, 31] ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶν ἀρμόζειν αὐτὸν φησιν. ἐκπλήττεται δὲ ὁ Ἡρακλῆς ὄρων τὴν ἄτοπον ταύτην σκευὴν, καὶ ὅτι τὰ ἀμικτα ἔμιξεν. ὁ μὲν γὰρ κροκωτός καὶ ὁ κόθορνος γυναικεῖα ἐστίν, ἡ δὲ λεοντῆ καὶ τὸ ῥόπαλον ἀνδρῶν.)
48. ἐπεβάτευον Κλεισθένης : Παίζει. λέγεται γὰρ καὶ ἐπὶ νεῶς τὸ ἐπιβατεύειν καὶ ἐπὶ συνουσίας κατὰ μεταφορὰν τῶν ἀλόγων ζώων, ἃ ἐπιβαίνοντα συνουσιάζει. Ἄλλως. Κλεισθένης ὁ Σιθυρτίου ἐπ' αἰσχρότητι κωμωδεῖται. ἦν δὲ λείος τὸ γένειον· διὸ καὶ εὐνοῦργον εἰκάζει αὐτόν. (Ἄλλως. τὸν Κλεισθένην καὶ ἐπὶ τοῦ πασχητιῶν κωμωδοῦσιν. ἐμφαίνει οὖν ὅτι εἰ κατὰ στρατεῖαν ἀπεδήμουν, μετὰ Κλεισθένης ἀν' ἐστρατευσάμην. καὶ τὸ ἐπεβάτευον ἐκεῖνον, κακεμφάτως. ἐστρατήγησε δὲ νεωστὶ καὶ ἐνίκησεν οὗτος.)
49. κατεδύσαμεν : Ἐβυθίσσαμεν εἰς τὴν θάλασσαν. *Victor.*
51. σφῶ νῆ τὸν Ἀπόλλω : Θαυμάζω (καὶ ἀπιστῶν) λέγει ὁ Ἡρακλῆς τὸ σφῶ. τινὲς δὲ εἰς τὸν Ἀπόλλω δύο στίζουσι καὶ εἰς τὸ ἐξηγηρόμην.
- κᾶτ' ἔγωγ' ἐξηγηρόμην : Σκώπτει τὸν Διόνυσον. καὶ ἔγωγ', φησὶν, ἀνέστην ἐξ ὄνειρου· δηλῶν ὅτι ὄναρ ταῦτα ἔπραξεν. οἱ δὲ φασὶν ὡς ὁ Διόνυσος ταῦτα λέγει, κᾶτ' ἔγωγ' ἐξηγηρόμην, ὡς τῶν ἐπίτηδες ψευδομένων ἐπιλεγόντων τοῦτο, καθ' ὃ δηλοῦται ὅτι ἐνυπνίῳ ἔοικε τὸ λεγόμενον. οἱ δὲ τῶ Ἡρακλεῖ προσνέμουσι τοῦτο, [οἱ δὲ τῶ Ξανθία. καὶ τὸ, νῆ τὸν Ἀπόλλω, τῶ Διονύσω. μόνον γὰρ τὸ σφῶ λέγειν τὸν Ἡρακλῆν.] — σφῶ : Ὑμεῖς οἱ θηλυμανεῖς. ἐξηγηρόμην : Ἐξηγειρόμην ἐξ ὕπνου. Θ. *Br.*, *Vict.* ἐξ ὕπνου. *E.* τὸ ἐξηγηρόμην λέγει δεικνὺς αὐτόν, ὅτι ὄνειρα φθέγγεται. *E.*
53. τὴν Ἀνδρομέδαν : (Τῶν καλλίστων Εὐριπίδου δράμα ἢ Ἀνδρομέδα.) διὰ τί δὲ μὴ ἄλλο τι τῶν πρὸ ὀλίγου διδαχθέντων καὶ καλῶν, Ὑψιπύλης, Φοινισσῶν, ἢ Ἀντιόπης; ἡ δὲ Ἀνδρομέδα ὀγδῶν ἔτει προεσιθλήθεν. ἀλλ' οὐ συκοφαντητὰ ἦν τὰ τοιαῦτα.
54. ἐπάταξε : Ἐπλήξε. *Vict.*
55. μικρὸς ἠλικὸς Μόλων : (Παίζει. ἔστι γὰρ μεγαλόσωμος ὁ Μόλων. Ἄλλως. Δίδυμός φησιν ὅτι δύο Μόλωνες εἰσιν, ὁ ὑποκριτὴς καὶ ὁ λωποδύτης· καὶ μᾶλλον τὸν λωποδύτην λέγει, ὅς ἐστι μικρὸς τὸ σῶμα. Τιμαχίδας δὲ τὸν ὑποκριτὴν λέγεσθαι νυνὶ Μόλωνα.)
56. γυναικὸς οὐ δῆτα : Τινὲς ἀπὸ τοῦ γυναικὸς ἀμοιβαῖα ποιῶσι, τινὲς δὲ ὄλον φασι τὸν Ἡρακλέα λέγειν, λογιζόμενον τίνος ἠράσθη Διόνυσος. τοῦ δὲ Διονύσου εἰπόντος τὸ ἀτταταί, ὁ Ἡρακλῆς ὑποπτέει ἀνδρὸς ἐρασθῆναι Κλεισθένης τὸν Διόνυσον.
57. (ἀτταταί : Γράφεται ἀππαταί. διὰ τούτου συγκαταθεμένου τοῦ Διονύσου καὶ ὁ Ἡρακλῆς ἐπήνεγκε, 20 μὴ τοῦ Κλεισθένης, διὰ τὸ, ἐπεβάτευον Κλεισθένης.) — ξυνεγένου : Αἰσχρῶς ἠνώθης. *Vict.*
58. (οὐ γὰρ ἀλλ' ἔγω κακῶς : Ἀντὶ τοῦ καὶ γὰρ ἀλλὰ. τὸ ἀλλὰ παρέλκει Ἀττικῶς. ἀντὶ τοῦ, ἔγω γὰρ κακῶς.) — Ἄλλως. οὐ γὰρ ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ καὶ γὰρ 25 ἀλλὰ. Καλλίμαχος « οὐ γὰρ ἀλλ' ἦκω. » *V.* οὐ γὰρ τοῦτο ἐστίν. *C.* οὐ γὰρ τούτου ἐπιθυμῶ, ὃ λέγεις· ἀλλὰ κακῶς ἔγω. *D.*
59. ἐπιθυμία ἢ ἀγάπη. *V.*
61. δι' αἰνιγμῶν : Ἀντὶ τοῦ δι' ἀσαφείας. *R. V.* αἰ- 30 νιγμάτων. Θ.
63. ἔτνος : Ὀσπρίου πσινοῦ. ὡς ἀδηφάγον δὲ τὸν Ἡρακλέα κωμωδοῦσι. (τὸ δὲ ἔτνος εἶδος ἀθάρας.) [οἱ δὲ ἀνδρεῖοι καὶ πρὸς τὰς μάχας θαυμαστοὶ ἔτνος ἐσθίουσιν ὡς συντελοῦν αὐτοῖς πλεῖστα, ὡς οἱ περὶ ταῦτα δει- 35 νοὶ λέγουσιν.]
64. ἐτέρα φράσω : Διδάσκω οἶως ἐρῶ, ὑποβαλὼν σοι τὸν ἔρωτα τοῦ ἔτνος. ἀντὶ τοῦ ἄλλω τινὶ ὑποδείγματι, ὅσον ἄλλω τρόπῳ. ἔστι δὲ τὸ ἡμιστίχιον ἐξ Ὑψιπύλης Εὐριπίδου. 40
67. (καὶ ταῦτα τοῦ τεθηγκότος : Τινὲς βούλονται ἐν πρόσωπον λέγειν ὄλον. τινὲς δὲ διορίζουσι τὸ τοῦ τεθηγκότος· ὡς τοῦ Ἡρακλέους λέγοντος αὐτό. οὕτω γὰρ καὶ αἱ διδασκαλῖαι φέρουσι, τελευταῖαντος Εὐριπίδου τὸν υἱὸν αὐτοῦ δεδιδάχθαι ὁμόνυμον ἐν ἄσπει Ἰφιγένειαν 45 τὴν ἐν Αὐλίδι, Ἀλκαμάωνα, Βάχχας.)
71. αὐτοῦ γὰρ τοῦ Διονύσου ἐστὶν ὁ ἀγών.
72. (οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔτ' εἰσιν : Εὐριπίδου ἐξ Οἰνέως σὺ δ' ὠδ' ἔρημος θυμῶν ἀπόλλουσαι· οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔτ' εἰσιν, οἱ δ' ὄντες κακοί.) 50
73. (τί δ' οὐκ Ἰσοφῶν : Υἱὸς Σοφοκλέους ὁ Ἰσοφῶν. ἠγωνίσαστο δὲ καὶ ἐνίκησε λαμπρῶς ἔτι ζῶντος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. διὸ ἀμφιβάλλει μήποτε τοῦ Σοφοκλέους εἴη εἰρηκῶς τραγωδίαν.)

75. ἐπαινέσας αὐτὸν ὁ Ἀριστοφάνης ὅτι τοῦτο καὶ μόνον ἐστὶ λοιπὸν ἀγαθὸν, προελθὼν ἐψέξεν αὐτόν. V. [ἔπος ἔχει : Εἶτε αὐτοῦ δηλονότι τὰ ποιήματα εἶτε τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Σοφοκλέους. τοιαύτη γὰρ περὶ αὐτοῦ τὸς πολλοὺς δόξα κατέτεχε.] (πρότερον δὲ, τῇ ἡλικίᾳ, ἢ τιμιώτερον.)

78. οὐ, πρὶν γ' ἂν Ἰοφῶντα : Κωμωδεῖται γὰρ ὁ Ἰοφῶν ὁ υἱὸς Σοφοκλέους ὡς τὰ τοῦ πατρὸς λέγων ποιήματα. (Ἄλλως. οὐ μόνον ἐπὶ τῷ ταῖς τοῦ πατρὸς τραγωδίαις ἐπιγράφεσθαι κωμωδεῖται, ἀλλ' ἐπὶ τῷ καὶ ψυχρὸς καὶ μαλακὸς εἶναι.) — Νικοστράτης δὲ υἱὸς ἦν. φασὶ δὲ ὅτι καὶ Ἀρίστων τοῦ Σοφοκλέους νόθος υἱὸς ἐγενόμην ἐκ τινος Θεωρίδος Σικυωνίας. V. τὸ δὲ κωδωνίσω ἀντὶ τοῦ δοκιμάσω, ὅτι τινὰ τῶν ὀρνέων δοκιμάζεται τῷ τοῦ κώδωνος ψόφῳ. (καὶ τοὺς ἵππους οὕτως ἐδοκιμάζον κώδωσιν εἰ ψοφῶδες εἶεν, καὶ τοὺς ὄρνυγας. οἱ γὰρ υπομένοντες τὸν ἦχον τοῦ κώδωνος ἐπιτηδείως ἔχουσι πρὸς μάχην. τινὲς δὲ ἀπὸ τῶν ἀγγείων τῶν σαθρῶν, ἐπεὶ οὕτω δοκιμάζουσι διακρούοντες. τινὲς δὲ ἀπὸ τῶν φυλακῶν. βέλτιον δὲ τὸ ἐπὶ τῶν ἵππων καὶ τῶν ἀγγείων· τὰ δὲ ἄλλα ἐσχεδιάσται. Ἄλλως. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἵππων τῶν κώδωνι δοκιμαζομένων εἰ ὀρθοῦν υπομένειν δύνανται. Δημήτριος δὲ προσλαμβάνει καὶ ὅτι κατὰ τὰς φυλακὰς εἰ ἐργηγόρασι κώδωσι διεσήμενον, ὅπως ἂν φθέγγωνται.)

79. κωδωνίσω : Δοκιμάσω, ἐκ μεταφορᾶς τῶν νομισμάτων. C. διακρούω. D. δοκιμάσω, ἐξετάσω. Vict.

82. εὐκόλος : Ἀπλοῖκός καὶ ἐλευθέριος. τοιοῦτος δὲ ὁ Σοφοκλῆς. — μαλακογνώμων. Θ. Vict.

83. Ἀγάθων δὲ : Οὗτος τραγωδίας ποιητῆς (Ἀθηναῖος, υἱὸς Τισαμενοῦ). κωμωδεῖται δὲ εἰς θηλύτητα. (ἦν δὲ καὶ κωμωδοποιὸς τοῦ Σωκρατικοῦ διδασκαλείου.)

84. ποθεινὸς τοῖς φίλοις : Γράφεται δεξιός. φίλοις δὲ ἀντὶ τοῦ τοῖς σοφοῖς. οὗτος δὲ ἀγαθὸς ἦν τὸν τρόπον καὶ τὴν τράπεζαν λαμπρὸς. καὶ φασὶν ὅτι τὸ Πλάτωνος συμπόσιον ἐν ἐστίασει αὐτοῦ γέγραπται, πολλῶν ἄμα φιλοσόφων παρ' αὐτῷ καταχθέντων.)

85. ἐς μακάρων εὐωχίαν : Ἡ ὡς περὶ τετελευτηκότος λέγει, ὡσαύτῃ εἶπε τὰς μακάρων νήσους· ἢ ὅτι Ἀρχελάῳ τῷ βασιλεῖ μέχρι τῆς τελευτῆς μετὰ ἄλλων πολλῶν συνῆν ἐν Μακεδονίᾳ, καὶ μακάρων εὐωχίαν ἔφη τὴν ἐν τοῖς βασιλείοις διατριβὴν. [τοῦτο δὲ παρ' ὑπόνοιαν.]

86. Ξενοκλῆς : Υἱὸς Καρκίνου, ὃς κωμωδεῖται ὡς ἀξέστος ἐν τῇ ποιήσει (καὶ ἀλληγορικός). ἀδελφοὶ δὲ αὐτοῦ Ξενοκλείης, Ξενοτίμος, Δᾶτις. (εἰσὶ δὲ, ὡς φασὶ, δύο Ξενοκλείης τραγωδοὶ γεγονότες. τρίτος δὲ ἐστὶ τούτοις ὁμώνυμος, πολιτικός, φαύλου μὲν πατρὸς, τῶν δὲ δῆμων Χολαργεύς.)

87. Πυθαγόρας δὲ : Τραγωδίας ποιητῆς μογθηρὸς καὶ ἀσχημος. ὁ Ξανθίας δὲ ὑπομνησθεὶς τῆς Πυθαγέλου φωνῆς φησὶν ὅτι οὐ φροντίζετέ μου Πυθαγέλου καὶ ταῦτα (φροντίζοντες καὶ) μνημονεύοντες. (καλῶς δὲ καὶ πικρῶς εἰδείξεν ὡς δούλος τὸ προκείμενον.)

91. (λαλίστερα : Πολυλογώτερα. εἰς τοῦτο γὰρ Εὐριπίδης ἐκακίζετο.) πλεῖν ἢ σταδίῳ : πλεόν ἢ σταδίῳ Εὐριπίδου φλυαρότερα. R. V. τοῦτο δὲ ὡς ἐπὶ δρόμου, καθὼς καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγομεν. V. ἀντὶ τοῦ λάλοι καὶ πιθανολόγοι. R. V.

92. ἐπιφυλλίδες : Κυρίως δὲ ἐπιφυλλίδες· οὕτω λέγεται τὰ βοτρυδία τὰ μετὰ τὸ πατεῖσθαι τῶν στεμφύλων ἐξερχόμενα. ταῦτα δὲ οὐ χρήσιμα. Ἄλλως. V. τὰ ἐπικείμενα τοῖς μεγάλοις βότρυσι βοτρυδία. (Καλλίστρατος δὲ, τὰ αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ μικρά.) κέκληται δὲ οὕτως, διὰ τὸ τοῖς φύλλοις καλύπτεσθαι. (ἢ τὰ πρὸς αὐτοῖς τοῖς φύλλοις. Ἄλλως. ἐπιφυλλίδες εἰσὶ τὰ ἐν τοῖς βότρυσιν ἐν ἀρχῇ περιττώματα. οἱ δὲ φασὶ τὰ ἐν κορυφαῖς τῶν κλημάτων. ταῦτα γὰρ οὐχ ὑποκάτω τῶν φύλλων, ὡς οἱ βότρυες, ἀλλ' ἐπάνω φύονται. δεικνύσι 16 δὲ ἐντεῦθεν ὡς οὐδὲν περὶ λόγους εἶσ'.)

93. χελιδόνων μουσεῖα : Παρὰ τὰ ἐν Ἀλκμήνῃ Εὐριπίδου

πολὺς δ' ἀνεῖρπε κισσὸς, εὐφῆς κλάδος, χελιδόνων μουσεῖον.

ἀντὶ τοῦ βάρβαρον καὶ ἀσύνητα. καὶ γὰρ ἡ χελιδὼν ἐπὶ τῶν βαρβάρων καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς [880] « οὐ περιθρέμεται Θρηκίχια χελιδῶν. — » τὸ χελιδόνων μουσεῖα παροιμία ἐπὶ τῶν πολυλόγων καὶ ἐπαχθῶν ταττομένη. τοιοῦτον γὰρ τὸ τῶν χελιδόνων γένος, πλεόν διὰ τὸ πολὺ τῆς ὕδης ἀνιῶν τοὺς ἀκούοντας ἢ διὰ τὸ μέλος εὐφραῖνον. καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς « οὐ περιθρέμεται Θρηκίχια χελιδῶν. » Θ. a. m. rec.

94. [ἂ φροῦδα : Ἀφανῆ ὑπὸ τῆς χαρᾶς.

ἦν μόνον : Ἡγουν, εἶπερ ἄπαξ τοὺς περισσῶτας 30 ἐπαινέτας σχοῖεν τῶν δραμάτων.]

95. [προσουρήσαντα : Εὐθυδρομήσαντα, εὐδοκμήσαντα ἐν τραγωδίᾳ ὁράματι ἐπαυθέντα. — οὐρίζω, τὸ ἀπὸ τοῦ οὔρου ἀνέμου. οὔρω, τὸ ἀπὸ τοῦ οὔρου, τοῦ ἐκκρινομένου ὑγροῦ. προσουρήσαντα οὖν, τὸ βραχύν 35 τινα χρόνον διατρέψαντα, καὶ τῶν αὐτῶν λήρων ἐκχέαντα τῇ τραγωδίᾳ. C.]

96. γόνιμον δὲ ποιητὴν : Ἀντὶ τοῦ φυσικὸν τινα καὶ μὴ βεβιασμένον. ἢ γεννητικόν.

99. παρακεκινδυνευμένον : Ἀντὶ τοῦ ὑψηλόν, βλάσφημον, (καὶ ὀγκῶδες.) [παράδοξον, ἀσύνηθες.]

100. αἰθέρα Διὸς : Εὐριπίδου ἐκ Μελανίπτης

ἔμνημι δ' ἱρὸν αἰθέρ', οἴκησιν Διός.

τὸ δὲ χρόνου πόδα ἐστὶν ἐξ Ἀλεξάνδρας « καὶ χρόνου « προῦβαινε πούς. »

102. γλώτταν δ' ἐπιορκήσανσαν : Παρὰ τὰ ἐξ Ἰππολύτου Εὐριπίδου [612]

ἡ γλῶσσ' ὁμώμοχ', ἢ δὲ φηὶν ἀνώμοτος.

103. σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει : Ἀντὶ τοῦ σοῖ Ἀττικῶς. (σημειωτέον δὲ ὅτι οἱ Ἀττικοὶ κέχρηται τῷ τοιούτῳ 50 σχηματισμῷ. ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Βάκχαις [503] « καταφρονεῖ με καὶ Θήβας δε. »)

- μάλα πλείν ἢ μαίνομαι : Οἱ μὲν βραχύνουσιν, ἵνα τοῦ ἡ ἐκθλιψίς εἶναι δοκῇ, οἱ δὲ ἐκτείνουσι τὸ α, κρᾶ-
σιν πιστεύοντες εἶναι τοῦ ἡ καὶ τοῦ α βραχέος εἰς τὸ α
μακρόν. V. [μᾶλλον ἢ μαίνομαι. οἱ μὲν, φασίν, ἐκτεί-
5 νουσιν· οἱ δὲ συστέλλουσι.] (μεταλαμβάνεται δὲ εἰς
τὸ μὲν οὖν, ἢ οὐκ· ἀλλὰ καὶ μᾶλλον. ἢ γὰρ μὴ ἀπα-
γόρευσις παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἀντι τῆς οὐ ἀρνήσεως πα-
ραλαμβάνεται. Ἄλλως. ἀλλὰ πλέον ἢ μαίνομαι ἐπ'
αὐτῶ· τούτέστιν, ὑπερβαλλόντως μοι ἀρέσκει.)
- 10 104. κούβαλα : Ἄντι τοῦ κακοῦργα καὶ ἀνελεύθερα.
(Δίδυμος, κατεστωμυλμένα, ἀπατητικά. καὶ κακοβού-
λους, κούβαλους.)
105. (μὴ τὸν ἐμὸν οἶκει : Καὶ τοῦτο παρὰ τὸ ἐν
Ἄνδρομάχῃ
- 15 μὴ τὸν ἐμὸν οἶκει νοῦν, ἐγὼ γὰρ ἀρέσω.)
106. καὶ μὴν ἀτεχνῶς γε : Ἄντι τοῦ ἀληθῶς ἢ θλιω-
καὶ συνόλις, καὶ ἔστιν οἷον ἀδόλις. τέχνας γὰρ ἔλεγον
οἰοῦναι τοὺς δόλους. [Hom. Od. Θ, 296 :] « ἀμφὶ δὲ δε-
« σμοὶ τεχνήντες ἔχοντο. »
- 20 107. δειπνεῖν με δίδασκε : [Τοῦτο γὰρ ἐπίστασαι,
ἐκεῖνο δ' οὐ.] ταῦτά με, φησί, δίδασκε, καὶ μὴ κρίνε
τραγωδίας, ὅτι ἀδηφάγος ὁ Ἡρακλῆς.
113. κρήνας : [Γράφεται κρημνούς. ἐκτροπαὶ δὲ,
ἐκνεύσεις τῶν ὁδῶν,] ὅπου τις ἐκτραπῆναι δύναται.
25 (διὰ τὸ ἐκτρέπεσθαι τῆς ὁδοῦ καὶ κρύπτεσθαι, ὅταν
ταραχῇ τις γένηται τῶν νεκρῶν.) [ὅσα δὲ οἱ ὁδοιπο-
ροῦντες ἐπάνω τῆς γῆς εὐρίσκουσι καθ' ὁδὸν, ταῦτα
καὶ αὐτὸς οἰόμενος καὶ ὑπὸ γῆν εἶναι, ἐρωτᾷ περὶ τού-
των.]
- 30 115. ἐπειδὴ ῥυπαρὸς οὗτος ὁ τόπος· ὅπου δὲ ῥυπαρία,
κόρεις εἰσίν. V.
116. ὁ Ἡρακλῆς πρὸς τὸν Ξανθίαν τὸ ὄ σκέτλιε. R.
ὁ Ἡρακλῆς ἀκούσας τοῦ Ξανθίου λέγοντος ὅτι περὶ
ἐμοῦ οὐδεὶς λόγος, πρὸς αὐτὸν ποιεῖται τὸν λόγον ὅτι
35 καὶ σὺ τολμήσεις καταβῆναι. V.
118. ἀντι τοῦ διὰ ποίας ὁδοῦ. V.
119. μήτε θερμῆν : Μῆτε ὅπου ἐστὶ καῦμα μήτε
δυσχεῖμερον ὁδὸν εἶπες.
121. θρανίου : Θράνουσ καὶ θρανάτια ταπεινά τινα
40 διφρήδια καὶ ὑποπόδια λέγονται· καὶ ἡ παρὰ τῶ ποιητῆ
θρήνυς· ἐφ' ὧν ἰστάμενοι οἱ ἀπαγχόμενοι ἀρτῶσιν ἑαυ-
τοὺς, ἀπολακτίζοντες αὐτά. τοῦ δὲ κάλω ἢ εὐθεῖα ὁ
κάλως.
122. πνιγηρὰν λέγεις : Πρὸς τὸν πνιγμὸν τῆς ἀγχό-
45 νης καὶ ὡσπερ ὁδοῦ καυματώδους. Ἄλλως. V. καυμα-
τώδη· ἅμα μὲν ἀντι τοῦ θερμῆν· πνιγέος γὰρ ἡ κάμι-
νος· ἅμα δὲ ὅτι πνίγει τῶ χρόνῳ τὸ σχοινίον καὶ τὸ
θρανίον.
123. σύντομος : Ὅτι οὐ μόνον ἐπίτομον λέγουσιν,
50 ἀλλὰ καὶ σύντομον. τετριμμένην δὲ, ἅμα μὲν ὡς ἐπὶ
ὁδοῦ [κατημαζευμένης], ἅμα δὲ καὶ πρὸς τὸ κώνειον
διὰ θυσίας τριβεσθαι.
125. ψυχρὰν γε καὶ δυσχεῖμερον : (Καὶ ὡς ἐπὶ ὁδοῦ
ψυχρᾶς, καὶ ὅτι κατὰ φύξιν φονεύει τὸ κώνειον.) [πῆ-
γνυσι δὲ, εἶπε, τάντικνήμια.] ἀπὸ τῶν ποδῶν γὰρ οὐ-
τος ὁ θάνατος ἀρχεται, πρῶτους αὐτοὺς καταψύχων.
[ὡς τοῦ ζωτικῆς αἵματος περὶ τὴν καρδίαν συστελλο-
μένου.] 5
127. κατάντη : Οὕτως Ἄττικοὶ ἀντι τοῦ κατωφερῆ.
εὐκολώτεροι γὰρ καὶ ταχύτεροι αἱ ταιαῦται ὁδοί.
128. ὡς ὄντος γε μὴ βαδιστικοῦ, ἐμοῦ δηλονότι τα-
χέως βαδίζειν μὴ δυναμένου. V. ὀξυπόδος ἐμοῦ. R.
131. ἀφιεμένην τὴν λαμπάδα : Τοὺς λαμπαδιστὰς 10
ἀγῶνας. λαμπαδηδρομαίαι δὲ γίνονται τρεῖς ἐν τῷ Κερα-
μεικῷ, Ἀθηναῖς, Ἡραίστου, Προμηθεῖος. Κεραμει-
κὸς τόπος Ἀθήνησιν ὅπου συνετέλουσιν οἱ Ἀθηναῖοι
κατὰ ἐνιαυτὸν λαμπαδοῦχον ἀγῶνα. πρὸς δὲ τῷ τόπῳ
τούτῳ πύργον τινὰ ὑπάρχειν φασίν. ἐφ' ὃν συμβου- 15
λεύει αὐτὸν ἀναβάτῃ θεωρεῖν τὴν λαμπάδα, καὶ θταν
οἱ πρῶτοι λαμπαδίζοντες ἀφειθῶσι, καὶ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ
πύργου ἀφείναι ἑαυτὸν κάτω.
133. εἶναι, τόθ' εἶναι : (Ἄντι τοῦ ἀφείναι τοὺς δρο-
μεις. τινὲς δὲ γράφουσιν εἶητε, ἀντι τοῦ ἀφείητε, οἱ 20
δρομεῖς δηλονότι.) τοῦτο δὲ γνωριμώτερον ἔχει τὸν νοῦν,
ἐπειδὴ οἱ θεώμενοι εἰπωσιν ἀφείητε, δηλονότι οἱ τρέ-
χοντες, καὶ σὺ σαυτὸν. (γράφεται δὲ ἐν πολλοῖς εἶναι, ἀντι
τοῦ εἶητε. μήποτε τὸ δεύτερον εἶναι, τὸ ἐς καὶ σὺ σαυ-
τὸν, ἀμαρτανόμενον τοῦ προτέρου. λέγοι δ' ἂν τις καὶ 25
τοῦτο λόγον ἔχειν· ὡς τῶν θεωμένων ἐπιπελευσόντων τῷ
τὸ σημεῖον ἀφίεντι κατὰ τὸ ἀρχαῖον σχῆμα, οὕτως εἶ-
ναι). [Ἄλλως. ὅτι ἐν τῇ ἀφείσει τῆς λαμπάδος ση-
μεῖον ἦν τοῖς μέλλουσι δραμεῖν, ὡς δεῖ τοῦ δρόμου κα-
τάρξασθαι. ἦν δὲ τοῦτο πρὸ τοῦ εὐρεθῆναι παρὰ Τυρ- 30
σηνοῖς τὴν σάλπιγγα. — εἶναι, τόθ' εἶναι : Τὸ εἶναι
σημαίνει καὶ τὸ κορευθῆναι, ὡς ἐν τῷ « ἐξ ἔρον ἔντο, »
καὶ ἔστι δασυνόμενον ὡς ἀπὸ τοῦ ἰω καὶ ἔημι τὸ
πληρῶ. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀφείναι καὶ πέμψαι, καὶ
τοῦτο δασυνόμενον ὁμοῖον ὡς ἐνταῦθα. κανονίζεται δὲ 35
οὕτως· ἴημι τὸ πέμπω, ὁ μέλλων ἦσω, ὁ β' ἀόριστος
ἦν, ἢ μετοχὴ εἶς, ἔντος, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον εἶναι.
Vict.
134. ἀλλ' ἀπολέσαιμ' ἂν ἐγκεφάλου : (Καὶ γὰρ ὁ
ἐγκέφαλος τῶν ἀνθρώπων ἔχει ὑφ' ἑαυτὸν ὑμένας εἰκό- 41
τας τοῖς τῆς συκῆς φύλλοις. Ἄλλως.) Ἀρίσταρχος,
πρὸς τὸ σχῆμα, φησί, τοῦ ἐγκεφάλου. ἔστι γὰρ ὡσπερ
δύο θρία συγκείμενα. θρία δὲ, τὰ τῆς συκῆς φύλλα,
καὶ τὰ θρία δὲ οὕτως σκευάζεται. λέγεται δὲ ἀπὸ τοῦ
κατελειθεῖσθαι τοῖς τῆς συκῆς φύλλοις. ἢ δὲ σκευασία 45
ἐστὶ, στέαρ, μέλι, ὦα, σμηδαλις. εἰώθασι δὲ καὶ τὸν
ἐγκέφαλον ὅπταν κατείλησαντες τοῖς τῆς συκῆς φύλλοις,
ἢ μετὰ τῆς ἀλλης τοῦ θρίου κατασκευῆς, ἢ καὶ μόνον,
πρὸς ὁ καὶ παρέθηκε τὸ θρίον.
138. ἄβυσσος : Ἦν οὐδὲ βυθὸς χωρῆσαι δύναται. 50
Ἴωνες δὲ τὸν βυθὸν βυσσὸν φασί.
139. τυννοῦσι σε : Συνάγων τοὺς δακτύλους φησὶν·
ἀντι τοῦ μικροῦ. ὁμοίως δὲ καὶ τιτθόν, τὸ νήπιον, ἀντι
τοῦ τιτθόν τὸ ἔτι παρὰ τοῖς τιτθίοις καθεστηκός. φοβεῖ

δὲ αὐτὸν, ἐπίτηδες σμικρύνων τὸ πλοῖον. — τύννος τὸ μικρὸν, ὁμοίως καὶ τυτθόν. R.

140. δὴ ὄβολῳ μισθὸν λαβῶν : Οὐχ ὡς τοῦτο λαμβάνοντος, ἀλλὰ πρὸς τὸν δικαστικὸν μισθὸν, ὅτι δύο ὄβολῶν ἦν. ἅμα δὲ διὰ τὸ λεγόμενον, ὅτι τοῖς νεκροῖς ἐπὶ τοῦ στόματος βάλλουσι δύο ὄβολους, καὶ ὅτι τὸ δικαστικὸν μισθάριον δύο ὄβολοι ἦσαν. ἐπιφέρει γοῦν ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τῶ δὴ ὄβολῳ.

141. ἄντι καὶ τριώβολον, τοῦτο τῶν στρατηγῶν κολακείας χάριν προστιθέντων. ἐπὶ δὲ Ἀριστοφάνους καὶ δραχμὴν ἦν λαβεῖν.

141. ἀντὶ τοῦ μεγάλῃν δύναμιν ἔχουσιν. R.

142. Θεσπὶς ἤγαγε : Ὅτε κατήλθε μετὰ Πειρίθου [εἰς Ἄιδονέα, ἀρκάσαι βουλομένου τὴν κόρην τῆς Δήμητρος Περσεφόνην. ἢ διὰ τὸ θητεύειν τὸν Χάρωνα διαπορθεύοντα.]

144. μή μ' ἐκπληττε : Μή μ' εἰς ἐκπληξιν καὶ φόβον ἔμβυλε· οὐ γὰρ μ' ἀποστήσεις τῆς ὀρυκτοῦ. C. δειμάτου : 20 Ἐκφῶδει. Vict.

146. καὶ σκῶρ αἰετῶν : Ὅτι τινὲς φασὶ τῷ σκῶρ πρῶτον κεχρῆσθαι Στράτιν ἐν Ἀταλάντῃ δράματι· ψεύδος δὲ, πολλῷ γὰρ ὕστερον τῶν Βατράχων δεδίδακται ἢ Ἀταλάντῃ Στράτιδος. — νῶν δὲ ἀντὶ τοῦ 25 ῥέον, νῶον νῶν. σκῶρ δὲ ἀποπάτημα, χέσμα. κειμένους δὲ ἀντὶ τοῦ κολαζόμενους. R. V. νῶν : Ῥέον. C. νῶον D. σκῶρ : Κόπρον. Vict.

149. ἡλοίσεν : Ἐτυψεν. R. Br., Vict. ἐφαρτύωσεν. ἢ γερατῶν γνάθον ἔκρουσε. V.

151. ἢ Μορσιμῶν : Τραγωδίας ποιητῆς ὑπόψυχρος. (ἔστι δὲ Φιλοκλέους υἱός. ἦν δὲ ὀφθαλμῶν ἰατρός ἀγαθός. ἦν δὲ καὶ σμικρός. υἱὸν δὲ ἔσχεν Ἀστυδάμαντα.) — ἀντὶ τοῦ θανάσιμον τινα λόγον ἔγραψεν, οἷα νῦν 30 πολλὰ γίνονται τοῖς φαρμακοῖς. V.

153. τὴν Κινησίον : Κινησίας διθυραμβοποιός· ὃς ἐποίησε πυρρίχην. ἢ ὅτι ἐν τοῖς χοροῖς πολλῇ κινήσει ἐχρήτο. (τινὲς δὲ οὐ γράφουσι τὸν, νῆ τοῦς θεοῦς, στίχον, ἀλλ' ἀφαιροῦσιν αὐτὸν καὶ τὸν ἐξῆς οὕτω γράφουσιν 35 ἢ πυρρίχην τις ἔμαθε τὴν Κινησίον.

154. διὸ καὶ Ἀριστοφάνης παρατίθησι τὸ ἀντίσιγμα καὶ τὸ σίγμα. Ἄλλως. ὁ Κινησίας ἐπραγματεύσατο κατὰ τῶν κωμικῶν, [ὡς εἶεν ἀχορήγητος. ἦν δὲ καὶ τὸ σῶμα 40 ὀκνηρὸς καὶ κατεσκελετευκός. δοκεῖ δὲ καὶ] κατησχημονημέναί τοῦ τῆς Ἐκάτης ἀγάματος. διὸ καὶ ἐν τοῖς 45 ἐξῆς [366] φησιν

ἢ κατὰ τὴν τῶν ἑκαταίων, κυκλίοις χοροῖσιν ὑπᾶδων.

ἦν δὲ Θεβαῖος, μελοποιὸς κάκιστος, ὃς ἐν τοῖς χοροῖς ἐχρήτο πολλῇ κινήσει.)

156. τοὺς τόπους τῶν μυρρίνων. R. μυρρινῶν ὁ τόπος τῶν μυρρίνων. V. τόπους μεστοῦς μυρρινῶν. Θ.

158. οἱ μεμνημένοι : [Λόγος γὰρ ἐκράτει παρ' Ἀθηναίους ὡς ὁ τὰ μυστήρια διδάχθαι μετὰ τὴν ἐνθένδε τελευτὴν θείας ἡξιοῦτο τιμῆς. διὸ καὶ πάντες πρὸς τὴν

μύησιν ἔσπευδον.] — οἱ εἰδότες τὰ μυστήρια. R. οἱ τὰ μυστήρια διδάχθεντες. Θ.

159. ὄνος ἄγων μυστήρια : Τοῖς μυστηρίοις ἐξ ἄστεως εἰς Ἐλευσίνα διὰ τῶν ὄνων φέρουσι τὰ εἰς τὴν χρεῖαν· ὅθεν ἡ παροιμία, διὰ τὸ κακοπαθεῖν μάλιστα τοὺς ὄνους ἀχοροφούντας. ὡς ἂν οὖν ὁμοίον τι πάσχω διὰ τὸ πιεῖσθαι τῷ ἐπικειμένῳ ἄχθει, τὴν παροιμίαν μίγνυσιν.

160. (ἀτὰρ οὐ καθέξω : Ἄμα τῷ λόγῳ ῥίπτει τὰ σκευῆ, ἵνα ὕστερον φαίνηται γελοιότερος, κελευόμενος 10 ἄραι τὰ σκευῆ, λέγει γοῦν, πρὶν καὶ καταθέσθαι, εἰπόντος, σὺ δὲ τὰ στρώματα αὐτῆς λάμβανε.)

165. τῷ Ξανθίᾳ φησὶν ὁ Διόνυσος. V.

168. τῶν νεκρῶν δηλονότι τῶν ἐπὶ τὸ ἀπελθεῖν μελλόντων εἰς τὸν Ἄδην. V. ἐκ τοῦ κόσμου πρὸς τὸν Ἄδην, ἢ τῶν ἐκφερομένων τῆς πόλεως, ἀφ' οὗ καὶ ἐκφραζά, ἐπὶ τὸν Ἄδην, ὃ κοινῶς ἐξόδιον λέγεται. Θ.

169. ἐὰν δὲ μῆϋρω : Ἀντὶ τοῦ, ἐὰν δὲ μὴ εὐρω. γράφεται καὶ ἔχω, ἤγουν, ἐὰν μὴ ἔχω ἀργύριον· ἵνα 20 λείπῃ τὸ ἀργύριον.

171. πρὸς τὸν βασταζόμενον νεκρὸν. R. V.

173. πόσ' ἄττα : Ἀντὶ τοῦ, πόσα σκευῆ ἔχετε. γελοιῶς δὲ ὁ βασταζόμενός φησιν, ἀσθενῶς δὲ ἔρει. ἢ δραχμὴ δὲ, ἐξ ὄβολῶν. δώδεκα οὖν ὄβολους αἰτεῖ.

174. (ὑπάγεθ' ὑμεῖς : Ἀντὶ τοῦ ἀναχωρεῖτε. ἀποστρέφεται δὲ αὐτοὺς ὁ νεκρὸς, μὴ βουλόμενος σκευηφορεῖν, διὰ τὸ ἐλάχιστον εἶναι τὸν μισθόν. τὸ δὲ, ὑπάγετε 25 ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ, ὁ νεκρὸς φησὶ πρὸς τοὺς νεκροφόρους.)

175. ἐὰν ξυμβῶ τί σοι : Ἐὰν ξυμβῶ σοι ἀντὶ τοῦ ἵνα ξυμφωνήσω σοί τι. (ἔλεγον δὲ τὸ ἵνα ἀντὶ τοῦ ἐάν. 30 καὶ Ὅμηρος [II. H, 353] « ἵνα μὴ βρέξομεν ὧδε. »)

177. ἐννέ' ὄβολους : Ἀντὶ τοῦ μίαν ἡμισὺν δραχμὴν· ἢ γὰρ δραχμὴ ἐξ ὄβολοι. R. Θ. μίαν ἡμισὺν δραχμὴν δίδωσιν ὁ Διόνυσος. V. ἀναβίωψιν νῦν : (Ὀχλούμενος 35 ὑπ' αὐτῶν τοῦτο λέγει. ἐν ἦθει δὲ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἡμῖν ὅσον ἀπολοίμην. οἱ δὲ, ὅτι χαλεπὸν ἦν τότε τὸ ζῆν, ὥστε ἀμεινον εἶναι τὸ τεθνάναι. εἰς κατάραν οὖν λαμβάνει τὸ ἀναζῆσαι ἐν Ἀθηναίοις. κατηγορίαν δὲ ἔχει οὐ τὴν τυχοῦσαν. Ἄλλως. ἐν ἦθει, ἐπεὶ ἀπλῶς ὁ ἀνθρώπινος βίος μοχθηρός. ἢ ὅτι τότε Ἀθηναίων δυστυχοῦντων οἱ ἀπολλύμενοι ἐμακαρίζοντο. 40

178. ἀντὶ τοῦ βαστάζω. V. ἐγὼ βαστάζω. R.

180. ὠὲπ, παραβαλοῦ : Ἐλατικὸν ἐπίφθεγμα τὸ ὠὲπ. τὸ δὲ παραβαλοῦ ἀντὶ τοῦ ὄρμιον τῆ γῆ τὴν ναῦν. ἐν τῇ νηὶ γὰρ ὁ Χάρων λέγει. — πλησίαστον τὸ 45 σκάφος τῷ λιμένι. Br.

181. (τοῦτο λίμνη νῆ Δία : Τοῦτο οἱ μὲν φασὶ τὸν Διόνυσον λέγειν, οἱ δὲ τὸν Ξανθίαν. ἐνταῦθα δὲ τοῦ πλοίου ὀφθέντος ἠλλοιωσθαι χρὴ τὴν σκηνὴν καὶ εἶναι κατὰ τὴν Ἀγερούσιαν λίμνην τὸν τόπον ἐπὶ τοῦ λογαίου, 50 ἢ ἐπὶ τῆς ὀρχήστρας, μηδέπω δὲ ἐν Ἄδου.)

184. χαῖρ' ὦ Χάρων : Δημήτριός φησιν Ἀχαιοῦ ἕλον εἶναι ἐκ τοῦ Αἰθωνος. λέγουσι δ' αὐτὸ οἱ σάτυροι, Χαῖρ' ὦ Χάρων χαῖρ' ὦ Χάρων χαῖρ' ὦ Χάρων.

ἢ που σφόδρα θυμοί. Ἄλλως. πιθανὸν ὑπονοεῖν τρεῖς τοῦτο λέγοντας, ἀσπαζομένους τὸν Χάρωνα, Διώνυσον, Ξανθίαν καὶ τὸν νεκρὸν. δεῖ γὰρ ὑπονοῆσαι βούλεσθαι καὶ αὐτὸν συνεμβαίνειν αὐτοῖς.

185. [τίς εἰς ἀναπαύλας : Εἰς ἀναπαύσεις γὰρ ἐκ κοσμητικῶν ὀχλήσεων χωροῦσιν οἱ μεθιστάμενοι.]

186. τίς εἰς τὸ Λήθης πεδίον : Τοῦτο κηρύσσει ὁ Χάρων. ὡς τόπους δὲ καταλέγει. ἐκ δὲ τοῦ δευτέρου τὸ ἀδύνατον τῶν καθ' Ἄδου δηλοῖ, τοῦ (ἢς ὄνου πόκας ἀντὶ τοῦ) ἢ εἰς ὄνου πόκας. ἀδύνατον γὰρ πόκας ἀποκείρασθαι τῶν ὄνων. φαίνεται δὲ καὶ παροιμιῶδες ἤδη εἶναι. τὸ δὲ Λήθης πεδίον, Δίδυμός φησι, χωρίον ἐν Ἄδου διατετύπωκεν (οὕτω λεγόμενον, ὡς καὶ τὸν Αὐαίνου λίθον ἐπλασεν ἀπὸ τοῦ τοῦ νεκροῦς αὐαίνε-

187. ἢ εἰς Κερβερίου : Εἰς τὸ μηδέν. *Vict.*

187. ἢ εἰς Κερβερίου : (Τινὲς καὶ παρ' Ὀμήρῳ [Od. A, 14] γράφουσιν « ἐνθάδε Κερβερίων » ἀντὶ τοῦ Κιμμερίων· ἢ μᾶλλον τοὺς Κιμμερίους φασί. παῖζει δὲ παρὰ τὸν Κέρβερρον. — ὄνομα τόπου κηρύσσει ὁ Χάρων. Κερβερίου δὲ τοὺς Κιμμερίους λέγει. R. περαιωθῆναι μὲν ἐκεῖ οὐκ ἔστι, κατάβασις δὲ εἰς Ἄδου ἐκεῖ, ὡς μυθεύεται. V.

188. σγήσειν : Ὀρμίσειν. V. Ἐλλιμενίσσειν. E.

189. [ἔς κόρακας : Παῖζει ἐνταῦθα εἰπὼν ἐς κόρακας. Ἀθήνησι γὰρ τόπος ἦν οὕτω καλούμενος, οὐχὶ ἐν Ἄδου. ἢ τοῦτο λέγει, ἐπειδὴ καὶ οἱ ἐκεῖσε βιπτόμενοι εἰς ἀπόλειαν ἤρχοντο.]

καὶ μὰ Δία σοῦ γ' εἴνεκα : Παρόσον οὕτως οἱ ναῦται εἰώθασιν λέγειν χαρίζομενοι τῷ ἐπιβάτῃ.

191. εἰ μὴ νεναυμάχηκε : (Τὴν περὶ Ἀργινοῦσαν φησὶ ναυμαχίαν. ἦσαν γὰρ οἱ δούλοι τότε ναυμαχῆσαντες, περὶ οὐδενὸς ἄλλου ἢ περὶ τῶν ἰδίων κρεῶν, τουτέστι σωματίων. φησὶν οὖν, οἷον οὐ περὶ χρημάτων καὶ πατρίδος, ἀλλὰ περὶ τοῦ ἰδίου σώματος. κρέας γὰρ τὸ

σῶμα. φέρεται δὲ καὶ ἄλλη γραφή· τὴν περὶ τῶν νεκρῶν. εἴη δ' ἂν λέγων περὶ τῆς ἐν Ἀργινοῦσαις ναυμαχίας, ἐν ἣ ἐνίκων μὲν οἱ Ἀθηναῖοι, τοὺς νεκροὺς δὲ ἐκωλύθησαν ἀνελεῖσθαι ὑπὸ χειμῶνος. ἔξ οὗ καὶ τῶν δέκα στρατηγῶν ἀπώλοντο καταδικασθέντες οἱ ὑπομει-

ναντες ἔξ, ἐπεὶ οὖν συνεναυμάχουν καὶ οἱ δούλοι, τοιοῦτό τι λέγει, δούλον οὐκ ἄγω, εἰ μὴ ἀνήρηται τοὺς ἐκ τῆς θαλάσσης νεκροὺς. οὐκ ἔχει δὲ νοῦν τὸ λεγόμενον. ναυμαχίας γὰρ οὐδεμιᾶς ἔδει πρὸς τὴν ἀναίρεσιν. χειμῶνι δὲ ἐκωλύθησαν. Ἄλλως. διὰ τί τὸν δούλον μόνον

ἀπελαύνει, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τῶν ἐλευθέρων εἰ τις μὴ ἀνήρηται τοὺς νεκροὺς; παρήσει γὰρ τὸν Διώνυσον. ἢ εἴη ἂν λέγων νεκροὺς τοὺς Ἀθηναίους, διὰ τὸ ἐσχάτως τότε πράττειν. Ἄλλως.) διάφοροι αἱ γραφαί· οἱ μὲν γὰρ κρεῶν, ὡς Ἀρίσταρχος φησὶν ἐπὶ τῶν σωματίων λαμ-

βάνεσθαι πολλάκις, καὶ παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ ἐν Χρῆστῃ

τοιοῦτος ὢν ἄρξει τοῦδε τοῦ κρέως.

ἐνθάδε οὖν εἰ μὴ νεναυμάχηκε περὶ τῆς ψυχῆς τῆς ἑαυτοῦ· ὡς ποτὲ τῶν Ἀθηναίων ἐν περιστάσει γενομένων καὶ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἀγωνιζομένων, προσλαβεῖν τοὺς δούλους καὶ ὑστερον ἐλευθερίας ἀξιώσαι. ἕτεροι δὲ φασὶν αἰνίττεσθαι τὴν περὶ Ἀργινοῦσαν ναυμαχίαν, ἣν διὰ τοὺς νεκροὺς ἠγωνίσαντο, τὴν δευτέραν γραφὴν αἰρούμενοι. — τὴν περὶ τῶν κρεῶν : Τῶν νεκρῶν σωματίων. D.

193. (οὐκοῦν περιθρέξει : Περικυκλεύσεις. ὁ Χάρων πρὸς τὸν δούλον. ἀντὶ τοῦ οὐ λαμβάνω σε. [ἀντὶ δὲ τοῦ τρέχων, γράφεται καὶ κύκλω.])

194. παρὰ τὸν Αὐαίνου λίθον : Παρὰ τὸ αὐοὺς τοὺς νεκροὺς εἶναι, ὡς ὄντος τινὸς ἐν Ἄδου οὕτως λεγομένου λίθου. (φασὶ δὲ αὐαίνου λίθον τινὰ λέγεσθαι Ἀθήνησι, παρ' ὃν οἰκειὺς ἀπὸ τοῦ αὐαίνου παρήχηθη, ἐπειδὴ οἱ πολλὸν χρόνον περιμεῖναντές τινος εἰώθασιν λέγειν, αὐὸς γέγονα περιμένων. εἶοικε δὲ θρυλούμενον τοῦτο ἦδη. Ἄλλως. τοῦτο ἀναπλάττει ἀπὸ τοῦ τοῦ νεκροῦς ξηροῦς εἶναι καὶ ἀλίθαντας. ἀμφίβολον δὲ, πότερον ἀπὸ τῆς εἰς ος εὐθείας, ἢ ἀπὸ τῆς εἰς ἦς. Ἄλλως. τὸ μὲν φαινόμενον λίθος ἦν Αὐαίνου καλούμενος, τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει· παρὰ τὸν λίθον αὐαίνου καὶ ξηραίνου. ἢ ὅπου ξηραίνονται οἱ νεκροί.)

196. τῷ ξυνέτυχον : Ἀντὶ τοῦ, τίνοι οἰωνῶ συνέτυχον ἐκ τῆς οἰκίας ἰών; δύναται δὲ τοῦτο καὶ ὁ Διώνυσος καὶ ὁ Ξανθίας λέγειν. — ξυνέτυχον : Συνήγητσα. ἔξωκον : Τῆς οἰκίας. *Vict.*

197. (κάθιζ' ἐπὶ κόπην : Τοῦτο ἀκούσας ὁ Διώνυσος ἐπάνω τῆς κόπης ἐκάθισε.) — κάθιζ' ἐπὶ κόπην : Ἦγουν ἐπὶ τῷ μεταχειρίζεσθαι ταύτην· ὁ δὲ παρανόησας ἐπάνω ταύτης ἐκάθισεν. C. ὁ μὲν Χάρων, κάθιζε ἐπὶ κόπην, εἶρχε τοῖς ἐν τῷ σκάφει, ὥστε μεταχειρίζεσθαι ταύτην καὶ κωπηλατεῖν. ὁ δὲ Διώνυσος παρανόησας ἐκάθισεν ἐπάνω τῆς κόπης· διὸ καὶ ἐπιπλήττεται παρὰ τοῦ Χάρωνος. *Vict.*

199. τοπικὸν τὸ οὗ. R.

200. γάστρων : Γαστρίμαργε. (εἰσάγουσι γὰρ τὸν Διώνυσον προγαστόρα καὶ οἰδαλέον ἀπὸ τῆς ἀργίας καὶ οἰνοφλυγίας.)

202. πρὸς τὰ βρέυματα ἀντιβάς. R. V. μὴ φλυαρήσης ἔχων : Καὶ Πλάτων Εὐθυδήμῳ [p. 224, E] « ὅτι ἔχων « φλυαρεῖς, καὶ ἀρχαιότερος εἰ τοῦ δέοντος. » *Junt.* ἔχων : Περισσόν. C.

203. ὁ κᾶτα ἀντὶ τοῦ καί. R. V.

204. ἀθαλάττωτος : (Θέλει εἰπεῖν,) μὴ ὢν ναυτικός. (ἀθαλάττωτος δὲ καὶ ἀσαλαμίνιος ταυτὸν ἔστιν. Ἄλλως. ἢ διὰ τὴν περὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίαν, ἣ ὅτι ἢ μὲν ἑτέρα τῶν ὑπηρετιδίων νεῶν Σαλαμινία ἐκαλεῖτο, ἢ ἑτέρα Πάραλος.) — ἀπὸ τῆς νεῶς ἢ ὀνομασία. R. ἀμέτοχος θαλάττης. μὴ ναυμαχῆσας περὶ Σαλαμῖνα. τὰ κατὰ Ξέρξου δὲ οἶμαι. Θ.

208. [ὠδῶν, ὄπ, ὠπ, ὄπ : Εἰσθεσις μέλους χοροῦ
 μονοστροφικῆς ἥς προτίθεται τὸ τοιοῦτον κῶλον δακτυ-
 λικὸν ὃν δίμετρον ἀκατάληκτον. κατὰ γὰρ μονοποδιαν
 μετρεῖται τὰ δακτυλικά. τὰ δὲ τοῦ χοροῦ κῶλά εἰσι
 6 δυοκαίδεκα, ὧν τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον τροχαϊκὰ
 ἐφθήμερη, τὸν πρῶτον ἔχοντα πόδα τρίβραχυν ἤτοι
 χορείον. εἰ δὲ βούλει, παιωνικά δίμετρα ἀκατάληκτα,
 ἐκ παίωνος τετάρτου καὶ διαμβου. τὰ ἐξῆς δύο χο-
 ριαμικὰ δίμετρα καταληκτικά, ἤτοι ἐφθήμερη. τὸ
 10 πέμπτον τρίμετρον καταληκτικόν. τὸ ἕκτον μονόμε-
 τρον, ἢ ἱαμβικὴ βᾶσις. τὸ ἕβδομον δίμετρον υπερκατά-
 ληκτον Ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος. τὸ ὄγδοον χοριαμικὸν
 τρίμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ μὲν πρώτου ποδὸς πεντα-
 συλλάβου τῆς πρώτης μακρᾶς εἰς δύο βραχείας δια-
 15 λυομένης ἐκ χορείου καὶ ἱάμβου· ὅθεν ἴσως καὶ χοριαμ-
 ικὸν ἐκλήθη· τοῦ δὲ δευτέρου Ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος,
 τοῦ δὲ τρίτου διαμβου. τὸ ἕνατον χοριαμικὸν δίμετρον
 ἀκατάληκτον. τὸ ἐξῆς ὅμοιον. τὸ παρατελευτον τρίμε-
 τρον ἀκατάληκτον ὃ καλεῖται προσωδιακόν, διὰ τὸ τὸν
 20 πρῶτον ἔχειν πόδα Ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος. τὸ τελευ-
 ταῖον ὡς τὸ πρῶτον. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.] (ὠπῶν :
 ἐλατικὸν ἐπίφθεγμα. ναυτικῶς οὖν κελεύων ταῦτά
 φησι.)

209. (βατράχων παραχορήγημα. ἐπίφθεγμα δὲ ποιὸν
 25 τοῦτο.) κέχρηται δὲ αὐτῷ ὡς ἐφυμνίῳ ὁ τῶν βατράχων
 χορὸς. (Ἄλλως. ταῦτα καλεῖται παραχορηγήματα,
 ἔπειθ' οὐχ ὁρῶνται ἐν τῷ θεάτρῳ οἱ βάτραχοι, οὐδὲ
 ὁ χορὸς, ἀλλ' ἔσωθεν μιμοῦνται τοὺς βατράχους. ὁ δὲ
 ἀληθῶς χορὸς ἐκ τῶν εὐσεβῶν νεκρῶν συνέστηκεν.)
 30 ἔλλειπει ὁ καί, ἔν' ἢ ἡ λιμνῶν καὶ κρηνῶν τέκνα. καὶ
 γὰρ ἐν κρήναις γίνονται καὶ εὐρίσκονται οἱ βάτραχοι.
 212. τὴν μετ' αὐτῶν κοινήν. R. V. ὁμόσηχον. Θ.

213. δεῦτε ἴνα. Θ. ἐμὰν αἰοιδᾶν : Τὸ ἡμέτερον μέλος,
 ἢ ὃν εἰώθαμεν ἕμῳν ἡμεῖς προσφέρειν. Θ. Junt.

35 216. Διὸς Διόνυσον ἐν Λίμναις : [Λεῖπει παῖδα.]
 (ἀπὸ τῶν ἑαυτῶν λιμνῶν μεταφέρουσιν ἐπὶ τὸν ἐν
 Λίμναις Διόνυσον λεγόμενον. Λίμναι δὲ χωρίον τῆς
 Ἀττικῆς, ἐν ᾧ Διονύσου ἱερόν.) Λίμνη τόπος ἱερὸς
 Διονύσου, ἐν ᾧ καὶ οἶκος καὶ νεὸς τοῦ θεοῦ. R. Καλλι-
 40 μαχος ἐν Ἐκάλῃ [fr. 280] « Λιμναίῳ δὲ χοροστάδας
 ἦγον ἑορτάς. » — Νῦσα δὲ τόπος τῆς Ἀραβίας, ἐνθα
 γεννᾶται ὁ Διόνυσος. τὸ ἱαχῆσαμεν ἀντὶ τοῦ ἱαχοῦμεν.
 V. τὸν ἐν Νύσῃ χώρα Αἰθιοπίας γεννηθέντα υἱὸν δη-
 λονότι. Θ. [Νύσιος δὲ ὁ Διόνυσος τοῖς Ἰνδοῖς ὀνομάζε-
 45 ται ἀπὸ τῆς ἐν Ἰνδοῖς Νύσης· οὐ μόνον δὲ Ἰνδοῖς, ἀλλὰ
 καὶ πᾶσι τοῖς πρὸς ἄκτινα ἔθνεσιν, ὡς φησι Φιλόστρα-
 τος ἐν τῷ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως βίῳ (p. 51).] κραι-
 παλόκομος : ὁ κωμαίων ἐν κραιπάλοις τοῖς ἱεροῖς. V.
 50 τοῦτο μετωνυμία καλεῖται· ὁ κατὰ μέθην γινόμενος
 ὕμνος.

218. τοῖς ἱεροῖσι Χύτροισι : Χύτροι ἑορτὴ παρ' Ἀθη-
 ναίοις. ἄγεται δὲ παρὰ ταύτην τὴν αἰτίαν, ἣν καὶ Θεό-
 πομπος ἐκτίθεται γράφων οὕτως « διασωθέντας οὖν τοὺς
 « ἀνθρώπους, ἤπερ ἐθάρρησαν ἡμέρα, τῷ ταύτης ὀνό-

« ματι προσαγορεύσαι καὶ τὴν ἑορτὴν ἄπασαν. ἔπειτα
 « θύειν αὐτοῖς ἔθος ἔχουσι, τῶν μὲν Ὀλυμπίων θεῶν
 « οὐδενὶ τὸ παράπαν, Ἐρμῆ δὲ χθονίῳ καὶ τῆς χύτρας,
 « ἣν ἔβουσι πάντες οἱ κατὰ τὴν πόλιν, οὐδεὶς γέυεται
 « τῶν ἱερέων. τοῦτο δὲ ποιοῦσι τῇ ἡμέρᾳ, καὶ τοὺς 5
 « τότε παραγενομένους ὑπὲρ τῶν ἀποθανόντων Ἰλάσα-
 « σθαι τὸν Ἐρμῆν. » ἦγοντο δὲ ἀγῶνες αὐτόθι οἱ Χύ-
 τρινοι καλούμενοι, καθά φησι Φιλόχορος ἐν τῇ ἔκτῃ
 τῶν Ἀτθίδων.

219. [ἑαυτῶν τέμενος λέγουσι τὸ ἐν Λίμναις τοῦ 10
 Διονύσου ἱερόν.] [πρὸς δὲ τὴν ὁμωνυμίαν, ὅτι ἐν Λί-
 μναις εἰσὶν οἱ βάτραχοι. λίμναι δὲ καὶ τὸ ἱερόν. ἐσε-
 ξῆς δὲ σύστημα καὶ περίοδος ἀμοιβαία ἐπτάκλιος
 ἱαμβικῶν διμέτρων ἀκατάληκτων, πλην τοῦ κώλου,
 ᾧ κέχρηται ὡς ἐφυμνίῳ ὁμοίῳ τῷ πρώτῳ τοῦ μέλους 15
 αὐτῶν. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.]

222. ἐγὼ δὲ γ' ἀγέιν ἀρχομαι : Ὁ Διόνυσος (λέγει)
 δεινοπαθῶν ἐπὶ τῷ κωπηλατεῖν ὄρρον δὲ, τὸν καλού-
 μενον ταῦρον. μέρος δὲ ἐστὶ τῆς πυγῆς. Ἡρωδιανὸς δὲ
 (καὶ τῷ λόγῳ καὶ κατὰ τὴν διάλεκτον) βαρέως. 20

223. [ὦ κοᾶξ, κοᾶξ : Διὰ τὸ συνεχὲς αὐτῶν ἐπίφθε-
 γμα, παίζων λέγει ὄρρον δὲ, τὸν λεγόμενον ταῦρον,
 τὸ μεταξὺ τῶν διδύμων. Καλλίστρατος, τὴν ὄσφυν
 καὶ τὸ ἱερόν ὄστουν. Δίδυμος, τὴν τράμιν, οὐχ ὡς τι-
 νες τὸ ἰσχίον. ἐνθεν καὶ τὸ ὄρρωδεῖν, τὸν ὄρρον ἰδροῦν. 25
 Ὁμηρος [Od. γ, 201] « ἴδιον ὡς ἐνόησα. » τοῦτο γὰρ
 πάσχουσιν οἱ φοβούμενοι.] τὸ ὄρρωπύγιον ἢ τὸ ἰσχίον.
 δεινοπαθεῖ δὲ ὁ Διόνυσος ἐπὶ τῷ κωπηλατεῖν. ὄρρον δὲ
 τὸν καλούμενον ταῦρον. ἐστὶ δὲ μέρος τῆς πυγῆς.
 Ἄλλως. ὄρρον τὸν λεγόμενον ταῦρον· οἱ δὲ τὴν ὄσφυν 30
 καὶ τὸ ἱερόν ὄστουν. πῶς οὖν ἐν Λυσιστράτῃ [961] διώ-
 ρισται « ποία δ' ὄσφυς, ποῖος δ' ὄρρος » ; τῇ προφορᾷ
 δὲ Τιμαχίδας ὄρρον ὡς ὄρθόν. Δίδυμος δὲ τὴν τράμιν
 φησὶν, οὐχ ὡς τινες τὸ ἰσχίον. ἐτυμολογεῖται δὲ τὸ ὄρ-
 ρωδεῖν· οἱ γὰρ δεδοικότες ἰδίους τὸν ὄρρον. V. 35

226. (ἀλλ' ἐξόλοισθ' αὐτῷ κοᾶξ : Σὺν αὐτῷ δηλον-
 ὅτι τῷ κοᾶξ. Ὁμηρος [Il. φ', 8] « ἀλλ' αὐτοῖς ἵπποισι
 καὶ ἀνδράσιν. »)

228. [εἰκότως : Εἰσθεσις μέλους ἑτέρου μονοστρο-
 φικοῦ ἐκ κώλων διαφόρων ὀκτώ· ὃν τὸ πρῶτον τροχαϊ-
 κὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ δεύτερον Ἰωνικὸν 40
 τρίμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ πρώτου ποδὸς παίωνος
 τετάρτου, τῶν δὲ ἐξῆς διτροχαίων. τὸ τρίτον χοριαμ-
 ικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον ἐκ παίωνος τετάρ-
 του καὶ τροχαϊκῆς συζυγίας. τὸ τέταρτον δίμετρον
 ἀκατάληκτον ἐκ παίωνος τετάρτου καὶ διτροχαίου. τὸ 45
 πέμπτον χοριαμικὸν δίμετρον υπερκατάληκτον ἐκ
 παίωνος τετάρτου καὶ ἱαμβικῶν συζυγιῶν ἤτοι διαμβ-
 ωων. τὸ ἕκτον δίμετρον ἀκατάληκτον, ἔχον ἄμφω τὸ
 πόδε ἑξασυλλάβου. τὸ ἕβδομον ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκα-
 50 τάληκτον. τὸ τελευταῖον δῆλον. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνί-
 νίς.]

(εἰκότως οὐδὲν ἄλλο ἐσμέν ἢ) κοᾶξ· αὐτὸ γὰρ

τοῦτο πράττομεν. [ἢ εἰκότως ἀλγεῖς τὸν ὄρρον. πολυπραγμονεῖς γάρ.]

ὦ πολλά πράττων : [ἢ ἄ πολλοπραγμονῶν.] ἦτοι ὅτι οὐχ ἡσυχίαν ἔχων πλεῖ, ἀλλὰ χλευάζει αὐτούς· ἢ ὅτι καὶ εἰς Ἄδου ὑπέμεινεν ἔλθειν. ἢ ὦ πολλά περιεργαζόμενε.

230. καὶ κεροβάτας : [ἢ ὅ εἰς τὰ κέρατα τῶν ὄρων βαίνων· ἢ ὁ ἐπὶ κέρατος βαίνων. ἢ] ἐπειδὴ χηλὰς ἔχειν δοκεῖ τράγου. διὸ καὶ αἰγοβάταν καὶ τραγοβά-
 10 μονα λέγουσιν. — ἢ ὅσιν κερατοβάτης. Ἄλλως. ὁ βαίνων ἐπὶ τῶν κεράτων. κέρατα δὲ φασὶ τὰ ἀκρωτήρια. V. Δίδυμος δὲ φησιν, ἦτοι ὅτι κέρατα ἔχει, ἢ ὅσιν κεροβάτης, τὴν βάσιν ἔχων κερατίνην· εἶπερ ἱστορεῖται τὰ κάτω τράγου ἔχων. ὥστε ἀπὸ τῶν ποδῶν κερο-
 15 βάτης. — Ἄλλως. διὰ τὸ κεκερατωμένην ἔχειν τὴν βάσιν. οὕτω γὰρ ὠνύχεται ὥστε δοκεῖν κεκερατώσθαι. οὕτω γοῦν καὶ αἰγίπους. V.

231. καλαμόφθογγα : [ἢ Ἐξ οὗ ἢ σῦριγξ.] ὅτι οἱ ἀρχαῖοι καλάμῳ ἀντὶ κερατίου ἐχρῶντο. ἢ ἤδεσαν μὲν
 20 τὸ κέρασ, ἀνέφερον δὲ τῷ ὀνόματι ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν χρῆσιν, ὡς καὶ χορδὰς λέγομεν ἔτι νῦν τὰς ἐκ τῶν νεύρων, ὅτι τὸ παλαιὸν ἐντέριναι ἦσαν. Ἄλλως. ἐπεὶ σύριγγι ἤδεται ὁ Πάν, ἥτις ἐστὶν ἐκ καλάμων. — ἢ χῶδη δὲ ἤδ' ἀπὸ τῆς λύρας ἀνεπέμπετο, ἢ ὅτι κάλα-
 25 μος παλαιοῦ ἀντὶ τοῦ κέρατος ὑπετίθετο τῇ λύρα. καὶ διὰ τοῦτο ἐκ συνηθείας κάλαμον καλοῦσι τὸ κέρασ, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Αἰγυμάλωτισι « ὑφρήθη σου κάλαμος ὡσπερὶ λύρας. » V. [δόνακος δὲ, τοῦ λεπτοκαλάμου, μέλος ἀποτελοῦντος τῇ τοῦ ἀνέμου συγκρούσει. ἐν
 30 εἰσθεσίαι δὲ κῶλα πέντε· ὧν τὰ τρία ἰαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ τέταρτον δῆλον. τὸ πέμπτον χοριαμβικὸν τρίμετρον ἐξ ἐπιτρίτων βραχυκατάληκτον.]

231. ἐν λίμαναις : ἐν τοῖς ὕδασι. R.

(238). φλυκταῖνας : Τὰ τῶν χειρῶν ἐπαναστήματα
 35 ἀπὸ τοῦ κωπηλατεῖν. — Ἄλλως. τὰ ἔλκη, τὰ οἰδήματα τὰ ἀπὸ καύσεως, ἃ καὶ φῶδας καλοῦσι. νυνὶ δὲ ἀπὸ τοῦ κωπηλατεῖν. V. λείπει δὲ ἐν ταῖς χερσί. — τὸ δὲ ἰδίαι ἀντὶ τοῦ ἰδροῦ. καὶ Ὁμηρος [Od. γ, 204] « ἴδιον ὡς ἐνόησα. » V. ἰδρώττει. Θ.

240. πρὸς τοὺς βατράχους φησὶ διὰ τὸ φιλεῖν ὠδὴν.
 R.

241. [μᾶλλον μὲν οὖν : Εἰσθεσις μέλους ἐτέρου
 40 μονοστροφικοῦ ἐκ κῶλων διαφόρων δέκα· ὧν τὸ πρῶτον χοριαμβικὸν τρίμετρον ἐξ ἐπιτρίτων καὶ κρητικοῦ. τὸ β' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ τρίτον ὅμοιον, τοῦ τρίτου ποδὸς τριβράχους ἢ χορείου. τὸ τέταρτον ὅμοιον
 45 καθαρὸν· τὸ πέμπτον ἐπιχοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παῖωνος τετάρτου καὶ χοριάμβου. τὸ ἕκτον ὅμοιον σπονδαιοκατάληκτον τῇ δευτέρῳ ποδί.
 50 τὸ ἕβδομον ἰαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. τὰ ἐξῆς δύο τῇ δευτέρῳ πέφυκον ὅμοια. τὸ τελευταῖον δῆλον. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.]

εἰ δήποτ' εὐηλόις : Ἀντὶ τοῦ θερμαῖς. R. V. ὅτι ἐν τῷ χειμῶνι φοβούμενοι φεύγουσι καὶ ἀποσιωπῶσιν,

ἐν δὲ τῷ θέρει ἀφοβοὶ εἰσιν. — ἢ ὅτι νηνεμίας οὕσης ἀδουσιν οἱ βράτραχοι καὶ ὅταν τύχη ἀνέφελος ὁ ἀήρ. V. ἡλίου γὰρ ὄντος καὶ θαυμαστῆς οὕσης αἰθρίας τὸ τῶν βατράχων γένος ἄνω καὶ κάτω χωρεῖ καὶ πρὸς τὴν γῆν ἔσθ' ὅτ' ἐκφέρεται. Vict.

243. [ἢ λάμεσθα : Ἐπηδήσαμεν, ὠρμήσαμεν. κύ-
 5 πειρος δὲ εἶδος βοτάνης.]

244. [καὶ φλέω : Φλέως λογωῦδες φυτὸν, οὗ μνημονεύει Θεόφραστος, παραδηλῶν ὅτι ποτάμιος βοτάνη ἐστὶν ὡς τὸ βούτομον. μέμνηται αὐτοῦ καὶ ἐν Ἀμ-
 10 φιαράφῳ]

πόθεν ἂν λάβοιμι βύσμα τῷ προκτῷ φλέων;

(κύπειρον καὶ φελεὺς εἶδη βοτανῶν. τοῦ δὲ φελεως γεγεμισμένον ἦν τὸ ὄρος τῆς Ἀττικῆς, ἀφ' οὗ καὶ ὁ
 15 δῆμος ἐκλήθη. Ἄλλως. κύπειρον καὶ φελεὺς εἶδη εἰσὶν ἀνθέων φυόμενα παρὰ χεῖλη ποταμῶν. ἢ ὅτι λο-
 20 γωῦδες φυτὸν ὁ φελεὺς, οὗ μνημονεύει Θεόφραστος, ὅτι ποτάμιος ἐστὶ βοτάνη καθάπερ καὶ τὸ βούτομον. V.

245. νηκτικὸν γὰρ τὸ ζῶον. V.

246. (ἢ Διὸς ὄμβρον φεύγοντες : Τὸν ἥλιον καὶ τὴν
 20 ἄλῆαν διώκουσιν οἱ βράτραχοι, τὸν δ' ὄμβρον φεύγουσιν, ἴσως ἐπεὶ τῶν χειμάρρων ποταμῶν πληρουμένων ἐκ τοῦ Διὸς ὄμβρου παρασύρονται.)

247. ἐνυδρον ἐν βυθῷ χορείαν : Τὴν νῆξιν χορείαν εἶπε. καὶ οὐ φθέγγεται μὲν ἐν τῷ βυθῷ, ἀλλ' ἄνω κέ-
 25 κραγεν. ἀπλούστερον δὲ εἶπεν.

248. τὴν πηδητικὴν. R. Θ. M. αἰόλαν : Ποικίλην. Θ. Vict.

249. πομφολυγοπαφλάσμαισι : [ἢ Ἐν φύσκασι βρηγνυ-
 30 μέναισι καὶ ἤχον τινα ἀποτελοῦσαι. ἢ ἐν ταῖς δύναισι τῶν ὑδάτων. πομφολυγες γὰρ αἱ φυλκταινώδεις δύναι. τοῦτο δὲ φησιν, ἐπειδὴ τῶν ἐξ βετοῦ σταγῶνων πιπτουσῶν ἐν τῷ πηγῶν ἢ λιμνῶν ὕδατι πομφολυγες ἦτοι φύσκασι συνιστάμεναι, αὐτίκα διαφθερόμεναι ἤχον ἀποτελοῦσι τινα.] — πομφολυγες εἰσὶ τὰ ἐπαναστή-
 35 ματα τῶν ὑδάτων. Ἄλλως. βοήμασι καὶ κεκράγμασι. πομφολυξ δὲ καλεῖται ἡ σταγὼν τοῦ βετοῦ καταπεσοῦσα γὰρ ἤχει. V.

251. [τοῦτ' παρ' ὑμῶν : Ἡ ἀμοιβαία αὕτη ἔχθεσις
 40 τῶν μελῶν τρισὶ διαίρειται περιόδοις· καὶ εἰσὶ τῆς μὲν πρώτης περιόδου κῶλα πέντε· ὧν τὸ μὲν πρῶτον δίμετρον ἀκατάληκτον καθαρὸν ἰαμβικόν. τὸ δεύτερον τροχαϊκὸν δίμετρον ὅμοιον. τὸ τρίτον ὅμοιον τοῦ δευτέρου τριβράχων ἔχοντος ἢ χορείου. τὸ τέταρτον ὅμοιον ἐφθήμερες. τὸ τελευταῖον δῆλον.]

[τὸ λέγειν βρεκεκῆς παρ' ὑμῶν ἔμαθον.] — τοῦτο
 45 ἀφ' ὑμῶν λαμβάνω, ὃ ἐστὶν ἀντὶ τοῦ ἀφαιροῦμαι, ἵνα μὴ λέγητε τὸ κοῤῥ. V.

252. [δεῖνὰ γ' ἄρα πεισόμεσθα : Πάθοιμεν ἂν ἐκ
 50 τῆς βοῆς, ἣν ἐπὶ τοσοῦτον παρατενοῦμεν, ἐφ' ὅσον οἰοίτε ὦμεν.] — εἰ μέλλεις ἀφαιρεῖσθαι ἡμῶν δηλονότι τὸ βρεκεκῆς. V. εἰ κωλύσεις ἡμᾶς τοῦ βοᾶν. Vict.

257. [οἰμώζετε, οὐ γὰρ μοι μέλει : Τῆς δευτέρας

περιόδου τὰ κῶλα ὁμοίως πέντε τοῖς ἄνω καθ' ἕκαστον ὁμοίως ἔχοντα. ὁ μόντοι πρῶτος τοῦ τρίτου κώλου ποὺς τρίβραχὺς ἐστι.] δεῖ νοεῖν ὡς οἱ βάτραχοι ὑπὸ σκηνὴν εἶσαν, ἀλλ' οὐκ ἐν τῷ φανερωῖ. ἢ μόντοι φωνὴ αὐτῶν ἐξακούεται, ὡσπερ καὶ αὐτοὶ κατὰ τὴν λίμνην ἤχουσι. 5 ἐπεὶ οὖν διαλελοίπασι καὶ χορὸς ἐγεγόνει, διὰ τοῦτο λόγον ἐποίησεν ὁ Διόνυσος, ἔμελλον ἄρα ὑμᾶς παύσειν. θηλυκῶς δὲ τὴν φάρυγγα λέγει.

260. *χανθάνη* : Ἄντι τοῦ δύνηται καὶ ἐξισχύη. R.V. 10 *χωρῆ*. δι' ἡμέρας : Δι' ὅλης ἡμέρας. Θ. *Vict.*

263. [οὐ νικήσετε : Τῆς τρίτης περιόδου τὰ κῶλα ὁκτώ· ὧν τὰ μὲν πέντε ὅμοια πάντως τοῖς ἄνω πλὴν τοῦ τετάρτου τὸν δεύτερον πόδα τρίβραχυν ἔχοντος. τὸ δὲ ἕκτον καὶ ὄγδοον ἰαμβικὰ τρίμετρα ἀκατάληκτα. 15 τὸ γὰρ ἔβδομον δῆλον. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.]

264. ἄντι τοῦ ἐπὶ τούτῳ τῷ λέγειν βρεκεκεκέξ. πάντως ἄντι τοῦ παντελῶς. ἔξωθεν δὲ προσληπτέον τὸ νικήσεις. R.V.Θ. M.

268. ἔμελλον ἄρα : Σιωπῶσιν οἱ βάτραχοι καὶ ἔτε- 20 ρος χορὸς εἰσέρχεται, ὡς προείπομεν, ὁ τῶν μυστῶν, ὅς ἐστιν ἀναγκαῖος.

269. [ὦ παῦε παῦε : Κορωνίς ἀμοιβαία εἰσιόντων τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικὸι τρίμετροι ἀκατά- 25 ληκτοι μς'. ὧν τελευταῖος

25 ἀλλ' ἤρμει πτήξαντες ἀκροασώμεθα.

μετὰ δὲ τὸν μς' κῶλον ἰαμβικὸν ἐφθήμερες τὸ, αὐ- 30 λεί τις ἔνδον· ὁ κατὰ παρεπιγραφὴν φασι κεῖσθαι ὡς καὶ ἐξῆς τὸ, διαύλιον προσαυλεῖ. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.] — παῦσαι τῆς κωπηλασίας, παραβαλοῦ δὲ τῷ πλοίῳ. R.V.Θ.M. ἢ παῦε τῆς ὁμιλίας. τῷ δὲ πλοίῳ παρα- 35 βαλοῦ. πρὸς τὴν γῆν δὲ φθάσας φησὶ ταῦτα. M. παῦε, ὦ Διόνυσε, τῆς κωπηλασίας. πλησίασον τὴν ναῦν τῷ λιμένι. Θ. παραβαλοῦ τῷ κωπίῳ : Πλησίασον τὴν ναῦν τῷ λιμένι διὰ τοῦ κωπίου. *Vict.*

270. ἀπόδος τὸν ναῦλον : Καλλίστρατος ἐστὶ τὸν ναῦλον ἀρσενικῶς, καὶ οὐχὶ τὸ ναῦλον εἰώθασι λέγειν. 40 διασώζεται δὲ (καὶ ἐν τισιν) ἡ γραφή. καὶ ἐστὶ παρὰ τοῖς νεωτέροις καὶ ἡ ναῦλος « ἡ ναῦλος ἡμῖν τῆς νεῶς ὀφείλεται. » οὐ μόνον δὲ ἀρσενικῶς, ἀλλὰ καὶ διὰ δύο ἄλλ' λέγεται ναῦλλος καὶ ναῦλλον.

ἔχε δὲ : Ἄντι τοῦ κράτει. ἐν Ἄδου λοιπὸν τὰ 45 πράγματα.

271. ἦ Ξανθίας : Ὅντως ὑπάρχει ὁ Ξανθίας, ὃν ὄρω; *Br.*

272. ἰαῦ : [Μίμημά ἐστι συριγμοῦ.] — τοῦτο ὁ 50 Ξανθίας φησὶ. R.V.

274. μεταβέβληται ἡ σκηνὴ καὶ γέγονεν ὑπόγειος. μεταβέβληται δὲ καὶ ὁ χορὸς τῶν βατράχων εἰς τοὺς μύστας. ἵνα δὲ κωμωδῆσιν τοὺς Ἀθηναίους ὡς τοιούτους 55 σκώπτει τοὺς ἐν τῷ θεάτρῳ, λέγων ἐστὶ καὶ νῦν ὄρω ἐνταῦθα τοὺς πατραλοῖας. V.

275. ὁ Ἡρακλῆς δηλονότι. R. ἀντι τοῦ ὁ Ἡρακλῆς. Ven.

276. καὶ νυνὶ γ' ὄρω : Τοὺς ἐν τῷ θεάτρῳ πείδρους ὄρω φησιν.

280. ἡλαζονεύστο : Ἄντι τοῦ ἐψεύδετο. καὶ Μέναν- 5 δρος « ἀλλ' ἀλαζῶν καὶ θεοῖσιν ἐχθρός. »

281. γενναῖον. R.Θ. γενναῖον, ἰσχυρὸν, πολεμικόν. 5 M. ἐπιδεικνύμενος. Θ.

282. οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρον : Παρὰ τὰ ἐκ Φιλο- 10 κτήτου Εὐριπίδου

οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρον ὡς ἀνὴρ ἔφω.

κενοδοξῶν. R.M. κομπαστικόν. Θ.

284. ἀγώνισμα : Ἀθλοῦ κατόρθωσιν ἀξίαν. 10

286. ἐξόπισθε νῦν ἴθι : Ὡς φοβούμενος ὁ Διόνυσος ταῦτα λέγει· ἔθεν δὲ αἰσθάνεται τοῦ φόβου, ἐκεῖθεν αὐτὸν ἄγει καὶ προβάλλει.

291. (φέρ' ἐπ' αὐτὴν ἴω : Ὡς κατωφεροῦς τοῦ Διο- 15 νύσου ἐπιτηδεῖως.)

293. Ἐμπουσα τοῖνον : Φάντασμα δαιμονιώδης ὑπὸ Ἐκάτης ἐπιπεμπόμενον. καὶ οἱ μὲν φασι αὐτὴν μονόποδα εἶναι, καὶ ἐτυμολογοῦσιν οἰονεῖ ἐνίποδα (διὰ τὸ ἐνὶ ποδὶ κεχρῆσθαι)· οἱ δὲ ἐτι ἐξηλάττετο τὴν 20 μορφὴν. δοκεῖ δὲ καὶ ταῖς μεσημβρίας φαντάζεσθαι, ὅταν τοῖς κατοικομένοις ἐναγίζωσιν. ἐνιοὶ δὲ τὴν αὐτὴν τῇ Ἐκάτῃ, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Ταγηνισταῖς (« γθονία θ' Ἐκάτη σπείρας ὄφρων ἐλελιζομένη. » εἶτα ἐπιφέρει « τί καλεῖς τὴν Ἐμπουσαν; ») 25

294. καὶ σκέλος χαλκοῦν ἔχει : Τῷ χαλκῷ προσέ- 30 θηκε τὸ βολίτινον ἐπιτηδες. ἐνιοὶ δὲ ὄνου σκέλος λέγουσι. διὸ καὶ παρὰ τισι καλεῖσθαι ὀνόκωλον· τὸ δὲ ὄλον, φησὶ Κράτης, εἰσὶκε τι εἶναι φάντασμα παντο- 35 δαπὸν γινόμενον. τινὲς ἐν πρόσωπον ὄλον λέγουσι. R.V.Θ. βολίτινον δὲ, ὄνειον. βολίτος γὰρ κυρίως τὸ τῶν ὄνων ἀποπάτημα. [τὸ αὐτὸ δὲ καὶ βολίτιος.]

297. ἱερεῦ διαφύλαξον : Ἱερείως τινὸς ἀκολουθοῦντος αὐτῷ μέμνηται. R.V.Θ.M. (ἐν προεδρίᾳ κάθηται ὁ τοῦ Διὸς ἱερεὺς. ἀποροῦσι δὲ τινες πῶς ἀπὸ τοῦ λογιεῖο 35 περιελθὼν καὶ κρυφθεὶς ὄπισθεν τοῦ ἱερέως τοῦτο λέγει. φαίνονται δὲ οὐκ εἶναι ἐπὶ τοῦ λογιεῖου, ἀλλ' ἐπὶ τῆς ὀρχήστρας, ἐν ἧ ὁ Διόνυσος ἐνέβη καὶ ὁ πλοῦς ἐπε- 40 τελείτο, ὥστε μηκέτι ὁμοίως λόγον εἶναι, ἀλλὰ μὴν οὐ διὰ παντὸς ὄπισθε δεῖ γενέσθαι αὐτόν. Ἄλλως, V. παρὰ ταῖς θέαις προεδρία ἐτετίμητο ὁ ἱερεὺς τοῦ Διονύσου. πρὸς συνήθειαν οὖν καλεῖ ὁ Διόνυσος τὸν ἱερέα. Ἄλλως, ἤδη γὰρ ἦν τῶν μεμνημένων κατὰ τὴν σκηνὴν γενόμενος.)

[οἱ δὲ φασι ἀποπὸν εἶναι νομίζειν ἀκολουθεῖν αὐτοῖς 45 ἱερέα· μὴ γὰρ ἐμφανέσθαι· τὸ δ' ἀληθές οὕτως ἔχει· οἱ μεγάλοις κακοῖς περιπίπτοντες, πρὸς ἱερεῖς ἐρχόμε- νοι, ἱκέτευον αὐτοὺς εὐχὰς ὑπερ' αὐτῶν ποιέσθαι εἰς ἀπαλλαγὴν. κατὰ οὖν μίμησιν ἐκεῖνων καὶ οὗτος νῦν λέγει. ἔχειν δὲ φασι καὶ λόγον εἶναι τινος τὸν στίχον 50 ποιητοῦ νῦν διασυσρούμενον.]

298. Ἡράκλεις : Εἶχε γὰρ σχῆμα Ἡρακλέους ὁ Διο- 55 νυσος. ἢ καὶ ὡς ἀλεξίκακον Ἡρακλέα καλεῖ.

299. μ' ἄνθρωπος : (Πρὸς τὸ συνεχὲς τῆς ἀρχῆς τοῦ δευτέρου στίχου· διότι ἀπὸ συναλοιφῆς ἀρχεται.) εὐλαβεῖται δὲ καταφανῆς γενέσθαι ὁ Διόνυσος.
300. τοῦτο γ' εἶ' ἤττον θατέρου : Πιθανῶς τὸ τοῦ δειλοῦ ἦθος, τὸ μηδαμῶς θέλει φανερόν γενέσθαι. θέλει δὲ εἰπεῖν ὅτι τοῦτο χειρόν ἐστι τοῦ ἑτέρου.
301. ἴθ' ἤπερ ἔρχει : Τοῦτο ἔμψασιν παρέχει, ὡς προερχομένου αὐτοῦ πρότερον ὅπισθεν τοῦ ἱερέως ὄντος.
302. πεπραγάμεν : Ἐπάθομεν. *Br.*
- 10 303. Ἠγέλοχος : Τραγωδίας ὑποκριτῆς, ἃν καὶ ἐν τῷ Ὁρέστη Εὐριπίδου, προστάντος αὐτῷ τοῦ πνεύματος ἐν τῷδε τῷ στίχῳ [289]

ἐκ κυμάτων γὰρ αὐθις αὐ γαλήν' ὄρω·

(αἰφνιδίως ὄρθηναι συνελόντα τὴν συναλοιφήν.) τοῦτον δὲ καὶ ὡς ἀτερπῆ τὴν φωνὴν Πλάτων σκώπτει. — ὅτι Ἠγέλοχος ὁ τραγικός ὑποκριτῆς ὢν τοῦ Εὐριπίδου Ὁρέστην ὑποκρινόμενος οὕτω προηέγκατο ὥστε μὴ υποχωρήσαι ἐκ τῆς συναλοιφῆς τὸ γαλήνά, ἀλλὰ διαχωρήσαι μᾶλλον, ὥστε δοῦναι τὴν γαλήν αὐτὸν εἰπεῖν. διὸ καὶ ἐνθάδε πειρατέον οὕτω προφέρεσθαι. ἐν ἐνόις μέντοι τῶν Εὐριπίδου εὐκρινῶς γράφεται γαλήνά. ὡς δ' ἀξιοῦσιν τινες Ἀττικοὶ γαλήν περισπῶσι λέγοντες ὡς χρυσῆν. πῶς ἔδοξεν ὁ Ἠγέλοχος ἐκ τῆς συναλοιφῆς γαλήν εἰπεῖν; τὸ μὲν γὰρ περισπωμένως προεηέγκασθαι οὐ πιθανόν. μήποτε οὖν οὐκ ἔλεγον οὕτως, ἀλλὰ γαλήν. ὡς ἀγῆς δὲ τὴν φωνὴν κωμωδεῖται ὁ Ἠγέλοχος. *V.* ἔστι δὲ παροιμία ἐπὶ τῶν διαφυγόντων τὰ λυπηρά. οἱ δὲ λέγοντες ποιητρίαν εἶναι τὸν Ἠγέλοχον Ἀθήνησι τούτῳ συνεχῶς χρωμένῃ τῷ ἔπει καὶ ἄλλ' ἅττα τῶν αὐτοσχεδίων συντιθέντων οὐκ ἀνεκτὰ τερατεύονται. — ἀποροῦσιν ἐνταῦθα πῶς ἐν Εὐριπίδου μὲν Ἠλέκτρα τοῦθ' εὐρηται, δὲ λέγει, ὥσπερ Ἠγέλοχος. *Cant. 2.*

308. (ὁδὲ δὲ δείσας : Ὁ τοῦ Διονύσου ἱερέως. πυρρὸς γὰρ ἦν κατὰ φύσιν. παρ' ὑπόνοιαν δὲ τὸ ἐπυρραίασε πρὸς τὸ ὠχρίασεν. Ἀρίσταρχος δὲ φησὶ ἐφ' ἑαυτοῦ λέγειν τὸν Ξανθίαν· καὶ γὰρ διότι πυρρὸς, οὕτως ἐπικεκλησθαι, καθάπερ Πυρρίας καὶ Σμικρῆνης· ὁ δὲ Ἰξίων, ἐπὶ τινος τῶν καθημένων, ξανθὸν τὸ χροῖμα ὄντος. ἐν ἔθει γὰρ εἶναι διασκώπτειν τοὺς ἀχρωμένους, ὡς καὶ Πλάτων ἐν Παιδαρίῳ ποιεῖ. Εὐπολις δὲ τὸν τοῦ Διονύσου ἱερέα ὀνομάζει αἰγίπυρρον ἀντὶ τοῦ πυρρῶν. τὸ γὰρ ἄνθος ἔχειν φησὶ Δημήτριος Ἰκανῶς ἐρυθρόν.) — ἐκκαλύψας τὸ αἰδοῖον εἶπε τοῦτο πρὸς τὸ ἐπυρραίασε παύων. πυρρὸν γὰρ ἦν καὶ τὸ αἰδοῖον. *V.* ὑπερπυρραίασε : Ἐξεκαύθη κατὰ τὸ πρόσωπον. *Θ. Br.*

311. αἰθέρα Διὸς : Ἀντὶ τοῦ τὸν Εὐριπίδου· αὐτοῦ γὰρ ὁ ἱάμβος. ἢ τὴν ἐπιθυμίαν Εὐριπίδου τοῦ ταῦτα λέγοντος. *R. V. Θ. M.* πρὸς τὸ ἄνω εἰρημένον. αὐτὸς γὰρ αἴτιος τοῦ ταῦτα παθεῖν τὸν Διόνυσον. (*V. Θ. M.*) καὶ γὰρ δι' αὐτὸν κατῆλθεν εἰς Ἄδου. *V.*

312. κατήκουσας : Περισσή ἢ κατὰ. *R. V.* αὐλεῖ τις ἐνδοθεν : Παρρηγορά. σημαίνει γὰρ ὅτι ἔσωθεν τις ἠύλησε μὴ ὀρώμενος τοῖς θεαταῖς.

314. [αὔρα τις : Μακροκαταληκτεῖ. τὰ γὰρ εἰς ρα εἰ μὲν μονοφθόγγῳ παραλήγει, μακροκαταληκτεῖ, πῆρα. εἰ δὲ διφθόγγῳ, βραχυκαταληκτεῖ· πλὴν τοῦ αὔρα, καὶ Φαῖδρα παρ' Εὐριπίδῃ [Hipp. 48]

Φαῖδρα· τὸ γὰρ τῆσδ' οὐ προτιμήσω καλόν.]

ἀποροῦσι τινὲς ἐνταῦθα, πῶς οὐ θέρημ δάδων εἶπεν, ἀλλὰ αὔρα. καὶ φαμέν, ὅτι τοῦτο λέγει δεικνύς, ὅτι καὶ δᾶδας οἱ μύσται ἔφερον, καὶ θεῖα πνοή τις ἐξ αὐτῶν ἐφέρετο. *Junt.*

μυστικωτάτη : Τῶν ἐν Ἐλευσίῃ μυστηρίων. τινὲς 10 δὲ εἰς τὸ μυστικωτάτη δύο ποιοῦσιν.

315. ἡρέμα : Ἠσύχως. *Br.* πτήξαντες : Συστειλαντες ἑαυτοῦς. *C.*

316. Ἰαχ', ὧ Ἰαχχε : (Ἡ πάροδος τῆς ᾠδῆς ταύτης τοῦ τῶν μυστῶν χοροῦ κώλων ἐστὶν ἀντισπαστικῶν 15 δύο διμέτρων βραχυκαταληκτων. ἐξῆς δὲ τούτων σύστημα ἀμοιβαῖον ἐκ στίχων ἰάμβων τριμέτρων ἀκαταληκτων πέντε.) — μετεβλήθη ὁ χορὸς εἰς μύστας. *R. V.*

319. ἔφραζε : Ὁ Ἡρακλῆς. *V. R.*

320. ὄνπερ Διαγόρας : Διαγόρας μελῶν ποιητῆς 20 ἄθεος, ὃς καὶ καινὰ δαιμόνια εισηγεῖτο, ὥσπερ Σωκράτης. (καὶ ὁ μὲν Ἀρίσταρχος Διαγόρου νῦν μνημονεύει φησὶν οὐχ ὡς ἄδοτος αὐτοῦ τοὺς θεοὺς, ἀλλ' ἐν εἰρωνείᾳ κειμένου τοῦ λόγου, ἀντὶ τοῦ χλευάζοντος, ἐξορχουμένου. ἀνακινεῖ οὖν τοὺς Ἀθηναίους 25 ὁ κωμικός· ὅθεν καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ὡς διαχλευάζοντες τοὺς θεοὺς καταψηφισάμενοι ἀνεκλήρουν τῷ μὲν ἀναιρήσοντι ἀργυρίου τάλαντον, τῷ δὲ ζῶντα κομίσαντι δύο. ἔπειθον δὲ καὶ τοὺς ἄλλους Πελοποννησίους, ὡς ἱστορεῖ Κρατερός ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν ψηφισμάτων. 30 ἦν δὲ οὗτος Τηλεκλύτου παῖς, Μήλιος τὸ γένος, τὸν χρόνον κατὰ Σιμωνίδην καὶ Πίνδαρον. οἱ δὲ τὸ δι' ἀγορᾶς περισπῶσιν, ὡς Ἀπολλόδιμος ὁ Ταρσεύς, καὶ φασι — Ἰαχον λέγειν, ὃν ἄδουσιν ἐξ ἄστεως διὰ τῆς ἀγορᾶς ἐξιόντες εἰς Ἐλευσίνα. γέγονε δὲ καὶ ἕτερος 35 κωμωδοῦμενος ἐπὶ μεγέθει. Ἐρμιππος ἐν Μοίραις

μείζων γὰρ ἦ νῦν δὴ ἴσ'τι, καὶ δοκεῖ γέ μοι, ἐάν τι τούτων ἐπιδιδῶται ἡμέρας μείζων ἔσσεσθαι Διαγόρου.

V. [Ἄλλως διθυραμβοποιὸς ὁ Διαγόρας ποιητῆς, συν- 40 εχῶς Ἰαχχε Ἰαχχε ἄδων. ἢ κωμικός διθυραμβικός, τούτεστι Διονυσιακὰ δράματα ποιῶν.]

324. [Ἰαχ' ὧ πολυτιμητοῖς : ᾠδὴ καὶ στροφὴ κώλων ἰδ' ὢν τὸ πρῶτον ἀντισπαστικὸν διμέτρον ἀκαταληκτικὸν ὃ καλεῖται Γλυκόνειον. τὸ δεύτερον διμέτρον 45 καταληκτικόν, ἢ ἐξ ἀντισπάστου καὶ βακχείου. τὸ τρίτον ὁμοῖον ὀποτερωδῶν τῶν ἐν τῇ παρόδῳ. τὸ τέταρτον ἐκ διτρογαίου ἀντισπαστικῶ καὶ βακχείου, Ἀλκαϊκόν, φασι, καλούμενον. τὸ πέμπτον Ἰωνικὸν διμέτρον ἀκατάληκτον ἀνακλώμενον κατ' Ἡρακλίωνα καλούμενον, ἀντ' Ἰωνικῶν παίωνα τρίτον καὶ ἐπίτριτον δεύτερον ἔχον. τὰ ἐξῆς δύο τὸν αὐτὸν τρόπον. τὸ ὄγδοον Ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττωνος πενθημιμερές, τὸ ἕνατον

ἐξ ἀντισπάστου καὶ βακχείου δίμετρον, ἢ ἐφθημιμέρες. τὰ ἐξῆς δύο Ἰωνικά ἐκ παίωνων τρίτων καταληκτικὰ ἢ ἐκ παίωνος καὶ, εἰς ὃν συναϊρεῖται, βακχείου. τὸ δωδέκατον Ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττωνος δίμετρον καθαρὸν. τὸ τρισκαίδέκατον καθαρὸν μὲν, καταληκτικὸν δέ. τὸ τελευταῖον, ὡς τὸ δωκαιδέκατον, ἐπιμεμιγμένον μέν-
 5 τοι ἐπιτρίτῳ δευτέρῳ, ἢ διτροχαίῳ. ἐπὶ τῷ τέλει πα-
 ράγραφος καὶ διπλῆ ἐξω νενευκῖα. ἐξῆς δὲ τριστιχία
 ἰαμβικὴ παραγράφῳ τερματιζομένη· μεθ' ἣν ἀντιοδὴ
 10 καὶ ἀντιστροφή, παραπλησίως καθ' ἕκαστον σχεδὸν τῆ
 τε ποσότητι καὶ ποιότητι τῶν κώλων ἔχουσα τῆ στρο-
 φῆ. ἔφ' ἧς τῷ τέλει δύο διπλαῖ ἐξω νενευκῖαι, ἡ μὲν
 ἐν ἀρχῇ, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος.]
 Ἰαχ' ὡ πολυτιμήτοις : Μία τῶν μυστηρίων ἐστὶν
 15 ἡ εἰκάς, ἐν ἣ τὸν Ἰαχον ἐξάγουσι. πολυτιμήτοις δὲ
 ἐν ἔδραις, καθὸ συνιδρύεται τῇ Δήμητρι ὁ Διόνυσος. εἰσι
 γούν οἱ φασι Περσεφόνης αὐτὸν εἶναι· οἱ δὲ τῇ Δήμη-
 τρι συγγενέσθαι. ἄλλοι δὲ ἕτερον Διονύσου εἶναι τὸν
 Ἰαχον, οἱ δὲ τὸν αὐτόν. τινὲς δὲ φασι, πολυτιμήτοις
 20 ἐν ἔδραις, καθὸ φιλοτιμότεροί εἰσιν οἱ μεμνημένοι ἐν
 Ἄδου, ὡς σαφὲς ποιεῖ ἐν Εἰρήνῃ [375]

δεῖ γὰρ μνηθῆναι με πρὶν τεθνηκέναι.

ναίων : Κατοικῶν. *Vict.*

326. ἀνά λειμῶνα χορεύων : Ἐν τοῖς λειμῶσι τὰς
 25 χορείας ἐποιούνο διὰ τὰ ἄνθη, χορεύοντες ἐν τῷ προ-
 φανει ἐν χοροῦ σχήματι. — ἀνά λειμῶνα : Διὰ γὰρ τὰ
 ἄνθη ἐν λειμῶσι τὰς χορείας ἐποιούνο. *Vict.*

327. θιασώτας : Τοὺς χορευτάς. *R.* συγχορευτάς. *Θ.*
 οὕτω λέγει, οὐχ ὡς τινες, συνθιασώτας. *V.*

328. τινάσσων : Κινῶν. *Θ.* *Vict.*

329. βρύοντα : Ἀνθοῦντα. *V.* θάλλοντα. *Θ.* *Vict.*

330. στέφανον μύρτων : Μυρσίνῳ στεφάνῳ ἐστεφα-
 νοῦντο οἱ μεμνημένοι, οὐχ, ὡς τινὲς νομίζουσι, κισ-
 σίνῳ. ὁ δὲ Ἀπολλόδορος καὶ τοὺς θεσμοθέτας φησὶ διὰ
 35 τοῦτο μυρσίνῃ στέφασθαι, ὅτι οἰκείως ἔχει πρὸς τὸ φυ-
 τὸν ἢ θεὸς καὶ ὅτι τοῖς χθονίοις ἀπιέρωτο. — ἡ μυρσίνη
 ὀκείωται τοῖς χθονίοις θεοῖς, Διονύσου δεδωκότος, ὅτε
 ἀνήγαγε τὴν Σεμέλην. τρία γὰρ αὐτῇ ὀκείωται, κισ-
 σός, ἄμπελος, μυρσίνη. μυθολογοῦσι δ' ἐν Σάμῳ μόνῃ
 40 θεῶν μὴ προσφέρεσθαι τῇ Ἥρᾳ. ἐπεὶ γὰρ, ὡς φασι,
 ἐξηγεῖτο τὴν ψυχὴν τῆς Σεμέλης τοὺς κάτω θεοὺς, κα-
 θάπερ ἦν ἐπηγγελμένον, ὑποσχέσθαι λέγουσιν αὐτῇ τὸν
 Ἄδην τοῦτο δρᾶσειν, τοῦ Διονύσου τῶν μάλιστα τερ-
 πόντων αὐτῷ ἀντίψυχον ἀντ' ἐκείνης πέμψαντος· τὸν δὲ
 45 Διόνυσον πυθόμενον τὰ παρὰ τῶν κάτω θεῶν ἐπεσταλ-
 μένα σοφίσασθαι πρὸς ταῦτα καὶ τριῶν ὄντων αὐτῷ
 μάλιστα ἡγαπηθέντων, τοῦ τε κισσοῦ καὶ τῆς ἀμπέλου
 καὶ τῆς μυρσίνης, ἀποστεῖλαι τοῖς κάτω θεοῖς αὐτήν.
 δηλοῖ δὲ καὶ Ἰσοφῶν ὁ τραγικός. *V.*

331. λείπει γέραιρε ἢ ἀξάνε. ἀκόλαστον δὲ τὴν μὴ
 50 δεομένην κολάσεως, τὴν ἀναμάρτητον, ἣν οὐκ ἂν τις
 κολάσειε χορείαν. *R. V. Θ. M.* τὴν ἱεράν. *R. V.*

ἀκόλαστον : Μανιώδῃ, βακχικῇ, δσίαν· οὐ γὰρ δὴ

αἰσχρὰν καὶ ἀσελγῆ. τὸ δὲ ἐγκατακρούων πρὸς τὸ δσίως
 μύσταις. — ἀκόλαστον : Μὴ κολάσεως ἀξίαν ἦγον
 μέμψεως. *Vict.*

335. ἀντὶ τοῦ χαρίτων πεπληρωμένην, ὅ ἐστι κεχα-
 5 ριτωμένην. *R. V.*

336. λείπει γεραίρων. *R.*

338. τοῦτο εἶπε διὰ τὸ κρεοφαγεῖν ἐν τοῖς Θεσμοφο-
 ρίοις καὶ ὅτι Δήμητρι καὶ Κόρῃ θύουσι τὸ ζῆον. *R.*
 ἐπειδὴ ἐν τοῖς Δημητρίοις χοῖροι θύονται. *V. Θ.* ἐνίοι δὲ
 φασι οὕτω λέγειν τοὺς Ἀττικοὺς περισπωμένως τὸ
 10 κρεῶν. οὐκ ἄλογος δὲ ἡ περισπωμένη· γέγονε γὰρ τὸ
 πάθος ἐν αὐτῇ τῇ γενικῇ, κρεῶν ὡς γεραίρων, εἶτα κρεῶν
 ὡς γερῶν. τοῦτο δὲ εἶπε διὰ τὸ χοιροσπαθεῖν τοῖς Θε-
 σμοφορίοις. θύουσι γὰρ ἐν τοῖς μυστηρίοις τοῦ Διονύσου
 καὶ τῆς Δήμητρος τὸν χοῖρον, διότι λυμαντικός ἐστὶν
 15 ἀμφοτέρων. *V. Θ.*

[χοιρείων κρεῶν : Παρόσον χοῖροι τῇ Δήμητρι καὶ
 τῷ Διονύσῳ ἐθύοντο, ὡς λυμαντικοὶ τῶν θεῶν δωρη-
 μάτων. εἰκότως δ' ἐν ἄδου ὧν ἐπιδοῦνται τὴν Περσεφόν-
 νην.] — χοιρείων κρεῶν : Πνοῆ δηλονότη. *Vict.* 20

339. χορδῆς λάβης : Ἡ εἰλησις ἢ τῶν ἐντέρων ἐστὶ
 χορδή. ἦν εἰλητὸν καλοῦμεν ἡμεῖς.

340. ἔγειρε φλογέας : Νοητέον οὕτως, ἔγειρε φλογέας
 λαμπάδας ἐν χερσὶ τινάσσων. [ἦκει γὰρ νυκτέρου τε-
 25 λετῆς φωσφόρος ἀστήρ.]

343. φωσφόρος ἀστήρ : Τὸ μυστηριακὸν πῦρ φωσφό-
 ρον λέγουσι. λέγει δὲ, ἐπεὶ τὴν νύκτα λέγουσιν αἰνι-
 γματωδῶς, διὰ τὸ λαθεῖν τοὺς ἀμύητους. ἢ ὅτιρὲν νυκτὶ
 ἀγεται τὰ μυστήρια. (ἀξιοῦσι δὲ τινες αὐτὴν τὴν λαμ-
 30 πίδα φωσφόρον ἀστέρα λέγειν. ὁ δὲ λόγος κολοβός
 ἐστὶν, εἰ μὴ τὸ τινάσσων ἀντὶ τοῦ τινασσόμενος λαμ-
 βάνεται.) [ἐν δὲ τισὶν ἐκλείοιπε τὸ τινάσσων. Ἰαχ',
 ὡ Ἰαχχε, ἀναλόγως τῆ στροφῆ γράφουσι καὶ τὸ χερσὶν
 εἰς τὸ ἔγειρε συνάπτουσιν ἦκει γὰρ κατὰ ἀναστροφὴν.
 νύκτωρ δ' ἐτελεῖτο τὰ μυστήρια. ὧν τῆς τελετῆς οὐ
 35 μόνον χορευτῆς, ἀλλὰ καὶ ἔξαρχος ἦν ὁ Διόνυσος. καὶ
 μὲν δὴ Διονύσου ἐν Ἐλευσίνῃ ἱερόν ἐστι καὶ ἐν Διου-
 σίοις ἐτελεῖτο τὰ μυστήρια.]

344. φλέγεται δὲ λειμῶν : Λειμῶν γὰρ ἀνάκειται καὶ
 ἄνθη ἀνειμένα τοῖς μύσταις ἐν τῷ πεδίῳ. δηλοῖ δὲ καὶ
 40 Σοφοκλῆς. — φλέγεται : καταλάμπεται. *R. V. C.* φέγ-
 γεται : Καταλάμπεται. *E.*

345. διὰ τὴν χαρὰν νεάζουσιν οἱ γέροντες. ἢ δὲ δύ-
 ναμις ἐν γόνασι, ὡς καὶ ὁ ποιητῆς λέγει. — ὡς τῶν
 μυστῶν ὄντων γερόντων. *V.* 45

346. ἀντὶ τοῦ τὸ βαρὺ τῆς ἡλικίας καὶ τοῦ γήρωος.
V. [χρονίων τ' ἐτῶν : Εἰ μὲν οὕτω γράφεται, Ἰωνικὸν
 ἐστὶ πενθημιμέρες ἐκ παίωνος τρίτου ἀναλόγως τῷ ἐν
 τῇ στροφῆ ὀγδόῳ. εἰ δὲ χρόνος τ' ἐτῶν, ὡς ἐν τοῖς
 50 πλείοσι, ἰαμβικὴ ταυτοποδία. — ζητεῖται ἐνταῦθα,
 πῶς εἶπεν ἐνιαυτοὺς ἐτῶν, ἐπεὶ ἔτος καὶ ἐνιαυτὸς ταύ-
 τόν. λύεται δὲ παρὰ τῶν παλαιῶν οὕτως· τὸ ἰαυεῖν
 ποτὲ μὲν ἐπὶ ὑπνου καὶ ἀνακλίσεως τίθεται, ὡς παρ'
 Ὀμήρῳ « τῇ παριαύων τερπέσθω, » ἦγον παρακεί-

μενος· ὡς ἐπὶ πολλὸν δὲ ἡ λέξις ἐπὶ διατριβῆς καὶ ἀργίας λέγεται, ὅθεν καὶ ἐνιαυτὸς ὁ μακρὸς καὶ πολλὴν ἔχων διατριβήν. διὸ καὶ τὸ ἐτέων ἐνιαυτοὺς ἀντὶ τοῦ διατριβάς ἐξείληφασιν. Vict. ἐνιαυτοὺς : Διατριβάς. 5 Vict.]

350. λαμπάδι : ἄπτων τῇ λαμπάδι. R. V. φλέγων : Λάμπων. Θ. Vict. προβάδην : προβαίνων τῷ ῥυθμῷ. R. V.

351. πάνθηρον ἔλειον : Προσληπτέον τὸ εἰς. ἔξαγ 10 εἰς τὸ πάνθηρον καὶ ἔλειον δάπεδον. πάνθηρον δὲ παντοδαπῶν θηρίων δεκτικόν. τινὲς δὲ ἀναγινώσκουσιν ἐπ' ἀνθηρόν. — ἀνθηρόν : Ἀνθῶν πληῆρες. Br. ἔλειον : ἔλωδες. R. V.

352. Τὴν εὐωχίαν, τὴν εὐτονίαν, τὴν χορείαν. V. 15 χοροποιῶν ἦδην λέγει ἢ τὴν αὐτοῦ τοῦ Διονύσου ἡλικίαν τὴν τοὺς χοροὺς καθιστώσαν, ἢ τοὺς χορεύοντας μύστας. C. ἦδαν : Ἡμῶς χορευτάς. μάχαρ : Ω. Vict.

353. εὐφημεῖν χρῆ : Ἀρίσταρχος ἐπὶ τούτων λέγει τὸν χορὸν μεμερίσθαι (εἰς μερικά ἀνάπαιστα, ἄλλα δὲ 20 ἀμείβεσθαι τὸν χορὸν. καὶ τί ἄρα συνείδεν ὁ Ἀρίσταρχος; δύναται δὲ καὶ ἐνσύζυγον εἶναι τὸ λεγόμενον, πολλαγοῦ δὲ μεμερίσθαι καὶ εἰς διχορίαν τὸ λοιπὸν, ὥστε εἰς δώδεκα καὶ δώδεκα διαμεμερίσθαι.) [Ἄλλως. εὐφημεῖν χρῆ, στροφή καὶ εἰσθεσις χοροῦ ἐπιρρηματική. ἔθος γὰρ ἐν τῷ ἐπιρρηματι χρηστὰ συμβουλεύειν τῇ πόλει, ἢ ἐλέγχειν τοὺς πονηρευομένους. ἐκ 25 στίχων ἀναπαιστικῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν ὀκτωκαιδέκα, ὧν τελευταῖος

καὶ παννυχίαις τὰς ἡμετέρας, αἱ τῆδε πρέπουσιν ἑορτῇ.

30 ἐπὶ τῷ τελει παραγράφος, ὁ δὲ λόγος ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ, καίτοι δοκῶν εἶναι χοροῦ. ἰστέον δὲ ὅτι εἰ καὶ διὰ τοὺς ἐν Ἄδου μύστας φαίνεται λέγειν, ἀλλὰ τῇ ἀληθείᾳ διὰ τοὺς ἐν Ἐλευσίνοι. ἐνταῦθα καὶ ὑφίστατο ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος.] — καξίστασθαι : ἐκχωρεῖν. V.

35 354. μὴ ἐμνήθη. ὄργια δὲ τὰ μυστήρια. R.

357. μήτε Κρατίνου : Πρὸς τοὺς περὶ Ἀρίσταρχον οἰομένους ὅτι ταῦρος ἦν αὐτοῖς τὸ ἐπαλθόν. εἰρηται δὲ 40 παρὰ τὸ Σοφοκλέους ἐκ Τυροῦς « Διονύσου τοῦ ταυροφάγου. » ἢ ὅτι φίλοινος ἦν καὶ διὰ τοῦτο ἐπίθετον τοῦ Διονύσου αὐτῷ περιτιθέασιν. (οἱ δὲ εἶπε περιεργότερον ὄλον τὸν λόγον ἀποδιδόασιν. μήτε Κρατίνου βακχεῖ ἐτελέσθη, ἃ ἐστὶ τοῦ μοσχοφάγου Διονύσου.) ἢ τολμηρόν (ἀπὸ τῶν βακχῶν), τολμηροὺς γὰρ διέεπυε τοὺς Ἀθηναίους ἐν τοῖς δράμασι. βωμολόχοις δὲ, τοῖς πρὸς 45 χάριν λέγουσι καὶ ἀπὸ κολακείας. ἀπὸ δὲ τῶν λογόντων περὶ τοὺς βωμοὺς καὶ βουλομένων τι λαβεῖν μετενήνεκται ἢ λέξις. οὗτοι γὰρ ἐπὶ τῶν βωμῶν πολλὰ λιπαροῦσι κολακεύοντες λαβεῖν τι παρὰ τῶν θυόντων. [τινὲς δὲ, τοῦ ταῦρον ἐπαλθόν λαμβάνοντος. ἢ τοῦ 50 λαϊμάργου.] — μὴδὲ Κρατίνου : τινὲς βούλονται τὴν φιλονεικίαν αὐτοῦ δηλοῦσθαι ἐκ τοῦ ταυροφάγου, ὅ ἐστι Διονύσου. ταυρόκεριος γὰρ ὁ θεός. Εὐριπίδης [Bacch. 918]

καὶ ταῦρος ἡμῖν πρόσθεν ἡγεῖσθαι δοκεῖ.

οἱ δὲ οὕτως. μὴδὲ Κρατίνου βακχεῖα ἐτελέσθη, ἃ ἐστὶ τοῦ ταυροφάγου Διονύσου, ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος ταῖς 50 βάκχαις. διέεπυον γὰρ βοῦς καὶ ἥσθιον ὠμὰ κρέα. Ἀπολλώνιος δὲ φησι ταυροφάγον τὸν Διονύσον ἀπὸ τῶν διδομένων τοῖς διθυράμβοις βοῶν. V.

359. ὁ ἐναντιούμενος τῷ δυσκόλῳ. R. ὁ ἐναντίος τῷ 5 δυσκόλῳ. V.

360. τοῦτο πρὸς τοὺς ῥήτορας. R. V.

361. ἤγουν πρὸ τῆς πόλεως. δῶρα λαμβάνει. R.

362. ἢ προδίδωσι φρούριον : (Πρὸς τοὺς ποιήσαντας 10 τοὺς Φερεκράτους Πέρας. τὰ γὰρ ἀπόρρητα ἤκουσαν ὡς νῦν ἡμῖν ἔθος. διὸ καὶ ἐντεῦθεν λοιδορεῖται τῷ Θωρουκίῳ καὶ αὐτὸς ὅσον μὴ οἶδεν. ἀπόρρητα δὲ ἔλεγον τὰ ἀπειρημένα ἐξάγεσθαι. ἐν γοῦν τούτοις ἐπιφέρει ἀσκώματα καὶ λίνα καὶ πίτταν. δῆλον ὅτι οὐδὲν ἔδει 15 ἀποπέμπειν τούτων ἐξ Αἰγίνης, ὧν Θωρουκίων τὰ ἀπόρρητα Ἀθήνηθεν ἀποπέμπει. ὅτε οὖν πρὸς τοὺς Πελοποννησίους ἦν ὁ πόλεμος, ἀπόρρητον ἦν τὰ πρὸς ναυπηγίαν ἐξάγειν. ἦτοι δὲ ὁ Θωρουκίῳ ἐξ Αἰγίνης ὧν, ἢ εἰς Αἴγιαν ἐξάγων. καθὼ δὲ κοινὸν ἐμπόριον ἢ 20 Αἴγινα.) οὗτος ταξίαρχος ἦν ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς τῶν Ἀθηναίων, ὃς πίσσαν ἐπέμψε τοῖς ἀντιπάλοις εἰς τὸ ἀνάψαι τὴν ἑαυτοῦ πόλιν. ὅθεν γνωσθεὶς ἐκωμωδεῖτο ἐπὶ προδοσίᾳ. (τινὲς δὲ Θωρουκίῳ γράφουσιν, ἀντὶ τοῦ τὰ τῶν Θωρουκίων μιμούμενος.) — ἀπόρρητ' : 25 τὰ τῆς πόλεως μυστήρια. R.

363. εἰκοστολόγος : Τὰ εἰκοστὰ ἐν τῇ κρίσει συνάγων. — ἐπεὶ οἱ στρατηγοὶ ἀπήτουν τὰς εἰκοστὰς τῶν 30 λιμένων καὶ τῶν νήσων καὶ οὕτως ἀνήλισκον εἰς τὰ πολεμικά. V.

364. ἀσκώματα : Εἰς διψθήρας γὰρ τὰς διανοίας τὰς 35 ἑαυτοῦ γράφας ἐπέμπε τοῖς πολεμίοις ἐν τῇ Λακωνικῇ. (ἀσκῶμα δερμάτινόν τι, ὃ ἐν ταῖς τριήρεσι χρῶνται, καθ' ὃ ἡ κόπη βάλλεται.) — δέρματα. Br. (Ἐπίδαυρον : Πόλιν Λακωνικὴν.)

365. (ἢ χρήματα : Κύρος γὰρ Λυσάνδρῳ ἐπέμψε 40 χρήματα τότε εἰς πόλεμον δανείου χάριν.)

366. τῶν τῆς Ἐκάτης μυστηρίων. R. V. τοῦτο δὲ εἰς Κινησίαν τὸν διθυραμβοποιόν· οὗτος γὰρ ἄδων κατετίλησε τῆς Ἐκάτης. R. Κινησίαν τὸν διθυραμβοποιόν 45 κωμῳδεῖ, ὃς εἰσήνεγκεν ἐν δράματι τὴν Ἐκάτην καὶ κατετίλησεν αὐτῆς. ἢ ἐπειδὴ ἠρυθρίασε ποίημα γράφας εἰς Ἐκάτην. V. Θ. M. [ἢ κατατιλῆ : Ἦγουν ἀσεβῶς διάκειται περὶ τὰ τῆς Ἐκάτης ἀγάλματα, ὅτε πανηγυρίζει. Κινησίας δὲ τοῦτο πεποίηκε.] — ἢ κατατιλῆ 45 τῶν Ἐκαταίων, ἦτοι κατὰ τῶν ἀγαλμάτων τῆς Ἐκάτης κόπρον ἐκκρίνει διάρρυτον, τουτέστι υγρὰν, ὑπάρχων τοῖς χοροῖς κυκλίοις ἤγουν λυρικῶς ποιήμασιν. Vict.

367. τοῦτο εἰς Ἀρχῖνον. μήποτε δὲ καὶ εἰς Ἀγύρριον. 50 μέμνηται δὲ τούτων καὶ Πλάτων ἐν Σκευαῖς καὶ Σανυριῶν ἐν Δανάῃ. οὗτοι γὰρ προϊστάμενοι τῆς δημοσίας τραπέζης τὸν μισθὸν τῶν κωμῳδῶν ἐμείωσαν κωμῳδηθέντες. V. M. [ἢ τοὺς μισθοὺς : Οὗς ἔλαβε παρὰ τῆς

βουλῆς αὐτοῖς παρασχεῖν. λέγει δὲ διὰ τὸν Ἀρχῖνον.]
 368. [τελευταίς : Τὸ τέλος ἐξαχῶς λέγεται· σημαίνει γὰρ τὸ στρατιωτικὸν σύνταγμα, τὸ τῶν πραγμάτων πέρας, τὴν ταῖς πόλεσιν φοιτῶσαν πρόσοδον, τὸ ἀξίωμα, 5 ὡς Εὐριπίδης [Sophocles Antig. 67]

τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι.

τὸ δαπάνημα, ὡς ὁ αὐτὸς

μάτην γὰρ οἴκῳ σὸν τὸδ' ἐκβαίη τέλος.

καὶ τὴν μυστικὴν καὶ οὕτω τελοποῖον ἐορτήν. ὅθεν καὶ 10 ἡ τελετὴ λέγεται καὶ τελείσθαι, τὸ μυσῆσθαι καὶ τελοῦμενοι, οἱ τὰ μυστικά ἤτοι θεῖα διδασκόμενοι. Θ. a m. sec. Vict.]

369. (τούτοισιν ἀπαυδῶ : Παρὰ τὴν τοῦ ἱεροφάντου καὶ δαδούγου πρόρρησιν τὴν ἐν τῇ ποικίλῃ στοῆ.)

15 372. χῶρει νῦν : [Εἰσθεσις ἐτέρα μέλους μονοστροφικοῦ διαιρεθέντος τοῦ χοροῦ, ἐκ κώλων ἀναπαιστικῶν ἰ', ὧν τὰ μὲν ἄκρα καὶ τὸ δ' καὶ ε' δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ δὲ δεύτερον καὶ ἕκτον ἐφθήμερη. τὸ τρίτον καὶ τὸ ὄγδοον δίμετρα βραχυκατάληκτα. τὰ δὲ λοιπὰ 20 τρίμετρα καταληκτικά εἰς συλλαβήν. ἐξῆς δὲ στίχοι δύο ἀναπαιστικοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ ὡς ἐξ ἐτέρας στροφῆς. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.] ἐντεῦθεν Ἀριστάρχος ὑπενόησε μὴ ὅλου τοῦ χοροῦ εἶναι τὰ πρῶτα. τοῦτο δὲ οὐκ ἀξιόπιστον. πολλάκις γὰρ ἀλλήλοισ οὕτω 25 παρακελεύονται (οἱ περὶ τὸν χορόν). — τῶν καθ' Ἄδου. οἱ τοῦ χοροῦ δὲ μύσται ἀλλήλοισ παρακελεύονται. R.

373. ἐγκρούων : (βαίνων εὐρύθμως ἢ ἀντὶ τοῦ ἐκβάλλων.) — ἤτοι βάλλων ἢ βαίνων. R.

376. ἡρίστηται : Ἀριστον γεγένηται τὸ τῆς τελετῆς. 30 ἔμβα δὲ, ἀντὶ τοῦ χόρευε. R. V.

377. χόρευε. R. V.

378. αἰρεῖς τὴν Σώτειραν : (Οἷον ὑψώσεις τοῖς ἐπαίνοισ.) ἔστιν Ἀθηναῖα Ἀθηνᾶ Σώτειρα λεγομένη, ἣ καὶ θύουσιν. — χῶπις αἰρεῖς : Σκόπει ὅπως μεγαλύνεις.

35 C. χῶπις αἰρης : Καὶ σκόπει ὅπως ὑψώσης. D.

379. μέλπω μολπάζω ὡς τρέχω τροχῶ τροχάζω. V.

380. εἰς νέωτα. R. V.

381. ὁ γὰρ πόλεμος αὐτῷ ἐλυσιτέλει. R. V. M.

382. ἕτερον τρόπον. R. V.

40 384. Δήμητηρ : [Εἰσθεσις ἐτέρα μέλους μονοστροφικοῦ ἐκ κώλων ἱαμβικῶν δέκα· ὧν τὸ πέμπτον καὶ τὸ δέκατον ἐφθήμερη Ἀνακρεόντια, τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα, ὧν τελευταῖον « - κῆσαντα ταινιοῦσθαι. » ἐξῆς δὲ ὡς ἐξ ἐτέρας στροφῆς κῶλα τέσσαρα, 45 ὧν τὸ πρῶτον καὶ τὸ τρίτον ἱαμβικά· τὸ μὲν τρίμετρον, τὸ δὲ δίμετρον. τὰ δὲ λοιπὰ τροχαῖα δίμετρα βραχυκατάληκτα, ἰθυφαλλικά καλούμενα Ἀρχιλόχεια. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.] — δίμετρα ἀκατάληκτα ἱαμβικά. ἕως τοῦ « τίς σὰς παρήγερε φρένας. » V. M.

50 388. παῖσαι : Ὅπερ ἡμεῖς παῖζαι. Ὀμηρος [Od. Θ, 251] « παῖσατε, ὡς χ' ὁ ξείνος. » — παῖσαι : Ἀντὶ τοῦ παῖζαι Ἀττικῶς. Vict.

393. ταινιοῦσθαι : Ἀντὶ τοῦ στεφανοῦσθαι. ταινία γὰρ τὸ βράμμιον τοῦ στεφάνου.

395. τὸν ὄραϊον : Τὸν κατὰ καιρὸν φαινόμενον Διόνυσον. [ἐπεὶ τὸν καιρὸν τοῦ ἔαρος τὰς ἐορτὰς αὐτοῦ ἤγον, καὶ τὰ κομικὰ δράματα ἐν ταύταις εἰσῆγετο.] 5 — ἄγ' εἶα : Τοῦτο λέγει, ἐπειδὴ, ὅτε ἔδευον, ἀπὸ τοῦ Κεραμεικοῦ εἰς Ἐλευσίνα προέπεμπον τὸν Διόνυσον. Vict.

396. ξυνοδευτήν. V.

398. [Ἰαχχε : Εἰσθεσις ἐτέρου μέλους διαιρεθέντος 10 αὔθις τοῦ χοροῦ, ἐκ κώλων ὀκτωκαίδεκα· ὧν τὰ μὲν α', β', δ', ε', ιε', ιγ', ιε' τρίμετρα καταληκτικά· τὰ δὲ γ', η', θ', ιδ' δίμετρα ἀκατάληκτα. τὰ δὲ ε', ια', ις' καὶ τὸ τελευταῖον τρίμετρα ἀκατάληκτα. τὰ ζ' καὶ ι' ἐφθήμερη. τὸ δὲ ιζ' τετράμετρον καταληκτικόν. ἐν 15 ταῖς ἀποθέσει τῶν συστημάτων παράγραφος.]

μειμιγμένως λέγει τὰ μὲν πρὸς τὸν Ζαγρέα Ἰαχχον, τὰ δὲ πρὸς τὸν Διόνυσον. V.

399. συνακολουθεῖ : Τοῦτο, ἐπεὶ δδευοῦσιν ἀπὸ τοῦ Κεραμεικοῦ εἰς Ἐλευσίνα προέπεμποντες τὸν Διόνυσον. 20 [τὸ δὲ ἄνευ πόνου πολλὴν ὁδὸν περαίνεις, ἀντὶ τοῦ, μεθ' ἡμῶν ὧν βῆδιαν πάνυ τὴν ὁδὸν ποιήσεις. ἢ στι ἐν τοῖς ναοῖς διατριβῶν, εἰ φανείης ἡμῖν ἐξάφνης ἐπικαλεσαμένοις, ἐνταῦθα δεῖξεις τὰς ὁδοὺς ἄνευ πόνου τοῖς θεοῖς ποιέσθαι. πάντα γὰρ αὐτοῖς εὐπετῆ. — πάντα 25 γὰρ εὐπετῆ φασὶ τοῖς θεοῖς. Cant. 2.]

400. τὴν Δήμητραν. V.

401. περαίνεις : Εἴρηται γὰρ ὅτι ἐξ ἄστεως μέχρι Ἐλευσίνος πολλὴν ὁδὸν πορεύεται. V. ἀπὸ ἄστεως μέχρι Ἐλευσίνος. R. τελεῖς, διέρχῃ. εἴρηται γὰρ ὅτι ἐξ ἄστεως 30 εἰς Ἐλευσίνα ἐπορεύοντο. Vict.

404. σὺ γὰρ κατεσχίσω : Ἴσον τῷ διὰ σὲ κατεσχίσθη. εἴρηται γὰρ ὁ αὐτὸς Ἰαχχος τῷ Διόνυσῳ κατὰ τινος. τῷ δὲ Διόνυσῳ αἱ κομωδίαι ἀνάκεινται. εἴκοι δὲ παρεμφαίνειν ὅτι λιτῶς ἤδη ἐχορηγεῖτο τοῖς ποιηταῖς. 35 (ἐπὶ γούν τοῦ Καλλίου τούτου φησὶν Ἀριστοτέλης ὅτι σύνδου ἔδοξε χορηγεῖν τὰ Διονύσια τοῖς τραγωδοῖς καὶ κομωδοῖς· ὥστε ἴσως ἦν τις καὶ περὶ τὸν Ληναῖκὸν ἀγῶνα συστολή, χρόνῳ δ' ὕστερον οὐ πολλῷ τινι καὶ καθάπαξ περιεῖλε Κινησίας τὰς χορηγίας· ἐξ οὗ καὶ 40 Στράτις ἐν τῷ εἰς αὐτὸν δράματι ἐφῆ σκηνῆ μὲν τοῦ χοροκτόνου Κινησίου.) — ἢ οὕτως. κατηρτίσω καὶ σχιστὰ ὑποδήματα φορέσαι ἐποίησας. R.

406. καὶ τὸ βράκος : Ἐτι δύναται καὶ ταῦτα τὴν αὐτὴν ἔνοιαν ἔχειν. βράκος δὲ οἱ μὲν τὸ τριβώνιον, οἱ δὲ 45 τὸ προσωπεῖον, ὅτι βράκει κατακολλᾶται. — ἐπὶ εὐδαιμονία πρὸς τὸ εὐτελεῖν. R. V.

407. ὅτι σύνθηες ἦν τὸ ἐπιλέγειν, ὅποτε ἐπαινοῖεν τι ἢ συνομολογοῖεν, καὶ Εὐπολις Κόλαξι. καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν κεῖται. V. M.

408. ἀπὸ τοῦ ἄστεως μέχρι Ἐλευσίνος. V.

410. ἀντὶ τοῦ πρὸ ὀλίγου, ἀρτίως. R.

411. συνεχόμενον γὰρ καὶ αἱ γυναῖκες. R. V.

414. [καὶ μετ' αὐτῆς : Τοῦτο πρὸς τὸ ἄνω τὸ, συμ-

παιστρίας. μετ' αὐτῆς τῆς συμπαιστρίας δηλονότι.]

415. κάγωγε πρὸς : Ἵνές τούτου τοῦ Διονύσου φασὶ μεταξὺ παρεμβάλλοντος λέγειν.

416. [βούλεσθε δῆτα : Στροφή καὶ εἰσθεσις χοροῦ ἐπισημαστικὴ ἐκ κώλων πεντεκαίδεκα ἰαμβικῶν ἐφθήμερων, πλὴν τοῦ γ', σ', θ', ιβ', καὶ τελευταίου τριμέτρων ἀκαταλήκτων. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. τὸ δὲ πρὸς λαγνείαν ἐπιρρηπὲς ἀμφοτέρων σκώπτων, τοῦ τε δεσπότου καὶ τοῦ δούλου, τοῦτό φησιν. ὁ δὲ Ἀρχέδημος ὡς ξένος παρ' αὐτοῦ κωμωδεῖται. νόμος γάρ ἦν τοὺς ἐξ ἄλλοδαπῆς Ἀθήνησι κατοικεῖν ἐθέλοντας εἰς πολίτας, ἐναυῦθα χρόνον ὀλίγον διατρέψαντας ἐγγράφουσαι. ὅπερ Ἀρχέδημος οὐκ ἐποίησε. θέον οὖν εἰπεῖν ὅτι οὐκ ἐπολιτογραφήθη, ὥστε τοὺς πολίτας ὡσπερ συγγενεῖς ἔχειν, οὐκ ἔφυσεν, εἶπεν. ἐξῆς δὲ ταύτης τῆς στροφῆς ἐν εἰσθεσίαι συστήματα κατὰ περικοπὴν ἀμειβαῖον ἐκ κώλων ἀναλόγως τῇ στροφῇ κειμένων ὧν τὸ τελευταῖον παραγράφῳ σημειοῦται.]

418. οὐκ ἔφυσεν φράτορας : (Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, οὐκ ἔφυσεν ὀδόντας, εἶπε φράτορας, ἵνα ὡς ξένον διαβάλλῃ. ἢ δὲ παροιμία, ἐπιτέτης ὧν ὀδόντας οὐκ ἔφυσεν. Ἄλλως.) ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὀδόντας φραστῆρας, φράτορας εἶπε, τούτεστι συγγενεῖς. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παίδων, οἵτινες ὄντες περὶ τὰ ἑπτὰ ἔτη ἔχουσι πάντας τοὺς ὀδόντας. λέγει οὖν ὅτι χρονίσας ἐν ταῖς Ἀθήναις οὐκ ἠδυνήθη ἀναγραφῆναι εἰς τοὺς πολίτας. οὗτος ὡς ξένος κωμωδεῖται. καὶ Εὐπολις Βάπταις « ἐπιχώριος δ' ἔστ' ἢ ξένος ἀπὸ χρόνος; »

419. ἀντὶ τοῦ ἄρχει τοῦ δήμου. R. V.

420. ἐν τοῖς ἄνω νεκροῖς : Οὐχ ὡς Ἀπολλώνιος πρὸς τὴν ἐξήγησιν τῆν

εἰ μὴ νεναμάχηκε τὴν περὶ τῶν κρεῶν,

ὅτι διὰ τὴν κακοπραγίαν νεκροὺς τοὺς Ἀθηναίους λέγουσι ψυχρὸν γὰρ ἀλλὰ πιθανῶς οἱ κάτω τοὺς ζῶντας ἄνω νεκροὺς φασιν, (ὅτι κατετρίβησαν ἐν τοῖς κακοῖς ὑπὸ τῶν στρατηγῶν). [Ἄλλως. νεκροὺς τοὺς Ἀθηναίους λέγει ἢ διότι τὸ ἀρχαῖον φρόνημα ἀποβεβλήκασιν ἢ διότι οἱ ἐν τῷ κόσμῳ ἄνθρωποι, εἰ καὶ ζῶσιν, ἀλλὰ τοῖς τοῦ βίου ματαίοις ἐγκυλινοῦμενοι, δεινότερα τῶν τεθνηκότων πάσχουσι ζῶντες κολαζόμενοι· ἢ διότι πολλοῖς κακοῖς ὑπὸ τῶν δημαγωγῶν κατατριβόμενοι ἀναισθητῶς ἔχουσι ὡς νεκροί, αὐτοὺς ἀτιμωρήτους εἶντες. χάριεν δὲ τὸ ὑπὸ τῶν νεκρῶν τοὺς ζῶντας καλεῖσθαι νεκρούς.] — ἵνα διαβάλλῃ τοὺς Ἀθηναίους ὡς ἀσθενεῖς καὶ νεκρούς. V.

421. τῆς ἐκείθεν μοχθηρίας : Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, δημαγωγίας, ἢ πολιτείας, μοχθηρίας εἶπεν, χαριέντως πρὸς τὰ κακὰ αὐτῶν. — τὰ πρῶτα ἔχον. R. V.

422. τὸν Κλεισθένη : Διαβάλλει τὸν Κλεισθένη ὡς φραυλόβιον, καὶ πρὸς τοῦ Σεβίνου πορνεύομενον. διὰ καὶ δεινοπαθοῦντά φησιν ἐπὶ τῇ τούτου τελευταίῃ. — τὸν Κλεισθένην : Ἀντὶ τοῦ τὸν Καλλίαν. R. τὸν Καλλίαν. C. V. ὑποτίθεται υἱὸν Κλεισθένης, οὗ τὸ ὄνομα οὐκ

εἶπε. καθ' ὁμοιότητα γὰρ τοῦ πατρὸς ἐν ταῖς ἐρημίαις καὶ περὶ τὰς ταφὰς καὶ τοὺς τάφους κακῶς ἔπασχεν. Ven.

423. ἐν ταῖς ταφαῖσι : (Ταφαί, ὅπου οἱ ἐν πολέμῳ ἐνδοξῶς τετελευτηκότες μετὰ τιμῆς ἐθάπτοντο δημοσίᾳ. Ἄλλως.) τοῖς κατὰ τὸν πόλεμον ἀποθανοῦσι δημοσίᾳ τάφους προὔτιθεσαν. τὸ οὖν τίλλειν τὰς τρίχας καὶ κόπτεσθαι ἅμα μὲν ὡς ἐπὶ τετελευτηκότι (ἀναγκαιῶς), ἅμα δὲ εἰς μαλακίαν καὶ τὸ κόπτεσθαι κακεμφάτως.

427. Σεβίνον, ὅστις ἐστὶν Ἀναφλύστιος : Ὀνοματοποιεῖ τούτου, ὡς πρὸς τὴν μαλακίαν Κλεισθένης, (παρὰ τὸ αἰσχρὸν). πιθανῶς δὲ τὸ ὅστις ἐμφαίνει οὐ τὸν ὑπὸ ἐνός μόνον περαινόμενον. πέπλασαι δὲ αὐτῷ ὡσπερ ὁ Σεβίνος, οὕτω καὶ ὁ Ἀναφλύστιος. ἀναφλᾶν γὰρ ἔλεγον τὸ μαλάσσειν τὸ αἰδοῖον. — καὶ ὑποσύρειν τὸ καλύπτειν τὴν βάλανον δέρμα. βάλανος δὲ ἐστὶ τὸ ἄκρον τῆς πόσθης. Vicl. (καὶ Σεβίνος ἴσως παρὰ τὸ βινεῖν. ἐστὶ δὲ καὶ Σεβίνος ὀνομασμένος παρὰ Πλάτωνι ποιητῆ.) ἐστὶ δὲ καὶ δῆμος Ἀττικῆς Ἀναφλύστιος.

429. (τουτονὶ τὸν Ἰπποβίου : Περσγραμμᾶτις διὰ τὴν ἀσέλγειαν παρὰ τὸ Ἰπποβίου εἰς πορνομανῆ. τὸ δὲ ἵππος πολλαχῶς ἐπὶ τοῦ μεγάλου λαμβάνουσιν ἵπποπορνε. κωμωδεῖται δὲ καὶ ὁ Καλλίας ὡς σπαθῶν τὴν πατρικὴν οὐσίαν, καὶ μάλιστα ἐπὶ γυναιξὶ μεμηνῶς. ἢ τοῦ κτηνοβάτου). — τούτον : Ὅν πάντες ἴσασι δηλονότι. C.

430. ἐνημμένον : Ἐνδεδυμένον. Θ. Vicl.

431. Διονύσος. ἄλλοι δὲ Ξανθίας. ἐρωτᾷ. R.

434. μηδὲν : Τὸ δεν παρέλκει. R. V.

435. ἐρωτήσης με. R.

436. τὸ ὁμοῖον καὶ ἐν Γηρυτάδῃ. V.

437. αἱροί ἄν : Λάβοις ἄν. Θ. E. τὰ στρώματα δηλονότι. V.

439. ἀλλ' ἢ Διὸς Κόρινθος : (Παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ 35 αὐτὰ συνεχῶς λεγόντων.) τῶν Μεγαρέων ἀποστάντων Κορινθίων, ἀπεστάλη κῆρυξ πολλὰς λέγων ὅτι οὐκ ἀνέξεται ὑμῶν ὁ τοῦ Διὸς Κόρινθος· καὶ ἐπέμενε τε τὸ αὐτὸ λέγων, ἕως οἱ Μεγαρεῖς σικχανθέντες ἔλεγον, παῖε καίε τὸν Διὸς Κόρινθον, καὶ παροιμία ἐλέγχθη ἐπὶ τῶν ταυτολογούντων αἰεὶ καὶ ταυτὸ πραττόντων. ὁ δὲ Διὸς Κόρινθος, παῖς Διὸς, βασιλεὺς Κορινθίου. Μεγαρεῖς δὲ ὑποτελεῖς ἦσαν Κορινθίους. — παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ λεγόντων. προφέρονται δὲ παρὰ τὸν Διὸς Κόρινθον. καὶ Πίνδαρος μνημονεύει τῆς παροιμίας ἐν Νε- 45 μωνίαις. Μεγαρεῖς ὑποτελεῖς ἦσαν τοῖς Κορινθίοις καὶ ἀπαιτούμενοι, φησὶν, αἰεὶ ὑπὸ τοῦ κήρυκος ταῦτα λέγοντας, οὐ τιμᾶτε τὸν Διὸς Κόρινθον. ὁ δὲ Διὸς Κόρινθος παῖς Διὸς βασιλεὺς Κορινθίου. οἱ δὲ ἀπέκτειναν αὐτὸν ἐπιφωνοῦντες παῖε καίε τὸν Διὸς Κόρινθον. ἔθεν 50 ἢ παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ λεγόντων καὶ πραττόντων. Ἄλλως. Μεγαρεῖς συνόκουν Κορινθίους καὶ πολλὰ πάσχοντες κακῶς ὑπ' αὐτῶν ἀπέστησαν. εἶτα πρὸς αὐτοὺς ἀπελθόντες πρέσβεις ἤξιον ἐπανελθεῖν

καὶ συνεχῶς ἔλεγον, ὁ Διὸς Κόρινθος ὑμᾶς ποθεῖ, ὁ Διὸς Κόρινθος δι' ὑμᾶς λυπεῖται, καὶ συνεχῶς τὸ ὁ Διὸς Κόρινθος ἔλεγον, ὅθεν εἰς παροιμίαν ἦλθεν ἐπὶ τῶν τὸ αὐτὸ ποιούντων. Ἄλλως. Κόρινθος παῖς ἦν τοῦ Διὸς, ἔκτισε δὲ τὴν Κόρινθον. καὶ ἀποθανόντα τοῦτον ἐσέβοντο οἱ Κόρινθοι. Κερκυραῖοι δὲ ἀποικοὶ ὄντες Κορινθίων καὶ ὑποτελεῖς ὄντες τῇ μητροπόλει ὑστερον ἀφωσιώθησαν. καὶ οἱ Κόρινθοι ἐπικηρυκεύομενοι πρὸς αὐτοὺς ἔλεγον, μνησθήτε τοῦ Διὸς Κόρινθου. καὶ οὕτως ἀπειρηκότες οἱ Κερκυραῖοι ἀπήλασαν τὸν κήρυκα λέγοντες παῖε παῖε τὸν Διὸς Κόρινθον. V.

440. ὁ λόγος πρὸς τὸν χορὸν. R.

[Χωρεῖτε νῦν : Εἰσθεῖς ἐτέρου μέλους προωδικὴ διαιρεθέντος αὔθις τοῦ χοροῦ, καὶ τοῦ μὲν τὴν προωδὴν ἄσαντος, τοῦ δὲ τὴν ἀντιστροφὴν. καὶ εἰσὶ τῆς μὲν προωδῆς τὰ κῶλα ὀκτώ. τὸ πρῶτον Ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος τρίμετρον καταληκτικόν, τοῦ δευτέρου ποδὸς ἐξασυλλάβου. τὰ β', δ' καὶ τελευταῖον παιωνικὰ δίμετρα καταληκτικὰ ἐκ παίωνος πρώτου, ἢ τετάρτου, καὶ βακχείου, ἢ ἀμφιβράχους. τὸ τρίτον ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ πέμπτον καὶ ἕβδομον ἐπιχωριαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα ἐκ διαμβου, ἢ ἐπιτρίτου τρίτου, καὶ χοριάμβου. τὸ ἕκτον τροχαϊκὸν ἰθυραλικόν. τῆς δὲ στροφῆς τὰ κῶλα ἐξ καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. ὧν τὰ πρῶτα ἰαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὰ δεύτερα καταληκτικὰ ἦτοι ἐφθημιμερῆ. τὸ μόνον τῆς ἀντιστροφῆς τρίβραχον ἔχει τὸν δεύτερον πόδα. ἔνθα καὶ ἀντὶ τοῦ Ἰλαρόν, ἱερὸν γράφεται. τὰ τρίτα Ἰωνικὰ ἀπὸ μείζονος δίμετρα καταληκτικὰ ἐκ παίωνος δευτέρου καὶ κρητικῷ ἦτοι ἀμφιμάχρου. τὰ πέμπτα καὶ τὰ ἕκτα ὁμοίως. τὰ μόνον τῆς ἀντιστροφῆς ἀντ' Ἰωνικῶν ἔχει παίωνας δευτέρους. τὰ τελευταῖα Ἰωνικὰ ἡμιόλια ἦτοι δίμετρα βραχυκατάληκτα. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν προωδοῦ καὶ τῆς στροφῆς παράγραφος, τῆς δὲ ἀντιστροφῆς κορωνίς.]

(χωρεῖτε : Δύνανται πάντες οἱ κατὰ τὸν χορὸν ἀλλήλους παρακλεῦσθαι, καὶ μὴ εἰς ἀμοιβαῖα διαιρεῖσθαι. ἀλλὰ τοῦτο εἰς οὐδὲν φαίνεται ἂν οἰκονομούμενος.)

441. ἦτοι Κόρης ἢ Δήμητρος. R.

443. οἷς μέτεστιν, οἷς ὄσιον. R.

445. τῇ Δήμητρι καὶ τῇ Κόρη τὸ φέγγος οἴσων. R. V. Θ. M.

448. πολυρρόβους : Πολυήχους. Bar.

450. τὸν ἡμέτερον : Ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸν ἡμέτερον τρόπον καὶ ὡς ἔθος ἔχομεν παίζοντες.

453. Μοῖραι οἱ θεσμοί. R. M.

456. ὅσοι μεμυήμεθ' : Ἀντὶ τοῦ ἐμυσταγωγῆθμεν. μυστήρια δὲ ἐκλήθη παρὰ τὸ τοὺς ἀκούοντας μῦθον τὸ στόμα, [καὶ μηδὲν ταῦτα ἐξηγεῖσθαι. μῦθον δὲ ἐστὶ τὸ κλείειν τὸ στόμα]. — τοῖς μυσταῖς. R. V.

459. καὶ τοὺς ἰδιώτας : Ἀντὶ τοῦ, τοὺς ἰδίους, τοὺς πολίτας. ἀνέστραπται δὲ τοῦτο τὸ ἴδιον ἀντὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ, καὶ οὕτω πολλάκις εἴρηται. σημειωτέον δὲ ὅτι καὶ ἰδιώτης λέγεται ὁ πρὸς γένος ἴδιος καὶ ὁ ἀμαθής. —

SCHOL. ARISTOPH.

ἀντὶ τοῦ ἰδίους. ἐν παραγωγῇ ἴδιος ἰδιώτης. V. καὶ ἰδιώτας : Τὸ ἰδιωτικὸν κατὰ τοὺς παλαιούς τέσσαρα σημαίνοντα ἔχει. σημαίνει γὰρ τοὺς ἰδίους ἢ συγγενεῖς ἢ πολίτας, ὡς ἐνταῦθα. σημαίνει καὶ τὸν ἀμαθῆ. ἐλέγοντο καὶ ἰδιωτικὰ τὰ ἀντιδιαστελλόμενα πρὸς τὰ θεῖα, ἢ ἦτοι τὰ ἀνθρώπινα, ὡς ὅταν φῶμεν θεῖα χρήματα καὶ ἰδιωτικά. καὶ τέταρτον τὸ ἀντιδιαστελλόμενον πρὸς τὸ δημοτικόν. Vict.

460. [ἄγε δὴ : Κορωνίς εἰσιόντων αὔθις τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι 10 ὀδ'. ὧν τελευταῖος

ἔμοῦ δεηθείης ἂν, εἰ θεὸς θελεῖ.

ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.]

ἐπανάληψις τὸ τίνα. R. V.

461 ὡς ἐπὶ ξένων. R.

462. ἀντὶ τοῦ ἄψαι. V. ἄψαι. Ἀττικῶς. Θ.

463. τὸ φρόνημα. R. V. Θ.

465. εἰς τῶν ἐν Ἄδου λέγει. τινὲς δὲ τὸν Αἰακὸν λέγουσιν ἀποκρίνασθαι ὅπερ ἀπίθανον. V.

467. παραπλήσιά ἐστι τούτοις τὰ ἐν τῷ Θησεῖ πεποιημένα παρ' Εὐριπίδῃ. ἐκεῖ γὰρ τοιοῦτος ἦν σπουδάζων καὶ τοιαῦτα λέγει πρὸς τὸν Μίνωα. διστάσαι δὲ ἂν τις μὴ καὶ ταῦτα μιμεῖται Ἀριστοφάνης. προεῖρηται ὅτι πολλὸς ἐν τούτῳ τῷ γένει ἐστὶν Ἀριστοφάνης. V.

468. ἀντὶ τοῦ ἀπέδρασας. R. V.

469. ἀλλὰ νῦν ἔχει μέσος : Ἀντὶ τοῦ, μέσων ἐλήφθης. τούτο δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν. τὸ ἔχει δὲ, οὕτως Ἀττικοί, ἀντὶ τοῦ ἔχη' ἀπὸ τοῦ ἔχομαι δευτέρου προσώπου.

470. μελανοκάρδιος : Διὰ τὸ τῆς λέξεως φοβερὸν εἶπε μελανοκάρδιος πέτρα. οὐ γὰρ ἔχει καρδίαν ἢ πέτρα. [ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀγρίων ἀνθρώπων, οὓς διὰ τὴν ἐνοῦσαν αὐτοῖς ἀγριότητα μελανοκαρδίου φασί.] — ἐκ Θησεῖος Εὐριπίδου. Θ. (καὶ τὰ μὲν ἑαυτῷ πλάττων λέγει, τὰ δὲ ἐξ Εὐριπίδου, πρὸς φόβον Διονύσου.)

472. περιδρομοί : Οἷον πανταχοῦ δυνάμενοι περιστρέφασθαι λέγει δὲ τὰς Ἐρινύας.

473. (Ἐχιδνά θ' ἑκατοντακέφαλος : Ὁ τόπος οὗτος παρὰ τὰ ἐν Θησεῖ Εὐριπίδου

κάρα τε γὰρ σου συγγεῶ κόμαις ὁμοῦ, βανῶ τε πεδῶσ' ἐγκέφαλον, ὁμμάτων δ' ἀπο αἰμοσταγεῖς πρηστῆρες ὕσονται κάτω.)

474. πνευμόνων : Ἀττικοὶ τὸν πνεύμονα πλεύμονα λέγουσιν, ὡς καὶ τὸ νίτρον λίτρον. R. V. Cant. 2.

475. Ταρτησία μύραινα : Μύραινα, δαίμων φοβερά· παρὰ τὸ μύρεσθαι. παρὰ τὰ ἐν τῷ Θησεῖ Εὐριπίδου. Ταρτησίαν δὲ εἶπε μύραιναν πρὸς τὸ ἐκπληκτικώτερον, διὰ τὸ ἐκτετοπισμένον. λέγουσι δὲ Ταρτησίαν γαλήν, ἀντὶ τοῦ μεγάλῃ. ἢ δὲ Τάρτησος Ἰβηρικὴ πόλις περὶ τὴν Ἄορρον λίμνην. μύραινα δὲ ἰγθὺς θαλάσσιος. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν ἐχιδναν, μύραιναν εἶπε. (τὸ γὰρ Στυγὸς ἐπὶ πλησίον εἶπε τούτοις. ἐστὶ δὲ ταῦτα ἐν Θησεῖ πεποιημένα Εὐριπίδῃ· ἐκεῖ γὰρ τοιοῦτός ἐστι σπουδάζων ὁ Εὐριπίδης οἷος ἐνταῦθα παίζων.)

477. Γοργόνες Τιθράσιαι : Ἀπὸ δήμου τῆς Ἀττικῆς πονηροῦ. οὐκ εἰκὴ δὲ τοῦτο εἶπεν, ἀλλ' εἰκάσει τὸν δήμον τοῦτον διαβάλλειν ὡς κακοπράγμονα. εἰσι δὲ οὗτοι ἀπὸ Τιθραντος τοῦ Πανδίωνος παιδὸς ἐπώνυμοι. εἰς δὲ τὴν Αἰγιίδα φυλὴν κατανεμένονται. (Ἄλλως. Τιθράσιος, τόπος τῆς Λιβύης, ἔνθα αἱ Γοργόνες διέτριβον). — διασπαράζωσι. τόπος τῆς Λιβύης. R.

478. ἀντί τοῦ νικῆσω.

479. οὔτος, τί δέδρακας : Ἰδὼν ὁ Ξανθίας διὰ τὸν φόβον ἀποπατήσαντα τὸν Διόνυσον, φησὶν, οὔτος, τί δέδρακας; τὸ δὲ κάλει θεὸν τινὲς οὕτως ἀποδεδώκασιν. ἐν τοῖς Ἀηναϊκοῖς ἀγῶσι τοῦ Διονύσου ὁ ἀδοῦχος κατέχων λαμπάδα, λέγει, καλεῖτε θεόν. καὶ οἱ ὑπακούοντες βοῶσι, « Σεμελίη! Ἰαχε πλουτοδότα. » ἢ πρὸς τὸ ἐν ταῖς θυσίαις ἐπιλεγόμενον. ἐπειδὴν γὰρ σπονδοποιήσονται, ἐπιλέγουσιν, ἐκκέχεται, κάλει θεόν. πρὸς δὲ ἐξελεκεται εἰς τοῦτο. Ἄλλως. κάλει θεόν : Πρὸς βοήθειαν κάλει θεόν. οὐ γὰρ Διόνυσος θεὸς ἦν, ὅτι εἶπεν αὐτῷ, κάλει θεόν. τοῦτο δὲ ὡς ἐν κωμῳδίᾳ πέπλασται.

20 [Ἄλλως. εἰώθασιν οἱ μεγάλοις κακοῖς περιπίπτοντες θεὸν ἐπικαλεῖσθαι πρὸς ἀρωγὴν θυσίας τινὸς ὑποσχέσει. δαίκνυσιν δὲ ἐντεῦθεν ὡς ὁ Διόνυσος οὐκ ἔστι θεός, ὡς ἐν κωμῳδίᾳ παίζων. τὸ δὲ ἐγκέχονα ἀπὸ τοῦ χέζω μέσος παρακείμενος.]

481. ἀλλ' ὄρακιῷ : Ἀντί τοῦ ὠχρίῳ, φροντίζω. ὦρα γὰρ ἢ φροντίς. ἐκ δὲ φροντίδος ἐκλύεται τις. (ὠρακιῶσαι δὲ λέγεται τὸ ὑπὸ φόβου ὠχρίῶσαι. [ἀπὸ τοῦ τὴν ὦραν αἰκίζειν. τοῦτο δὲ Σοφοκλῆς εἶπεν ἐν Ἀμφιαράω σατυρικῷ. τὸ ὠχρίῶσαι] θλιβομένης τῆς καρδίας. τοῦτο δὲ πολλοῖς γίνεται.)

483. ποῦστιν : Ὁ Διόνυσος φοβούμενος λέγει, ποῦ ἔστιν ἡ καρδία μου; — ποῦ ἔστιν ἡ καρδία σου; ὦ χρυσοὶ θεοί, ἔνταυθ' ἔχεις τὴν καρδίαν, ἔνθα μου τὴν χεῖρα προσήγαγες; C.

484. ἔνταυθ' ἔχεις τὴν καρδίαν : [Ἐνθα μου τὴν χεῖρα προσήγαγες ἤγουν περὶ τὸν πρῶκτόν.] λαμβάνει ὁ Διόνυσος τὴν χεῖρα τοῦ Ξανθίου, καὶ προστίθῃσιν εἰς τὸν πρῶκτόν. ὁ δὲ τίθησι τὸν σπόγγον εἰς τὸ αἰδοῖον αὐτοῦ γέλωτος χάριν.

487. πῶς δεῖλός : (Δειλός εἰμι ἐγώ, ὅτι ἤτησά σε σπογγίαν;) τοῦτο δὲ ὡς θαυμάζων ἑαυτὸν ὁ Διόνυσος λέγει, ὅτι οὐκ ἂν ἄλλος ἤτησέ σε, ὦ Ξανθία, σπόγγον, ἀλλ' ἐσιώπησεν ἄν. (τοῦ γὰρ δεῖλοῦ τὸ οἰκεῖον σιωπᾶν, οὐ τὸ λαλεῖν.) [τὸ δὲ ἐγὼ ἢ μόνον κατ' ἐρώτησιν, ἢ καθ' ὀμαλισμὸν μέχρι τοῦ δεῖλός.]

489. (ὀσφραϊνόμενος : Οἱ τῷ φόβῳ ἐκλυόμενοι ὀσφρήσει τὸν πόνον παύουσιν. ὁ δὲ πόνος αὐτοῖς ἐκ καρδίας γίνεται.)

490. ἀπεψησάμην : [Κατεμαζάμην.] (ἀποψᾶν λέγουσι τὸ ἐκμάσσειν. καὶ ἐν Πλούτῳ [818] « ἀποψᾶμεθα δ' οὐ λίθοις ἔτι. ») — ψῶ σημαίνει πέντε. τὸ λεπτόν, ἐξ οὗ καὶ ψιλὸν στρατιωτῶν λέγομεν τὸν ἀσπλον καὶ γυμνόν. τὸ ψαῦν καὶ προσεγγίζω, ἐξ οὗ καὶ ψῶρα καὶ τὸ ἀπεψησάμην. τὸ τέμνω, ἐξ οὗ καὶ ψωμὸς ὁ εἰς μι-

κρά τεμνόμενος. τὸ συντρίβω, ἐξ οὗ καὶ ψόχοντες τοὺς στάχους ἀντί τοῦ ταῖς χερσὶ συντρίβοντες. καὶ ψῶ τὸ καῖω, ἐξ οὗ καὶ ψωλὸς δαλὸς ὁ κεκαυμένος καὶ ψωλοῖς εἶδος κεραυνοῦ. Θ.

491. ἴθι νῦν : Τὸ ἴθι ἀντί τοῦ ἄγε. (συνομωυμῆι γὰρ τὸ δεῦρο, ὁ σημαίνει καὶ τὸ ἄγε.)

ληματιῶς : Λῆμά ἐστὶ τὸ φρόνημα. ληματιῶς οὖν, μέγα φρονεῖς. (γράφεται καὶ ληματίας, χωρὶς τοῦ ἰοῖον μεγαλόφρων καὶ ἰσχυρός.)

496. [ἀφοβόσπλαγγος : Ἄφοβος. ἐπειδὴπερ ὁ φόβος, ὡς φασιν, ἐν τοῖς σπλάγγοις ἐστίν. ἢ ὅτι ἡ καρδία ἐν τοῖς σπλάγγοις, περὶ ἣν ὁ φόβος γίνεται.]

497. (ἀνὰ μέρος) ἐν ἴση μερίδι. R. V.

498. φέρε δὴ ταχέως : Οὐδαμῶς, φησὶν, ὀφείλεις λέγειν, ἀλλὰ καὶ διδόναι, ἵνα σοι πιστεύσω, ὅτι ἀληθῶς ἐπαγγέλλῃ μοι αὐτὰ διδόναι.

499. εἰς τὸν Ἡρακλειοξανθίαν : Αὐτὸς Ξανθίας ἐκαλεῖτο. παραπλήσια δὲ ὄπλα τοῖς Ἡρακλέους εἶχε. συμμιγνὺς οὖν τὰ δύο [δμοῦ] εἶπεν Ἡρακλειοξανθίαν.

501. οὐκ Μελίτης μαστιγίας : Ἀντί τοῦ, ὁ ἐκ Μελίτης Ἡρακλῆς. ἐν γὰρ Μελίτῃ δήμῳ τῆς Ἀττικῆς ἐμνήθη Ἡρακλῆς τὰ μικρὰ μυστήρια. ἔστι δὲ ἐκεῖ καὶ ἱερὸν Ἡρακλέους. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Μελίτης νόμφης, (ἢ ἐμίγη ὁ Ἡρακλῆς). μαστιγίαν δὲ ὡς πρὸς δούλον. (παρὰ δὲ τὴν ὑπόνοιαν σκώπτει, ἐπειδὴ ἐν Μελίτῃ ἐστὶν ἐπιφανέστατον ἱερὸν Ἡρακλέους ἀλεξικάκου, ὁ δὲ Ξανθίας ἀντιμετείληψε τὴν τοῦ Ἡρακλέους σκευήν. τὸ δὲ τοῦ Ἡρακλέους ἀγαλμα ἔργον Γελάδου τοῦ Ἀργείου, τοῦ διδασκάλου Φειδίου. ἢ δὲ ἱδρυστις ἐγένετο κατὰ τὸν μέγαν λοιμόν. ἔθεν καὶ ἐπαύσατο ἡ νόσος, πολλῶν ἀνθρώπων ἀπολλυμένων. Ἀπολλώνιος δὲ οὐ κακῶς ὑπονενοῦσθαι φησι τὸ κωμῳδεῖσθαι τινα. ἴσως δὲ ὅτι ἤρχε, διὰ τοῦτο οὐκ ὀνομάσθη. ἢ ὀλίγον πρότερον [429] εἰρησθαι. Καλλίας γὰρ ὁ Ἰπποκρίτου ἐν Μελίτῃ ὄκει. παρεικάζει δὲ αὐτὸν ἅμα τῷ Ἡρακλεῖ, ἅμα γλυεάζων διὰ τὸ λεοντῆ ἐν ταῖς μαχαῖς χρῆσθαι, ὡς ἐν τοῖς ὀπίσω

κῦσθου λεοντῆν ναυμαχεῖν ἐνημμένον.

ἐπεὶ εἴ γε ὄντως ἐπὶ τὸν Ἡρακλεῖ ἀνέφερε, τί μᾶλλον εἶπε τὸ ἐκ Μελίτης, καὶ μὴ ἐξ ἄλλου δήμου; πανταχοῦ γὰρ Ἡρακλῆα ἐπιφανῆ. σύνθητές τε οὐχ οὕτω λέγειν ἐπὶ θεῶν, οὐκ Μελίτης, ἀλλ' ὁ ἐν Μελίτῃ, ὡς καὶ Ζεὺς ὁ ἐν Ὀλυμπίᾳ. ἐπὶ δὲ ἀνθρώπων, ἐκ Μελίτης, ἐξ Οἴου, ἐκ Κοθωκιδῶν. πῶς δὲ καὶ παλαιότερον εἶναι Ἀριστοφάνους τὸ ἀγαλμα, εἰ ἀκμάζοντος τοῦ λοιμοῦ ἰδρῦθη; σχεδὸν γὰρ μειρακίσκος ἤδη ἤπτετο τῶν ἀγῶνων.)

503. θεράπεινα Περσεφόνης (Ἄδου R.) λέγει ταῦτα πρὸς τὸν Ξανθίαν ἔχοντα τὴν λεοντῆν. R. V. Θ. θεράπων, ὡς δὲ τινες φασίν, δούλη (οἱ δὲ φασι δούλην G.) Περσεφόνης. V.

504. ἡ Κόρη δηλονότι. R.

505. κατερικτῶν χύτρας : Τῶν κατακεκομμένων ὀσπρίων, ἢ τῶν κυάμων τῶν σχιζομένων. (λέγει δὲ τὰ

σχιζόμενα ὄσπρια, τοὺς κυάμους, [τὰ εἰρηκόμενα. καὶ τὴν ἐρίγγην δὲ ἐντεῦθεν ἐτυμολογοῦσι τινες.]

506. ἔτνος ἐστὶν ἀθάρα μετὰ γάλακτος. R. [ἔτνος : Ὁ νῦν φάβη οἱ ἰδιῶται καὶ οἱ ἀγροικοὶ, τὸ διαλελυμένον ὑπὸ τῆς ἐψήσεως καὶ τῆς τορύνης. τορύνη δὲ, ὁ χυτρόπους. Ἄλλως. πρῶτον εἰπὼν καθολικῶς κατερικτῶν, ἦτοι κατεσχισμένων ὄσπριων, ἐπειδὴ οὐδὲν ἄλλο τῶν ὄσπριων σχιζόμεν ἄλλ' ἢ τοὺς κυάμους, ὅταν ἔτνος ποιῆσαι θέλωμεν, ἐπήγαγε τὸ ἔτνος. ἔχαιρε γὰρ τούτῳ] 10 πᾶν ὁ Ἡρακλῆς. ἢ τὸ ἔτνος ἐρμηνεία τοῦ κατερικτῶν.]

507. κολλάθους : Λέγει τοὺς ἄρτους, τοὺς εἰκοτάς τὴν πλάσιν τοῖς κολλάθους τῆς κιθάρας. οἱ δὲ εἶδος πλακοῦντος τετραγώνου, ἢ ἄρτου μικροῦ, παρὰ τὸ ἐκ μεγάλων κολλυβίζεσθαι. [Ἄλλως. ἄρτοι νέοι ἐκ πυρῶν. καὶ οἱ λάσταυροι ὑπὸ Σικωνίων λέγονται. καὶ ἡ νευρὰ τοῦ ὄργανου.] — τὰ γὰρ ὀπτά κατὰ τὰ ἐξ ἀνθρώπων ὀπτόμενα. V. Θ. τοὺς λεγομένους κόλλινας. φασὶ δὲ κολλάθους καὶ τὰ τῆς μουσικῆς ἰδιωτικῶς λεγόμενα κατὰ 20 βάλια. Θ.

508. ἐπαινω : Οὐ βούλομαι εἰσελθεῖν. *Vict.*

511. ἔφρυγε : Ἐτηγάνιζε. *Vict.* (κῆνον) ἀντὶ τοῦ καὶ ὄϊνον. R.

512. πᾶν καλῶς : (Παραιτούμενοι οἱ παλαιοὶ ἔλεγον, 25 κάλλις' ἐπαινω, καὶ, ἐπήγουν. νῦν οὖν παραιτούμενος εἰσιέναι φησὶν ὁ θεράπων,) ἀντὶ τοῦ ἔασον.

ληρεῖς ἔχων : Τοῦτο λέγει κρατῶν αὐτὸν ὁ Διόνυσος, καὶ μὴ συγχωρῶν αὐτὸν εἰσελθεῖν ἅμα τῇ θεραπαίνῃ τῆς Περσεφόνης. περιττὸν δὲ τὸ ἔχων.

513. [καὶ γὰρ αὐλητρίς : Αὕτη ἢ κατασκευὴ πρὸς 30 τὸ, ἄλλ' εἰσὶν' ἅμ' ἐμοί.]

514. τὸ τέλειον ἦδε. V.

515. εἰσάγεται καταφερῆς Διόνυσος. V.

[516]. ἠθυλλιώσαι : (ἠθῶσαι καὶ αἰσχροῦς τίλλουσαι 35 τὸ αἰδοῖον. ἢ) ἀντὶ τοῦ ἀκμάζουσαι τὴν ἡλικίαν.

[ἄρτι παρατετιλιμένα : Ἐκ τούτου δείκνυται ὅτι παρτίλλον, καὶ οἰονεὶ ἐξέδερον ἢ ἔτυπτον τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. οὕτως γὰρ πάλαι ἐψίλων. καὶ δορίαλος τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον, ὡς παρὰ τῶν αὐτῶν ποιητῶν [fr. 336] αἱ 40 γυναικες τὸν δορίαλον φράγγυνται. » τίλλουσι δὲ τὰς τρίχας αἱ νεόνυμφοι. ἢ ἐσπασμένα τὰς ἐπανθούσας τῶν προσώπων τρίχας, καὶ τὰς τῶν ὀφρῶν. κρείττον γὰρ ἐστὶ τοῦτο τοῦ ζυρεῖν.] — παρατετιλιμένα : λείπει τὰς τρίχας. R. αἱ γὰρ μελλόνουμποι τίλλουσι τὰς τρίχας.

45 R. V. Θ.

517. [τεμάχη : Τὰ κόμματα τῶν ἰχθύων.]

518. [ἄφαιρῖν : Ἀντὶ τοῦ κόπτειν, ἢ διαίρειν ἐκ τῶν 50 ὀβελάσκων, ἢ κλέπτειν.

ἔσῆρετο : Νῦν ἀντὶ τοῦ εἰσεφέρετο.]

520. αὐτὸς : Ἀντὶ τοῦ ὁ δεσπότης.

521. τῷ Διονύσῳ φησί. R. ὁ Ξανθίας πρὸς τὸν Διόνυσον. μετεστόλισται γὰρ ὁ Διόνυσος εὐλαβηθεὶς καὶ περιβέβληται τὴν τοῦ Ξανθίου στολήν. V.

522. ἐπίσχος : Κρατεῖ τὸν Ξανθίαν ὁ Διόνυσος. [τὸ

δὲ οὔτι που, ἢ ἀντὶ τοῦ ἄρα· ἢ πρὸς τὸ οὔτι που στικτέον. τὸ δὲ λοιπὸν κατ' ἐρώτησιν λέγει. οὔτι που, ἦγουν οὐδαμῶς σπουδὴν ποιῆσαι· ἦγουν ἀληθῆς τοῦτο ἐνόμισας, ὅτι σε παίζων Ἡρακλέα ἐσκεύασα;] ἄρα, φησὶ, νομίσεις σεαυτὸν Ἡρακλέα εἶναι, ἐπεὶ ἐποίησα παίζων 5 (σχῆμά σε παραπλήσιον ἔχειν τοῦ Ἡρακλέους, διὰ τὴν λεοντῆν καὶ τὸ βόπαλον;)

525. οὐ δῆπου μ' ἀφελέσθαι διανοεῖ : Ἀντὶ τοῦ ὄντως διανοῆ, ὥστε ἀφελέσθαι με τὰ ὄπλα. ἢ γὰρ οὐ ἀρνησις συγκατάθεσιν ὀηλοῖ. 10

527. οὐ τάχ' ἄλλ' ἤδη ποῶ : Οὐδ' ὄλιως, φησὶ, διανοοῦμαι, ἀλλ' ἤδη αὐτὰ ἀφαιροῦμαι· ὄϊον, οὐ διατάξω. — ἐπεὶ εἶπε σπουδάσεις, λέγει οὐ σπουδάσω λόγους ἀλλ' ἔργω. V.

528. τὴν λεοντῆν. V.

529. ἀνατίθημι. R.V.

530. τὸ προσδοκῆσαι σεαυτὸν Ἡρακλέα εἶναι. V.

534. ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρὸς ἐστὶν : [Εἰσθεσις μέλους χοροῦ προφητικῆς τροφῆς λόγον ἔχουσα, (ἔχει γὰρ καὶ ἀντίστροφον, τὸ, νῦν σὺν ἔργον ἐστίν) ἐκ κώλων τρο- 20 χαϊκῶν ἰ', ὦν τὰ γ', σ', θ', δίμετρα καταληκτικὰ, ἦτοι ἐφθήμεμερῆ Εὐριπίδεια, τὰ δὲ λοιπὰ ἀκατάληκτα· πλὴν τοῦ τελευταίου τετραμέτρου ὄντος καταληκτικοῦ. ἐξῆς δὲ σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές, ἀνα- 25 λόγως τῇ τροφῇ τῇ τε ποσότητι καὶ ποιότητι τῶν κώλων. ἐπὶ τῷ τέλει ἑκατέρου παράγραφος καὶ ἔσω νενευκίᾳ διπλῆ διὰ τὴν ἀνταπόδοσιν.] ταῦτα λέγει ὁ χορὸς διὰ τὸν Διόνυσον· ἐπειδὴ οὗτος, ὅτε ἐφοβήθη διὰ τὰς τοῦ διακόου ἀπειλὰς, τὸν Ξανθίαν ἐποίησεν ὡς δεσπότην, ἑαυτὸν δὲ δοῦλον. ὅτε δὲ ὁ θεράπων τοῦ Ἄδου 30 ἀπήγγειλε τῷ Ξανθίᾳ, ὅτι ἡ κόρη (δεῖπνον καὶ) ὄψα ἐποίησε, δεσπότην πάλιν ἑαυτὸν ποιεῖ, τὸν δὲ Ξανθίαν δοῦλον. ἀποδέχεται δὲ τὸν Διόνυσον ὁ χορὸς ὡς μὴ μένοντα ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς.

535. ἀντὶ τοῦ εἰς πάντα τετριμμένους. R.

536. (μετακυλίνδων : Ὁμοιον τῷ ἐν Ἀλκμήνῃ Εὐριπίδου 35 οὐ γὰρ πατ' εἶον Σθέnelον ἐς τὸν εὐτυχῆ χωροῦντα τοῖχον τῆς οἴκης ἀποστερεῖν.)

[παροιμία δὲ ἐστὶ, πρὸς τὸν εὐ πράττοντα τοῖχον βέ- 40 πειν, ἐπὶ τῶν περὶ τὸ λυσιτελοῦν αὐτοῖς αἰεὶ στρεφομένων. εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐπιβατῶν τῆς νεῆς, ὅταν θατέρου μέρους αὐτοῖς κατακλιζομένου, πρὸς τὸ ἕτερον οὗτοι μεθίστανται.] — τὴν μεταφορὰν εἶπεν ὡς ἐπὶ τοῦ ἐπιβάτου· ὅταν γὰρ ταραχθῇ ἢ θάλασσα καὶ 45 κινδυνεύῃ τὸ πλοῖον, ὁ ἐπιβάτης σωφρονῶν τὸν μὲν ἕτερον τοῖχον ἔξ, εἰς δὲ τὸν ἕτερον μετακυλίνδει ἑαυτὸν. V.

537. τὸ καλῶς πράττον μέρος. R.

538. ἢ γεγραμμένη : Ἀντὶ τοῦ, μηδὲν ἀνύοντα· 80 ὅτι ἀκίνητον τὸ ἐπιγεγραμμένον τῇ εἰκόνι.

539. μεταστρέφειν : Μεταστρέφεσθαι. C.

τὸ ἡδύτερον καὶ εὐ ἔχον. V.

541. Θηραμένης : Οὗτος τῶν τὰ πολιτικά πρακτόνων. σκώπτει δὲ αὐτὸν ὡς εὐμετάβολον ὄντα καὶ πρὸς τὸν καιρὸν ἀρμόζοντα. οὗτος δὲ γέγονεν ὁ Θηραμένης διδάσκαλος Ἰσοκράτους, (στρατηγὸς δὲ καὶ ὑποκριτῆς εὐμετάβλητος, Ἄγωνος παῖς, Στειριεὺς τῶν δῆμων. 5 τούτῳ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα παρανενομήται, δύο δὲ τὰ μέγιστα καὶ σχετλιώτατα, ἢ τε τῶν ἐν Ἀργεννούσῃ στρατηγῶν ἀπαγωγῇ, ἢν αὐτὸς συνεστήσατο μετὰ Καλλιξένου, καὶ ἢ τῶν λ' ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου κατ- 10 τάστας. τοιγάρτοι τῆς τοῦ βίου προαιρέσεις ἐπαξίας τῆς τελευταῖης ἔτυχεν· ὑπὸ γὰρ αὐτῶν τῶν λ' ἀνηρέθη, Κριτίου κρίναντος αὐτόν. ἐνιοὶ δὲ φασὶ καὶ καταφυγόντα αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἐστίαν ἀποσπασθῆναι. τοῦτον διὰ τὴν ποικιλίαν τοῦ ἤθους Κόθορον ἐκάλουν, ἐπειδὴ ἑκατέρω 15 στάσει τῇ τῶν πολιτευομένων ἑαυτὸν παρετίθει, καθομιλῶν τοῖς καιροῖς καὶ τὸ συμφέρον ἑαυτοῦ τοῦ πιστοῦ προτάσων, ἐπειδὴ καὶ ὁ κόθορος ἀνδράσι καὶ γυναῖξι πρὸς τὰς ὑποδέσεις ἀρμόττει. δοκεῖ δὲ οὗτος καὶ τὰ τρία ψηφισασθαι ἐπιζήμια, ἢ δεσμεύεσθαι ἐν τῷ ξύλῳ, 20 ἢ πιεῖν κώνιον, ἢ ἐκφυγεῖν. δοκεῖ δὲ ἀπὸ Κέω τῆς νήσου εἶναι, οὐκ εἶναι δὲ γνήσιος, ἀλλὰ ποιητὸς υἱὸς τοῦ Ἄγωνος. ὁ Θεουκιδίδης δὲ [8, 68] αὐτὸν ἐπαινεῖ.) [Ἄλλως. ὁ Θηραμένης οὗτος ἀνὴρ πανούργος ἦν, καὶ πρὸς τοὺς καιροὺς μεταβαλλόμενος. Χίοι γὰρ καὶ Κίοι 25 πόλεμον εἶχον πρὸς ἀλλήλους. ὅτε οὖν παρὰ Χίοις ἦν, Χίῶν ἑαυτὸν ἐκάλει· ὅτε δὲ παρὰ Κίοις, Κίῶν· τῇ δὲ ἀληθείᾳ Χίος ἦν.]

542. ἐν στρώμασι Μιλήσιος : Ἐκεῖ γὰρ ἐν Μιλήτῳ καλῆ ἢ τῶν στρωμάτων ἐργασία. (καὶ τὰ Μιλήσια 30 στρώματα ποικίλα καὶ ἀπαλὰ γίνεται καὶ διάφορα.) [εἰς τρυφὴν δὲ οἱ Μιλήσιοι διαβάλλονται, καὶ εἰς τὸ στολῆς πολυτελέας· ἐσθῆτες τ' ἐνταῦθα κατεσκευάζοντο ποικίλα καὶ τάπητες· ὡς καὶ Θεόκριτος [15, 125]

πορφύρεοι δὲ τάπητες ἄνω μαλακώτεροι ὕπνου, 35 ἂ Μίλατος ἐρεῖ χῶ τὰν Σαμίαν καταδόσκων.]

ἀμίδα δὲ, τὴν οὐρητρίδα, τὸ οὐρηρὸν ἀγγεῖον.

543. ἀνατετραμμένος : Ἀνακειμένος καὶ φιλῶν ὀρχηστρίδα. R.V. ἄνω χάσκων. V. ἀνακεκλιμένος καὶ 40 ἐξηπλωμένος. κινῶν : Συναυσιάζων. E.

544. ἐγὼ δὲ πρὸς τοῦτον : Ὁρῶν γὰρ ὁ Διόνυσος συνιόντα τῇ ὀρχηστρίδι τὸν Ξανθίαν, καὶ ὡς περ ἐρεθιζόμενος τοῦ αἰδοίου ἐδραττόμενη (φησὶν) ἀντὶ τοῦ 45 ἱμαυτοῦ, ὁ δὲ Ξανθίας γνοὺς ἄτε καὶ αὐτὸς πρότερος τὰ αὐτὰ ποῖων ἐπάταξεν ἄν με.

545. τοῦ ῥεβίνθου : Τοῦ αἰδοίου. τὸ δὲ ὄλον, ὡς 50 ταῦτα τοῦ Ξανθίου ποιῶντος, ἐπειδὴν διακονῇ τῷ Διονύσῳ, καὶ διὰ τοῦτο ἐπιγόντος ἄν αὐτὰ, εἰ ἂν μέρως ἐποίει ὁ Διόνυσος. — ἢ κυρίως ἐρεβίνθου· εἰώ- 60 θασαι γὰρ οἱ δοῦλοι ἐν τοῖς τῶν δεσποτῶν πότοις εἰς παραμυθίαν ἑαυτῶν τοιαῦτα περιφέρειν. V.

548. τοὺς χοροὺς τοὺς προσθίους : Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν 65 ὀδόντας, εἶπεν χορούς. Διόνυσος γὰρ ἐστὶν ὁ τῶν χορῶν προστάτης. τὸ δὲ ὄλον παρὰ τὴν ὑπόνοιαν.

549. Πλαθάνη, Πλαθάνη : [Κορωνίς ὁμοία εἰσιόντων τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι μὰ', ὧν τελευταῖος

δέχομαι τὸν ὄρον κατὰ τοῦτοις λαμβάνω.]

πανδοκεύτρια πρὸς Πλαθάνην θεράπειαν ἑαυτῆς 5 λέγει. εἰσάγει δὲ τὸν Ἡρακλέα νῦν βεβρωκότα τι. (654) ἀνημιβολιμαῖα δὲ, ἀντὶ τοῦ, ἕκαστον αὐτῶν ἡμισυ ὀβολοῦ ἦν, ἄξιον ἡμιβολίου. (ἢ ὡμὰ ὄντα κατὰ τὸ ἡμισυ. Ἄλλως. ὅτι ἰδίως ἐπὶ τοῦ ἀνημιβολίου πω- 10 λούμενα. ἀπὸ δὲ συντάξεως ὀνόματα γίνεται καλὸς 10 καὶ ἀγαθὸς, καλοκαγαθία· θεοῖς ἐχθρὸς, θεοεχθρία· οὕτως ἂν ἡμιβολίον, ἀνημιβολιαῖον. δηλοῖ δὲ ἡμι- 15 βόλου ἄξια. ἐπισημειοῦσθαι δὲ τὴν λέξιν ἔδει τῷ χ. ἀνάβραστα δὲ.) ζεστά, ἠψημένα. — ζεστά, παρὰ τὸ βράσσειν. V. 15

ἀνημιβολιαῖα : Ἄξιον ἡμίσεος ὀβολοῦ ἐν ἕκαστον.

C. παλαιόν : Ὅτι ὡς περ ἀπὸ τοῦ καλὸς καὶ ἀγαθὸς 20 σύνθετον ὄνομα γίνεται καλοκαγαθία, καὶ ἀπὸ τοῦ θεὸς καὶ τοῦ ἐχθρὸς θεοεχθρία, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμισυ καὶ τοῦ ὀβολός, ἡμιβολιαῖον, τὸ ἡμιβόλου 20 ἄξιον. διὸ καὶ ἐπισημειοῦσθαι τὴν λέξιν τῷ χ. Cant. 2.

550. ὅτε ἦλθεν ἐπὶ τὸν Κέρβερον. V.

551. ἢ ἑτέρα πανδοκεύτρια. R.

552. τῷ Διονύσῳ δηλονότι. R.V.

554. ἀντὶ τοῦ ὁ Διόνυσος. ὁ Ξανθίας δὲ ἡρέμα λα- 25 30 λεί. V.

555. [ληρεῖς ὧ γύναι : Οὐ δεικνυταὶ Ἡρακλῆς σκο- 35 ρόδων γευσάμενος διὸ πρὸς ταύτην φησὶ, ληρεῖς, ὧ γύναι.]

556. [οὔμενόν με προσεδόκας : Οὐ προσεδόκας με 30 γυνῶναι σε, ἐπειδὴ κόθορος τοῦ Διονύσου ἐστὶν, οὐ τοῦ Ἡρακλέους.] — κοθόρους τὰ υποδήματα. R.V.

558. τὸ τάρχιος : Οὗτος ἔλεγον οἱ Ἄττικοι, οὐδετέ- 35 ρως. ἐπελαθόμεν δὲ, φησὶν, εἰπεῖν τὸ τάρχιος.

559. νέον, ἀπαλόν. V.

560. αὐτοῖς τοῖς ταλάροις : Ἐτι ὄντα, φησὶν, ἐν τοῖς 40 μικροῖς καλαθίσκοις. — ταλάροις : Τυροβόλοις. Borg. τοῖς μικροῖς καλαθίοις, ὅπου ὁ τυρός ἐστι. R. αὐτοῖς : Σύν. ταλάροις : Καλαθίσκοις. λέγει δὲ τὰ λεγόμενα ἰδιωτικῶς τυροβόλια. C. 40

561. ἀπήτουν. V. Θ.

562. κάμυκάτο (κάπεμυκάτο E.) : Ἐπεβριμήσατο. 45 D. E. πικρὸν ἐβρυγᾶτο, ἐμήνιεν. R. V. Θ, M.

563. οὗτος ὁ τρόπος πανταχοῦ : Τὸ τρώγειν καὶ μὴ 50 δίδοναι, φησὶ, τὸν μισθόν. τοῦτο δὲ ὁ Ξανθίας, ἐπαί- 45 ρων κατὰ τοῦ Διονύσου τὰς γυναῖκας.

564. (μαίνεσθαι δοκῶν : Καὶ παρ' Εὐριπίδῃ μαινό- 55 μενος Ἡρακλῆς καὶ σπῶν τὸ ξίφος. πρὸς τοῦτο οὖν παίζει.)

565. ἀντὶ τοῦ δεῖσασθαι δειχῶς. R.V. 60

566. κατήλιφα : Τῆν μεσόδομον, (ἢ τὴν κλίμακα). — κλίμακα. Br. σανίδα, ἐν ἣ πάντα τὰ πωλούμενα 65 τίθεσθαι, εἰς ἣν ἀναβαίνοντες οἱ κατοικίδιοι ὄρνις ἐκεῖ κοιμῶνται. νομίζουσι δὲ Ἡρακλέα τὸν Διόνυσον εἶναι

ώς ἤραπακότα τὰ χρειώδη καθ' ἄδου, ὅτε κατῆλθεν ἐπὶ τὸν Κέρβερον. V.

567. τὰς ψιάθους : Οἶον καὶ τὰ στρώματα τοῦ πανδοχείου. ἐν δὲ τῷ Καλλιστράτῳ γέγραπται τοὺς ψιάθους, καὶ ὅτι σεσημειώται τοῦτο, ὅτι ἀρσενικῶς εἶπε. — ὅτι ὄδε ἀρσενικῶς, ὄδε δὲ θηλυκῶς, διὸ τὸ χ. V. Θ. (τὸ δὲ, ἀλλ' ἐχρῆν τι δρᾶν, δύναται καὶ ἡ γυνὴ λέγειν, ἀντὶ τοῦ τιμωρήσασθαι). — ἐχρῆν ὑμᾶς τι δρᾶν περὶ αὐτόν. Br.

10 569. τὸν πρόστάτην Κλέωνα : Ἦν γὰρ ἀποθανὼν τότε. τὰ δὲ δράματα καθ' ἄδου νῦν. Κλέωνα δὲ τὸν βυρσοδέψην, εἰς ὃν γέγραφε τοὺς Ἰππέας. Ὑπέρβολον δὲ, εἰς ὃν καὶ Εὐπολις ἔγραψε τὸν Μαρικᾶν. ἀπόλωτο δὲ περὶ τὴν Σάμον, πολεμουμένων αὐτῷ τῶν Σαμίων.

15 570. ἐάνπερ ἐπιτύχῃς : Ὡς καὶ τοῦ Ὑπερβόλου τεθνηκότος, παρατηρητέον δὲ ὅτι τέσσαρες ἐπὶ σκηνῆς διαλέγονται.

573. [φορτία : Ψωμούς, κρέα, τυροὺς, καὶ ἄλλα. τινὲς δὲ ἤχουσαν τὰ κόπρια φορτικῶς.]

20 574. τινὲς φασὶ τὸν Διόνυσον λέγειν τοῦτον τὸν στίχον. R. ὄρυγμα ἐν Ἀθήναις, εἰς ὃ ἐβάλλοντο οἱ κακοῦργοι. V.

576. κόλικας : Ἡ ἄρτους, ἡ ἔντερα. τὸ δὲ ὄ, οὐ πρὸς τὸ δρᾶπανον, ἀλλὰ πρὸς τὸν λάρυγγα.

25 578. ἐκπηνιέται : Ἄ ἔφαγεν ἡμῶν, ἀφελκύσει. ἀπὸ τῶν τὴν κρόκα μηρσομένων εἰς πηνία. (Ἄλλως. ἐξελκύσει ἀπὸ τοῦ πηνίου. Ὁμηρος [Π. Ψ, 762] « πηνίον ἐξέλκουσα. ») [ἢ ἐξάξει. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς κατὰ μικρὸν ἐκ τοῦ σκώληκος ἐξαγομένης πηνίης. εἰ δὲ διὰ τῆς οἰ διφθόγγου γράφεται, μετὰ τιμωρίας ἀπαιτήσεται.]

30 579. ἐκπηνιέται ἢ διὰ τοῦ ο καὶ ἰ γράφεται, ἀντὶ τοῦ μετὰ τιμωρίας ἀπαιτήσεται. ἢ διὰ τοῦ η, ἢ ἢ ἀντὶ τοῦ ἐξάξει. ἐπειδὴ καὶ τὴν μεταξὺν καταρχὰς ἐκ τοῦ σκώληκος ἐξάγομεν κατὰ μικρὸν. πηνίη δὲ ἡ μεταξά. C. E. ἐξελκύσει. D. ἐκπηνιέται : Μετὰ τιμωρίας λάβοι. E.

προσκαλούμενος : Ἀντὶ τοῦ ἐγκαλῶν, εἰς δικαστήριον ἔλκων, (κατηγορῶν αὐτοῦ).

40 579. (κάκιστ' ἀπολοίμην) : Ἐνταῦθα φοβούμενος ὁ Διόνυσος ὑποκρίνεται φιλίαν πρὸς Ξανθίαν, ἵνα πάλιν Ἡρακλῆς γένηται, καὶ αὐτὸς Ξανθίας κελευόμενος ὑπὸ Διονύσου.)

582. [καὶ πῶς ἂν Ἀλκμήνης : Ἄπερ πρὸς αὐτὸν ὁ Διόνυσος πρότερον ἔλεγε, ταῦτα λέγει καὶ αὐτὸς εἰρωνευόμενος καὶ παίζων.]

588. γλάμων : (Ὁ ἔχων λήμας, ὁ ἀκάθαρτος), [παρόσον ἐρώμενος, φασίν, ἦν Διονύσου.] Καλλιστράτος φησὶν ὅτι οὕτως ἐκαλεῖτο Γλάμων, ὡς Χάρων. ἄλλοι δὲ, τὸν λημῶντα καὶ δίυγον τοὺς ὀφθαλμούς. Σοφοκλῆς ἐν Μάντεσι ἐπὶ τιμῶν ὀρνέων « τοὺς γλαμυροὺς » κατὰ φορβάν. »

589. κάπτι τούτοις λαμβάνω, ἐπὶ τῷ μὴ ἀφαιρῆσθαι με τὸ Ἡρακλέους σχῆμα. V.

590. νῦν σὸν ἔργον : [Εἰσθεσις μελῶν χοροῦ περιδικῆ καὶ ἀντίστροφος ὁμοία τῇ προρρηθείσῃ, καὶ τὸ σύστημα τοῖς αὐτοῖς τῶν ἐν τῇ στροφῇ κατὰ τε πυσότηα καὶ ποιότητα κώλοισι συγκείμενον ἔχουσα. ἥς ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. τοῦ δὲ συστήματος δύο διπλαῖ, ἢ μὲν ἐν ἀρχῇ, ἢ δὲ κατὰ τὸ τέλος] — ὁ χορὸς πρὸς τὸν Ξανθίαν. R. V. (τὸ δὲ ἐξῆς) νῦν σὸν ἔργον ἐστὶν ἀνανεάζειν.

593. ἀντὶ τοῦ Ἡρακλέους. R. V. μωραίνων ληφθήσῃ. V.

594. παραληρῶν : [Ἀγενέσις τι ποιῶν, καὶ οὐ τῆς Ἡρακλέους σκευῆς ἄξιον.] — οὐδὲν πλεον τοῦ ληρῶν. R. V.

595. ἀντὶ τοῦ μαλακισθεῖς. R. V. ἀντὶ τοῦ ἂν εἴψῃς τι. V.

603. ὀρίγανον : [Ἀντὶ τοῦ δριμύ. τοιοῦτον γὰρ τὸ φυτόν.] — πρὸς τὸ ἄνω. δεῖν δὲ εἶκοι δριμύ βλέπειν. R. V.

604. ἀντὶ τοῦ φοβεῖσθαι. R. V.

605. ξυνδεῖτε ταχέως : [Κορωνίσις αὖθις ἑτέρα εἰσιόντων τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ζε' ὧν τελευταῖος

πρότερον ποιῆσαι πρὶν με τὰς πληγὰς λαβεῖν.

ὁ ζ' μέντοι ἰαμβικὸς ἐφθημιμερῆς. εἶτα κῶλον ἀντισπαστικὸν ἐξ ἐπιτρίτου πρώτου ἡμιόλιον. μεθ' ὃ μονόμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου τετάρτου, καὶ Ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος ἡμιόλιον. ἐπὶ τῷ τέλει πάντων κορωνίσις.] τὸν κλέψαντα τὸν κύνα τὸν Κέρβερον.

[606]. ἤκει τῷ κακόν : Ὁ Διόνυσος τοῦτο λέγει, ὅπερ καὶ ὁ Ξανθίας περὶ αὐτοῦ ἀνωτέρω. ἀμείλει δώσει δίκην. (ἤσυχῃ δὲ ταῦτα λέγει.)

607. μὴ πρόστιτον : (Οὐκ εὐ οὐδὲ κυρίως τὸ πρόστιτον προκαλεῖται. δύναται δὲ ἄλλοις μὲν λέγειν τὸ πρόστιτον ἐπομένοις αὐτῷ, ἄλλοις δὲ ἔτι καλεῖν.) ὦν καὶ τὰ ὀνόματα εἴρηκεν ὡς δούλων, ἢ τοσοῦτων βαρβάρων. τινὲς δὲ φασίν, ἐκ τοῦ, εἶεν καὶ μάχει, τὸν παρὰ τοῦ Πλούτωνος ἐξεληθόντα λέγειν ἕως τοῦ, κλέπτοντα τᾶλλότρια. τὸ δὲ μᾶλλ' ὑπερφυᾶ, τὸν Διόνυσον λέγειν. εἶτα πάλιν τὸν παρὰ τοῦ Πλούτωνος, σχέτλια μὲν οὖν καὶ δεινά. ἔνιοι δὲ φασὶ πάντα αὐτὸν λέγειν τὸν Πλούτωνα, ἀγανακτοῦντα ἐπὶ τῷ τύπτεσθαι τοὺς ἀκολούθους ὑπὸ Ξανθίου, ἀπὸ τοῦ εἶεν καὶ μάχει, ἕως τοῦ, σχέτλια μὲν οὖν καὶ δεινά. — εἶεν ταῦτα ἂ λέγεις καὶ μάχη ἡμῖν. Br.

610. εἴτ' οὐχὶ δεινά : [Εἴτ' οὐχὶ δεινά, κλέπτοντα τοῦτον τὰ ἀλλότρια πρὸς τούτῳ τύπτειν.] — δεινά ἀντὶ τοῦ μεγάλα. R. V. οὐ δεινὸν, φησὶν, ὅτι καὶ τύπτει κλέψας; R.

611. (μᾶλλ' ὑπερφυᾶ : Τιμαχίδας βραχέως ἀξιῶ προφέρεσθαι, οὐ πιθανῶς, συναλοιφῆς οὐσίας ἐκ τοῦ μὴ καὶ ἀλλά. ὅτι γὰρ τῷ μὴ πολλαχῇ ἀντὶ τοῦ οὐ χρεώνται, πολλακίς εἴρηται.)

614. ἀντὶ τοῦ τυχόν. R. V.

- 615 σοι : Χάριν σου. *C.* γενναῖον : Ἀντί τοῦ εὐγε-
νές. *R. V.*
616. βασάνιζε γὰρ τὸν παῖδα : Λέγεται βασάνιζειν
καὶ τὸ χωρὶς πληγῶν ἀνακρίνειν, ἀπὸ τῆς βασάνου
6 λίθου. — τὸν Διόνυσον. *V.*
618. ἐν κλίμακι δῆσας : Τὸ ἐν πρὸς τὸ δῆσας, ἀντί
τοῦ ἐνδῆσας κλίμακι. ἀντί τοῦ, εἰς κλίμακα δῆσας,
ὡς Ὀμηρος [Π. Α, 593] « κάππεσον ἐν Λήμνῳ. » ἀντί
τοῦ εἰς τὴν Λῆμνον.
- 10 619. ὑστριγίδι : Ἐκ δέρματος μετ' αὐτῶν τῶν τρι-
χῶν μαστιγῶν. *R. V.* εἰς ὑείων τριχῶν μαστιγι. *Br.*
621. ὀπτάς πλίνθους. *V.* πλὴν πράσω μὴ τύπτει τοῦ-
τον : Ἐπεὶ οἱ ἐλευθεροὶ πρὸ τούτου πράσοις ἐδέροντο
καὶ σκοροδοῖς. (τὸ δὲ χ πρὸς τὸ ἔθος τοῦ τύπτειν. οἱ δὲ
15 ὅτι διώρισται τὸ πράσον ἀπὸ τοῦ γητείου. τινὲς γὰρ
οἴονται εἶναι τὸ τοῦ πράσου φύλλον. δύναται μὲν οὖν ἐν
ἤθει τὰ ὄντως χαλεπὰ προσθεῖς, ἐπιφέρειν· πλὴν μὴ
τούτοις αὐτὸν τύπτει, ἄπερ ἐστὶν ἑλαφρότατα. δύναται
δὲ καὶ ἀντικρὺ· βασάνιζε πανταχῶς αὐτὸν, μὴ ἐν
20 παιδιᾷ, μηδὲ ὡς τοὺς ἐλευθέρους παῖδας τῇ ἐκκαυλή-
ματι τοῦ πράσου τύπτουσιν ἢ τοῦ γητείου.)
623. κἂν τι πηρώσω : Ἐὰν βλάβω μέρος τοῦ σώ-
ματος τοῦ παιδιοῦ τύπτων, τὴν τιμὴν λήψη.
625. μὴ δῆτ' ἔμοιγε : Οἷον ἄνευ τιμῆς, οὐδὲν θέλω
25 ὑπὲρ αὐτοῦ. [τινὲς δὲ, μὴ δῆτ' ἐμέ γε, τοῦτον δὲ βα-
σάνιζ' ἀπαγαγόν. αὐτὸν μὲν οὖν. εἶναι δὲ καὶ ὄλον τοῦ
Ξανθίου.] — μὴ δῆτ' ἔμοιγε πηρώσῃς αὐτὸν, ἀλλ'
ἀπαγαγόν αὐτὸν, οὕτως ὡς ἔφην βασάνιζε. *E.*
626. ἢ κατὰ ἀντί τῆς ὑπό. *R.*
- 30 627. κατὰθου : Ἀπειλῶν τῷ Διονύσῳ λέγει τὸ κα-
τάθου.
628. μηδὲν ψεύδος : Ὁ γὰρ τόπος οὐ δέχεται ψεύ-
δος, ὅπου πᾶσα κρίσις. τὸ δὲ ἀγορεύω ἐν ὀργῇ λέλε-
κται.
- 35 632. ταῦτ' ἀκούεις : Ὁ παρὰ τοῦ Πλούτωνος τοῦτο
φησὶ τῷ Ξανθίᾳ. ἀντί τοῦ, ὄντως εἶ δοῦλος.
636. οὐ καὶ σὺ τύπτει : Τὸ τύπτει δεύτερον πρόσω-
πον, Ἀττικῶς. — [ὁ Διόνυσος πρὸς τὸν Ξανθίαν] ὅτι
Ἡρακλῆα σαυτὸν λέγεις. *R. V.* τινὲς φασὶ τοῦ Ξανθίου
ὄλον εἶναι. (τινὲς δὲ, τοῦ Διονύσου πρὸς τὸν Ξανθίαν.)
40 [θεὸς γὰρ ὁ Ἡρακλῆς, ὃν ὁ Ξανθίας ἐμιμεῖτο.]
638. ἢ προτιμήσαντά τι : Φροντίσαντα τῶν πληγῶν,
Ἀττικῶς. ἢ ἐπιστραφέντα, τοῦ δακρῦσαι ἢ ἀποιμῶξαι
ἐνεκα. — προτιμήσαντα : Φροντίσαντα, ἢ αἰσθησιν
λαβόντα. *Br.*
- 45 [644]. παρακινήσαντα : Κινηθέντα, ἢ σαλευθέντα,
(ἐκτραπέντα τοῦ καθεστηκότος. ἢ αισθανθέντα, παρό-
σον ὁ αἰσθανόμενος μαστιγὸς κινεῖται.) — ἀποκινή-
σαντ' : Ἐκτραπέντα τοῦ καθεστηκότος. *E.*
- 50 645. ἤδη ἴπαταξά σ' : Πιθάνον τὸν Ξανθίαν πρῶτον
τύπτεισθαι. (οὕτω γὰρ καὶ τὸ « οὐ μὰ Δί' ἀλλ' ἐφρόνι-
σισα, ὀπόθ' Ἡράκλεια τὰν Διομείους. » τινὲς [μὲν
ὅτι Ξανθίας], εἰς αὐτὸν [γὰρ] ἐλεύσεται, ἄτε δὴ
Ἡρακλῆα τέως ὄντα. τινὲς δὲ, ὅτι Διόνυσος. ἔχει δὲ καὶ

τοῦτο λόγον, ὅτι θεράπων νῦν ἐστὶν ὁ Διόνυσος καὶ
πρῶτος τύπτεται.) προσποιεῖται γοῦν (ὁ ἕτερος) μὴ
αἰσθάνεσθαι, λέγων, οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖς.

646. πηνίκα : Ὡς μὴ αἰσθανόμενος καὶ αὐτὸς ὁ
Διόνυσος λέγει· πότε με ἔτυψας. 5

647. κἄτα πῶς οὐκ ἔπταρρον : Οὐκ ἠσθόμην. ὁ γὰρ
παρμὸς κεφαλῆς κινήσει καὶ αἰσθησις. ἢ ἐπεὶ οἱ θι-
γόντες τοῦ μυκτῆρος λεπτῷ κάρφει πτάρρυνται, ἢ
ὀσφραίνονται προσενεγκόντες. οὕτω, φησὶν, ἤφατό μου
ἢ πληγῇ, ὃν τρόπον ἄπτειτα κάρφει μυκτῆρος. 10

649. οὐκουν ἀνύσεις : Οὐ σπεύσεις· αὐτὸς ὁ μαστι-
γούμενος ἐπικελεύων τῷ τύπτοντι.

651. τὰν Διομείους : Δῆμος τῆς Αἰγιδίος φυλῆς, ἀπὸ
Διόμου (ἔρωμένου) τοῦ Ἡρακλέους. ἐστὶ δὲ Ἡρακλείων
αὐτόθι. περὶ οὗ καὶ Ῥιανὸς φησὶ δηλῶν, ὅτι Δίωμος ἱε
Ἡρακλῆς ἐγένετο. — τοῦτο ὡς ἀλγῆσας φησί. *R.*

652. ἐπὶ τὸν ἕτερον, ἵνα τύψῃ αὐτόν. *R.* ἀνθρωπος
ἱερός : Ἀποδέχεται αὐτὸν ὁ τύπτων ὡς δερόμενον καὶ
φροντίζοντα τῶν μυστηρίων. [τυπτόμενος γὰρ θείας
τελετῆς μέμνηται.] 20

653. τὸ ἰοῦ ἰοῦ ὡς αἰσθόμενος ὁ Διόνυσος λέγει. *R.*
ἱππέας ὄρω : Ὡς θαυμάζων ἱππέων ἐφοδόν. προφάσεις
δὲ ἐξευρίσκουσι γελοῖως.

654. κρομμύων ὀσφραίνομαι : Τοῦτο γὰρ συμβαίνει,
τὸ δακρῦειν ἀκουσίως, τοῖς ὀσφραϊνομένοις κρομμύων. 25
— ταῦτα γὰρ παρεκτικὰ δακρῦων. *Θ.*

655. (ἐπειτα προτιμᾷς οὐδὲν : Καὶ νῦν οἷον οὐκ
ἐπιστρέφῃ. δύναται δὲ τὸ αὐτὸ πρόσωπον λέγειν ὄλον.)

657. τὴν ἀκανθαν ἐξελε : Ὁ Ξανθίας ἀλγῆσας λέγει.
R. ἐπάρας (τὸν πόδα) τὴν πτέρναν δείκνυσι. 30

658. τί τὸ πρᾶγμα τουτί : Ὡς δυσκρίτως ἔχων τοῦτο
λέγει ὁ Αἰακός.

659. (Ἄπολλον, ὅς που : Ἄδειν προσποιεῖται αἰσθό-
μενος ὁ Διόνυσος. οἱ γὰρ ἀλγοῦντες τοὺς θεοὺς ἀνακα-
λοῦνται.) 35

661. (ἱαμβον ἱππώνακτος : Ὡς ἀλγῆσας καὶ συγ-
κεχυμένος οὐκ οἶδε τί λέγει· ἐπεὶ οὐχ ἱππώνακτος,
ἀλλ' Ἀνανίου. ἐπιφέρει δὲ ὁ Ἀνανίας αὐτῷ

ἢ Νάξον, ἢ Μίλητον, ἢ θείαν Κλάρον
ἱκου καθ' ἱέρ', ἢ Σκύβας ἀφίκεαι.) 40

662. τὰς λαγόνας σπόδει : Κάθειρε. σποδεῖν γὰρ
κυρίως τὸ τοὺς βειμούς καθαίρειν.

664. ὁ ἕτερος τῶν τυπτομένων λέγει. *R.*

665. (ὁς Αἰγαίου πρῶνας : Παρὰ τὰ Σοφοκλέους ἐκ
Λαοκόωντος « Πόσειδον, ὁς Αἰγαίου μέδεις πρῶνας, ἢ 45
« γλαυκᾶς μέδεις εὐάνεμου λίμνας, ἐφ' ὕψηλαῖς στυλά-
« δεσσι στομάτων. »)

668. ἀμφοτέροι γὰρ ὠδυνήθησαν. *R. V.*

670. ὁ Ἄδης. *R.* ὁ Πλούτων. *Θ.* τὸν θεὸν ἐξ ὀμῶν.
R. V. 60

675. [Μοῦσα χορῶν ἱερῶν : Κάνταῦθα παράβασις
ἐστίν, ἀλλ' οὐκ ἔχει πάντα μέρη τῆς παραβάσεως, ἀλλὰ
μόνα τὰ τέσσαρα, τὴν ὠδὴν, τὸ ἐπίρρημα, τὴν ἀντι-

δὴν, τὸ ἀντεπίρρημα. ἔστι γοῦν ἡ παρούσα ᾠδὴ ἐκ
κώλων πολυσχηματίστων 16'. ὦν τὸ πρῶτον τετρα-
μετρον βραχυκατάληκτον ἀσυνάρτητον προποδιακὸν
ἀναπαιστικὸν καλούμενον, ἢ δακτυλικὸν τετράμετρον

5 ἡκατάληκτον. τὸ δεύτερον ἀναπαιστικὸν δίμετρον κα-
ταλήκτικόν. τὸ τρίτον ὁμοιον τρίμετρον ἀκατάληκτον,
κατὰ τὴν τρίτην χώραν τῆς μὲν ᾠδῆς ἀμφιβράχους,
τῆς δ' ἀντιᾠδῆς κρητικῆς κειμένου. τὸ τέταρτον χοριαμι-
δικόν, τοῦ δευτέρου ποδὸς ὄντος διτροχαίου, τρίμετρον
10 βραχυκατάληκτον. τὸ ε' ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατά-
ληκτον. τὸ σ' δίμετρον ἐξ Ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ
χοριάμβου ἀκατάληκτον. τὸ δὲ τῆς ἀντιᾠδῆς ἐκ διαμυ-
μερές. τὸ ὄγδοον χοριαμικὸν ἡμιόλιον, συνίζησιν ἔχον
15 εἰς τὸ Ὀρηχία, διὰ τὸ ἡμιόλιον εἶναι τὸ τῆς ἀντιᾠδῆς ἐκ
διτροχαίου. τὸ ἕνατον ὁμοιον τῷ πέμπτῳ καὶ τὸ δέκατον.
τὸ ἐνδέκατον μονόμετρον ὑπερκατάληκτον. τὸ δωδέκατον
τροχαϊκὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον ἰσχυραλικόν. ἢ
δὲ ἀντιᾠδῆ ἰσόμετρος. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν ᾠδῆς παρά
20 γραφὸς καὶ διπλῆ ἔσω νενευκία· τῆς δὲ ἀντιᾠδῆς δύο δι-
πλαῖ ἔξω νενευκίαι, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου, ἡ δὲ
κατὰ τὸ τέλος.] — Μοῦσα : Τερψιχόρη. Θ.

679. Κλεοφῶντος : Κλεοφῶν στρατηγὸς τῶν Ἀθη-
ναίων. καὶ εἰς τοῦτον τὸν δημαγωγὸν ὄλον δρᾶμα φέ-
25 ρεται Πλάτωνος καὶ ἐπιγράφεται ὁμωνύμως αὐτῷ
Κλεοφῶν. τοῦτον δὲ κωμῶδει ὡς ξένον καὶ ἀμαθῆ καὶ
φλύαρον (καὶ δυσγενῆ. Ὁρᾶκα γὰρ αὐτὸν ἔλεγεν. ἀν-
τεποιεῖτο δὲ τῶν πρωτείων τῆς πόλεως).

681. (Ὁρηχία χελιδὼν : Ἴνα διαβάλλῃ αὐτὸν ὡς
30 βάρβαρον. κωμῶδεῖται δὲ ὡς υἱὸς Ὁρᾶσσης. οὗτος δὲ
ἦν ὁ καλούμενος Κλεοφῶν ὁ λυροποιός. καὶ Πλάτων ἐν
Κλεοφῶντι δρᾶματι βραβαρίζουσαν πρὸς αὐτὸν πε-
ποίηκε τὴν μητέρα. καὶ αὐτὴ δὲ Ὁρᾶσσα ἐλέγετο.)
[χελιδὼν δὲ, ἀπαιδευσία. ἀηδόνιον δὲ νόμον, παρόσον
35 ἢ ἀηδὼν τὸν ἑαυτῆς υἱὸν Ἴτυν θρηγεῖ. καὶ τοῦτον ἐπί-
κλαυτον ἄδειν λέγει συνειδὸτα ἑαυτῷ δεινότετα περὶ τὴν
πόλιν πεπανορρηχότι.] — ἀντὶ τοῦ ἀπαιδευσία. σκώ-
πτει δὲ αὐτὸν ὡς Ὁρᾶκα. R. V.

684. γοερὸν, θηνητικόν. R.

685. κὰν ἴσαι γένωνται : Αἱ ψῆφοι δηλονότι [αἰ-
40 λευκαὶ καὶ αἱ μελαιναί.] ὑπερβολικῶς δὲ εἶπεν, ὅταν
γὰρ ἴσαι αἱ ψῆφοι γένωνται, ἀπολύεται ὁ κατηγορού-
μενος. πρὸς τὸ ἔθος δὲ, ὅτι ὁ φεύγων ἀπολύεται ἴσων
τῶν ψήφων ἐνεγχεισῶν, ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν Ὁρέστην
45 γενομένου. Εὐριπίδης ἐν Ἰφιγενείᾳ τῇ ἐν Ταύροις
[1469]

ἐξέσωσά σε
καὶ πρὶν γ' Ἀρείους ἐν πάγοις ψήφους ἴσας
κρίνας, Ὁρέστα.

686. παράβασις τοῦ χοροῦ πρὸς τοὺς θεατάς. ἐπίρ-
50 ρημα. V. τὸν ἱερὸν χορὸν δίκαιόν ἐστι : Τὸ τοιοῦτον
παράβασις καλεῖται, ἅπερ ἔλεγον ἐπιστρέφοντες πρὸς
τοὺς θεωμένους. ἔστι δὲ ὁ τρόπος ὅταν καταλιπὼν τὰ

ἑξῆς τοῦ δράματος ὁ ποιητὴς συμβουλεύσῃ τοὺς θεωμέ-
νοισι, ἢ ἄλλο τι ἐκτὸς λέγῃ τῆς ὑποθέσεως. [σύγκριται δὲ
ἐκ στίχων τροχαϊκῶν τετραμέτρων καταλήκτικῶν κ'.
ὦν τελευταῖος

ὑστέρῳ χρόνῳ πάτ' αἰθῆς εὐ φρονεῖν οὐ δόξομεν. 5

ἐπὶ τῷ τέλει διπλῆ ἔσω νενευκία διὰ τὴν ἀναπόδοσιν.]

688. ἐξισῶσαι τοὺς πολίτας : Τουτέστιν, ἐντίμους
ποιῆσαι τοὺς ἀτιμωθέντας. τοιαύτη γὰρ κατάστασις
ἐνεσιστήκει, καθ' ἣν ἐφυγαδεύθησαν τινες τῶν πολιτῶν
καὶ ἄτιμοι ἐγένοντο. — δημοκρατίαν ποιῆσαι. R. Θ. M. 10
(Ἄλλως.) ἴσως κἀνταῦθα περὶ τῶν δ' λέγει στρατηγῶν,
οἶον, καὶ εἰ τις ἡμαρτε σφαλῆς, ἀπολογησάσθω κατα-
κληθείς. δείματα δὲ τὰς ἀτιμίας λέγει, τοὺς φόβους
ἀφελεῖν ἀπὸ τῶν εὐλαβουμένων. — τὰ δείματα : Τὸς
φόβους τοῦ ἐπικειμένου πολέμου. Vict. τὸ δὲ Φρυνίχου 15
παλαίσμασιν, ἐπεὶ ὁ τραγικὸς Φρυνίχος ἐν Ἀνταίῳ
δρᾶματι περὶ παλαισμάτων πολλὰ διεξῆλθεν, ὡς πρό-
κειται. ἔθος δὲ ἔχουσιν οἱ κωμικοὶ παρακωμῶδειν τοὺς
τραγικούς, ὅταν πολλάκις καὶ συνεχῶς χρώνται τοῖς
αὐτοῖς. [Ἄλλως. στρατηγούτος αὐτοῦ ἠττήθησαν 20
Ἀθηναῖοι, καὶ πολλοὶ αὐτῷ προσεκρούσθησαν, ὡς προ-
δόντι τὸν πόλεμον, τινὲς δὲ τοῦτον κωμικὸν ποιητὴν
λέγουσιν, ὅς κινουμένους τοὺς χοροὺς εἰσήγε καὶ πα-
λαίοντας.] ἐγένετο δὲ στρατηγός, ἐφ' οὗ πολλοὶ ἡμαρ-
τον τῶν στρατηγῶν καὶ ἄτιμοι ἐγένοντο. 25

690. τοῖς ἡμαρτηκόσιν. R. V. ἐγγενέσθαι : Εἰς φιλίαν
ἔλθειν. Vict.

692. (εἰτ' ἄτιμον φημί χρῆναι, ἕως τοῦ, κἀντὶ δού-
λων δεσπότης : Ἐπειδὴ τοὺς συνναυμαχῆσαντας δού-
λους ἐλευθέρους ἐποίησαν. καὶ Πλαταιῆς δὲ εἶπεν, ὡς 30
καὶ τῶν Πλαταιῶν ἀφέντων ἐλευθέρους τοὺς συνναυ-
μαχῆσαντας περὶ Σαλαμίνα.)

694. καὶ Πλαταιῆς : (Ἀντὶ τοῦ Πλαταιῆς.) τοὺς
συνναυμαχῆσαντας δούλους Ἑλλάδικος φησὶν ἐλευθε-
ρωθῆναι, καὶ ἐγγραφέντας ὡς Πλαταιεῖς συμπολιτεύ- 35
σασθαι αὐτοῖς, διεξιὼν τὰ ἐπὶ Ἀντιγένοῦς τοῦ πρὸ
Καλλίου. (Καλλίστρατός φησὶν οὐ συναλοφῆν εἶναι,
ἀλλὰ διάλεκτον ἰδίαν, σημαίνουσαν τὸ δέον εἶναι.) [ἢ
ὁμοίους ἠγγεῖσθαι τοῖς ἐν Πλαταιαῖσι τὸ Ξέρξου νενικη-
κόσι πεζόν.] 40

695. οὐ μέμφομαι ὑμῖν. V. M.

697. λείπει τούτοις. R.

698. γοῖ πατέρες ἐναυμάχησαν : Ἴσως περὶ τῶν δ'
στρατηγῶν λέγει τῶν σωθέντων ἐκ τῶν δέκα τῶν περὶ
Ἀργένουσαν ναυμαχῆσάντων. κατεδικάσθησαν γὰρ 45
αὐτοὶ μὴ ἀνελόμενοι τοὺς νεκρούς. καὶ οἱ μὲν ἐξ ὑπο-
μεινάντες θανάτῳ ἐκολάσθησαν, οἱ δὲ λοιποὶ δ' ἐφυγον-
οὺς Ἀριστοφάνης κατακαλεῖσθαί φησι δεῖν καὶ ἐπιδίκους
εἶναι. (ἢ δὲ Ἀργίνουσα κώμη ἦν τῆς Αἰολίδος. συμβα-
λόντες γὰρ ἐνίκησαν Ἀθηναῖοι Λακεδαιμονίους καὶ νι- 50
κήσαντες ἐπανῆλθον. ἐν δὲ τῇ ὁδῷ χειμῶνι περιπεσόν-
τες πολλοὶ τεθνήκασιν αὐτῶν καὶ τούτους ἐάσαντες οἱ
στρατηγοὶ ἐπανῆλθον οἱ ε'. καὶ οἱ μὲν ἐξ ἐκολάσθησαν,

οὐ δὲ δ' ἔφυγον. ἴσως δὲ καὶ ἐν τῷ, εἴτις ἤμαρτε Φρυγίου παλαίσμασι, περὶ τῶν αὐτῶν δ' λέγει ὄϊον, καὶ εἴτις ἤμαρτε σφαλεῖς, ἀπολογησάσθω κατακληθείς.)

703. εἰ δὲ ταῦτ' ὀγκωσόμεθ' : Ἐὰν δὲ ὡς μεγάλα ἁμαρτήματα υπερφρονήσωμεν καὶ μὴ θελήσωμεν ἀνεῖναι τοῖς συναυμαχῆσασιν. [ὑπερφρονήσωμεν, ἀλαζονευθῶμεν, μεγαλαυχῆσωμεν.]

704. κυμάτων ἐν ἀγκάλαις : (Δίδυμός φησι παρὰ τῷ Αἰσχύλῳ. ἔστι δὲ ὄντως παρὰ Ἀρχιλόχῳ

10 ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις.

θέλει δὲ εἰπεῖν, καὶ ταῦτα ὄντες ἐν πολλοῖς κινδύνοις. ἐνειστήκει γὰρ ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος.

706. [ὑστέρω : Ὅτε βλαβησόμεθα τῷ πολέμῳ.]

706. (εἰ δ' ἐγὼ ὀρθῶς ἰδεῖν : Τούτο Ἴωνός ἐστιν ἐκ 15 Φοίνικος ἢ Καινέως « εἰ δ' ἐγὼ ὀρθῶς ἰδεῖν βίον ἀνέρος, ὃ πολιτῆται. » θέλει δὲ εἰπεῖν ὅτι εἰ δύναμαι κρίνειν.) [οἰμώζεται δὲ, τιμωρηθῆναι ὀφείλει. τὸ δὲ οὐ πολλὸν, συναπτε εἰς τὸ χρόνον.] — ἐπιστήμων καὶ δυνατός. R.

20 707. πολλὸν : Συναπτεόν εἰς τὸ χρόνον. Θ. ὁ πίθηκος : Ὁ εὐκίως κατὰ τὴν ἡλικίαν πίθηκος. Θ. *Vici.*

708. ὁ μικρὸς : [τῷ σώματι δηλονότι.] [φαίνεται δὲ ὁ Κλειγένης περὶ τὰ πολιτικά. καὶ τῶν πλουσίων μὲν ἐστὶ, ξένος δὲ καὶ βάρβαρος οὗτος.]

25 710. ὁπόσοι κρατοῦσι : Δέον εἰπεῖν, ὁπόσους κρατοῦσι γῆς, οὐκ εἶπεν, ἀλλ' ἐπήνεγκεν, ὅσα παρέχεται βαλανεύς τοῖς λουομένοις σμήγματα. — οἱ βαλανεῖς τοῖς λουομένοις ἐχορῆγόν σμήγματα. τοῦτον δὲ ὡς βαλανέα ἐξάγει. V. Θ. M.

30 711. κυκησιτέφρου κτλ. : Ταῦτα τοιαῦτα καθάρματά ἐστιν, οἷς οἱ λουόμενοι χρωῖνται τῶν βαλανέων πλουσίωντων. γίνεται δὲ κυκησιτέφρον ἀπὸ τοῦ κυκῶ, τὸ παράσσω, καὶ τοῦ τέφρα. *Vici.*

35 712. καὶ Κιμωλίας γῆς : Μία τῶν Κυκλάδων αὕτη ἢ νῆσος (ἢ Κιμωλία), νιτροποῖδος γῆ, (ἐξ ἧς τὸ νίτρον ἢ τῶν Ἐρυθρῶν τῆς Ἰωνίας ἀκρωτήριον, φέρον ἄμμον στυπτικὴν). τὸν οὖν Κλειγένην ἐν τοιούτῳ ἤθει λέγει. ὥσπερ εἰ ἔλεγε, πονηρότατός ἐστι πάσης γῆς, ὁπόσης οἱ βαλανεῖς κρατοῦσι, Κιμωλίας καὶ τέφρας καὶ τῆς 40 λοιπῆς τῆς τοιαύτης. — ἔστι δὲ εἶδος λευκῆς γῆς. R.

714. εἰδὼς δὲ τάδε : Ἄ πείσεται, οὐκ ἀοπλος διάγει, ἀλλ' ἐν χειρὶ ξύλον αἰεὶ φέρει, μήποτε καὶ ἀποδυθῆ. πολλοὶ γὰρ αὐτῷ ἀπειλοῦσι. *Br.* ἀντὶ τοῦ βιώσεται ὅτι οἰμώζεται. R.

45 715. οὐκ εἰρηνικός : Ἀντὶ τοῦ οὐχ ἡσυχος, ἀλλ' ὄϊον ἔνοπλος. εἰδὼς δὲ, φησὶ, τάδε, προσεποιεῖτο πρόφασιν καὶ μανίαν, εἰδὼς ὅτι μισεῖται παρὰ τῶν πολιτῶν. διὸ καὶ βακτηρίαν ἔχων περιήει, δι' ἧς ἠμύνετο τοὺς ἐπερχομένους αὐτῷ. — ἵνα μή ποτε κ. τ. λ. : 50 Πολλοὶ γὰρ αὐτῷ ἀπειλοῦσι. *Vici.*

717. [πολλάκις ἡμῖν ἔδοξε : Τὸ ἀντεπίρρημα ὅμοιον κατὰ πάντα τῷ ἐπιρρήματι, ἐκ στίχων κ' τροχαϊκῶν τε-

τραμέτρων καταληκτικῶν συγκεῖμενον, ὧν ὁ τελευταῖος

ἦν τι καὶ πάσχητε, πάσχειν τοῖς σοφοῖς δοκῆσετε.

ἐπὶ τῷ τέλει διπλῆ ἐξω νενευκυῖα.]

τὸ αὐτὸ πέπονθεν ἢ πόλις εἰς τοὺς χρυστοὺς τῶν ἀνθρώπων καὶ εἰς τὸ ἀρχαῖον νόμισμα. ὥσπερ γὰρ τῷ 5 παλαιῷ νομίσματι οὐ χρώμεθα καλῶ ὄντι, ἀλλὰ τῷ καινῷ κακῶ ὄντι, οὕτω καὶ τοῖς ἀρχαίοις ἀνθρώποις οὐ χρώμεθα καλοῖς οὔσι, τοῖς δὲ νῦν στρατηγῶς κακοῖς οὔσι χρώμεθα. — πεπονθέναι : Ἀντὶ τοῦ πεποιηθέναι. διαβάλλει τοὺς Ἀθηναίους ὡς φιλοπληροῦς. R. 10

720. (εἰς τε τὰρχαῖον νόμισμα : Τῷ προτέρῳ ἔπει ἐπὶ Ἀντιγένους Ἑλληνικός φησι χρυστὸν νόμισμα κοπῆναι. καὶ Φιλόχορος ὁμοίως τὸ ἐκ τῶν χρυσῶν Νικῶν.)

721. (οὐ κεκιθλημένοις : Ἀντὶ τοῦ, οὐ κακούργοις, οὐδὲ κεκαπηλευμένοις, ἀλλὰ καθαροῖς. τοῖς πα- 15 λαιοῖς δηλονότι ἀνδράσι.)

723. κεκωδονισμένοις : Δεδοκιμασμένοις, (ἐκλεγε- γμένοις ἀκριβῶς). — χαρχαχθεῖσιν, ἐξητασμένοις καὶ δεδοκιμασμένοις. Θ.

725. τοῖς πονηροῖς χαλκίοις : (Τοῖς χαλκοῖς κτί- 20 μασι,) τοῖς ἀδοκίμοις καὶ μειωμένοις χαλκῶ. ὡς ἐπὶ νομισμάτων. (χαλκία δὲ ὡς χρυσία ἔλεγον τῷ σχήματι, χαλκῆ σκευή. νῦν δὲ ὡς κακὸν νόμισμα τὸ χρυστὸν οὕτως εἶπεν. δύναται δ' ἂν καὶ τὸ χαλκοῦν λέγειν. ἐπὶ γὰρ Καλλίου χαλκοῦν νόμισμα ἐκόπη. 25

726. (χθές τε καὶ πρόην : Ἀντὶ τοῦ καινοῖς. ὡς ἐπὶ νομισματος δὲ τῷ κόμματι.)

730. προσελούμεν : Ἀντὶ τοῦ προπληκίζομεν, ἐλαύνομεν, ἐκβάλλομεν. — προσελούμεν : Ὑβρίζομεν, ἀτιμάζομεν. *Br.* ἀτιμάζομεν. *Vici.* προσελεῖν τὸ ὑβρίζειν 30 Ἀττικῶν φασίν. *E.* προσελεῖν τὸ ὑβρίζειν. *Vici.*

καὶ πυρραῖς : Ἀντὶ τοῦ δούλου. ὄνομα γὰρ δούλου ὁ Πυρραῖς. [ἀπὸ τινος δούλου Πυρραῖ, ὡς καὶ Ξανθίας ἀπὸ Ξανθίου τινός. ὧν ὁ μὲν πυρρὸς ἦν τὴν κόμην, ὁ δὲ ξανθός. φαρμακοῖσι δὲ,] τοῖς λεγομένοις καθάρμα- 35 σιν. — καθάρμασιν. *Br.* φαρμακοῖσι, καθάρμασι. τοὺς γὰρ φαύλους καὶ παρὰ τῆς φύσεως ἐπιβουλεουμένους εἰς ἀπαλλαγὴν αὐχμοῦ ἢ λιμοῦ ἢ τινος τῶν τοιούτων ἔθνον, οὗς ἐκάλουν καθάρματα. C.

736. χρῆσθαι δηλονότι. R. ἐξ ἀξίου γοῦν τοῦ ξύλου : 40 Παρὰ τὴν παροιμίαν, ἀπὸ καλοῦ ξύλου κἂν ἀπάγξασθαι. θέλει οὖν λέγειν, βέλτιόν ἐστι χρῆσθαι τοῖς γενναίοις στρατηγῶς καὶ δεδοκιμασμένοις ἢ τοῖς φαύλοις. κἂν γὰρ δέη παθεῖν, κρεῖττον ἀπ' ἀγαθοῦ ἢ φαύλου πάσχειν.

738. νῆ τὸν Δία τὸν Σωτήρα : [Αἰακὸς ἢ] Πλού- 45 τωτος οἰκέτης πρὸς τὸν τοῦ Διονύσου Ξανθίαν. [χορωνίς δὲ εἰσιόντων αὐτῆς τῶν υποκοιτιῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ος'. ὧν τελευταῖος

ἔσπουδάκωσι, κλαύμαβ' ἡμῖν γενήσεται.] 50

740. [βινεῖν : Συνουσιάζειν, γαμῖν. ὅτι οἱ κομίζον-

τες τὴν ἡλικίαν τὸ συνουσιάζειν ἀρχὰς ἔχουσι τοῦ βίου. ἄλλοι δὲ παρά τὸ βυεῖν δεδώκασιν.]

741. ἐξελέγξαντ' ἄντικρυς: (Γράφεται ἐξελεγχθέντα.) λείπει δὲ τὸ θαυμαζῶ, ἢ τοιοῦτόν τι. — φανερώς. R. V.

743. [οἴμωξε μὲν τ' ἄν: Ἄντι τοῦ ἔφευγον καὶ εἴων αὐτὸν οἴμωζειν, εἰ ἔτυψέ με.] τοῦτο μέντοι δουλικόν: Τὸ λοιδορεῖν τὸν δεσπότην ἀπόντα.

745. μαλ' ἐποπτεύειν δοκῶ: (Σύμμαχος οὕτως αὐτῇ τῇ λέξει φαίνεται συνεχῶς λέγειν· εὐφημοῦντες τὴν τῶν μυστηρίων ἐποπτείαν.) οἱ τὰ μυστήρια παραλαμβάνοντες, μύσται καλοῦνται. οἱ δὲ παραλαβόντες τὰ μυστήρια τῷ αὐθις ἐνιαυτῷ ἐφορῶσιν αὐτὰ καὶ ἐποπτεύουσι, καὶ ἐποπτεύειν μοι δοκῶ. 15 πρᾶττειν. (ὁ δὲ νοῦς·) ὅταν, φησί, λάθρα καταράσσωμαι τῷ δεσπότη, λίαν οὕτως ἤδομαι, ὡς δοκεῖν μυστήρια ἐποπτεύειν καὶ ἐορτάζειν. τὸ δὲ μᾶλλον εἶπεν ἀντι τοῦ οὐκ ἀλλά· ἐν οἷω τρόπῳ λέγομεν, οὐχ οἷον ἤδομαι, ἀλλ' ὑπερήδομαι. [ἔστι δὲ καὶ ἄλλη γραφή, μάλα γ' 20 ἐποπτεύειν δοκῶ. ἔτι δὲ καὶ, μάλ' ἐποπτεύειν μοι δοκῶ. τονθορῶζων δὲ, ψιθυρίζων, ἡρέμα γογγίζων, ἢ λάθρα φεγγόμενος, ὑποτρέμων, τὰ χεῖλη κινῶν. τὸ δὲ, πολλὰ πρᾶττων, ἢ ἀντι τοῦ, χαίρεις τονθορῶζων, ἡνίκα πολλὰ μογθῆς κελεύοντος τοῦ δεσπότη, νοητέον· ἢ οὕτω, 25 τί δὲ χαίρεις πολλὰ πρᾶττων, ἦγον πάσχων, ἢ μοχθῶν· ἢ ἢ ὁ τοῦ Αἰακοῦ λόγος κατ' εἰρωνειαν. ἢ τοῦ οἰκέτου λέγοντος οὕτω· χαίρω ὡς μὰ τὸν Δία οὐδὲν ἄλλο οἶδα, εἰς ὃ χαίρω ἐγώ.]

749. πολλὰ πρᾶττων: Πάσχων. D.

750. Ὁμόργιε Ζεῦ: Τὴν ὁμοιότητα θαυμαζῶν, λέγει οἷον, ὡς ὁμοιότητος. (τὸ δὲ παρακούων, οὐχ ὡς ἡμεῖς εἰσώθαμεν λέγειν, καταφρονῶν τῶν λεγομένων παρὰ τῶν δεσποτῶν, ἀλλ' ἴσως τὸ λάθρα ἐπακροῶμενος. ἔνθεν καὶ ὠτακουστάς οἱ Ἄττικοί φασι.) [τὸ δὲ, πλεῖν ἢ μαινομαι, 30 ἀντι τοῦ, ἐξανίσταμαι ἐναντιοῦ ἐκ τῆς ἀξίας.]

752. τοῖς θύραξ: Τοῖς ἐκτός. B.

753. κάχμαινομαι: Οὕτως ἔλεγον τὸ ἀποσπερματίζειν, ὡς οἱ ὄνειρώττοντες. τοῦτο οὖν φησιν, ὅτι ἤδομαι ὡσανεὶ ἀποσπερματίζων. — ἀποσπερματίζω. ἀγνισμὸν λογίζομαι. B.

756. ὁμομαστιγίας: [Ὡσπερ φαμέν ἑταιρείος Ζεὺς καὶ ὁμόγνιος καὶ ἱκέσιος καὶ ξένιος, καὶ ὅσα τοιαῦτα, οὕτω καὶ δούλιος, ὁ τῶν δούλων ἑφορος. ἐπεὶ δὲ οἱ δούλοι μαστιγῆν ὑπόκεινται καὶ πληγαῖς, διὰ τοῦτο ὁμομαστιγίας εἶπεν. ἢ βουλόμενος εἰπεῖν, ὅς ἡμᾶς νῦν εἰσήγαγε, παῖζων παρ' ὑπόνοιαν εἶπεν ὁμομαστιγίας. Ἄλλως.] ἀντι τοῦ εἰπεῖν ὁμόγνιος, (ὡς ἔμπροσθεν, ἢ ὁμάδελφος,) εἶπεν ὁμομαστιγίας, οἷον ὁμόδουλος. στικτέον δὲ ἐπὶ τοῦ μαστιγίας. μέλλων γὰρ αὐτοῦ πυνθάνεσθαι περὶ τινος πράγματος δουλικοῦ, σιωπᾶ, ἀκούσας ἔνδον γενομένου θορύβου, περὶ οὗ καὶ ἐξῆς πυνθάνεται. οὐ γὰρ ὀρκίζει αὐτὸν κατὰ τοῦ Διός, ἵνα εἴπῃ αὐτῷ περὶ τῆς ἔνδον βοῆς. δύναται δὲ συνάπτεσθαι καὶ ἀπὸ τοῦ, καὶ μοι φράσον, μέχρι τοῦ, ἢ λοιδορησμός.

761. νόμος τις ἐνθάδ' ἐστὶ: Ἀπὸ τινος νόμος ἐστὶν ἐν τῷ ἄδῳ, τὸν βελτίονα ἄνδρα τῶν ἑαυτοῦ συντέχνων ἐγγῆς τοῦ Πλούτωνος καθέζεσθαι.

762. τῶν μεγάλων. R.

764. (σίτησιν αὐτὸν: Ταῦτα μεταφέρει ἀπὸ τῶν ἐν 5 τῇ Ἄττικῇ ἔθῳν εἰς τὰ καθ' ἄδου.)

765. [τοῦ Πλούτωνος ἐξῆς: Ἄντι τοῦ, ἐγγῆς τοῦ θρόνου τοῦ Πλούτωνος.]

767. τῷ εὕρισκομένῳ σοφῷ. R.

772. [βαλαντιητόμοις: Τοῖς τὰ βαλάντια τέμνουσιν, 10 ἢ ἐν ταῖς ζώναις ἀπηρωρημένα φέρουσιν ἄνθρωποι.]

774. ἀντι τοῦ πλήθος τῶν τοιοῦτων ἐστὶν ἐν Ἄδου. R.

775. τῶν ἀντιλογῶν: Παρίστησιν αὐτοῦ τὸ περὶ τοὺς λόγους σαθρόν. καὶ ἐν ἄλλοις [fr. 642] « στρεψίμαλ- 15 α λος τὴν τέχνην Εὐριπίδης. »

λυγισμῶν: Καμπῶν. [γράφεται λογιμῶν, τουτέστι] παραλογισμῶν. τὸ δὲ κάμπτειν, ἅμα μὲν πρὸς τὰ μέλη, ἅμα δὲ πρὸς τὸ ἐξελίττειν καὶ ἀναδύεσθαι. Ὁμηρος [I. A, 105] « δίδῃ μόσχουσι λύγουσι. » Δίδυμος δὲ, λυγισμῶν, [ἀπὸ τῶν συνδέσεων τοῦ λόγου]. 20

776. [ὑπερεμάνθησαν: Ἄντι τοῦ, λίαν ἐχάρησαν. τούτων γὰρ οἱ τοιοῦτοι ὀρέγονται, ἢ ὅποτε φωραθῶσι κλέπτοντες, διὰ τούτων τοὺς κεκρατηχότας φεύγουσι. διαβάλλει δὲ Εὐριπίδῃ ἐνταῦθα ὡς λίαν πανοῦργον καὶ τὰ τοιαῦτα ἐν τοῖς δράμασιν ἐπιτηδεύοντα.] 25

778. οὐκ ἐβάλλετο: Αἰθίοις δηλονότι. εἶτα οὐκ ἐλιθοβολεῖτο, φησί, τοῦτο ποιήσας.

781. οὐράνιον γ' ὅσον: Ἄντι τοῦ, πολλὸ (καὶ μεγάλως ἐδόθησαν).

783. ὀλίγον τὸ χρηστόν ἐστιν: Δείκνυσιν ὡς πρὸς τὸ 30 θέατρον. μιγνύει δὲ τὰ ἐνθάδε τοῖς ἐκεῖ. νῦν γὰρ οὐ καθ' Ἄδου ἔφη.

789. ὁ Σοφοκλῆς. R.

790. (κάκεινος ὑπεχώρησεν αὐτῷ τοῦ θρόνου: Καλλίστρατος, οὐχ ὡς παραδεδοκός Αἰσχύλου τὸν θρόνον 35 τῷ Σοφοκλεῖ, ἀλλ' ὡς παραδεδεγμένου αὐτὸν καὶ ὑποκεχωρηχότος.)

791. (Κλειδημίδης: Καλλίστρατος, ὅτι ἴσως Σοφοκλέους υἱὸς οὗτος. Ἀπολλώνιος δὲ, ὅτι Σοφοκλέους ὑποκριτής. τοῦτο δὲ πόθεν, σκέψασθε. διαβάλλει δὲ καὶ 40 Κλειδημίδῃ ὡς κακόζενον.)

792. ἑφεδρος: Κριτής. B. ἑφεδρος, ὁ μαχομένου τινῶν παρακαθήμενος, καὶ μέλλων τῷ νεικηχότῳ μαχῆσασθαι. B.

793. (ἔξειν κατὰ χώραν: Ἄντι τοῦ, εἰσείν οὕτως ὡς 45 εὔρεν Αἰσχύλου καθέζεσθαι.)

795. ἀντι τοῦ ἄρτι. R.

ζυγοστατηθήσεται. V.Θ.

798. μειωνογήσουσι τὴν τραγωδίαν: Μείων λέγουσι τοὺς ὑπὲρ τῶν υἱῶν εἰς τὰ Ἀπατούρια [δῖς] ὑπὸ τῶν 50 πατέρων εἰσφερομένους, διὰ τὸ ἐπιφρονεῖν τοὺς φράτορας ἐπὶ τοῦ σταθμοῦ τοῦ ἱερείου, μείων μείων. ὅτι δὲ ἴστατο, Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασι δεδήλωκε. τοῦτο δὲ κέκληται κουρεῖον, ἀπὸ τῶν κούρων, ὑπὲρ ὧν ἐθύετο.

μείον δέ, διὰ τὴν προειρημένην αἰτίαν. καὶ ἐπιζημίον
τι τοῖς ἦττον εἰσάγουσιν ἀπεδέδοτο, καθάπερ αὐτοῦς
φῆσιν Ἀριστοφάνης

(ἀλλ' εὐχομαι ἄγωγ' ἐλκύσαι σε τὸν σταθμὸν,
ἵνα μὴ με προσπράττωσι γραῦν οἱ φράτορες.)

5 μειαγωγὸς δὲ ἐλέγετο ὁ προάγων τὸ ἱερεῖον, (ὅτι μείον
τὸ ἱερεῖον ἔλεγον, τὸ παριστάμενον ὑπὲρ τῶν εἰς τοὺς
φράτορας εἰσφερομένων. μείον δὲ ἐκλήθη ἀπὸ τοῦ συμ-
βαίνοντος. ἔδει γὰρ αὐτὸ ἐλαττον ἔχειν σταθμοῦ τινος
ἄρισμένου διὰ τοὺς φιλοδοξοῦντας. οἱ δὲ φράτορες,
10 μείζονας νέμονται μερίδας, ἐπεφώνουν, οὐκ ἔδωκτες
ἰστάναί, διὰ τοῦ μείον ἔστιν.) [Ἄλλως. ἐάν τις εἰσάγη
εἰς τοὺς ἰδίους φράτορας υἱὸν ἐν ἡλικίᾳ γενόμενον, πα-
ρίστη αὐτοῖς ἐπὶ ὄρισμένῳ σταθμῷ ἱερεῖον, πρὸς ὃν
15 ἔδει προσάγειν, καὶ οὐκ ἔξην μείζον παρασχέειν. ὅτε δὲ
ἐντελεῖται τὸ ἱερεῖον εἰς τὸν ζυγόν, περισσώτερος ἐβόων,
μείον μείον· τοῦτο δηλονότι ἐλαττόν ἔστι. παρὰ τοῦτο
οὖν λέγει καὶ μειαγωγεῖν τὴν τραγωδίαν, τουτέστι πρὸς
τὸν ζυγὸν προσάξουσι καὶ στήσουσιν.] (Ἄλλως. ἐπεὶ
20 εἰώθησι προσφέρειν οἱ εἰς τοὺς φράτορας γραφόμενοι
πρόβατον, καὶ οἱ ἰστάμενοι ἔλεγον, μείον μείον. καὶ τὸν
εἰσάγοντα μειαγωγὸν ἐκάλουν.) — μειαγωγήσουσι :
ὡς πρόβατον στήσουσι. R. V. ζυγοστατήσουσι. Br.

799. τοὺς κανόνας : Κυρίως τὸ ἐπάνω τῆς τρυάνης
25 ὃν καὶ εἰς ἰσότητά ταύτην ἄγον.

800. καὶ πλαίσια : Τὰ τῶν ζύλων τετράγωνα. —
ὥσπερ πλινθία, ἐν οἷς πλινθεύουσι. τὸ δὲ ζύμπηκτα πρὸς
οὐδὲν, ἀλλ' οἷον περιττὰ καὶ σοφά. τοῦτο δὲ πρὸς Εὐρι-
πίδην. R. V. Θ. M. καὶ διαμέτρους τοὺς διαβήτας ὡς
30 Ὀμηρος [H. B., 765] « σταφύλην ἐπὶ νῶτον εἴσας. » V.
[πλαίσιον γὰρ, πλινθίον τετράγωνον. Ἀφθόνιος [p. 106,
16 W.] καὶ τὸ σχῆμα πλαίσιον τυγχάνει τοῦ μηχανή-
ματος. διάμετρος δὲ, ἡ ἐν τῷ κύκλῳ κέντρον τέμνουσα
μέσον γραμμῆ. διαβήτης, σταφύλη· ὅπερ ἔστιν ὄνομα
35 παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσιν ἐπὶ τῆς καθιεμένης μολύβδου
τιθέμενον. Ὀμηρος « σταφύλην ἐπὶ νῶτον ἔχουσα. »
οὐδὲν δὲ ἀλλ' οἷον περιττὰ καὶ σοφά. ἢ διὰ τούτων δει-
κνυσὶν ὅτι παντοδαπῶς ἐξετασθήσεται.] — ζύμπηκτα :
Ἠνωμένα. Br.

40 801. ἀπὸ (ἀντί V.) τοῦ καθιεμένου μολίθου. R. V.
804. ταυρηδόν : Τοιοῦτος γὰρ τῷ σχήματι ὀργιζόμε-
νος ὁ Αἰσχύλος.

807. οὔτε γὰρ Ἀθηναίοισιν : Ἄντι τοῦ οὐκ ἤρσεκεν.
R. [ὡς φαύλων περὶ τὰς ἀποκρίσεις ὄντων οὐκ ἔστοι-
45 χησεν.] — ξυνέβαινε : Ἐχαιρεν, ἀπεδέχετο αὐτοῦς.
Brunck.

808. [τοὺς τοιχωρύχους : Τοὺς προσέχοντας Εὐρι-
πίδην πονηροῦς.]

809. λῆρῶν τε τᾶλλ' ἠγεῖτο : [Ἄντι τοῦ, τοὺς ἄλλους.]
50 Ἀθηναίους μὲν συνετοῦς ἠγεῖτο, πονηροῦς δὲ τοὺς πλεί-
στους. διὸ μὴ ἐπιτρέψαι αὐτοῖς τὴν κρίσιν. τοὺς δὲ ἄλ-
λους ἀνθρώπους λῆρον ἠγεῖτο πρὸς τὴν τοιαύτην ἐξέ-
τασιν.

811. αὐτοῦ γὰρ ὁ ἀγών. R.

812. ὡς θταν γ' οἱ δεσπότες : Ὅταν γὰρ οἱ δεσπό-
ται σπουδάζουσι θάττον τι ἀπαρτισθῆναι, ἐπιπλήττουσι
τοῖς δούλοις, ἵνα θάττον ἐνεργώσιν.

814. [ἦπου δεινὸν ἐριθρεμέτας : Κορωνίς καὶ εἴσθε- 5
σις μέλους χοροῦ μονοστροφικῆ, τέσσαρος περιόδους
ὁμοίους ἔχουσα. τὰ κῶλα δ' ἐκάστης περιόδου εἰσὶν
ἑπτὰ ἰσόμετρα. ὦν τὰ μὲν πρῶτα καὶ τρίτα καὶ πέμπτα
δακτυλικά. ἀλλὰ τὰ μὲν ἐφθήμερη, τὰ δὲ πέμπτα
πενθήμερη. τὰ δεύτερα καὶ τέταρτα καὶ ἕκτα ἀναπαί- 10
στικά ἐφθήμερη. τὰ δ' ἑβδομα τροχαῖα ἐφθήμερη
Εὐριπίδεια. μετροῦνται μέντοι καὶ κατὰ δύο δακτυλι-
κοὺς ἑξαμέτρους καὶ ἓνα πεντάμετρον καὶ ἓνα τροχαί-
κὸν ὀκταμέτρον καταληκτικόν.]

ἦπου δεινὸν ἐριθρεμέτας : Ὁ Αἰσχύλος πρὸς τὸ 15
βροντώδες τῶν ῥημάτων καὶ κομπῶδες· οἷά ἐστι κά-
κεια ἐν ἀρχῇ τοῦ Προμηθέως

χθονὸς μὲν ἐς τηλοῦρον ἦκομεν πέδον,
Σκύθην ἐς οἶμον, ἄβροτον εἰς ἐρημίαν.
Ἥφαιστε, σοὶ δὲ χρὴ μέλει ἐπιστολάς,
20 ἅς σοι πατήρ ἐφέιτο, τόνδε πρὸς πέτραις
ὕψηλοκρήμους τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι,
ἀδαμαντίνων δεσυῶν ἐν ἀρρήκτοις πέδαις.

καὶ πάλιν

ἀδαμαντίνου νῦν σφηνὸς αὐθάδη γνάθον 25
στέρων διαμπᾶς πασσαλέυ' ἐρρωμένους.

ἐριθρεμέτας : Ὁ μεγαλόφωνος Αἰσχύλος. Br.

815. τὸν ὀξέως λαλοῦντα. R. V.

θίγοντος ὀδόντας : Ἀπὸ μεταφορᾶς εἶπε τῶν χοί-
ρων, οἱ θταν εἰς μάχην παρασκευάζονται, τοῦτο ποι- 30
οῦσι. στροβήσεται δὲ, ἀντὶ τοῦ παραχθήσεται.

816. Εὐριπίδου. R.

817. παραχθήσεται. R.

818. ὑψηλόφων τε λόγων : Τῶν τοῦ Αἰσχύλου· διὰ
τὸ ὑψηλόν. [τουτέστι μετεώρων, μεγάλων.] χαρακτη- 35
ρίζει δὲ ἀμφοτέρους, Εὐριπίδην καὶ Αἰσχύλον.

819. σκινδαλῶν τε παραζόνια : Σκινδαλῶδες κυρίως
τὸ περὶ τὸν φλοιὸν τοῦ καλάμου ξέσμα. παραζόνια δὲ,
οἷον κινδυνώδη καὶ παράβολα, περὶ τὸν τροχὸν ἐλκό-
μενα. (καὶ ἄνω [99] ἔφη ἐπ' αὐτοῦ τοῦ Εὐριπίδου 40
« τοιοῦτον τι παρακεκινδυνευμένον. » Ἄλλως. πα-
ραζόνια, κινδυνώδη·) ἀπὸ τοῦ ἄξονος. αἶψι γὰρ τὸ μέρος
τοῦτο κινδυνεύει. σμιλεύματα δὲ, τὰ ἐκβαλλόμενα ἀπὸ
σμίλης. ἀντὶ τοῦ διαγλύμματα, ἐρεθίσματα. — σκιν-
δαλῶν : Λεπτολογίων. Br. φιλονεικίματα. R. 45

820. [φρενοτέκτονος : Τοῦ ἐκ τῆς αὐτοῦ φρενὸς τε-
κταινομένου καὶ συντεθέντος Αἰσχύλου. ταῦτα δὲ λέγει,
ἐπειδὴ τοιοῦτοις ὀνόμασι Αἰσχύλος ἐκέχρητο κτύπον
ἀποτελοῦσι. τὸ δὲ ἐξῆς, φωτὸς ἀμυνομένου, τουτέστι
τοῦ Εὐριπίδου ἀμυνομένου τὰ ἱπποβάμονα ῥήματα τοῦ 50
φρενοτέκτονος ἀνδρός· τουτέστι τοῦ Αἰσχύλου.]

821. παρὰ τὴν βᾶσιν τῶν ἵππων. R.

822. φρίζας δ' αὐτοκόμου : Ὡσεὶ εἶπεν, ὀργισθεὶς ὡσπερ σὺς·

πάν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἔλκεται.

(εἰς ἐν δὲ συνήγαγεν ὁμοῦ ἀμφοτέρας τὰς Ὀμηρικὰς εἰκόνας, τὴν τε ἐπὶ τοῦ λέοντος, [ἐν τῷ, λασιαύχενα χαίταν,] καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ σὺς.)

813. [ἐπισκύνιον ξυνάγων : Ὀμηρος [Il. P, 136]

πάν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἔλκεται, ὅσσε καλύπτων·

τὸ περὶ τὰς ὀφρῦς δέρμα· κατὰ μετάθεσιν τοῦ λ εἰς ν. 10
σκύλος γὰρ λέγεται τὸ δέρμα· ἔνθεν καὶ σκυλοδέψης, ὡς βυρσοδέψης. τὸ ἐπάνω τῶν ὀφθαλμῶν μέρος ἦτοί δέρμα. τὸ συνοφρύωμα τοῦ μετώπου, ὅθεν καὶ σκύζεσθαι, τὸ ὀργίζεσθαι, διὰ τὸ ἐνδιάθετον γίνεσθαι τοῦτο τὸ μέρος τοῖς ὀργιζομένοις, καὶ ἐπισκύναι, τὸ χαλεπῆναι· ἀπὸ 15
τοῦ τὸ ἐπισκύνιον καθέλκειν τοὺς χυλεπαίνοντας. Junt. ἐπισκύνιον ξυνάγων : Συστέλλων. C. ἐπισκύνιον ξυνέχων : Συνάγων, ὡσπερ οἱ θυμούμενοι θῆρες. D.]

[824.] γομφοπαγῆ : Ἀκριθέστατα, πολυσύνθετα, (σκληρὰ, καὶ ἦχον ποιῶντα, ὡσπερ αἱ κεκαρρωμένοι 20
σανίδες).

πινακῆδὸν ἀποσπῶν : Ἀποσπῶν τὰ ῥήματα ὡσπερ πίνακας ἀπὸ πλοίων, οὐχ ὡς Εὐριπίδης, σκινδαλμούς. πινακίδες δὲ αἱ μεγάλαί σανίδες τῶν πλοίων, [δίκην σανίδων τῶν ἐκ νεῶς ἀποσπωμένων ἐν τρικυμῆϊ]. 25

825. γηγενεῖ φυσήματι : Ἀντὶ τοῦ μεγάλῳ, ὅσπερ σεισμοὺς ποιεῖν. ἀρχαία γὰρ ὑπόνοια τὸ ὑπὸ πνευμάτων (κατεχομένην) σειεσθαι τὴν γῆν.

826. λίσπη : Τῷ τόνῳ ὡς κίστη. Ἀπολλώνιος δὲ ὀζύνην ὡς φιλή. λίσπη δὲ ἡ ἐκτετριμμένη καὶ λεῖα. οὕτω γὰρ λέγονται οἱ τοιοῦτοι ἀστράγαλοι· ἀφ' οὗ καὶ οἱ λίσπαι τὰ ἰσχία. Καλλίστρατος δὲ θηρίδιον λεπτὸν σφόδρα· ἀφ' οὗ καὶ οἱ τὰ ἰσχία λεπτοὶ λίσπαι λέγονται. Ἄλλως. λίαν ἐκτετριμμένη καὶ ὀλισθηρὰ γλῶσσα· διὰ τὸ ἐν τοῖς λόγοις εὐαπόφυκτον. [Ἄλλως. λίσπους καλοῦσι τοὺς ὑφ' ἡμῶν καλουμένους στρυφνοὺς ἀστράγαλους, οἱ τοιοῦτοι δὲ δυστροπικοὶ εἰσιν ἐν τῷ παίξειν. λέγει δὲ τὴν Εὐριπίδου. πρὸς δὲ τὸ ἰπποβάμονα, καὶ τὰ λοιπὰ, τὸ νιούσα χαλινούς εἶπε. φθονερούς δὲ, ὡς φθονομένου τοῦ Εὐριπίδου ἐπὶ σοφίᾳ. δαιμένη δὲ, 40
διαμερίζουσα, διαιρούσα, κατατέμνουσα τὰ Αἰσχύλου ῥήματα. καταλεπτολογῆσει δὲ, τὴν τοῦ Αἰσχύλου λεπτολογίαν λεπτῶς βασιανεῖσι ὁ Εὐριπίδης.]

828. διαμερίζουσα, διαιρούσα. R.

45 τὴν τοῦ Αἰσχύλου λεπτολογίαν καταλεπτολογῆσει ὁ Εὐριπίδης. R.

829. (πλευρόμων πῶν πόνου : Τὰ γὰρ τοιαῦτα ῥήματα μετὰ πολλοῦ ἐξέρχονται πόνου.)

830. οὐκ ἂν μεθεῖν : [Γράφεται καὶ μεθείμην. κορωνίς δὲ εἰσιόντων τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοί τρίμετροι ἀκατάληκτοι μὲ'. ὧν τελευταῖος 50
ἡμεῖς δὲ ταῖς Μούσαις τι μέλος ἐπάσατε.

ἡμεῖς δὲ ταῖς Μούσαις τι μέλος ἐπάσατε.

ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.] — πρὸς τὸν Αἰσχύλον Εὐριπίδης. R.

832. [κίσθάνει γὰρ τοῦ λόγου : Ὄν λέγει, ὡς οὐ παρὰ χωρῆσει σοι τοῦ θρόνου, φάσκων εἶναι σου κρείττων.] 5

833. ἀποσεμννεῖται : Ἀντὶ τοῦ, ἀπονοεῖται σιωπῶν. ὑπερφηανεῖ πάλιν, ὅπερ ἐποίησε ζῶν. Ἄλλως. σεμνότητος γὰρ ἕνεκα ἐπιπολὸν ἐσιώπη Αἰσχύλος, ἐν τοῖς θεάτροις εἰσιῶν. — σεμνῶς ἐαυτὸν σχηματίζει. Br.

834. ὡς τοῦ Αἰσχύλου τερατευομένου ἐν ταῖς ἀρχαῖς 10
τῶν δραμάτων. R.

835. λείπει κατ' αὐτοῦ. R.

837. ἀγριοποιῶν : Ἀγρίους εἰσάγοντα καὶ ὠμούς τοὺς ἥρωας.

838. (ἀπύλωτον στόμα : Φρύνιχος, ἀθύρωτον. οἱ 15
δὲ γράφουσιν ἀπύλωτον, ἀντὶ τοῦ ἀνεωγμένου καὶ πύλην μὴ ἔχον, μὴ χαλιναγωγούμενον, μηδὲ κρατούμενον.)

839. ἀπεριλάλητον : Ἦτοι οὐκ εἰδότα λαλεῖν, ἢ ὅσον οὐκ ἂν τις περιλάλησαι. (κομπορακελορρήμονα δὲ,) 20
βαρυσρήμονα, [σκληρὰ καὶ συνδεδεμένα ἔπη λέγοντα]. φάκελοι γὰρ τὰ βαρέα [καὶ συνδεδεμένα] φορτία τῶν ξύλων. — σκληρὰ καὶ συνδεδεμένα ἔπη λέγοντα. Br.

840. ἀληθες ὦ παῖ : (Ἐν ἐρωτήσῃ· ἀντὶ τοῦ, ὄντως δὴ σύ. (ὅτι δὲ λαχονοπώλιδος υἱὸς ἦν Κλειτοῦς ὁ Εὐριπίδης, (Ἀλέξανδρός φησιν. εἰρηται δὲ ὁ στίχος παρὰ τὰ Εὐριπίδου) 25

ἀληθες ὦ παῖ τῆς θαλασσίας θεοῦ.

βαρυτονητέον δὲ τὸ ἀληθες. [ἀρουραίας δὲ, διότι τὰ λάχανα ἐκ τῆς γῆς φύεται.] 30

842. [πτωχοποιεῖ : Ὁ τὸν Τῆλεφον τὸν βασιλέα Μυσῶν πτωχὸν ποιήσας. στωμιλοισυλλεκτάδῃ δὲ, ὁ πολυλογίας συνάγων.] — ἀντὶ τοῦ στωμίλα ῥήματα συλλέγων. R. Θ. πολυλογίας συλλέγων. Br. [βραχισυρραπτάδῃ δὲ, ὁ τὰ βράχη συρράπτων καὶ ἐνδύων τοὺς 35
βασιλεῖς. ἢ ὁ τὰ τῶν ἄλλων ποιητῶν συλλέγων καὶ οἰκεῖα ἐαυτοῦ λογιζόμενος.] — τὰ βράχη συλλέγων. R.

844. [σπλάγγνα θερμῆς : Θυμὸς γὰρ ἐστὶ ζέσις τοῦ περὶ τὴν καρδίαν αἵματος, δι' ὅρεξιν ἀντιλυπῆσεως κινούμενος. ἢ ὀργὴ ἐναρχομένη. κότος δὲ, ὀργὴ θυμὸν ἐπιτηροῦσα. μῆνις δὲ ὀργὴ εἰς παλαιῶσιν ἀποτιθεμένη. 40
χόλος δὲ, ὀργὴ διανοῦσα. ὀργὴ δὲ, ἐπιθυμία τιμωρίας τοῦ ἡδικηθέντος δοκοῦντος (ἤγουν προσηκόντως. Vict.).] ἢ λύπη μὲθ' ὑπολήψεως τοῦ ὀλιγορεῖσθαι.

846. τὸν χωλοποιῶν : Διὰ τοὺς τρεῖς, Βελλεροφόντην, 45
Φιλοκτήτην, Τῆλεφον.

847. ἄρν' ἄρνα μέλαιναν : Ὡς τοιαύτης γινομένης θυσίας τῷ Τυφῶνι ἐπὶ τῷ λῆξαι τὰς καταγιγίδιας. — ἄρν' ἄρνα μέλαιναν : Τοιαῦτα γὰρ ἔθυσον τῷ Τυφῶνι, ὅποτε στροβιλωδῆς ἐκινήθη ἄνεμος. τῶν γὰρ τοιοῦτων 50
οὕτως ἐστὶν ἔφορος. εἰκότως δὲ μέλαιναν, καὶ οὐ λευκὴν, ἐπειδὴ καὶ ὁ Τυφὼς μέλας. Br.

848. τυφῶς γὰρ ἐκβαίνει : (Οἷον ἀθρόως ἐκβαίνειν μέλλει.) τοὺς δὲ καταγιγνώδεις ἀνέμους τυφῶς καλοῦσι. τούτῳ ἐνόμιζον μέλανα ἄρνα σφάζειν, ὅπως λήξῃ τὸ πνεῦμα. εἰς τὸν Αἰσχύλον δὲ τοῦτο.

5 849. ὃ Κρητικὰς μὲν : (Ἐν γὰρ τοῖς Κρησίν Ἴκαρον μονοδῶντα ἐποίησε. καὶ) οἱ μὲν εἰς τὴν τοῦ Ἰκάρου μονοδίαν ἐν τοῖς Κρησί. θρασύτερον γὰρ δοκεῖ εἶναι τὸ πρόσωπον. Ἀπολλώνιος δὲ, ὅτι δύναται καὶ εἰς τὴν Ἀερόπην τὴν ἐν ταῖς Κρήσσαις εἰρῆσθαι· ἦν εἰσήγαγε πορευέουσιν. οἴμαι δὲ διὰ τὰ ἐν τῷ Αἰόλῳ. Τιμαχίδας δὲ, διὰ τὴν (ἐν τοῖς Κρησί) μίξιν Πασιφάης πρὸς τὸν ταῦρον. [Ἄλλως, ἐκ τῶν ἐν τῷ Αἰόλῳ Κανάχης καὶ Μακαρέως, ἢ, ὡς τινες, Δανάης καὶ Μεγαρέως ἀδελφῶν. ἐδόκει γὰρ τοῖς παλαιοῖς πάνυ ἐναγὲς εἶναι ταῖς ἀδελφαῖς μίγνυσθαι. ἢ ὅτι ἡ Φαίδρα, ἧς τὸ πάθος ἐδραματούργησε, Κρήσα ἦν. καὶ γάμους ἀνοσίους λέγει, διὰ τὸ αὐτὴν ἐρασθῆναι μὲν Ἴππολύτου, ὃν ὁ Θησεὺς ἐξ Ἴππολύτης ἔσχε, μιᾶς τῶν Ἀμαζόνων, μὴ δυνηθεῖσαν δὲ τελέσαι τὸν ἔρωτα διὰ τὴν Ἴππολύτου

20 σωφροσύνην, ἀγρόνην χρῆσασθαι.]

852. πόνηρον ἐνταῦθα ἢ τὸν κακὸν νοεῖ, εὔρηται γὰρ καὶ οὕτως, ἢ τὸν γεωργόν. Cant. 1.

854. ἵνα μὴ κεφαλαίῳ : Ἄντι τοῦ ἀδρῶ. καὶ ἐν Νεφέλαις [981] κεφάλαιον βραφανίδος,

26 οὐδ' ἐλέσθαι δειπνοῦντ' ἐξῆν κεφάλαιον τῆς βραφανίδος.

κεφαλαίῳ : Καθολικῶ καὶ μεγάλῳ. Br. κεφαλαίον ἐστὶ τὸ πρὸς τὰ φύλλα καυλώδες. οὐκ ἔτεμον δὲ κατὰ μῆκος ὡς νῦν, ἀλλὰ κατὰ κύκλον τὰς βραφανίδας. Vici.

855. ἐκχέη τὸν Τήλεφον : Ὡσαυτὴ ἐφη τὸν ἐγκέφαλον. ἰδιώτατα δὲ τὸν Τήλεφον κοιμῶδεϊ.

857. ἐλεγχ' αὐτὸν, ἐλέγχου παρ' αὐτοῦ. C. D.

859. ὡσπερ πρίνος : Ὅτι ἡ πρίνος καιομένη ψόφον ποιεῖ. — ἐστὶ δὲ ἡ πρίνος ξύλον πικρότατον. R. V. Θ.

861. ὡς ἐπὶ ἀλεκτρυόνων. R. V.

35 862. τὰ κεφάλαια. R.

864. κάτι μάλα τὸν Τήλεφον : Ὡσει ἔφη, καὶ ὃν κοιμῶδεϊς Τήλεφον, εἰς μέσον φέρε.

868. ὅτι ἡ ποίησις οὐχὶ συντέθηκεν : Ἐπεὶ τὰ Αἰσχύλου ἐψηφίσαντο διδάσκειν. κομπῶδες δὲ τοῦτο ἔφη. 40 τῶν γὰρ δυνατῶν καὶ μετὰ θάνατον ἄδονται τὰ ποιήματα. — ὁτιῆ : Διότι. ποίησις : Ἡ. D.

869. τούτῳ δὲ συντέθηκε : Συναποθανοῦσα παρέστιν ἐνθάδε ἐν τῷ Ἄδῃ, καὶ ἔξει αὐτὴν ζύμμαχον.

874. ἡμεῖς δὲ ταῖς Μούσαις : Πρὸς τὸν χορόν. ἴσον τῷ προάσατε, ὡς υπογραμμὸς, προγραμμὸς τις ὢν.

876. [Διὸς ἐννέα : Κορωνίς καὶ εἰσθεσις ἐπωδικὴ διὰ τὸ μετὰ τὴν κορωνίδα τίθεσθαι, ἐκ κώλων ἀναπαιστικῶν μὲν διμέτρων ἐφθημιμερῶν κατὰ τὰς περιττὰς χῶρας, κατὰ δὲ τὰς ἀρτίαις ἀντισπαστικῶν ἡμιολίων ἐξ ἐπιτρίτου τετάρτου, ἢ καὶ πεντασυλλάθου, πλην τοῦ 50 τρισυλλαδέκατου ἰαμβικοῦ καθαροῦ ὄντος ἐφθημιμεροῦς· ἐφ' ᾧ κορωνίς. ἐξῆς δὲ σύστημα κατὰ περικαπὴν ἄμοι-

βαῖον. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι δέκα· ὢν τελευταῖος

ὀρθῶς μ' ἐλέγχειν, ὢν ἂν ἄπτωμαι λόγων.

ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. — ἀντὶ τοῦ θυγατέρες. R. Ven.

876. περὶ Αἰσχύλου. R. V.

877. γνωμοτύπων : [Τῶν τὰς οἰκείας γνώμας διὰ τῶν λόγων τυπούντων. ἢ τῶν τύπους αὐτὰς τοῖς ὑστερον καταλιμπανόντων. ἢ] τῶν ταῖς γνώμας ἀλλήλους τυπτόντων.

879. ὄξυμερίμοις : Τοῖς μετὰ σκέψεως εὐρισκομένοις καὶ ἀσαφεσί.

881. ῥήματα καὶ παραπρίσματα : Τὰ μὲν ῥήματα πρὸς τὸν Αἰσχύλον, τὰ δὲ παραπρίσματα πρὸς τὸν Εὐριπίδην λεπτολόγον ὄντα.

886. Δήμητηρ ἢ θρέψασα : Παρόσον Ἐλευσίνιος τῶν δήμων ἦν ὁ Αἰσχύλος. [ἢ ὅτι ἐν τοῖς Ἐλευσίνιαις ἐτελείτο τὰ δράματα τοῦ Αἰσχύλου. ἐστὶ δὲ τοῦτο τὸ ἔπος Αἰσχύλου.]

887. λείπει ποιήσον ἢ δός. R. M.

888. τὸν καρπὸν. R. (καλῶς : Ὅτι καὶ νῦν τὸ καλῶς ἐπὶ παραιτήσει. ἀποστρεφόμενος δὲ καὶ παραιτούμενος ὁ Εὐριπίδης λέγει τὸ καλῶς.)

889. ἕτεροι γὰρ εἰσιν οἷσιν εὐχομαι : Ὅτε δὴ Σωκρατικὸς ὢν καινὰ δαιμόνια ἐπλασεν.

890. ὡς ἐπὶ νομισμάτων. R.

891. (τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς : Τινὲς ἐν τῷ θεοῖς δύο τιθέασιν, ἵνα ἐν ἧ τὸ, ἰδιοί τινὲς σοὶ κόμμα καινόν.)

892. αἰθὴρ ἐμὸν βόσκημα : (Καὶ Σωκράτης ἐν Νεφέλαις [627]

μὰ τὴν ἀναπνοήν, μὰ τὸ χάος, μὰ τὸν ἀέρα.)

χαρακτηρίζει δὲ Εὐριπίδην, εὐεπίφορον ὄντα ἐπὶ τὸ ὀνομάζειν αἰθέρα. στρόφιγξ δὲ, ἀπὸ τοῦ στρέφειν αὐτὸν καὶ πανουργεύεσθαι. — ἀντὶ τοῦ στροφῆ, κίνησις. R. [μυκτῆρες δὲ ὄσφραντῆριοι, ὡς συντελούντων τῶν μυκτῆρων εἰς τὴν φωνήν.]

894. λείπει τὸ ποιήσατε R. δότε ἢ θελήσατε. Θ.

895. [καὶ μὴν ἡμεῖς : Κορωνίς καὶ εἰσθεσις χοροῦ προωδικῆ, ὅτι προτίθεται τῆς διπλῆς, ἐκ κώλων τροχαϊκῶν ἰδ' ὢν τὰ μὲν α', β', ε', ε', ἦ, θ', ια', ιβ', ιδ' 40 διμέτρα ἀκατάληκτα, τὰ δ' ἄλλα ἐφθημιμερῆ, πλην τοῦ παρατελεύτου μονομέτρου ἀκατάληκτου ὄντος. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.]

896. [λόγων ἐμμελειαν : Ὅτι καταχρηστικῶς νῦν τὴν εὐρυθμίαν. κυρίως γὰρ ἡ μετὰ μέλους τραγικὴ ὄρχησις. οἱ δὲ, ἢ πρὸς τὰς ῥήσεις ὑπόρχησις.] — ἔπιτε : ἐπέλθετε. R. D.

897. δαίαν ὀδὸν : Ἀγωνιστικὴν, ἐμπειρον, (ἀπὸ τοῦ δαῖνα). — ἢ φιλόνεικον. R. ἦγουν μαθεῖν. Vici. ἐπὶ τούτοις δὲ δαίαν ὀδὸν, ἐμπειρον. ἢ ἀντὶ τοῦ φιλόνεικον.

900. (προσδοκᾶν οὖν : Ἔθος τοῖς ποιηταῖς προλέγειν,

ἀ εἰς τὸ ἐξῆς λέγειν μέλλουσι. κἀναυθὰ οὖν οὗτος τοῦτο ποιεῖ.)

902. κατερρινημένον : Ἐξεσμένον. βῆνη γὰρ ἐργαλείον τεκτονικόν, (ᾧ βῆνοῦσιν. ἢ εὐτελές, ὅτι ἐξευτελί-
5 ζομεν τῇ βῆνι). — τὸν Εὐριπίδην. R.V.

903. αὐτοπρέμνοις : Δυσκόλοις, προρρίζοις, ἢ μεγάλοις. — τὸν Αἰσχύλον. V.

904. ἀλινδῆθρας : (Συναγωγὰς, στροφὰς, λεπτολογίας, πλοκάς τοῦ Εὐριπίδου). — ἀλινδῆθραι ἀπὸ τοῦ
10 ἀλίζω, τὸ συναθροίζω. *Vict.* κυλίστρας. R.

905. [ἀλλ' ὡς τάχιστα : Εἰσθεῖσις διπλῆς ἀμοιβαίας ἐκ στίχων ἰαμβικῶν Ἰππωνακτείων τετραμέτρων καταληκτικῶν ζς' ὧν τελευταῖος

πέπτωκεν ἔξω τῶν κακῶν, οὐ Χῖος, ἀλλὰ Κῖος.

15 ἐπὶ τῷ τέλει διπλῆ ἔξω νευκυῖα.]

907. ὄϊον τὸν ἐμὸν χαρακτήρα. R

908. ἐν τοῖς τελευταίοις. R.

910. παρὰ Φρυγίῳ τραφέντας : (Ἀπατεῶν γὰρ, ὡς ἀφελέστερος ὁ Φρύνιχος. νῦν δὲ) Φρύνιχον λέγουσι τὸν
20 τραγωδοποιητήν. τοῦτον δὲ ἐπανοῦσιν εἰς τὴν μελοποιίαν. νυνὶ δὲ ὡς ἀφελούς ὄντος αὐτοῦ μνημονεύει ὁ Ἀριστοφάνης. ἢ δὲ πρὸ Αἰσχύλου.

911. ἐγκαλύψας : Ὡς αὐτοῦ εἰσφέροντος ἐν δράματι
τινὰ κεκαλυμμένον. ὁ Ἀχιλλεύς δὲ καθήμενός ἐστι καὶ
25 οὐκ ἀποκρινόμενος παρ' Αἰσχύλῳ ἐν δράματι ἐπιγραφομένῳ Φρυξίν ἢ Ἐκτορος λῦτροις. οὐδὲν δὲ ὁ Ἀχιλλεύς φθέγγεται. (Ἄλλως, εἰκὸς τὸν ἐν τοῖς Φρυξίν Ἀχιλλεῖα ἢ Ἐκτορος λῦτροις· ἢ τὸν ἐν Μυρμιδόσιν, ὃς
μέχρι τριῶν ἡμερῶν οὐδὲν φθέγγεται.)

913. (οὐδὲ τοῦτ' : Εἰκὸς αὐτὸν ἀποκροτοῦντα τῷ δακτύλῳ δεικνύειν τὸ οὐδὲ τοῦτ'.) [τὸ δὲ, οἱ δ' εἰσίγων, ὁ
30 Ἀχιλλεύς, φασί, καὶ ἡ Νιόβη.]

914. σωρούς. R.

916. καὶ με τοῦτ' ἔτερπε : Μᾶλλον τῇ σιωπῇ ἔτερ-
πόμεν ἢ τοῖς νῦν λαλοῦσιν. ὅτι οἱ πολλοὶ ἐν σκηνῇ
35 ἐλάλουν.

917. πρὸς τὸν Διόνυσον. R.

918. ὁ δεῖνα : Ὅτι ἐπὶ δεξιῶς. δείκνυσι γὰρ τὸν
Αἰσχύλον παρόντα.

40 920. διῆει : Ἀνύοιτο (ἀν, εἰς τέλος ἀν ἤλθεν).

921. [ὦ παμπόνηρος : Ἡ ἐγὼ, ἢ αὐτὸς νόει. καὶ πρὸς
μὲν τὸν Διόνυσον, ὦ παμπόνηρος ἐγὼ, ὁ εἰς πάντα πο-
νηρευόμενος καὶ πάντα ἐξετάζων, οἷα ἐφανακίζομεν ὑπ'
αὐτοῦ ἐπὶ τούτῳ· πρὸς δὲ τὸν Αἰσχύλον, στίξον εἰς τὸ
45 παμπόνηρος, καὶ τὸ ὦ ἀντι τοῦ φεῦ ὦ παμπόνηρος
ὑπάρχει αὐτὸς, ταῦτα πονηρευόμενος εἰς ἀπάτην τῶν
θεατῶν.] — ὑπὸ τοῦ Αἰσχύλου. R.

922. τί σκορδιῶ : Οὕτως ἔλεγον τὸ παρὰ φύσιν τὰ
μέλη ἐκτείνειν, σκορδιῶσθαι, γίνεται δὲ περὶ τοὺς ἐγει-
ρομένους ἐξ ὕπνου, ὅταν χασμῶδεις ὄντες ἐκτείνωσι τὰ
50 μέλη· ὅπερ συμβαίνει καὶ περὶ τοὺς ἄλλως πως βασανι-
ζομένους καὶ διαστρεφόμενους τὰ μέλη. — σκορδιῶ :
Δριμύτατα βλέπει. δριμέα γὰρ τὰ σκόροδα. *Cant.* 1.

924. βόεια : [Μεγάλα καὶ κτύπου πλέα, θφρῦς
ἔχοντα.] ὑψηλὰ καὶ ὑπερήφανα.

925. μορμωπά : Καταπληκτικά, φοβερά. ἐκ με-
ταφορᾶς τῆς μορμῶς, τῆς τὰ βρέφη φοβούσης.

926. ἄγνωτα τοῖς θεωμένοις : (Ἀπὸ τοῦ ἄγνωτος. οὐ ὅ
γὰρ παρασχηματίζεται ἀπὸ τοῦ ἄγνως εἰς οὐδέτερον
γένος, ὡς φησὶν Ἡρωδιανός.) — ἄγνωστα. R.

928. ἢ Σκαμάνδρους : Χαρακτηριστικὸν καὶ τοῦτο·
ὅτι πολὺς Αἰσχύλος ἐν τῷ ποταμῶς καὶ ὄρη λέγειν.

929. γρυπαιέτους : Ἐπίσημα ἀσπίδος ἀλλάχοτα. 10
(εἰώθασιν γὰρ ζωγραφεῖν εἰς τὰς ἀσπίδας ἀετούς.) ζη-
τεῖται δὲ, ποῦ μᾶλλον τὸ ἢ συναπτέον εἰς τὸ, ἢ π'

ἀσπίδων ἐπόντας· ἢ τοῖς ἀνω ἢ τῷ γρυπαιέτους χαλ-
κηλάτους. — Ἄλλως, ἐπὶ ἀσπίδων ὄντας. R.

931. ἤδη ποτ' ἐν μακρῷ : Παρὰ τὸ ἐξ Ἰππολύτου 15
[378]

ἤδη ποτ' ἄλλως νυκτὸς ἐν μακρῷ χρόνῳ.

932. προεῖρηται ὅτι ἐκ τῶν Μυρμιδόνων ἐστὶν ἐπὶ
νεὸς « ἐπὶ δ' αἰετὸς ζουθὸς ἰππαλεκτρῶν. » τὸ δὲ Ἰπ-
πος ἐπὶ τοῦ μεγάλου. R. ἰππαλεκτρῶνα : Γράφεται 20
κολοκτρῶνα, ὡς γένος τι Περσικὸν ἀττελάβοις ὅμοιον.

[Ἄλλως, ἰππαλεκτρῶν εἰ καὶ τοῖς φιλοσόφοις ἀπηγό-
ρευται μὴ εἶναι, ἀλλ' ἐστὶ τῇ ἀληθείᾳ ζῶν θαλάσσιον,
ὄν καὶ τις τῶν καθ' ἡμᾶς εὐρῶν κατὰ τύχην ἐξιόντα
ἀπεκτονῶς καὶ πᾶσι νεκρὸν δεῖξας, ἐνέγραψεν ἐν τῇ
25 σημαίᾳ αὐτοῦ καὶ τῇ ἀσπίδι, ὡς ἀν καὶ τοῖς μὴ εἰδό-
σιν ὁ ἄθλος κηρύττειτο. τινὲς δὲ τὸ Ἰππος ἐπὶ τοῦ με-
γάλου.]

934. Ἐρυξίν : Οὗτος γὰρ ὡς ἄμορφος καὶ ἀηδὴς
διαβάλλεται. — ἵνα διαβάλλῃ αὐτὸν ὡς ἄμορφον. R. V. 30
Θ. M. οὗτος γὰρ ὡς κτηνοβάτης ἐκωμωδεῖτο, ἢ ὡς
ἀηδὴς. Θ.

937. ὥσπερ σύ. R.

938. παραπετάσμασι : [Γαῖς σκηναῖς,] τοῖς Περσι-
κοῖς βήλοισι, [ἢ βηλοθύροις.] 35

939. ἐγὼ δηλονότι. R.

940. κομπῶδῃ οὔσαν. R.V.

941. ἔξυσα. R.

942. [ἐπυλλίοισιν : Ἄντι τοῦ λογιῶσι μικροῖς· ὡς δὲ
βρέφος βρεφύλλιον, καὶ εἶδος εἰδύλλιον· οὕτω καὶ ἔπος
ἐπύλλιον.] 40

περιπάτοις : Εἰώθασιν γὰρ οἱ κακούμενοι περιπατεῖν.
ἢ ἀντι τοῦ διατριβαῖς, ὡς ἐπὶ ἀσθενούντος δὲ διαλέγε-
ται. [ἐκ μεταφορᾶς τῶν λεπτυνομένων σωματῶν διὰ
τῆς καθάρσεως.]

[τευτλίοισι : Εἰώθασιν οἱ τῶν ἰατρῶν παῖδες τὰς τῶν
45 σωματῶν καθάρσεις διὰ περιπάτων καὶ τεύτλων λευ-
κῶν καὶ ἐτέρων ποτῶν ποιεῖσθαι. τὸ δὲ ἐπυλλίοισι ἀντι
τοῦ λογιῶσι μικροῖς. *Cant.* 1. 2. μικροῖς : Γράφεται λευ-
κοῖς.]

943. χυλὸν διδοῦς : Οὐκ ἀπὸ πτισάνης, ἀλλ' ἀπὸ
50 ἡθῶν ἀνδρῶν καὶ βιβλίων. [γράφεται δὲ καὶ ἀπηθῶν,
ἀντι τοῦ ἐκλεγόμενος. μομφῶν δὲ, γυμνάσμασι μο-
μφῶν.]

944. Κηφισοφῶντα : Ὅτι ἐδόκει δούλος ὢν ὁ Κηφισοφῶν συμπονεῖν αὐτῷ, καὶ μάλιστα τὰ μέλη, ὃν καὶ συνεῖναι τῇ γυναικὶ αὐτοῦ κοιμηδοῦσιν. (ἕτερος δὲ ἐστὶ Κηφισοφῶν ὁ καὶ τὸ ψήφισμα εἰσενεγκὼν ὑπὲρ τοῦ εἰρχθῆναι τῆς ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως.)

946. τῆν ὑπόθεσιν. R.

947. [ἢ τὸ σαυτοῦ : Ὅτι δυσγενὴς ὁ Εὐριπίδης. ἐπῶν δὲ, τῶν ἰαμβεῖων. ἔπη γὰρ καὶ αὐτὰ καλοῦσιν.]

948. [ἄργον : Ὡσπερ σὺ τὴν Νιόβην καὶ τὸν Ἀχιλλεῖα ἐποίησας μὴδὲν λέγοντας.]

949. ἢ γυνὴ τέ μοι γῶ δούλος : Ἄντι τοῦ τὰ αὐτά, καὶ εἰς τοῦτο κοιμῶδεται ὁ Εὐριπίδης, ὅτι διαφοροῖς τοῖς προσώποις ἀνοικεῖους λόγους περιτίθεισιν.

950. ὅτι καὶ παρθένος ἐν τραγωδίαις λέγει. R. V.

951. [ταῦτα : Τὸ τοὺς δούλους τοῖς δεσπόταις ἰσοτίμους ποιεῖν.]

952. δημοκρατικὸν : Τὰ περὶ δημοκρατίας καὶ ἰσότητος, φησὶν, ἔασον. ἐμὸν γὰρ ἐστὶ μάλλον ἐμπεριπατήσαι περὶ τούτου, οὐ σὺν. παρόσογ ἡσυχίας καὶ εἰρήνης ὁ θεὸς αἴτιος. (ἔασον οὖν ὧ τᾶν ὀρθῶς γὰρ σου κατηγορεῖ ἐπὶ τῇ πάντων ἀδολεσχίᾳ ὁ Αἰσχύλος, καὶ οὐκ ἂν ἔχοις ἐμπεριπατήσαι οὐδὲ ἐπαινεῖσαι σεαυτὸν ἐπὶ τούτῳ.) [Ἄλλως, οὐ δαί σε, φησὶ, ζητεῖν ὅπως ἂν ἀποδείξῃς ὡς κάλλιστα τοῦτο ἐποίησας. οὐ γὰρ καλὸν ἐξ ἴσου τοὺς δούλους τοῖς δεσπόταις παρρησιάζεσθαι. περίπατος δὲ διατριβῆς.]

954. τοὺς ἐν δράματι. R.

956. γωνιασμούς : Πλαγιασμούς, ἀπάτας. καχυποτοπεῖσθαι δὲ, ἀντὶ τοῦ κακὰ ὑπονοεῖν, ἐάν τις εἰς αὐτοὺς τεχνάσθῃται. — ἀποφυγᾶς καὶ ἀπαγωγᾶς. R. M.

958. κάχ' ὑποτοπεῖσθαι : Τὸ τέλειον κακὰ ὑπονοεῖν. R. V. ὑπονοεῖν, ἐάν τις εἰς αὐτοὺς τεχνάσθῃται. E.

960. εἰ κακῶς ἔλεγον. R. V.

961. οὐκ ἐκομπολάκουν : Κενὸς οὐκ ἐποίουν ψόφους. οὐκ ἔλεγον κομπῶδη ὡς ὁ Αἰσχύλος. — ἐμεγαλορρημόνουν. Θ.

962. ἀπὸ τοῦ φρονεῖν ἀποσπάσας : Οὐ τὴν φρόνησιν αὐτῶν ἀφειλόμην, ἀπὸ τοῦ φρονεῖν καὶ συνεῖναι τὸ λεγόμενον ἀποσπάσας αὐτοῦς.

963. [Κύκνους : Ὅτι δύο Κύκνοι ἐγένοντο· ὁ μὲν Ἄρεος υἱός, ὁ ὑφ' Ἡρακλέους φονευθεὶς, ὡς ἐν τῇ Ἀσπίδι Ἡσίοδος, ὁ δὲ Ποσειδῶνος, ὁ ὑφ' Ἀχιλλέως ὡς καὶ Πίνδαρος ἱστορεῖ.]

κωδωνοφαλαροπόλους : Ἀπολλωνίους φησὶν ὅτι παρήνεγκε χρωμένους κώδωσι τινας. [κώδωνας ἐν τοῖς φάλαροις καὶ χαλινῶσι τῶν ἵππων ἔχοντας.]

965. Φορμίσιος : Δίδυμός φησὶν ὅτι Φορμίσιος δραστηκὸς ἦν καὶ τὴν κόμην τρέφων καὶ φοβερός δοκῶν εἶναι. διὸ καὶ Αἰσχύλου μαθητὴν αὐτὸν φησὶν εἶναι. βαθὺς δὲ ἦν καὶ καθίει τὸν πώγωνα. κοιμῶδεται δὲ καὶ εἰς δωροδοκίαν.

Μεγαίνετός θ' ὁ Μάνης : Ὁ Μεγαίνετος, ὅτι οὐ πάντως βάρβαρος, ἀλλ' ἀναίσθητος καὶ οὐκ ἀστείος. αὐθάδης δὲ οὗτος καὶ τῶν στρατηγιώντων ἐστὶ καὶ ἄλλως

θρασύς. τινὲς δὲ δούλων ὀνόματα. — Μεγαίνετός θ' ὁ Μάνης : Ἀμφότεροι βάρβαροι. A.

966. σαλπιγγολογυπηνάδαι : Σάλπιγγας καὶ λόγγας καὶ ὑπήνας ἔχοντες. τοῦτο δὲ εἰς τὸν Φορμίσιον ἀποτείνει — ὡς μέγαν ἔχοντα πώγωνα. εἶπε δὲ συνθέτως ὅ τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ πολέμου, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ πώγωνος. R. V. Θ. M.

σαρκασμοπιτυοκάμπται : Ὡς σαρχάζοντας μὲν καὶ προσποιουμένους τὰ πολεμικά, οὐκ ἀληθῶς δὲ τοιούτους· ἰσχύος δὲ ἐπιμελουμένους. διὸ καὶ τὸν Μεγαίνετον Μάνην εἶπεν, οὐ πάντως βάρβαρον, ἀλλ' ἀναίσθητον. ἐπίτηδες δὲ ἐχρήσατο τοῖς συνθέτοις διὰ τὸ Αἰσχύλου ἦθος. — ἀντὶ τοῦ μεγάλοι. R. V. [Ἄλλως, σαρκασμοπιτυοκάμπτης συνετέθη παρὰ τὸ σαρχασμός καὶ τὸ πίτυς καὶ τὸ κάμπτω. ἐστὶ δὲ σαρχασμός εἰρωνεία δακνηρὰ καὶ βαρύτης, ὅθεν καὶ τὴν κλήσιν ἔχει ὡς οἶά τι θηρίον σαρκὶ ἐμψυμέν. ἄλλοι δὲ σαρχασμούς νοοῦσι τοὺς μαλακοὺς καὶ φθορεῖς ἀπὸ τοῦ τὰς σάρκας κάμπταιν, ἥτοι συνθλίβειν δίκην πίτυος. ἐστὶ δὲ καὶ πιτυοκάμπτης φάρμακον φθοροποιόν, ὡς ἐν τοῖς νόμοις εὐρηται. Victor. βυκνικοκονταρογέναι. μαλακοὶ καὶ φθορεῖς. Θ.]

967. Θηραμένης : Ὡς ἀστείος (καὶ πιθανός), Κλειτοφῶν δὲ ὡς ἀργὸς ἐκοιμῶδετο. νῦν δὲ ὡς παλιμβολὸν καὶ πανοῦργον βούλεται τοῦτον ἀποδείξει, καὶ παραπλήσιον Θηραμένει. — ὁ ἀστείος. R.

970. οὐ Χῖος, ἀλλὰ Κῖος : (Ὅτι δοκεῖ προσγεγράφθαι τῇ πολιτείᾳ, Ἄγωνος αὐτὸν ποιησαμένου, ὡς Εὐπολὶς Πόλεσιν. Ἀρίσταρχος δὲ ὡς γεγραμμένου Κῆρος ἐξηγεῖται· ὅτι πρὸς τὸ Κῆρος εἰσήγαγε τὸ Χῖος. τὸν γὰρ ἀντίστροφον τῇ Χίῳ λέγεσθαι.) τοῦτο οὖν φησὶν, ὅτι οὐδέποτε κακοβολεῖ ὁ Θηραμένης ὡς ἐν ἀστραγάλαις, ἀλλ' ἐπιτυγχάνει. ἐπιπλήττει δὲ αὐτῷ ὁ Δημήτριος, ὡς τελείως ἀγνοοῦντι ὅτι Κῖος ἦν. (παραλείπει δὲ ὁμοῦ καὶ αὐτὸς ὅτι οὐδὲν ἤττον παρὰ τὴν ὑπόνοιαν εἴρηται ἀντὶ τοῦ Κῆρος Κῖος. Δίδυμος δὲ φησὶν ὅτι δύναται καὶ τῆς παροιμίας μεμνησθαι, οὐ Χῖος, ἀλλὰ Κῖος, παρόσον ποικίλος τις ὢν καὶ ἀγχιστροφος, καθωμίλει τοὺς καιροὺς, πρὸς τὸ κρεῖττον μέρος αἰεὶ διδοὺς ἑαυτόν. Κῆρος δὲ ἐλέγετο εἶναι.)

971. τοιαῦτα μέντοι γῶ φρονεῖν : Τὸ πλήρες μέντοι ἐγώ. [εἰσθεσις τῆς διπλῆς εἰς δύο περιόδους διηρημένη, ἐκ κώλων ἰαμβικῶν διμέτρων ἀκαταλήκτων κα'. εἰσι δὲ τῆς μὲν πρώτης περιόδου κῶλα θ', τῆς δὲ δευτέρας κῶλα δυοκαίδεκα. ἦς τὰ ἦ', ια', ιβ', καταληκτικὰ εἰσιν. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν πρώτης περιόδου παράγραφος, τῆς δὲ δευτέρας δύο διπλαῖ, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος, ἀμφότεραι ἔξω νενευκυῖαι.]

973. τῇ τραγωδίᾳ. R. V.

974. διαγινώσκειν. R. V.

976. καὶ τὰς οἰκίας : Προσέχειν τῇ οἰκίᾳ καὶ οὐ πολέμοις.

980. ἐκ τῆς λεπτολογίας Εὐριπίδου μεμαθηκώς καὶ πεπαιδευμένος. R. V.

983. πού 'στιν ἡ χύτρα : Ταῦτα πάντα μικροπρεπείας παραδείγματα.

985. τὸ πινάκιον. οἱ δὲ φασὶ τὸ σαλτζάριον. Θ.
986. τέθνηκέ μοι : Ἄντι τοῦ κέκλασται, (ἢ ἀπόλετο. πρὸς τὰς λέξεις Εὐριπίδου).

988. τῆς ἐλάας : Μέχρι καὶ τῶν εὐτελῶν ἐρωτῶσιν. (ἐλάα δὲ ὁ καρπὸς τῆς ἐλαίας. καταχρηστικῶς δὲ θάτερον ἀντὶ θατέρου λαμβάνεται.)

990. Μαμμιάκιοι : (Ἀρίσταρχος φησὶν ὠνοματωπεποιῆσθαι. πῶς οὖν, Δημήτριος φησὶν, εἰ μὴ σύνθηρες αὐτοῦ τὸ ὄνομα, οὐ καὶ ὄρθμα ὄλον οὕτως ἐπιγράφεται Μαμμιάκιοι ; ὅ τινες Πλάτωνος λέγουσιν. Ἄλλως.) ἀντὶ τοῦ μαμμιοῦρεπτοι. Δίδυμος, ὅτι Μαμμιάκιοι καὶ Μελητιδῆς ἐπὶ μωρία διεβέβηγτο, καθάπερ καὶ ὁ Βουταλίων καὶ ὁ Κόροιβος. (Μελιτιδῆν δὲ, τὸν εὐήθη· παρὰ τὸ μέλι. ἢ καὶ γέγονέ τις οὕτω μωρός.)

992. τάδε μὲν λεύσεις φαίδιμ' : [Κορωνίς καὶ εἰσθεσις χοροῦ, ἐπωδικὴ μὲν διὰ τὸ μετὰ τὴν διπλῆν κείσθαι, προωδικὴ δὲ διὰ τὸ προτίθεσθαι ἑτέρας διπλῆς, ἐκ κώλων γ'. ὦν τὸ α' ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ β' ἰαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον.

τά γ', ε', γ' προχαίκα ἐφθμιμεροῖ. τὰ δὲ λοιπὰ ἀκατάληκτα καὶ δίμετρα, πλὴν τοῦ μονομέτρου παρατελεύτου. ἐν ἐκθέσει δὲ στίχοι δύο ἀναπαιστικοὶ τετράμετροι καταληκτικοί, ὅμοιοι τοῖς ἐξῆς διπλῆς ἀμοιβαίας εἰσθεσεως ἐβδομήκοντα κώλοις, ὧν τελευταῖον

καὶ μινθῶσαι τὸν ἔρσοισιν κἀκάς τινα λωποδυτήσαι. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν προωδικῆς κορωνίς τῶν δὲ τετραμέτρων διπλῆ ἐξω νενευκίαι.] πρὸς τὸν Αἰσχύλον ὁ χορὸς ἀπὸ τῶν αὐτοῦ. ἔστι δὲ ἀρχὴ αὐτῆς Μυρμιδόνων Αἰσχύλου. τοῦτο δὲ παρὰ τὴν ὑπόνοιαν.

995. ἐκτὸς οἴσει : (Ἄντι τοῦ, ἐκτὸς τῶν ὀρισμένων λόγων.) ἐμφαίνει δὲ τὸ ὀρισμένον λέγειν, καὶ μάλιστα ὡς ἐπ' ἄκρου ἰπποδρόμου ἐλαίαι ἦσαν, καθ' ἃς ἐξεφέροντο οἱ ὑποπίπτοντες κατὰ τὸν δρόμον. θέλει δὲ εἰπεῖν, ἐκτὸς τοῦ προκειμένου. ἢ ἐπεὶ εἶπεν ὁ Διόνυσος

τίς τῆς ἐλάας παρέτραγεν ;

παρὰ τὸ παρέτραγε παίζων ὁ χορὸς τοῦτό φησι

μή σ' ὁ θυμὸς ἀρπάσας
ἐκτὸς οἴσει τῶν ἐλαῶν.

[Ἄλλως. ἐν τῷ τέλει τοῦ τόπου οὗ ἐτελεῖτο ὁ δρόμος, ἐλαίαι στιγθῶν ἴστανται, οὐσαι κατάντημα τοῦ δρόμου, καὶ οὐδεὶς ἐπέκεινα τούτων ἐχώρει. ὅστις οὖν πέρα τοῦ δέοντος ἐπραττέ τι, ἔλεγον ὡς ἐκτὸς τῶν ἐλαῶν φέρεται. ἐπεκράτησε δὲ εἰς παροιμίαν.] — σημειῶσαι δὲ ὅτι μὴ μόνον ἐλαίαι, ἀλλὰ καὶ ἐλάα παρὰ ποιηταῖς τε καὶ λογογράφοις εὕρηται. Cant. 1.

1000. [χρῶμενος τοῖς ἰστίοις : Λείπει ὁ καί. ἔστι γὰρ, καὶ ἄκροισι χρῶμενος.] [τοῦτο δὲ εἶρηκεν ἐκ

μεταφορᾶς τῶν πλεόντων, οἱ, ὅταν πνεῦμα σφοδρὸν ἐμπνεύσῃ, συστέλλουσι τὰ ἰστία, ἵνα μὴ τῇ βία καὶ τούτου φορᾶ ἀνατραπείη τὸ σκάφος. χαλῶντες δὲ ἤδη κατὰ μικρὸν ἄγουσι τὴν ναῦν εἰς τὸ πρόσω τοῦ πλοῦ. ἄκροισι δὲ τοῖς ἐν ἄκρῳ δεχομένοις τὸ πνεῦμα καὶ μὴ ὡς κατὰ τὸ μέσον.]

1001. ἐπάξεις τὸν λόγον κατ' αὐτοῦ. R. V.

1004. [πυργώσας : Ἐτι ὁ χορὸς αὐξήσας καὶ μεγάλη οὖν εἰπὼν.]

1005. τραγικὸν λῆρον : (Παρ' ὑπόνοιαν.) ἀντὶ τοῦ τέγγην. τραγικὸν δὲ, ὅτι ἀλλήλους διαβάλλουσι κωμικοὶ καὶ τραγικοί.

1011. ἐκ χρηστῶν καὶ γενναίων : Ἄλλ' ἀπὸ καλῶν κακούς καὶ αἰσχροτέρους ἐποίησας. μοχθηροὺς δὲ, ἀντὶ τοῦ αἰσχροτέρους.

1012. (τεθνάναι μὴ τοῦτον ἐρώτα : Οὐδὲ τοῦτο συκοφαντητέον, ὅτι νεκρὸν λέγει τεθνάναι. ἴσως γὰρ πρὸς τὸ γελοῖον ἐπιτετήθευται.) γελοίου χάριν εἶπεν. ἤδη γὰρ ἀπέθανε.

1014. διαδρασιπολίτας : Ἄντι τοῦ, δειλοῦς. μὴ ἀποδιδράσκοντας τὴν πολιτείαν.

1015. κοβάλους : [Ἐκ παραλλήλου κοβάλους καὶ] πανούργους.

1017. ἐπαβοείους : Ἄντι τοῦ μεγάλους· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἀσπίδος τοῦ Αἰαντος.

1018. [χρανοποιῶν : Κράνη καὶ λόφους διηγούμενος ἀφανιεῖ με τῷ πατάγῳ τῶν ὀνομάτων.]

1021. τοὺς ἔπτ' ἐπὶ Θήβας : Οἱ Πέρσαι πρότερον δεδιδαγμένοι εἰσὶν εἴτα οἱ ἔπτ' ἐπὶ Θήβας. νῦν δὲ τὸ ὕστερον πρότερον εἶπε. (πλὴν οὐδὲ τῷ ποιητῇ ἐγκλητέον.) οὐδὲ γὰρ ἔστιν ἀκριβῶσαι τὸ τοιοῦτον, οὐδὲ τοῖς ἀπελέγχουσιν αὐτόν.

1023. (Θηβαίους γὰρ πεποίησας : Δῆλον ὡς οὐ φίλων ὄντων τοῖς Ἀθηναίοις τῶν Θηβαίων, ἀλλὰ διαφερομένων.) — ἀνδρειοτέρους : Τῶν Ἀργείων, ὧν πολὺ κατὰ πόλεμον κλέος. Θ. Br.

(1025). ἀλλ' ὑμῖν αὐτ' ἐξῆν : Ὑμῖν ἐξῆν τοῖς Ἀθηναίοις μιμήσασθαι [καὶ ἀσκεῖν τὰ πολεμικά]. — αὐτ' : Τὰ πολεμικά. Br.

οὐκ ἐπὶ τοῦτο : Ἄλλ' εἰς ἐγκλήσεις καὶ δικορραφίας· 40 κατηγορεῖ δὲ Ἀθηναίων ἐντεῦθεν.

1026. (τοὺς Πέρσας : Αἰσχύλου δῖμα οὕτω καλούμενον. τὸ δὲ εἴτα, καὶ τὸ μετὰ τοῦτο, οὐ θέλουσιν ἀκούειν πρὸς τὰς διδασκαλίας, ἀλλ' ἐν ἴσῳ τῷ καὶ τοῦτο ἐδίδαξα καὶ τὸ ἕτερον.)

1028. ἐχάρην γοῦν ἤνικ' ἤκουσα : Ἐν τοῖς φερομένοις Αἰσχύλου Πέρσαις οὐτε Δαρείου θάνατος ἀπαγγέλλεται οὐτε χορὸς τὰς χεῖρας συγκρούσας λέγει ἱαυοῖ, ἀλλὰ τὰ μὲν πράγματα ὑπόκειται ἐν Σούσοις καὶ περιφοβὸς ἐστὶν ἡ μήτηρ Ξέρξου ἐξ ὄνειρου τινός· χορὸς δὲ Περσῶν γερόντων διαλεγόμενος πρὸς αὐτήν, εἴτα ἄγγελος ἀπαγγέλλων τὴν περὶ Σαλαμίνα ναυμαχίαν καὶ τὴν Ξέρξου φυγὴν. (Χαίρις δὲ φησὶ τὸ Δαρείου ἀντὶ τοῦ Ξέρξου. σύνθηες γὰρ τοῖς ποιηταῖς ἐπὶ τῶν

υἱῶν τοῖς τῶν πατέρων ὀνόμασι χρῆσθαι. πρὸς δὲ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι ἐν τῷ δράματι [297] λέγεται

Ξέρξης μὲν αὐτὸς ζῆ τε καὶ βλέπει φάος.

Ἡρόδικος δὲ φησι διττὰς γεγενομένης τὰς καθέσεις, καὶ τὴν τραγωδίαν ταύτην περιέχει τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην. δοκοῦσι δὲ οὗτοι οἱ Πέρσαι ὑπὸ τοῦ Αἰσχύλου δεδιδᾶσθαι ἐν Συρακούσαις, σπουδᾶσαντος Ἰέρωνος, ὡς φησὶν Ἐρατοσθένης ἐν γ' περὶ κωμωδιῶν. Ἄλλως. Δίδυμος, ὅτι οὐ περιέχουσι θάνατον Δαρείου οἱ Πέρσαι τὸ δράμα. διὸ τινὲς διττὰς καθέσεις τούτεστι διδασκαλίας τῶν Περσῶν φασί, καὶ τὴν μίαν μὴ φέροσθαι. τινὲς δὲ γράφουσι Δαρείου τοῦ Ξέρξου. οἱ δὲ ὅτι τοῖς κυρίοις ἀντὶ τῶν πατρωνυμικῶν κέχρηται, καὶ ὅτι ὁ Ξέρξης, οἱ δὲ, ὅτι εἰδωλον Δαρείου φθέγγεται, ἐκείνου τεθνηκότος δηλονότι.)

1032. Ὀρφεὺς γὰρ τελετὰς θ' ἡμῖν : Ὅτι παλλὴ δὲξά κατέιχε περὶ Ὀρφέως, ὡς τελετὰς συντετάχοι.

1033. Μουσαῖος δὲ : Τὸν Μουσαῖον παιδα Σελήνης καὶ Εὐμόλπου Φιλόχορος φησιν. οὗτος δὲ παραλύσει καὶ τελετὰς καὶ καθαρμῶδες συνέθηκεν. ὁ δὲ Σοφοκλῆς χρησμολόγον αὐτὸν φησι.

Ἡσιόδου δὲ : Ὡς πρώτου ὄντος Ἡσιόδου μέμνηται.

1035. (χρήστ' ἐδίδαξε : Τινὲς συναλοιφῆν λέγουσιν. 25 χρῆστα δὲ ἀντὶ τοῦ χρήσιμα.)

1036. (καὶ μὴ οὐ Παντακλέα : Διαβάλλει τὸν Παντακλέα ὡς ἀμαθῆ ἐν τῷ ὀπλίζεσθαι. μέμνηται δὲ τούτου καὶ Εὐπολις ἐν Χρυσῷ γένει « Παντακλέης σκαυός. »)

30 1037. ἐπόμπευεν. R.

1038. τὸ κράνος πρώτων περιδησάμενος : Δέον ἐπιδήσαντα τὸν λόφον τότε τὸ κράνος περιθέσθαι. καὶ Ὅμηρος [II. Γ, 336] ἐμφαίνει τοῦτο

35 κρατὶ δ' ἐπ' ἰσθίμῳ κυνέην εὐτυχτον ἔθηκεν, Ἴππουριν, (δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευε).

1039. [Λάμαχος ἦρωας : Ὁ Λάμαχος οὗτος ἄριστος ἦν τὰ πολεμικά. ἦν δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων Αἰσχύλου καὶ Ἀριστοφάνους, στρατηγὸς Ἀθηναίων. μέμνηται δὲ τούτου καὶ ἐν Ἀχαρνεῦσιν. ὅθεν δὲ, ἤγουν ἐκ τοῦ Ὅμηρου.]

40 1040. ἀπομαξαμένη : Τὸ ἀπομαξαμένη ἀπὸ μεταφορᾶς εἶρηται τῶν σπόγγῳ ἢ τινι τοιοῦτῳ σώματός τινος ἰκμάδα ἀφαιρουμένων, καὶ τοῦτο νοτίδος πληρῶντων, ὡς περ ἦν ἐκεῖνο τὸ σῶμα πρότερον διάβροχον.

45 Vict.

1042. ἀντεκτείνειν : Ἀνταποδιδόναι, ὁμοιοῦν, ἐξισοῦν.

50 1043. οὐ Φαίδρας : Διὰ τὸν Ἴππολυτον, δράμα Εὐριπίδου. Σθενέβεια δὲ ἔστιν, ἣν Ὅμηρος Ἀντειαν λέγει, ἥτις ἠράσθη τοῦ Βελλεροφόντου. [οὐ μὴ ὑπακούοντος κατεψεύσατο πρὸς τὸν ἴδιον ἄνδρα Πρόϊτον ὡς βιαζομένη. καὶ δὲ ἐπεμψε τοῦτον εἰς τὸν πενθερὸν

αὐτοῦ ἀναιρεθισόμενον. ἐλθόντος οὖν ἐκεῖσε Βελλεροφόντου καὶ καθαροῦ φανέντος, μὴ φέρουσα τὴν αἰσχύνην ἢ Σθενέβεια κωμῶν ἐχρήσατο.]

1047. ὥστε καὶ τὸν σε : Ἴνα διαβάλλῃ τὴν γυναῖκα τοῦ Εὐριπίδου. [τὸ δὲ ἄ γὰρ εἰς τὰς ἀλλοτρίας ἐποίεις, ὁ διπλῶς νοητέον· ἢ ὅτι τὰς τῶν ἄλλων μοιχεύων γυναῖκας καὶ αὐτὸς ὑφ' ἑτέρων τουτὶ πέπονθας· ἢ ἄ ἐποίεις περὶ τὰς ἑτέρας, λέγω δὴ Φαίδραν καὶ Σθενέβειαν, μοιχευομένας αὐτὰς λέγων, τούτοις ἐπλήγη. ἀντὶ τοῦ, καὶ αὐτὸς τὴν γυναῖκα μεμοίχευσαι.] — 10 μεμοίχευσαι γὰρ τὴν γυναῖκα. Br.

1051. κώνεια πίνειν : Ὅτι πληθυντικῶς (εἶπε) κώνεια, ἕνεκα τοῦ πολλὰς εἶναι. ἦν δὲ καὶ ἐνικῶς εἰπεῖν. τάχα μέντοι μᾶλλον πρὸς τὸ περὶ γυναικῶν ἱστορούμενον. πολλὰ (γὰρ) τὴν Σθενέβειαν μιμησάμεναι 15 πιῶσαι κώνειον ἐτελεῦτήσαν.

1054. τοῖς μὲν γὰρ παιδαροῖσιν : Ὁ διδάσκαλος τοῖς μικροῖς· ὁ δὲ ποιητὴς τοῖς ἡβῶσι.

1056. ἀντὶ τοῦ χρήσιμα. R.

1057. καὶ Παρνασσῶν : Ὅσον βήματα ὄρει παραπλήσια, ὁ δὲ Λυκαθητὸς ὄρος τῆς Ἀττικῆς, Παρνασσὸς δὲ Φωκίδος. [ἢ τὸ Λυκαθητὸς καὶ Παρνασσῶν μεγέθη Αἰσχύλος ἐν τινι τῶν αὐτοῦ πεποιήκει δραμάτων. ἔστι δὲ Λυκαθητὸς ὄρος Ἀθηναίων.]

1058. συμμετρώς. R. μετρώς. V.

1059. (γνωμῶν καὶ διανοιῶν : Σημειωτέον ὅτι πρὸς γενικὴν ἔταξε τὸ ἴσα.)

1060. ἀξιοπιστοτέρους. R.

1062. ἄ μου χρηστῶς : [Τὸ λέγειν τοὺς ἦρωας μείζω βήματα, καὶ πρὸς τὰς μεγίστας διανοίας καὶ 30 τοὺς λόγους τοιοῦτους προάγειν.] — ἄπερ βήματα. Venet.

1063. βράκι' ἀμπίσχων : Διὰ Οἰνέα καὶ Τηλέφον καὶ τοὺς ἄλλους.

1066. περιειλλόμενος : Ἀντὶ τοῦ περιειληθείς ἢ 35 συστραφεῖς. εἴλλειν γὰρ τὸ συστρέφειν.

1067. οὐλῶν ἐρίων : Ὁ Διόνυσός φησιν, οἷον ἐνδεδυμένος ἐνδοθεν ἐρίων χιτῶνα. περιεληται γὰρ βράκη προσποιούμενος εἶναι πένης. — λείπει τὸ πένεσθαι. Rav.

1068. παρὰ τοὺς ἰχθύς ἀνέκυψε : Ἀντὶ τοῦ παρὰ τὰ ἰχθυοπώλια. τὸ δὲ τοιοῦτον Ἀττικόν. Εὐπολις

περιῆλθον ἐς τὰ σκόροδα καὶ τὰ κρόμμυα.

φησὶν (οὖν) ὅτι ἀναφαίνεται περὶ τὰ ἰχθυοπώλια ἀγορασεῖων· ἀντὶ τοῦ τρυφῶν εὐρίσκεται.

1069. (στωμιλίαν : Σκώμματα, κολακείαν, πανουργίαν.)

1071. τῶν μεικαρίων στωμιλλομένων : Ἄπειροι οὗτοι ἐκκλησίας. φησὶν οὖν ὑπὸ Εὐριπίδου διατρυφέντας ἐπὶ τὸ λέγειν ὀρυμῆσαι. παράλους δὲ τοὺς κωπηλάτας. Πάραλος γὰρ καὶ Σαλαμινία τριήρεις εἰρηναρχικάι. κοινῶς δὲ παράλους τοὺς ἐκ τῶν τριήρων ναύτας.

οὐ γὰρ ἰδίον τι λέγοι ἂν περὶ τῆς παράλου τριήρους νεώς. ἄτιμοι δὲ οὗτοι ἦσαν.

1073. ρυπαπαί : Ἐπίφθεγμα ναυτικόν, παρασκευαστικὸν κωπηλασίας τὸ ρυπαπαί. — ἐπιφώνημα ναυτικόν. B.

1074. τῷ θαλάμακι : τῷ κωπηλατοῦντι ἐν τῷ κάτω μέρει τῆς τριήρους. οἱ δὲ θαλάμακες ὀλίγον ἐλάμβανον μισθόν, διὰ τὸ κολοβαῖς χρῆσθαι κώπαις παρὰ τὰς ἄλλας τρεῖς τάξεις τῶν ἑρετῶν, ὅτι μᾶλλον εἰσιν ἐγγύς τοῦ ὕδατος. (ἦσαν δὲ τρεῖς τάξεις τῶν ἑρετῶν καὶ ἡ μὲν κάτω, θαλαμίται, ἡ δὲ μέση ζυγίται, ἡ δὲ ἄνω θρανίται. θρανίτης οὖν, ὁ πρὸς τὴν πρύμναν ζυγίτης ὁ μέσος θαλάμιος δὲ πρὸς τὴν πρῶραν. καὶ θαλαμία ὄπη, δι' ἧς ἐξέρχεται ἡ κώπη, οἷον οὖν παρὰ τῷ συγ-
15 καθέδρῳ παρδείν.)

1075. (μινθῶσαι : Διοσφρᾶναι, δυσσομίας ἀναπλήσαι, μινθᾶναι, ρυπαῖσαι. μινθή δὲ τὸ παρ' ἡμῖν ἡδύοσμον. οἱ δὲ τὸν θύμον.) [ἡ κόπρον αἰγῶν.]

1076. [γὺν δ' ἀντιλέγει : Εἰσθεσις τῆς διπλῆς εἰς δύο περιόδους διηρημένης ἐκ κώλων ὁμοίων ἀναπαιστικῶν κ'. ὦν τὰ μὲν πρῶτα δύο κῶλα διμετρα ὄντα ἀκατάληκτα τῇ διπλῇ συνάπτεται. τῆς δὲ πρώτης περιόδου εἰσι κῶλα ι' ἀκατάληκτα, πλὴν τοῦ τελευταίου ἐφθημιμεροῦς. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ τῆς δευτέρας ἔχει. τὸ μέν-
25 τοι παρατελευτον ἀναπαιστικὴ ἔστι βᾶσις. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν πρώτης περιόδου παράγραφος, τῆς δὲ δευτέρας δύο διπλαῖ, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος.]

ἀντιλέγει ὁ πάραλος καὶ οὐ κωπηλατεῖ. R.

1080. [καὶ τιχτούσας : Ἐγραψε γὰρ τὴν Αὐγὴν ὠδίνουσαν ἐν ἱερῷ.]

1081. [τοῖσιν ἀδελφοῖς : Ὡς αἱ τοῦ Αἰόλου θυγατέρες.]

1082. καὶ φασκούσας οὐ ζῆν : Ἔστι μὲν παρὰ τὰ ἐκ
35 Φρίξου Εὐριπίδου
τίς δ' οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν μὲν ἔστι καθθανεῖν,
τὸ καθθανεῖν δὲ ζῆν;

ἀλλ' ὁ λέγων ἔστι Φρίξος, οὗτος δὲ ὡς παρὰ γυναῖκός εἰρημένον αὐτὸ λέγει. (ἰδεῖν οὖν χρῆ, μήποτε τὸν αὐτὸν νοῦν παρ' Εὐριπίδῃ γυνὴ λέγει, καὶ μήποτε τὸ
40 ὑπὸ τῆς τροφοῦ ἐν Ἰππολύτῳ λεγόμενον

ἀλλ' ὅτι τούτου φίλτρον ἄλλο,
σκότος ἀμπίσχον κρύπτει νεφέλαι

καὶ τὰ ἐξῆς.)

1084. ἀνεμεστώθη : Ἀνεπληρώθη τῶν γραμματεῦν βουλομένων καὶ μὴ στρατευέσθαι. ἡ καὶ ἐπὶ κακοπραγμοσύνη τοὺς γραμματεῖς διαβάλλει. « ὄλεθρος γραμματεῦς συκοφαντῶν. » [Ἄλλως. ἐπειδὴ ἀφέντες τὰ γενναῖα πράγματα φορολόγοι γεγέννηται· οἱ δὲ μετιόντες τὸν λόγον κέρδους ἕνεκα τούτοις εἶποντο. δημοσιβήκους
50 δὲ τοὺς πανούργους περὶ τὸν δῆμον, ὡς τὸ ζῶν ὁ πίθηκος. ἡ τοὺς τὸν δῆμον κολακεύοντας καὶ πείθοντας.]

SCHOL. ARISTOPH.

1087. λαμπάδα δ' οὐδεὶς : (Ἔδει γὰρ λαμπαδοχεῖν ἐν Ἡραϊστείσι καὶ Παναθηναίοις.) ἐν Ἀθήναις ἔστι γυμνάσιον, ἐν ᾧ ἐλαμπαδοφόρον οἱ γυμναζόμενοι. ὅτι τῆς λαμπάδος ἀγὼν Ἀθήνησιν ἤγετο, Προμήθεια, Ἡραϊστεία, Παναθηναία.

1089. [ἀπεραυάνθη : Ἐξηράνθη.]

1092. ἐν ἐνὶ λευκοπίῳ ἀντὶ τοῦ λιπαρός. ἀντὶ τοῦ ὀπίσω ὄν. R.

1093. κᾶθ' οἱ Κεραμῆς : (Οἱ τὸν Κεραμεικὸν οἰκοῦντες.) δῆμος δὲ Ἀθηναίων. ἐκεῖ γὰρ ὁ ἀγὼν ἐγένετο. 10 (καὶ ἐν Πλούτῳ πρώτῳ « τῶν λαμπαδοφόρων τε πλεῖστον αἰτίαν τοῖς ὑστάτοις πλατεῖων. » τοῦτο δὲ φησὶν Εὐφρόνιος, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ Κεραμεικῷ ἀγῶνος τῆς λαμπάδος, καὶ τοὺς ὑστάτους τρέχοντας ἀπὸ τῶν ἀγοραίων τύπτεσθαι πλατεῖαις ὑπὸ τῶν νεανίσκων χερσὶ
15 καὶ λέγονται αἱ τοιαῦται Κεραμεικαὶ πληγαί. ἐμφαίνεται δὲ ἀπὸ τούτων ὅτι παρὰ τοῖς Κεραμεικοῖς τοῦτο μάλιστα γίνεται.) πύλαι δὲ ταῖς εἰσόδους (τοῦ ἀγῶνος). — ταῖς εἰσόδους τοῦ δρόμου. Θ.

1096. ταῖς πλατεῖαις : (Ταῖς πλατεῖαις) χερσὶ δηλονότι. ἡ μᾶστιξιν. ἡ οὕτω λεγομένης Κεραμεικαῖς πληγαῖς πλατεῖαις.

1098. ἀνεχώρει καὶ ἔφευγεν. R.

1099. [μέγα τὸ πρᾶγμα : Ἡ παροῦσα στροφή καὶ ἀντιστροφή κώλων ἔστιν ἑκατέρω δέκα ἐπιμεμιγμένον
25 τριδράχσειν ὦν τὰ α', δ', ζ', ι' τροχαϊκὰ τετράμετρα καταληκτικά· τὰ δὲ λοιπὰ διμετρα ἀκατάληκτα. τὸ μέντοι ζ τῆς στροφῆς ἀναπαιστικὸν πενθημιμερὲς, καὶ τὸ ἐξῆς διμετρον βραχυκατάληκτον. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς παράγραφος τῆς δὲ ἀντιστροφῆς κορωνίς.]
30

1100. διακρίνειν. R. V. Θ.

1101. φιλονεικῆση. R. V.

1102. ἀντιλέγειν. R. V. σαφῶς, ἀκριβῶς. R.

1103. μὴ ἴν ταυτῷ κᾶθησον : Ἀντὶ τοῦ μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ καὶ λόγῳ καὶ τρόπῳ τὰς ἀντιλογίας ποιῆ-
35 σθε.

1104. εἰσβολαί : Ἀφορμαί, ἀρχαί, φιλονεικαί, εἰσοδοί.

1105. ἐπέρχεσθε, ἐπιπορεύεσθε. R. V. ἀναδέρετον : Ἄνακαλύπτετε. C. D. ἀνακαλύπτετε, καὶ εἰς τὸ μέσον προφέρετε. E. Cant. I.

1108. κἀποκινδυνεύετον : Κινδυνεύοντες λέγετε, τουτέστι τολμῶντες.

1112. [οὐκ ἔθ' οὕτω : Ὡς τῶν Ἀθηναίων οὐχ ὁμοίως πρότερον γεγυμνασμένων ἐν τοῖς ποιητικῶς σοφίσμα-
45 σιν.]

1114. τὰ δεξιὰ : Δεξιούδ' νομίζουσι τοὺς ἐστρατευμένους καὶ ἐπαίνου ἀξίους· τοὺς δὲ διαδιδράσκοντας τὰς στρατείας φιλοδίκους εἶναι καὶ συκοφάντας. ἡ τὸ ἐναντίον, ἴνα ἦ, πάντες οἱ ἀμαθεῖς ἐξῶ ἐστρατευμένοι
50 εἰσίν.

[ἐν εἰρωνεῖα δεξιὰ.]

1116. παρηκόνθηται : Παρωξυμμένοι εἰσίν οἱ θεαταὶ (δηλονότι).

[ἐκ μεταφορᾶς τῶν ξιφῶν, ἅπερ ἀκονοῦσιν εἰς μάχην ἐρχόμενοι οἱ ἄνθρωποι. οἰκισιοῦται δὲ ἐν ταῦθα ὁ Ἀριστοφάνης τὸς θεατάς.]

1119. [καὶ μὴν ἐπ' αὐτοὺς : Κορωνίς ἐτέρα εἰσιόντων τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι λαμβανόμενοι ἀκατάληκτοι ρλβ'. ὧν τελευταῖος

μελοποιὸν ὄντα καὶ ποιούντα ταῦτ' ἀεὶ.

ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.] — εἰς τὰ προοίμια δηλονότι. ὁ γὰρ πρόλογος μέρος πρῶτον τῆς τραγωδίας. R.

1121. τοῦ δεξιού : (Ἄντι τοῦ ἐπιδειξίου.) ἐν εἰρωνείᾳ δὲ τοῦτο φησι.

1122. γράφεται καὶ ῥημάτων. R.

1124. (ἐξ Ὀρεστίας : Τετραλογία φέρουσι τὴν Ὀρεστειαν αἱ διδασκαλῖαι, Ἀγαμέμνονα, Χοηφόρους, Εὐμενίδα, Πρωτέα σατυρικόν. Ἀρίσταρχος καὶ Ἀπολλώνιος τριλογία λέγουσι, χωρὶς τῶν σατυρικῶν.)

1126. πατρῷ' ἐποπτεύων : Τὸ πατρῷα κεκίνηκε τὴν ἀμφιβολίαν. ἦτοι γὰρ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς Ὀρεστῆς φησὶν, ἢ τὰ καθ' ἑαυτοῦ λέγει πατρῷα κράτη τοῦ Ἑρμοῦ, καθ' ὃ καὶ χθόνιος ὁ Ἑρμῆς, [ὁ ἐκ πατρὸς ἔχων τὰς ἐν τῷ κόσμῳ βασιλείας ἐπιτηρεῖν. ὁσὺν δὲ εἰπεῖν πατρῷον, πατρῷα εἶπε πρὸς τὸ κράτη. ὅλον δὲ ἐκ τοῦ, « πατρῷον τοῦτο κέκτηται γέρας. »]

1127. [σωτήρ γενοῦ μοι : Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀγῶνος, ὃν ἀγωνίζομαι, θέλων τιμωρῆσαι τῷ πατρῷ.]

1130. (ἀλλ' ἢ τρία : Ἐξωθεν προσληπτέον τὸ ἔπη, ἢ ἱαμβεῖα.)

1133. [προσοφείλων : Χρωστώων αὐτῶ καὶ ἐτέραν μέμψιν πρὸς τὴν προτέρα, ἢ τιμωρηθῆναι.]

1136. ὄρας ὅτι ληρεῖς : Ὁ Αἰσχύλος φησὶ πρὸς τὸν Διόνυσον, ὡς ἀπατώμενον ὑπὸ Εὐριπίδου. διὸ ἐπιφέρει Διόνυσος, « ἀλλ' ὀλίγον γέ μοι μέλει. » ἀλλ' ὀλίγον γέ μοι : Οὐ μέλει μοι ὑβριζομένῳ, ἀλλὰ καταφρονῶ σου. οὐ φροντίζω, φησὶ, κἂν λέγῃς ὅτι ἤμαρτεν.

1144. [οὐ δῆτ' ἐκείνον : Τὸν δόλιον δηλονότι, ἀλλὰ τὸν Ἐριουνίου.]

πρὸς τὴν ἐκδοχὴν τοῦ Ἐριουνίου, ὅτι οὐκ ὀρθῶς. (Ἀρίσταρχος δὲ φησὶ τῶν ἐξηγήσεων τοῦ στίχου τὴν προτέραν κατὰ τὸν ποιητὴν εἶναι, ἣν ὁ Εὐριπίδης ἔφη. τὰ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς κράτη ἐποπτεύων, ὡς κρατηθεὶς ὑπὸ τῶν περὶ Αἴγισθον ἀπώλετο.)

1146. τοῦτο κέκτηται : Τὸ εἶναι χθόνιον, ὡς νῦν ὁ πατήρ. [ἢ] τὸ ἐποπτεύειν τὰ ὑποχθόνια.

1149. οὕτω γ' ἂν εἴη πρὸς πατρὸς τυμωρούχος : Οἷον τυμωρούχου πατρός. [ἐπειδὴ ὁ χθόνιος λέγεται μὲν καὶ ὁ γῆνιος λέγεται δὲ καὶ ὁ ὑπὸ γῆν' τὰ δ' ὑπὸ γῆν' οἱ κλέπται ζητοῦσι.] τοῦτο ὁ Διόνυσος λέγει, ὑποπεμνόμενος τὸν Εὐριπίδου λόγον, διὰ τὸ ὑπερσπεύδειν, ὡς καὶ Ἀρίσταρχος φησὶν. οὕτω γὰρ εἰκότως Αἰσχύλος ἐπήγαγε

Διόνυσος πίνεις οἶνον οὐκ ἄνοσμίαν.

1150. Διόνυσος πίνεις οἶνον : (Οἶον κραυπαλῆς [ικανῶς] καὶ ληρεῖς, σκληρὸν οἶνον πῖνῶν, ἀλλ' οὐχ ἡδὺν οὐδὲ

ἀπαλόν.) οἶον, μεθύεις· ἵνα μὴ κατ' ἐρώτησιν λέγῃ, ἀλλ' ἐν ἀποφάνσει. (ἀνοσμίας δὲ ὁ εὐώδης, ἐγκειμένον τοῦ ἄνθους καὶ τῆς ὀσμῆς. καὶ γέγονε παράγωγος ἀνοσμίας καὶ ἀνοσμίας.) [ἢ οὕτως ἂ οὐκ ἀποδέχη ἀκούεις φληνάφους φημὶ καὶ λόγους ἀπροσπέεις.]

1151. σὺ δ' ἐπιτήρει τὸ βλάβος : (Ἔβλαψαι αὐτὸν ἐν τῇ κατηγορίᾳ, ἢ) τὸ ἀμάρτημα.

1154. τὸ ἦκω, φησὶ, ταυτὸν ἐστὶ τῷ κατέρχομαι. R. V.

1159. μάκτραν, εἰ δὲ βούλει, κάρδοπον : (Εἴρηται 10 ἐν τοῖς πρόσθετον ὅτι τοῦτο ἀρχαιότερόν ἐστι τὸ τὰς μεταλήψεις τῶν λέξεων τῶν ἰσοδυναμουσῶν ἐπιτηδεύειν. Πλάτων Ποιητῆ « ὄρατε τὸ διήρης ὑπερῶν. ») [ὡς τὸ παρ' Ὀμήρῳ [Π. Δ, 163]

Ἐκτορα δ' ἐκ βελῶν ὑπαγε Ζεὺς, ἐκ τε κόνιης, ἐκ τ' ἀνδροκτασίας ἐκ θ' αἵματος ἐκ τε κυδοιμοῦ.

καὶ τὸ [Π. Η, 279]

μηκέτι παῖδες φίλω πολεμιζέτε, μηδὲ μάχεσθον,

πρὸς Ἐκτορα καὶ Αἴαντα μονομαχοῦντας ἀπὸ τοῦ Ἰδαίου κήρυκος εἰρημένον. καὶ τὸ [Od. Υ, 241]

μνηστῆρες δ' ἄρα Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόνον τε ἤρτυον.

καὶ τὸ [Π. Β, 8] « βάσκ' ἴθι οὐλε Ὀνειρε » καὶ « βάσκ' ἴθι Ἴρι ταχεῖα. »]

1161. ταῦτ' : Οὕτως.

1162. κατὰ τί λέγεις διαφορὰν ἔχειν. R. V.

1163. (ἔλθειν μὲν εἰς γῆν : Ἐλθεῖν μὲν εἰς τὴν πόλιν, ὅταν μετῆ τινὶ τῆς πατρίδος, ὅταν δὲ φυγὰς ἔλθῃ, τότε καὶ κατέρχεται. ἰδίως δὲ ἐπὶ τῶν φυγάδων χροῦνται τῷ κατέρχεται.) — ἢ ἐξουσία ἐστὶ τῆς πατρίδος. R. V.

1168. οὐ πιθόν : Διὰ τοῦ ἰ γραπτέου καὶ ὀζυτονητέου τὸ πιθόν, ἵνα ἢ δευτέρου ἀορίστου καὶ μέλλοντος. [τοῦτο δὲ ὅτι οἱ τὰς διωξεις ποιοῦντες οἱ αὐτοὶ τοὺς ὑπομείναντας ἐπανάγουσι.]

1171. σὺ δ' ἐς τὸ κακὸν : Ἄντι τοῦ παρατήρει τὸ κακῶς λεγόμενον. (τὸ δὲ, τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῳ, τὰ ἐξῆς τοῦ προλόγου.)

1176. ἐξικνούμεθα : Ἄντι τοῦ ἀκουόμεθα, [εἰσακουσθῆναι δυνάμεθα]. — παραγινώμεθα. V.

1178. κἂν που δις εἴπω ταυτὸν : Κἂν τι ἐλάχιστον ῥῆμα ἢ περισσὸν εὗρησιν καὶ παρέλκον ἐν τῷ λόγῳ. ἀπὸ τῆς στοιθῆς τῶν φορτίων.

στοιθῆν : Σωρεῖαν λέξεων ἐνούσαν ἔξω τοῦ πρέποντος, παρὰ τὸ πρέπον. Br.

1180. οὐ γὰρ μοῦστίν : Γνωῖναι πρὸ τοῦ ἀκοῦσαι. Br. ἀντι τοῦ πάνυ γάρ. R.

1182. ἦν Οἰδίπους : Ἐξ Ἀντιγόνης Εὐριπίδου. [ἐστὶ δὲ ἀρχὴ τοῦ δράματος.]

1185. ἀποκτενεῖν τὸν πατέρα : [Παρὰ τὰ Εὐριπίδου] ἐν Φοινίσσαις [18] εἰρημένα περὶ Οἰδίποδος καὶ Λαίου. (καὶ ὁ χρησμὸς δὲ οὕτως ἔχει.)

[πρὶν καὶ γεγονέναι : Ἡ τὸ φῦναι καὶ γεγονέναι ἐκ παραλλήλου ἐστίν· ἢ σύναπτε τὸ φῦναι πρὸς τὸ ἔφη· τὸ δὲ γεγονέναι πρὸς τὸ ἀποκτενεῖν· εἰ δὲ τις εἴποι ὡς μετὰ τὸ γεννηθῆναι καὶ εἰς ἀνδρὸς ἡλικίαν ἔλθειν τοῦτον ἀπέκτεινε, ἐροῦμεν ὅτι ἐξ οὗ ἐσπάρη μετὰ τῶν ἀνηρημένων ἦν ὁ Λαίος, τὸ δὲ ἐπαύσατο οὐκ ἐπὶ τοῦ αἰεὶ δυστυχοῦντος, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ πρόσθεν μὲν εὐδαιμονοῦντος, ὑστερον δὲ προσκεκρουκός τῇ τύχῃ.]

1190. χειμῶνος ὄντος : Τοῦτο ἔχει διασκευὴν παρ' αὐτῶν, τὸ χειμῶνος ὄντος, τὸ δὲ ἐν ὀστράκῳ, ἐπεὶ ἐν χύτραις ἐξετίθεσαν τὰ παιδία, διὸ καὶ χυτρίζειν ἔλεγον. [ἤρρησε δὲ ἀπὸ τοῦ ἔρρειν τοῦ σημαίνοντος τὸ μετὰ φθορᾶς ἔλθειν.] — ἤρρησεν : Μετὰ φθορᾶς ἦλθεν. Βγ.

1196. μετ' Ἐρασινίδου : (Εἶς) τῶν περὶ Ἀργένουσαν στρατηγησάντων δυστυχῶς, ἀπέθανε δὲ δημοσίᾳ, οὗτός τε καὶ οἱ υπομεινάντες, Θράσυλλος, Περικλῆς, Λυσίας, Ἀριστοκράτης, Διομέδων, ὡς φησι Φιλόχορος. (Δημήτριος δὲ φησι, περιττότερόν τι γενέσθαι τῷ Ἐρασινίδῃ, τὸ καὶ κλοπῆς κατηγορηθῆναι τῶν περὶ Ἐλ-
20 λήσποντον χρημάτων.)

1198. ξέσω, δοκιμάσω. R.

1202. ποιεῖ γὰρ οὕτως : Οὕτω γὰρ τοὺς λόγους ποιεῖς ὡς πάντα προσδέχεσθαι. (ὅτι μικροπρεπὲς τὸ κωδάρειον, οὐχ οὕτω δὲ θύλακον ἀλλ' ἐάν τις ποιῆση θυλακίον, ἐγχορεῖ).
25

1206. (Ἀίγυπτος, ὡς ὁ πλεῖστος ἐσπαρταὶ λόγος : Ἀρχελάου αὕτη ἐστὶν ἡ ἀρχή, ὡς τινες ψευδῶς, οὐ γὰρ φέρεται νῦν Εὐριπίδου λόγος οὐδεὶς τοιοῦτος, οὐ γὰρ ἐστὶ, φησὶν Ἀρίσταρχος, τοῦ Ἀρχελάου, εἰ μὴ αὐτὸς μετέβηκεν ὑστερον, ὁ δὲ Ἀριστοφάνης τὸ ἐξ ἀρχῆς κείμενον εἶπε.)
30

1211. Διόνυσος, δε : Ὑψιπύλης ἡ ἀρχή. [κἀθαπτος οὐδ' ἀντὶ τοῦ πυρφόρος, φωτεινός, διὰ τὰς δᾶδας. Ἄλλως.] [κἀθαπτος : Τιμαχίδας, ὡς ταρακτός, καθειμένος, τὸ δὲ ἐτέρως λεγόμενον δηλοῖ τὸ οἶον καθάπτεσθαι.]
35

1213. (πῆδᾶ χορευόν : Προσῆρτησε τὸ, ληκῦθιον ἀπώλεσεν. τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ ἰάμβου « παρθένοις σὺν Δελφίσι. »)

1219. ἡ δυσγενῆς ὦν : Τὸ λοιπὸν τοῦ ἰάμβου « πλου-
« σίαν ἔροϊ πλάκα. » (Σθενεβοίας δὲ ἡ ἀρχή, διαβάλλει δὲ τὴν ὁμοειδίαν τῶν εἰσβολῶν τῶν δραμάτων. [ὑφέσθαι δὲ,] ὑποχωρῆσαι, εἶξαι, [ὑπογαλάσαι, ἐν-
δοῦναι.]
40

1220. ὡς ἐπὶ ἀνέμου σφοδροῦ λέγει. R.

1223. τὸ λέγειν τὸ ληκῦθιον. R.

1224. [κἀπέχου : Τουτέστι, σκόπει μὴ τοιοῦτόν τι εἶπῃς, ὡς προσαφθῆναι τούτῳ δύνασθαι ληκῦθιον.]

1225. Σιδωνίων ποτ' ἄστου : Τοῦ δευτέρου Φριξου Εὐριπίδου ἡ ἀρχή. [τὸ λοιπὸν δὲ τοῦ στίχου « ἴκετ' ἐς Θήβης πέδον. »]
50

1227. ἀποπρίω τὴν ληκῦθον : (Ἦτοι πρὸς Εὐριπίδην ὁ λόγος, ὅτι ἀγόρασον παρ' Αἰσχύλου τὴν ληκῦθον ἢ πρὸς Αἰσχύλον, ὥστε πωλῆσαι.) ὥσει εἶπεν, ὄνησαι αὐτὴν καὶ ἀπόδος ἀντὶ τῆς ἀπολωλίας. τὸ δὲ πρίω ἐν

ἴσῳ τῷ ὄνησαι. ἀλλ' ἐν τοῖς ἐξῆς φησὶ Εὐριπίδης, ἐγὼ πρίωμαι τῷδε; ὥστε ματαία ἢ παρατήρησις τῷ Συμμάχῳ.

1229. ἐγὼ πρίωμαι τῷδε : (Ἀντὶ τοῦ, ἀγοράσω τὴν ληκῦθον καὶ ἀποδώσω τὴν ἀπολωλιάν; δῆλον γέγονεν ὅτι τὸ ἀποπρίω ἀντὶ τοῦ ἐξώνησαι. λέγει δὲ τοῦτο, ἐπειδὴ συνεχῶς ἐκεῖνος, ληκῦθιον ἀπώλεσεν. τὸ δὲ πρίωμαι) ἴσον τῷ ὄνησμαι.

1233. θοαῖσιν ἵπποις : Τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ ἰάμβου « Οἰνομάου γαμῆ κόρην. » [Ἰφιγενείας δὲ τῆς ἐν Ταύροις ἡ ἀρχὴ αὕτη.]

1236. ἀπόδος πάση τέχνῃ : Ληκῦθον αὐτῷ ἀπόδος ἀντὶ τῆς ἀπολωμένης, ἐπιλέγει δὲ, λήψει ὀβολοῦ πᾶνυ καλήν. [διὰ τούτων δὲ ὁ Διόνυσος ἐμφαίνει ὡς ἐπειδὴ ἐν τοῖς προλόγοις τοῖς σοῖς ἀποδίδεται ἢ ληκῦθος, ὡς περ δοκεῖ αὐτὴν ἀφείλειν Αἰσχύλου, οὐκοῦν ἀγοράσας ταύτην ἀπόδος αὐτῷ.] — ἀντὶ τοῦ πώλησον. R. V.

1238. Οἰνεὺς ποτ' ἐκ γῆς : (Ἔστι μὲν ἐκ Μελεάγρου μετὰ ἱκανὰ τῆς ἀρχῆς, ἢ δὲ ἀρχὴ τοῦ δράματος

Καλυδῶν μὲν ἦδε γαῖα Πελοπίας χθονός.)

20

[τὸ δὲ λείπον τοῦ στίχου « οὐκ ἔθυσεν Ἀρτέμιδι. » Οἰνεὺς δὲ τῆς αὐτοῦ γῆς εὐφορησάσης ἀπαρχὰς πᾶσι θεοῖς θύσας, Ἀρτέμιδι οὐκ ἔθυσεν. θθεν ὀργισθεῖσα σὺν μέγαν κατὰ τῆς χώρας αὐτοῦ ἀφῆκεν, ἵνα ταύτην λυμῆνηται, ἐπὶ τούτων τὸν κάπρον τοὺς ἀρίστους ἐκ τῆς
25 Ἑλλάδος πάντας συνεκάλεσεν, καὶ τῷ κρατύναντι τὸν θῆρα τὴν δορὰν δώσειν ἀριστεῖον ὑπέσχετο. συνελθοῦσης δὲ μετὰ τῶν ἀριστεῶν καὶ Ἀταλάντης τῆς Σχοινέως, κοινῇ τὸν κάπρον περιέστησαν ἅπαντες, ἐπεὶ δὲ τὸ δέρας τῇ Ἀταλάντῃ πρώτη τὸν κάπρον ταξεύσασθαι ὁ Με-
30 λέαγρος χαριζόμενος ἔδωκε, καὶ οἱ πρὸς μητρὸς αὐτοῦ θεοῖ, ἀγανακτοῦντες εἰ τὰ ἀριστεία γυνὴ λήψεται, τὸ δέρας μὲν Ἀταλάντης ἀφείλοντο, ὑπὸ δὲ Μελεάγρου ἐφονεύθησαν, ὀλίγον ὑστερον καὶ αὐτοῦ, τῆς μητρὸς ἐπὶ τῇ ἀναίρεσει τῶν ἀδελφῶν λυπηθείσης, καὶ ἀναψά-
35 σης τὸν Μοιρῶν θαλόν, ἀποθανόντος.]

1240. διγῶς, πολύβοτρυ. R.

1243. πρὸς τοῦ γὰρ εἰπάτω : Εἰς ὁ μέλλω λέγειν, εἰπάτω τὸ ληκῦθιον. [ἀκολουθοῦν τοῦ εἰπε προστακτικοῦ τὸ τρίτον εἰπέτω, ὡς λεγέτω τοῦ δὲ εἶπον, εἰπάτω, ὡς γράψον γραψάτω.]
40

1244. Ζεὺς ὡς λέλεκται : Μελανίπτης (τῆς σοφῆς ἢ) ἀρχή.

1245. (ἐρεῖ γὰρ, ληκῦθιον ἀπώλεσεν : Ἐπεὶ οὐ προσέθηκε τῷ ἡμιστιχίῳ τὸ ληκῦθιον ἀπώλεσε, πεποίηκε τὸν Διόνυσον ὥστερ ὑφαρπάζοντα τὸν λόγον.)
45

1247. ὥστερ τὰ σῦκα : Σῦκα λέγει τὰ συκώματα, ἢ ἔλλκος γινόμενον ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς, σῦκον καλούμενον. (Ἄλλως, τὰ ὑπὸ τῶν ἱατρῶν συκώματα λεγόμενα σῦκα ἔφη.) — σῦκον, εἶδος παθήματος αἰεὶ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ οὐκ ἐν ἄλλῳ τινὲ μέρει τοῦ σώματος
50 φυόμενον ὅ φασιν ἰδιωτικῶς συκάμινον. Junt.

1248. [τράπου : Τοῦτο ἢ πρὸς τὸν Αἰσχύλον δι' Εὐ-

ριπίδην, ἢ πρὸς Εὐριπίδην δι' Αἰσχύλου· εἰ καὶ Εὐριπίδης τὸν λόγον προήρπασε. τὸ δὲ ταῦτ' αἰεὶ ἀντὶ τοῦ ταυτά. διὰ δὲ τὴν συναλοιφὴν ἀναδιβάσσεται ὁ τόνος. οὐ δεῖ δὲ περισπᾶν, ὡς ἐν τῷ Πλούτῳ εἴρηται.]

5 1251. [τί ποτε πρῶγμα : Κορωνίς καὶ εἰσθεσις χοροῦ ἐπιδιχὴ διὰ τὸ κείσθαι μετὰ τὴν κορωνίδα (ἐνίστε δὲ καὶ μετὰ τὴν διπλῆν, ὡς πολλάκις εἴρηται), ἐκ κώλων ἀντισπαστικῶν ἐπιμεμιγμένων ἐπιτρίτοις καὶ διαύμοις καὶ διτροχαίοις δέκα. ὢν τὸ πρῶτον δίμετρον ἀκατά-

10 ληκτον ἐκ πεντασυλλάβου ἀντισπαστου· ὃ καλεῖται γλυκωνέιον. τὸ δεύτερον ἐκ παίνως τετάρτου καὶ διαύμοις ὅμοιον. τὸ τρίτον τοῦ πρώτου ποδὸς πεντασυλλάβου καταληκτικόν. τὸ τέταρτον ἐκ διτροχαίου καὶ ἐπιτρίτου τρίτου ἀκατάληκτον. τὸ ε' ὅμοιον τῷ β'. τὸ

15 ἕκτον ἐκ διτροχαίου καὶ ἐπιτρίτου πρώτου. τὸ ζ' ὅμοιον τῷ β'. τὸ η' καταληκτικόν ἐκ διτροχαίου καὶ βακχείου ἢ ἀμφιβράχους. τὸ θ' ὅμοιον τῷ β'. τὸ ι' ὅμοιον τῷ ὀγδόῳ. ἐξῆς δὲ ἐν ἐκθέσει στίχοι ἰαμβικοί τρίμετροι ἀκατάληκτοι γ'. ἐξῆς δὲ τίθεται κῶλον ἰαμβικὸν ἐφθη-

20 μιμερές, τὸ, διαύλιον προσαυλεῖ. ὅπερ κατὰ παρεπιγραφὴν τίθεται. ὡσπερ καὶ τὸ, αὐλεῖ τις ἔνδον καὶ ἄλλα πολλά. φασὶ δὲ διαύλιον λέγεσθαι ὅταν ἡσυχίας πάντων γενομένης ἔνδον ὁ αὐλητὴς ἄσῃ. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς κορωνίς. τοῦ δὲ συστήματος παράγρα-

25 φος.]

1256. τῶν μέχρι νῦν ὄντων ποιητῶν. R.

1259. τὸν βακχεῖον ἀνακτα : Τὸν Αἰσχύλου, οἷον τὸν ἄριστον μελοποιόν, τὸν ὡσπερ ἐκβακχεύοντα ἐν τῇ ποιήσει. ὁ γὰρ Εὐριπίδης ἔρχεται ἐπὶ τὰ μέλη αὐτοῦ.

30 — τὸν ἔνθεον ἄρχοντα τῶν μελῶν, τὸν ἐκβακχεύοντα ἐν τῇ ποιήσει. Br.

1262. εἰς ἐν γὰρ αὐτοῦ πάντα : Εἰς τὸ αὐτὸ τέλος περατούμενα πάντα· ἐπεὶ κάκεινος εἶπεν, ἀπὸ ληκυθίου σου τοὺς προλόγους διαφθερῶ.

1263. καὶ μὴν λογιῶμαι : Ἀντὶ τοῦ ἀριθμῆσω, ψηφίσω. (ἐπεὶ προεῖπεν Εὐριπίδης, εἰς ἐν συγκεφαλαιώσομαι αὐτοῦ πάντα τὰ μέλη. Ἐρατοσθένης δὲ τῶν ψευδαδικῶν τινὰς γράφειν φησὶ, τὸ ψῆφω λαβόν, ἵνα καὶ τὰ πεπλασμένα δράματα, ἐν οἷς τὸ παράπαν

40 τοῦτο ἠγνόηται, δοχῇ μὴ σεσαλοικίσθαι.) — λογαρίσσω. Θ.

1264. (διαύλιον προσαυλεῖ τις.) τοῦτο παρεπιγραφῆ, ὡσπερ καὶ ἄλλα πολλάκις. φασὶ δὲ διαύλιον λέγεσθαι ὅταν ἡσυχίας πάντων γενομένης ἔνδον ὁ αὐλητὴς ἄσῃ.

R. V.

45 Φθιώτ' Ἀχιλεῦ : Εὐριπίδης ἐστὶ τὰ Αἰσχύλου λέγων. ἐστὶ δὲ ἐκ Μυρμιδόνων Αἰσχύλου. R. V. Θ. M. [τοῦτο ἀπὸ τῶν πρέσβειων πρὸς Ἀχιλλεῖα Αἰσχύλος πεποιήκεν. ἐστὶ δὲ ἐκ Μυρμιδόνων. ἰσχυρῶς καὶ Εὐριπίδης εἰς γέλωτα ἄλλα ἐξ ἄλλων δράματα συναγαγόν. διὸ καὶ ἀσαφῆ, μίαν ἁρμονίαν οὐκ ἔχοντα. οὐκ ἄρα τὰ μὴ ζυμετὰ ζητητέον. ἀνδροδάκτον δὲ, τὴν ἀνδρῶν φόνον ποιοῦσαν. τὰ δὲ τοιαῦτα εἶδη καλεῖται ἀλλοιό-

50 στροφα, ὡς Ἠφαιστῶν [c. 9, p. 126] φησὶν· ὅσα πάν-

τως διαιρεῖται ἢ κατὰ πρόσωπον ἀμοιβαῖον, ἢ χοροῦ πρὸς ὑποκριτὴν ἀπόκρισιν. ἐστὶ δὲ τῆς μὲν ὁδῆς ταύτης τὰ κῶλα ἀναπαιστικά ε'. ὢν τὸ πρῶτον τρίμετρον καταληκτικόν εἰς συλλαβὴν, ὃ καλεῖται Αἰολικόν, διὰ τὸ ἰαμβον ἔχειν τὸν πρῶτον πόδα. τὸ δεύτερον καὶ τὸ 5 ε' δίμετρα ὑπερκατάληκτα. τὸ γ' πενθημιμερές. τὸ τέταρτον ἐφθημιμερές, ὃ καλεῖται, ὡς εἴρηται, παροιμιακόν. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. τοῦ δὲ συστήματος τὰ κῶλα ὅμοια πέντε, πλὴν τοῦ τετάρτου τῷ δευτέρῳ τῆς ὁδῆς ὁμοίου, ἐφθημιμερῆ. ἐπὶ τῷ τέλει 10 παράγραφος. τῆς δὲ ἐξῆς ὁδῆς τὰ κῶλα ἕξ. τὸ πρῶτον δακτυλικόν ἐφθημιμερές. τὸ β' ἀναπαιστικόν ἐφθημιμερές. τὸ γ' καὶ τὸ δ' ὡς τὸ β' τῆς ἀνω ὁδῆς. τὸ δ' δακτυλικόν τετράμετρον. ἐστὶ δὲ κῶλον ἐκ χοροῦ, ὡς ἀνέγνω ἐν Ἀγαμέμνονι δράματι Αἰσχύλου. τὸ ε' ὅμοιον 15 δίμετρον. ἐστὶ δὲ ἡμιτελὲς ἐνταῦθα. τὸ γὰρ τελειόν ἐστίν, « αἴσιον ἀνδρῶν ἐκτελέων » ὅπερ ἐφθημιμερές ἐστίν. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. ἐξῆς δὲ σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιμερές στίχων ἰαμβικῶν τρίμετρων ἀκατάληκτων ἕξ. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. ὃ 20 μέντοι ἕκτος στίχος ἐν τισιν οὐ κεῖται· οἷον, ἴθι δὴ πέριαινε.]

1266. Ἐρμιᾶν μὲν πρόγονον : Ἐκ τῶν Αἰσχύλου Ψυχαγωγῶν. (προφέρεται δὲ οὐκ ἐφεξῆς τὰ αὐτὰ μέλη αὐτοῦ, ἀλλ' ὡς ἔτυχεν ἄλλο ἄλλοθεν, καὶ ἐπιλέγει τὸ 25 ἰήκοπον), [κυρίως ἐκείνων τῶν στίχων ὄν, τοῦ, Φθιώτ' Ἀχιλλεῦ.]

[[τοῦτο ἐκ τῶν Αἰσχύλου Ψυχαγωγῶν. τὸ δὲ Ἐρμιᾶν μὲν τίμεν λέγουσιν οἱ Ἀρκαδῆες διὰ ταῦτα· ἐν τῇ Κυλλήνῃ, ἣ ἐστὶν ὄρος Ἀρκαδίας, ἐτιμᾶτο ὁ Ἐρμῆς. 30 διὰ γοῦν τὴν ἐξ ἀμνημονούτων χρόνων τιμὴν ὡς πρόγονος τούτοις ἐδόκει. ἄδουσι δὲ καί τινα ἱστορίαν μυθώδη. λίμαν δὲ λέγει τὴν Στυμφαλίδα, ἐν Ἀρκαδίᾳ γὰρ καὶ αὕτη. Cant. 1.]

1267. ἰστέον ὅτι τὸ ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἄρωγάν 35 παῖζων πανταχοῦ ἐπιφέρει, κυρίως ἐκείνων τῶν ἰαμβείων ὄν, τοῦ, Φθιώτ' Ἀχιλλεῦ. Baroc.

1270. (κύδιστ' Ἀχαιῶν : Ἀρίσταρχος καὶ Ἀπολλώνιος, ἐπισκέψασθε πόθην εἰσὶ. Τιμαχίδας δὲ ἐκ Τηλέφου Αἰσχύλου. Ἀσκληπιάδης δὲ ἐξ Ἰφιγενείας.) 40

1274. εὐφημεῖτε μελισσονόμοι : Ἐξ Ἱερειῶν Αἰσχύλου. R. V. [οἱ διανεμόντες τὰ τῆς πόλεως, ἢ οἰκοῦντες ἐν τῇ πόλει.] — εὐφῆμως λέγετε οἱ δίκην μελισσῶν νεμόμενοι ἐν τῷδε τῷ τῆς θεᾶς ἄσει. Br.

1275. [ἰήκοπον : Τινὲς ἀξιοῦσι τὸ ἰή φυλοῦν, ὅταν 45 μὴ ἦ ἐν ὕμνῳ. ἐκεῖ γὰρ δασύνεται. ὡς ἐφωμνίῳ δὲ κέχρηται τῷ ἰήκοπον οὐ πελάθεις.]

1276. ὅσιον κράτος : (Ἐν τοῖς πλείστοις αἴσιον. Ἀσκληπιάδης τὸ ὅσιον. ἐστὶ δὲ) ἐξ Ἀγαμέμνονος Αἰσχύλου [104]. βουβωνιῶ δὲ ἀντὶ τοῦ φλεγμαίνω τοὺς 50 βουβῶνας. — ὅσιον : Ἄγιαν καὶ δικαίαν ἐπικράτησιν. Cant. 1.

1278. ἐπεὶ συνεχῶς εἶπε τὸ ἰήκοπον. Θ.

1279. λείπει τὸ ἀπελθεῖν. R. V.

1281. στάσιν μελῶν : Στάσιμον μέλος, ὃ ᾄδουσιν ἰστάμενοι οἱ χορευταί. — σύνδοον, διήγησιν. R. V.

1282. ἐκ τῶν κιθαρωδικῶν νόμων : Τιμαχίδας γράφει, ὡς τῷ ὀρθῷ νόμῳ κεχρημένου τοῦ Αἰσχύλου 6 καὶ ἀνατεταμένως. — ἀντὶ τοῦ ξένην τραγωδίαν. R. Ven.

1283. ἐν τισὶ οὐ κεῖται. V.

1285. [ὄπως Ἀγαιῶν : Ὡδὴ κώλων ἰδ'. ὧν τὸ πρῶτον ἰαμβικὸν ἐφθήμερες, τὸ β' ἀναπαιστικόν 10 ἐφθήμερες, τὸ δ' δακτυλικὸν πενθήμερες, τὸ ε' Φερεκράτειον, τὸ ζ' τρίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ η' δίμετρον, τὸ ι' ὅμοιον τῷ α', τὸ ια' ὅμοιον τῷ β', τὸ ιβ' ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐπιμεμιγμένον διτροχαίῳ, ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος, τὸ δ' ἐφύμιον 15 δίμετρον ἰαμβικὸν ἀκατάληκτον.]

Εὐριπίδης ἁμολῶς τὰ Αἰσχύλου χορικά μέλη διεσπασμένως λέγει ἐξ ἄλλων καὶ ἄλλων δραμάτων. [τοῦτο μέντοι ἐξ Ἀγαμέμνονος, δίδρονον δὲ κράτος, αὐτὸν τε καὶ τὸν Μενελάον, ἀκμὴν δὲ τὴν νεότητα. 20 ἔστι δὲ ἀναπόδοτον.] — καὶ τοῦτο ἐξ Ἀγαμέμνονος. R. V.

1286. (τὸ φλαττοθραττόφλατ : Τοῦτο λέγει χλευάζων ὡς ἀσυνετοποιόν. τινὲς δὲ καὶ σημειοῦνται αὐτὸ, ὅτι τῶν διορθωτῶν τινὲς περιεῖλον τὰς τοιαύτας ἐν τοῖς 25 μέλεσι προσθέσεις.) [Σφιγγα δὲ δυσμερίαν, τὴν ἐπὶ κακῷ χρόνῳ Θεβαίους φανεῖσαν, πάροχον θανάτου. ταῦτα δὲ ἐκ Σφιγγῶς Αἰσχύλου. θούριος δὲ ὄρνις, ἡ πολεμοῦσα Θεβαίους τύχη. τὸ δὲ ξὺν δορὶ καὶ χειρὶ πράκτορι, ἐξ Ἀγαμέμνονος, ἐκ τῆς συνεπειᾶς τοῦ 30 « κύριός ἐμι θραεῖν. » ἐπειδὴ δὲ οἱ τῆς Σφιγγῶς πόδες λεοντώδεις ἦσαν, ὃ δὲ τοῦ λέοντος ὄνυξ δίχην δόρατος πλήττει, διὰ τοῦτο δόρατι εἶπεν.]

1291. ἐπιτυχεῖν. R. V. Θ.

καὶ τοῦτο ἐξ Ἀγαμέμνονος. R. V. ἀντὶ τοῦ ἀναι- 35 σγύντος. R. [Ἰταμαῖς κυσὶ : Τοῖς ἀρπακτικοῖς ἀετοῖς. ταῦτα δὲ ὡς ἀσφαῖ ἠπάρελθε.] — διὰ τοῦ ἀέρος φοιτώσας. V.

1294. (τὸ συγκλινῆς ἐπ' Αἴαντι : Τιμαχίδας φησὶ τοῦτο ἐν ἐνίοις μὴ γράφεσθαι. Ἀπολλώνιος δὲ φησὶ 40 ἐκ Ὀρησῶν αὐτὸ εἶναι.)

1296. [τί τὸ φλαττόφρατ : Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές στίχων ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκατάληκτων γ'. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.]

ἐκ Μαραθῶνος : (Ἐπεὶ ὁ φλέως ἄνθος ἐν Μαραθῶνι, 45 ὃν οἱ ἰδιώται φλόμων.) διὰ τὸ ἔχειν τὸ φλατ ἐν ἀρχῇ παρόμοιον τῷ φλέω, ὡς ἐν Μαραθῶνι οὖν τοῦ φλέω πολλοῦ ὄντος· ἐλώδης γὰρ ὁ τόπος.

1297. ἱμονιοστρόφου : (Ὅσον σχοινιοστρόφου μέλη, ἃ εἰκὸς ἀνδρα ὕδατα ἀρυσόμενον ἄδειν.) ἱμονία γὰρ κα- 50 λεῖται τὸ τῶν ἀντλημάτων σχοινίον, καὶ τὸ ἄσμα, ὃ ᾄδουσιν οἱ ἀντληταί, ἱμαῖον. (Καλλιμάχος [fr. 42]

ἀεῖδει καὶ πού τις ἀνήρ ὕδατος ἱμαῖον.)

1298. ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν ἐς τὸ καλὸν μετένεγκα :

Ἐγὼ, φησὶν, εἰς τὸ καλὸν ἐκ τοῦ καλοῦ αὐτὰ μετένεγκα. (ἐκ γὰρ τοῦ κιθαρωδικῆ καλοῦ ὄντος εἰς τὸ τραγωδικὸν μετένεγκα, ἵνα μὴ εἰς ταῦτα τοῖς ὑπὸ Φρυνίχου μέλεσι προεισηγμένοι ἐμπίπτω.) ἀποδέχονται δὲ πάντες τοῖς μέλεσι τὸν Φρυνίχον ἐπιτυγχάνοντα. 6

1299. (ἦνεγκον· Διχῶς ἔλεγον· ἦνεγκον μὲν ἀπὸ τοῦ ἐνέγκω· ἦνεγκα δὲ ἀπὸ τοῦ ἐνεῖκω.)

ἵνα μὴ τὸν αὐτὸν Φρυνίχῳ : ἵνα μὴ τὰ αὐτὰ τῷ Φρυνίχῳ μελοποιῶ. ἦν δὲ οὗτος μελοποιὸς ἡδύς, ὃ δὲ λόγος, ἐκ τῶν κιθαρωδικῶν εἰς τὸ τραγικὸν (γένος) 10 μετένεγκα. τοῦτο γὰρ ὁ Εὐριπίδης προεῖπεν.

1302. σχολίων : Σχολιά λέγονται τὰ παροῖνια ἄσματα. τὰ δὲ Καρικὰ αὐλήματα (καὶ μέλη) θρηνώδη 15 ἔστιν. [ἢ Καρικῶν, βαρβαρικῶν, δουλικῶν.]

Μελήτου : Προεῖρηται ὅτι τραγικὸς ποιητὴς ὁ Μέ- 15 λητος, οὗτος δὲ ἔστιν ὁ Σωκράτην γραφάμενος, κωμωδεῖται δὲ καὶ ὡς ψυχρὸς ἐν τῇ ποιήσει καὶ ὡς πονηρὸς τὸν τρόπον. [χορεῖων δὲ, μικροπρεπῶν, καὶ οἷα ἐν τοῖς χοροῖς ᾄδουσι. λύριον δὲ τὴν μικρὰν λύραν,] ὥστε ψάλλαι τὰ Εὐριπίδου. 24

1305. ἢ τοῖς ὄστράχοις : [Ἀπορία λύρας ὄστραχα τινὲς λαμβάνοντες ἦχον μὲν ἀπετέλου, πάνυ δὲ ἄσημον. διαβάλλει δὲ ἐντεῦθεν Εὐριπίδην ὡς κακὸν μελοποιόν. Ἄλλως,] ὅτι φαίνονται τινες ἀγοραῖοι κρούοντες τοῖς 25 ὄστράχοις καὶ προσάδοντες τῷ κρουματι τῷ διὰ τοῦτων. λέγεται δὲ εἰς τὴν Ὑψιπύλην ταῦτα, (ἢ καθόλου τὴν μούσαν αὐτοῦ, ἐπιλέγει γὰρ « δεῦρο μούσα Εὐριπίδου. » Δίδυμος δὲ προστίθησιν ὅτι εἰώθασιν ἀντὶ λύρας κογχύλια καὶ ὄστραχια κρούοντες ἐνρρυθμὸν τινα ἦχον ἀποτελεῖν τοῖς ὄρχουμένοις.) 30

1308. αὕτη ποῦ' ἡ Μοῦσα : Ἐν ἐρωτήσῃ λέγει. αὕτη οὐκ ἤσχροποιεῖς; (καὶ ἐν Σφηξίν [1346] ἐπὶ τῆς αὐλητρίδος

μέλλουσαν ἦδη λεσθεῖν τοὺς ξυμπότας.)

λεσθιάζειν δὲ τὸ παρανόμως πλησιάζειν. διεβάλλοντο 35 γὰρ ἐπὶ τούτῳ οἱ Λεσβιοί. (καὶ ἐν τῷ εἰς Φερεκράτην ἀναφερομένῳ Χείρωνι

δόσει δὲ τοι γυναῖκας ἐπτά Λεσβίδας.
καλὸν τὸ δῶρον, ἐπὶ ἔχειν λαυκαστρίας.)

1309. ἀλκυόνες : Χαρακτηρίζει τὰ Εὐριπίδου μέλη 40 ὡς ἐκλελυμένα. [ἀλκυόνες δὲ ἐπάνω τοῦ τῆς θαλάσσης ὕδατος καθήμεναι τὰ αὐτῶν ὡς ἐν τῷ βυθῷ κείμενα θερμαίνουσι. καθ' ὃν δὲ καιρὸν τοῦτο ποιοῦσιν, ἀλκυονίτιδες αὐταὶ αἱ ἡμέραι καλοῦνται, καὶ ἔστιν ἐν αὐταῖς μεγίστη ἡσυχία ἀνέμων τε καὶ κυμάτων. οἱ δὲ φησὶν 45 ὡς ἐν τῷ ἄκρῳ τῆς θαλάσσης ἐπὶ τῆς ψάμμου τοῦτο ποιοῦσι.]

1310. κύμασι στωμύλλετε : Διὰ τοῦ στωμύλλετε πάλιν εἰς αὐτὸν παίξει. ἐξ ἄλλων δὲ καὶ ἄλλων Εὐριπίδου δραμάτων κόμματα συντίθησι καὶ οὐδὲν κατὰ 50 τὸ ἐξῆς λέγει μέλος. (ἔστι δὲ τὸ προεγεκείμενον ἐξ Ἰριγενείας τῆς ἐν Ἀυλίδι.)

1311. τέγγονται νοτεράϊς : Τὸ ἐξῆς, νοταίαι βράνισι πτερυγῶν χροά δροσιζόμεναι.

1314. εἰείκειαι : Ἡ ἐπέκτασις τοῦ εἰ εἰ εἰλίσσετε κατὰ μίμησιν (εἴρηται) τῆς μελοποιίας.

5 φάλαγγες : [Αἱ λεγόμεναι καματηραί.] (ἀράχινόν τι ἢ φάλαγγ. λέγουσι δὲ καὶ τῶν δακτύλων τὰ ἄρθρα φάλαγγας, ἅπερ νῦν μᾶλλον λέγει.)

1315. ἰστότονα : [Τοὺς ἰστούς, οὓς ἐν τῷ ἀέρι οἱ ἀράχαι υφαίνουσι. λάμβανε δὲ ἀπὸ κοινοῦ εἰς τὰς με-
10 λέτας τὸ εἰλίσσετε οὕτως· καὶ εἰλίσσετε μελέτας κερκίδος αἰδοῦ· τούτέστιν, ὅσπερ αἱ υφάντρια διὰ τῶν κερκίδων γυναικες ἐν τῷ υφαίνειν ἄδουσι, οὕτω καὶ ἡμεῖς ὡς ἀράχαι. πηνίσματα δὲ, υφάσματα. τὸ δὲ κερκίδος ἐκ Μελεάγρου Εὐριπίδου. τὸ δὲ, ἴν' ὁ φιλαυλος,
15 ἐξ Ἡλέκτρας (438).] φιλαυλος δὲ ὁ τοὺς αὐλοὺς καὶ τὰ μέλη ποιῶν. αἰνίττεται δ' ἴσως εἰς τὸν Ἀριόνιον μῦθον. κυανεμβόλιος δὲ ταῖς ἐν τῷ μέλανι βυθῷ χωρούσας.

1316. καὶ ταῦτα Εὐριπίδου. ἔστι δὲ ἀσυνάρτητα. V.

1320. οἰνάνθας : Παρὰ τὸ ἐξ Ὑψιπύλης Εὐριπίδου
20 « οἰνάνθα τρέφει τὸν ἱερὸν βότρυον. » ἡ πρώτη δὲ ἐκφρασις τῆς ἀμπέλου οἰνάνθη λέγεται. [καὶ τὸ, περιβαλ' ὡ τέκνον, ἐξ Ὑψιπύλης.] — ὁ οἶνος. R.

1323. ὄρῃς τὸν πόδα τοῦτον : (Ὡς καὶ τοιαῦτα ἀμοιβαία ἐν τοῖς μέλεσιν ἐπιτηδεύοντος Εὐριπίδου.) καὶ
25 ταῦτα δὲ αὐτὸς προστίθησιν ἀναμικρῶμενος Εὐριπίδην, ὡς τὰ τοιαῦτα ἐν τοῖς μέλεσιν αὐτοῦ ἐπιτηδεύοντα. [πόδα δὲ, τὸν ῥυθμὸν, ἢ τὸ μέλος· ἀπὸ μέρους.]

1328. Κυρήνης μελοποιῶν : Κυρήνη τις ἐταῖρα ἐπίσημος, δωδεκαμήχανος ἐπικαλούμενη, διὰ τὸ τσαῦτα
30 σχήματα ἐν τῇ συνουσίᾳ ποιεῖν. ἔστι δὲ (παρὰ τὰ) ἐξ Ὑψιπύλης (Εὐριπίδου « ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον ἄντρον. ») [ἐκ δὲ τοῦ λέγειν, ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον Κυρήνης, ἧγον ἀνὰ τὰς δωδεκα ἐκείνης ἀσχροῦς μηχανάς, δεικνυσὶν αὐτὸν πᾶν φαυλότατον.]

35 1331. ὃ Νυκτὸς κελαινοφανῆς : [Φασὶν ὡς πάντα ταῦτα τὰ ἔπη ἐκ τινος δράματός ἐστιν Εὐριπίδου.] (Ἀσκληπιάδης) παρὰ τὰ ἐξ Ἐκάθης Εὐριπίδου [68], (ἐν μίμησει δηλονότι. οὕτω γὰρ παραγράφεται) « ὦ στεροπὰ Διὸς, ὃ σκοτία νύξ, (τί ποτ' αἶρομαι ἐννοχος
40 οὕτω;) » [πρόσπολον δὲ, ὑπρέτην. ψυχὴν δὲ, ὡς φαινόμενον· ἀψυχον δὲ, ὡς αἶλον καὶ εὐθέως οἰχόμενον. νυκτὸς δὲ παῖδα ἐνταῦθα εἶρηκε, καίτοι ἐν Ἐκάθῃ μελανοπτερυγῶν ὄνειρων εἰπὼν τὴν γῆν μητέρα.] — ἀντὶ τοῦ μέλαινα. R.

45 1333. πρόμολον : Πρόδρομον καὶ θανάτου σημαντικόν. E. Cant. 1. [μελανοκευεῖμονα δὲ, μέλαινα καὶ νεκρικά ἱμάτια φοροῦντα ὡς θανάτου σημαντικόν.]

1337. [μεγάλους ὄνυχας ἔχοντα : Ὡς πᾶν τὰς ψυχὰς σπαράττοντα.]

50 1338. (ἀλλά μοι ἀμφίπολοι : Ἀπολλώνιος παρὰ τὰ ἐκ τῶν Τημενιδῶν.) — Ἀπολλώνιος ἀπὸ τῶν Εὐμενιδῶν φησὶν εἶναι. Cant. 1.

1340. Ὀνειρον ἀποκλύσω : Καὶ τοῦτο μιμεῖται ὁ Αἰσχύλος. τοῦτο δὲ λέγει παρόσον ἀποδιοπομπεῖσθαι εἰώ-

θασι τοὺς χλεπωτάτους τῶν ὄνειρων. ἀπρόσπολα ταῦτα καὶ ἀσυνάρτητα σὺν τοῖς ἐξῆς πᾶσι. [τὸ δὲ ὄναρ, ὃ εἶδε, τοιοῦτον εἶναι δοκεῖ, ὡς γυνή τις ἐκ γειτόνων οὔσα αὐτῇ, Γλύκη καλουμένη, τὸν ἀλεκτρούνα αὐτῆς ἀρπάσασα ὄχητο. ἐπικαλεῖται δὲ τὸν Ποσειδῶνα ὡς 5 πλησίον τῆς θαλάσσης ἰδοῦσα τὸν ὄνειρον.]

1344. Νύμφαι ὄρεσίγονοι : Ἐκ τῶν Ξαντριῶν Αἰσχύλου, (φησὶν Ἀσκληπιάδης· εὔρε δὲ Ἀθήνησιν ἐν τινι τῶν διασωθέντων· « Νύμφαις * * * * θεαῖσιν ἀγείρω, « Ἰνάχου Ἀργείου ποταμοῦ παισὶν βιοδώροις. » εἶοικε δὲ 10 τὸ δλον ἐπιτηδεύειν ἀνυπότακτα. ἄλλως οὐδὲ παρ' Αἰσχύλου ἤρμοξε τὰ τοιαῦτα λαμβάνεσθαι.) [τὸ δὲ Μανία ξύλλαβε, νῦν λέγει διὰ τὸν ἀποπνοῦ ὄνειρον, εὐχομένη μανίας τυχεῖν, ἵνα μηδὲν τούτων αἰσθάνοιτο. τὸ δὲ ἐγὼ δ' ἄ κλάμων, πρὸς τὸ, φροῦδῃ Γλύκῃ, ἔχει 15 τὴν ἀκολουθίαν. κνεφαῖος δὲ, ἐωθινή. κνεφας γὰρ τὸ λυκόφως.]

1348. ἀντὶ τοῦ ἀτρακτον κλώθουσα. R. V. Θ.

1350. εἰς ἀγορὰν φέρουσα : Πάλιν ἐπὶ πενίαν καὶ μικροπρέπειαν αὐτὸν κωμωδεῖ.

1353. ὅτι ἐν τοῖς μέλεσι δις τὰ αὐτὰ λέγει Εὐριπίδης.

1356. ἀλλ' ὡς Κρήτες, Ἰδῆς : Τοὺς Κρήτας λέγει. ἔστι δὲ ἐκ Κρητῶν Εὐριπίδου. R. V. Θ. M. [οὐ μόνον ἐν Τροίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν Κρήτῃ Ἰδῆ ἐστίν, ὡς καὶ ὁ Λυκόφρων φησὶν. ἐπεὶ δὲ ἐν Κρήτῃ ἦν ἡ τοῦτο λέγουσα, διὰ 25 τοῦτο λέγει, Ἰδῆς τέκνα τὰ τόξα λαβόντες ἐπαμύνατε. Δίκτυναν δὲ λέγει τὴν Ἀρτεμιν διὰ ταῦτα, ἐπειδὴ τῶν κυνηγετῶν ἐστὶ τὸ δίκτυα φέρειν. ἔφορος δὲ κυνηγίας ἢ Ἀρτεμις. φασὶ δὲ ὅτι νύμφη τις Βριτόμαρτις καλουμένη, θηρεύουσα ποτε δικτύοις τισὶ κατὰ τύχην ἐνέπεσε, καὶ 30 ὑπὸ Ἀρτέμιδος βυσθεῖσα, Δικτύνης Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἰδρύσατο. Ἐκάτην δὲ καὶ Ἀρτεμιν οἱ μὲν τὴν αὐτὴν φασιν, οἱ δὲ ἄλλην καὶ ἄλλην· ὡς κἀνταῦθα. ταῦτα δὲ παρὰ τὰ ἐκ Κρητῶν Εὐριπίδου.]

1358. τὰ κῶλα : Τοὺς πόδας ὑμῶν. Br.

[1360]. κυνίσκας : Ἀντὶ τοῦ τὰς κύνας. (ὡς φιάλας καὶ φιαλίσκας διπύρους δὲ, ἀντὶ τοῦ διπλάς.)

1361. ἢ ἀντὶ τοῦ διαπύρους. ἢ ὅτι λαμπάδας ἔχει διττάς. V. διακαῖς, ἢ διπύρους, ἦτοι διπλάς. C.

1363. εὔρω, ἐρευνήσω, φωράσω. R. ἐρευνήσω, εὔρω, 40 θεωρήσω. V. Θ.

1367. τὸ γὰρ βάρος : Τινὲς φασὶν ἕως τῶν ἐνταῦθα τὸν Αἰσχύλον λέγειν, τὰ δὲ ἐξῆς τὸν Διόνυσον.

1369. τυροπολῆσαι : Πρὸς γὰρ τὸν σταθμὸν ἐπωλεῖτο ὁ τυρός. — τυροπολῆσαι τέχνην : Τυροπολικῶς ζυγῆ- 45σαι. Θ. E.

1370. [ἐπίπονοι γ' οἱ δεξιοί : Κορωνίς καὶ εἰσθεσις μέλους χοροῦ προωδικῆ, διὰ τὸ προτίθεσθαι τῆς κορωνίδος, ἐκ κώλων τροχαϊκῶν ἐπιμεμιγμένων χορείας καὶ ἰάμβους ἢ. ὦν τὰ γ' ἐφθημιμερῆ· τὰ δ' ἄλλα δίμετρα 50 ἀκατάληκτα, πλὴν τοῦ τελευταίου ἰθυφαλλικοῦ ὄντος. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.] — οἱ εὐπαίδευτοι. R. σπουδαῖοι, μηχανικοί, οἱ ἐπιτήδειοι, οἱ φρόνιμοι. Θ.

1374. μὰ τὸν : Ἑλληπτικῶς ὀμνυεῖ. καὶ οὕτως ἔθος

ἔσσι τοῖς ἀρχαίοις ἐνόησε μὴ προστιθέναι τὸν θεὸν [εὐλαθείας χάριν]. εἰθώθεισαν δὲ τοῖς τοιοῦτοις ὄρκοις χρῆσθαι ἐπευφημιζόμενοι, ὥστε εἰπεῖν μὲν μὰ τὸν, ὄνομα δὲ μηκέτι προσθεῖναι. (καὶ Πλάτων αὖ δὲ τῶ τοιοῦτω 5 κεγρήσθαι. λέγει δὲ, οὐκ ἂν ἐπειθόμεν, οὐδὲ εἴ τις μοι ἔλεγε τῶν ἐπὶ τοῦ πράγματος τυχόντων.) [τὸ δὲ ἐπιτυχόντων, ἀντὶ τοῦ συνελθόντων. ἢ ἐπὶ ἀντὶ τῆς σύν.] — μὰ τὸν : Δέον εἰπεῖν μὰ τὸν Δία, μὰ τὸν εἶπε μόνον. καὶ ἔστι τοῦτο εὐλαθείας ἴδιον, τὸ [πεφισμένως καὶ 10 ἔλλειπτικῶς τοῦ ὄρκου ἄπτεσθαι. E.

1378. [ἴθι νῦν παρίστασθον : Κορωνίς ἐτέρα εἰσιόντων τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ριε' ὦν τελευταῖος

νῆ τὸν Δι' οὐ γὰρ ἀγομαι τῶ πράγματι.

15 ἐπὶ τῶ τέλει κορωνίς.]

παρὰ τὸ πλάστιγγ' : (Παρὰ τοῖς νῦν λεγομένοις ζυγίοις. τὸ δὲ σχῆμα Ἀττικόν, ὡς τὸ χεῖρε, τὸ πόλει καὶ νῆ τὸ σιῶ.) πλάστιγγ' δὲ τὸ κατηρημένον τοῦ ζυγοῦ μέρος, ὃ ἐπιτίθεται τὰ ζυγά. — τὸ ἰδοῦ ἀμφοτέροί 20 φασι. R.

1380. κοκκύσω : Συρίσω, σύνθημα δῶ, [δίχην ἀλεκτρύνοιο βοήσω. τὸ δὲ « εἶθ' ὄφελον » ἀρχὴ τοῦ Μηδείας δράματος Εὐριπίδου.]

1383. βούνομοι : Ὑπὸ βῶδιν καταστρεφόμενοι ἦγον 25 κατανεμόμενοι. ἔστι δὲ ἐκ Φιλοκλήτου Αἰσχύλου.

1386. ἔρισπολικῶς : Ὡς οἱ τὰ ἔρια πωλοῦντες, βρέχουσιν αὐτὰ, ἵνα βαρύνωσιν ἐν τῷ σταθμῷ. [τὸ δὲ, « οὐκ ἔστι πειθοῦς, » ἐξ Ἀντιγόνης Εὐριπίδου. τὴν δὲ πειθῶ 30 χρῆμα νῦν οὐκ ἔχον φησὶν, ὅτι τὸ πείθειν ποικιλία καὶ στροφή λόγων ἔστι, παράγουσα τοὺς ἀκούοντας, καὶ οὐκ ἀληθῆς διάνοια. τὸ δ' ἐξῆς ἐκ Νιόβης Αἰσχύλου.]

1390. ἦν ἰδοῦ : Ἦν ἰδοῦ ἐκ παραλλήλου. Θ. Viet.

1400. βέβληχ' Ἀχιλλεύς : Ἀρίσταρχος φησὶν ἀδεσπότης τοῦτο προφέρεσθαι, ὡς Εὐριπίδου πεποιηκότες 35 κυβεύοντες ἐν τῷ Τηλέφῳ, οὐκ καὶ περιεῖλε. (μῆποτ' οὖν ἐκείθεν ἦν. μᾶλλον δὲ ἐσχεδιακῶς ἂν εἴη Ἀριστοφάνης. οὐδὲ γὰρ τὸν Εὐριπίδην τοῦτο προφερόμενον. ἀλλὰ τὸν Διόνυσον χλευάζοντα. τινὲς δὲ, ὅτι ἐν τῷ Φιλοκλήτῳ ἦν ὁ τόπος. οἱ δὲ ἐν τῷ Ἰφιγενείᾳ τῇ ἐν Αὐλίδι. ἐμφαίνει δὲ 40 καὶ Εὐπολις τοῦτο εἰδῶς

ἀποφθαρεῖς δὲ δύο κύβω καὶ τέτταρα.

τοῦτο δὲ Διόνυσος ὑποβάλλει αὐτῷ χλευάζων.) [Ἄλλως. ἐκ Μυρμιδόνων. πεποίηκε γὰρ αὐτοὺς κυβεύοντας. ἔθος δὲ τοῖς κυβεύουσι οὕτω λέγειν, β', δ', γ', ε'. τοῦτο δὲ 45 λέγει ὁ Διόνυσος δεικνύς ὡς Αἰσχύλος νενίκηκε. τὸ δὲ σιδηροβριθῆς, ἐκ Μελεάγρου. τὸ δὲ, ἐφ' ἄρματος γὰρ ἄρμα, ἐκ Γλαύκου Ποτινέως Αἰσχύλου. τὸ δὲ ἐξηπάτηκεν εἶπεν ἐκ μεταφορᾶς τῶν παλαιστῶν. ἐκεῖνοι γὰρ ἀπατῶντες τοὺς ἀντιπάλους νικῶσιν.]

50 1401. σφῶν : Γρ. καὶ νῶν. R.

1402. ἐκ Μελεάγρου Εὐριπίδου. R.

1403. ἐκ Γλαύκου Αἰσχύλου. R.

1406. [ἑκατὸν Αἰγύπτιοι : Πολλαχῶς ὡς ἀγνοοῦν τῶν Αἰγυπτίων μέννηται.]

1408. (Κηφισοφῶν : Καὶ διὰ τούτου δηλοῖ πάλιν σχεδόν τι τὸ συναμφοτέρον, ὡς Κηφισοφῶν συνεποῖε 5 τὰ δράματα, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ εἶχεν. Ἄλλως. οὐχ ὡς μόνον συμποιοῦντος αὐτῷ τοῦ Κηφισοφῶντος τὰ δράματα, ἀλλὰ καὶ ὡς συνόντος αὐτοῦ τῇ γυναικί.) [οἱ δὲ γράφοντες χωρὶ Κηφισοφῶν, εἶναι δ' ἀξιοῦντες ἀνάπαιστον τὸν τελευταῖον πόδα, σκεψάσθωσαν εἰ ἢ προπαραλήγουσα συστέλλεται.] 10

1413. τὸν μὲν γὰρ ἠγοῦμαι σοφῶν : Τὸν Αἰσχύλον σοφῶν, ἤδομαι δὲ τῷ Εὐριπίδῃ. R. σοφῶν μὲν Εὐριπίδην λέγει, ἤδεσθαι δὲ τῷ Αἰσχύλῳ. οὕτως Ἀρίσταρχος. ἄλλοι δὲ τὸ ἐναντίον, καὶ ἑκατέρῳ συναγορεῖν καὶ μάλιστα, ὅτι ἤδεται Εὐριπίδῃ, ὡς καὶ ἐν ἀρχῇ 15 προεῖπεν.

1414. οὐδὲν ἄρα πράξεις : Ἀπολλώνιος τοῦ Πλούτωνος τοῦτο εἶναι φησὶ, (καὶ γίνεται πρόσωπα ἐν τῇ σκηνῇ δ'). τινὲς δὲ τοῦ χοροῦ.

1417. πύθεσθε : Ἀκούσατε. Br. 20

1418. τοῦ χάριν : Οὐκ ἔστιν ἄλλου προσώπου τὸ τοῦ χάριν, ἀλλ' ὁ Διόνυσος ἑαυτῷ ἀνυποφέρει.

1422. πρῶτον μὲν οὖν περὶ Ἀλκιβιάδου : Περὶ τῆς δευτέρας αὐτοῦ λέγει ἀποχωρήσεως, ἣν ἐκὼν ἔφυγε, κατελθὼν μὲν ἐπὶ Ἀντιγένους πρὸ ἑνἑαυτοῦ τῶν Βατράχων, διὰ δὲ τὸ πιστεῦσαι Ἀντιόχῳ τῷ κυβερνήτῃ 25 τὸ ναυτικὸν καὶ ἠττηθῆναι ὑπὸ Λυσάνδρου δυσχερανθεὶς ὑπ' Ἀθηναίων. (Ἄνδρων δὲ διαφέρεται πρὸς Ξενοφῶντα περὶ τῆς καθόδου. Καλλίστρατος δὲ φησὶν ὅτι οὗτος ἦν ὁ καιρὸς, καθ' ὃν ἐκὼν ἔφυγεν ὁ Ἀλκιβιάδης. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος φησὶ, καθ' ὃν ἐκπεσὼν ἐν Λακεδαιμονίᾳ διατρίβων ἔπεισε Λακεδαιμονίους Ἀθηναίους Δεκέλειαν ἐπιτειχίσαι· τελείως δὲ πταίουσι. λέγει οὖν περὶ τῆς δευτέρας ἀποχωρήσεως, ἣν ἐκὼν ἔφυγε. γεγόνασι δὲ Ἀλκιβιάδαι τέσσαρες.) [δυστοκεῖ 35 δὲ λέγει ἀντὶ τοῦ ἀγανακτεῖ καὶ κακῶς πάσχει, ἐκ μεταφορᾶς τῶν δυστοκουσῶν γυναικῶν. ἢ δυστοκεῖ λέγει ἀντὶ τοῦ, κακὰ γεννήματα προάγει. Ἀλκιβιάδης γὰρ φύσει Ἀθηναῖος ὢν ἔφυγε μὲν καὶ πρόσθεν διὰ τινὰ αἰτίαν ἐκ πόλεως, κατελθὼν δὲ ὕστερον καὶ ναύαρχος καταστὰς ἐνεπιστεύσατο τὸ ναυτικὸν Ἀντιόχῳ οὐ καὶ ὑπὸ Λυσάνδρου ἠττηθέντος φοβηθεὶς Ἀλκιβιάδης μεταχωρεῖ πρὸς Λακεδαιμονίους, οὓς καὶ πείθει Ἀθηναίους ἐπιτειχίσαι Δεκέλειαν. ἢ δὲ Δεκέλεια χώρα ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἣς τειχισθείσης μέγας ἦν κίνδυνος Ἀθηναίους μὴ δυναμένους ἐξελεθεῖν.] — πρὸς τοὺς 40 ποιητὰς ὁ R.

1425. (ποθεῖ μὲν, ἐχθαίρει δὲ : Παρὰ τὰ ἐκ τῶν Ἰωνος Φρουρῶν, ὅπου ἢ Ἐλένη πρὸς τὸν Ὀδυσσεῖα φησὶ 50

σιγᾷ μὲν, ἐχθαίρει δὲ, βούλεται γε μὴν.

ὁ δὲ λόγος, ποθεῖ μὲν ὡς δραστήριον, μισεῖ δὲ ὡς τυραννικόν.) [ἢ ὡς εἰς Λακεδαιμονίους χωρήσαντα.]

1427. μισῶ πολίτην : Ἀυτὴ Εὐριπίδου ἢ γνώμη, μὴ καταδέχεσθαι καθάπαξ Ἀλκιβιάδην. (χαρακτηρίζει δὲ αὐτὸν ἄμκ. ταῦτα δὲ φησὶν Εὐριπίδης περὶ Ἀλκιβιάδου, ὡς ὄντος αὐτοῦ τοιοῦτου, βραδέως μὲν ὠφε-

6 λούντος τὴν πατρίδα, ταχέως δὲ βλάπτοντος.
1432. μάλιστα μὲν λέοντα : (Μάλιστα μὲν) μὴ ἀνατρέφειν φρόνημα, ἐὰν δὲ ἀνατρέφῃ, μὴ ἐρεθίζειν, ἀλλὰ τιθασῶσαι. ὥστε ὁ μὲν Εὐριπίδης συμβουλεύει

10 ἢ μὴ καταδέξασθαι, ἢ καταδεξάμενους τροποφορεῖν. (ἐν τισὶ δὲ μετὰ τὸ πρῶτον παραγραφῇ ὥστε εἶναι τὸ μὲν πρῶτον ὁμολογουμένως Αἰσχύλου, τοὺς δὲ ἐξῆς ἄδηλον τίνας. ἢ γὰρ Εὐριπίδης οἷς ἐστὶν ἀποφηνάμενος, ἢ ὁ Διόνυσος ἀντὶ τοῦ ἀκούειν ἐκείνου αὐτὸς
15 λέγων καὶ ταῦτα, ἐπεξεργαζόμενος τὸ παρ' Αἰσχύλου λεγόμενον· ἢ ὁ χορός. ἐν τισὶ δὲ ἐνός ἐστι τὰ τρία, τοῦ Αἰσχύλου πρῶτον μὲν ἀποφατικῶς λέγοντος, τὰ δὲ ἐξῆς δύο μαλακώτερον ὑποτιθεμένου.)

1434. σοφῶς μὲν ὁ Αἰσχύλος, σαφῶς δὲ ὁ Εὐριπί-
20 δης. R.

1437. εἰ τις πτερώσας Κλεόκριτον Κινησίαν : Ὁ Κινησίαν λεπτός ἦν, ὁ δὲ Κλεόκριτος μοχθηρός. φησὶν οὖν ὅτι (εἰ τις ἀντὶ πτερῶν) Κλεοκρίτου Κινησίαν παραβάλοι, ὥστε φέρεσθαι μεταρσίους, συμβήσεται
25 αὐτοὺς ὀλέσθαι αὐροφρήτους γενομένους. [Ἄλλως. εἰ τις πτερώσας : Ὡς λεπτός σφόδρα ὢν κωμωδεῖται καὶ ὡς ξένος καὶ ὡς κόλαξ. ἐμνήσθη δὲ καὶ τοῦ Κινησίου ὡς τούτου καὶ τοῦ Κλεοκρίτου ὁμοφρονούντων. ἀθετεῖ δὲ τοὺς πέντε ἐφεξῆς στίχους ἕως τοῦ

30 βραίνονεν εἰς τὰ βλέφαρα τῶν ἐναντίων

Ἄρισταρχος. ὅτι φορτικώτεροί εἰσι καὶ εὐτελεῖς, διὰ τοῦτο ὑποπτεύονται. Ἀπολλώνιος δὲ οὐ διὰ τοῦτο, ἀλλ' ὅτι οὐ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ἔχουσί τι. ἐρομένον δὲ αὐτῶν ἐκάτερος μίαν γνώμην λέγει.]

35 1440. κατέχοντες ὄξιδας : Ὁξυβάφους κατέχοντες βραίνονεν ὄξει τοὺς πολεμίους. (ὄξιδας δὲ κεράμια μικρά. ἢ εἶδος λοπάδος ἢ ὄξις. ταῦτα δὲ ἠθετημένα μετρίως ἂν τις νομίσειεν ἐνδισκευάσθαι. καὶ γὰρ ἐστὶ φορτικά. τὰ δὲ ἐξῆς κείμενα πρέποντα καὶ τῷ ποιητῇ καὶ τῇ
40 ὑποθέσει.) [Ἐταν, φησὶν, οὐδὲν ἔχομεν παρεωραμένους καὶ δοκοῦμεν ἔχθροὺς τῆς πόλεως, τούτους ἐπανάγωμεν εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα, καὶ πιστοὺς νομίσωμεν οἷς δὲ νῦν χρώμεθα ὡς πιστοῖς, τούτους ἀπίστους καὶ φθορέας τῆς πόλεως ἠγώμεθα, σωθεῖη ἢ πόλις.
45 τοῦτο δὲ λέγει, διότι τοὺς καλοὺς καὶ λυσιτελοῦντας ἀνδρας τῇ πόλει ἀφέντες, ὡς καὶ ὅπισθεν ἐν τῇ παραβάσει ἔφη, μοχθηροῖς καὶ φαύλοις ἐχρῶντο πρὸς τὰ κοινά.]

1445. ἀμαθέστερόν πως εἶπέ : [Ἀγροικότερον καὶ
50 παχύτερον.] ἀπαιδευτότερον, ἢ κοινότερον. παρὰ τὴν παροιμίαν

σαφέστερόν μοι κάμαθέστερον φράσον.

1451. εὖ γ' ὃ Παλάμηδες : [Πρὸς τὸν Εὐριπίδην ὅτι εἰκὸς ἐκ Παλαμήδους πεπλάσθαι ταῦτα.] [ἢ ἐπειδὴ ὁ Παλαμήδης μηχανικός καὶ ἐφευρετὴς ἦν. εὖρε δὲ καὶ οὗτος μηχανὴν σωτηρίας τῇ πόλει. διὰ τοῦτο Παλαμήδην τούτον καλεῖ.]

1452. (ταυτὶ πότερ' αὐτὸς : Συναθετεῖται τοῖς ἄνω καὶ οὗτος. μένων γὰρ ἀκυροῖ τὴν ἐκείνων ἀθέτησιν, ἐν ᾗ φαίνεται τὰ μὲν πρότερα Αἰσχύλος λέγων, τὰ δὲ ἐξῆς Εὐριπίδης.)

1453. (τὰς δ' ὄξιδας Κηφισοφῶν : Τιμαχίδας πόρ-
10 ρωθεν ἐκ λαχανοπώλιδος φησὶ τὸν Εὐριπίδην διὰ τὰς ὄξιδας.)

1455. [πόθεν : Ἀρνητικῶς ἴσον τῷ οὐδαμῶς. πρὸς βίαν δὲ, πρὸς ἀνάγκην· ἐπειδὴ τούτους ὁ καιρὸς ἤγαγεν.]

1456. ἐν ἐρωτήσει. R.

1459. ἢ μήτε σισύρα : (Χλαίνης εἶδος εὐτελοῦς, οἷον ἐξωμίδα ἢ ἀπλοῖδα ἢ τι τοιοῦτον.) [καὶ ἀλλαχοῦ (Ecol. 421)

χειμῶνος ὄντος τρεῖς σισύρας ἀφειλέτω.

τινὲς δὲ ἱμάτιον τραχὺ καὶ παχὺ, περιδόλαιον ἀγροϊ-
20 κικόν, δουλικόν, παλαιόν ἢ γιτών δερμάτινος. Βορέη δὲ λέγουσιν Ἠλίω τε τοιαύτην ἔριν γενέσθαι, ὀπότερος ἀνδρὸς ἀγροϊκοῦ ὁδοιποροῦντος τὴν σισύραν ἐκδύση.] ὁ δὲ νοῦς, μήτε χρηστὸς μήτε ὀχληρὸς πολίτης συμφέροι. πρὸς δὲ τὴν διαφορὰν. ἐν τισὶ καὶ σισύρα καὶ σισύρα ἐκ 25 τρίτου τὸ αὐτὸ, πλὴν ὅτι ἢ μὲν σισύρα δοκεῖ βαίτη εἶναι ἐκ δερμάτων αἰγείων, ἢ δὲ χλαῖνα ἀπὸ ἐρίων.

1460. [εἴπερ ἀναδύσει : Ἐπανεῖλη ἐκ τῆς δυστυχίας ὡς περ ἐκ βυθοῦ. εἰρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν βυθιζομένων νηῶν.]

1461. [ἐκεῖ φράσαιμ' ἂν : Ἐν τῷ βίβ. ἐπιθυμῶν δὲ ἀναβῶναι τοῦτο λέγει.]

(1462). ἀλλ' ἐνθάδ' ἀνίει τὰγαθὰ : [Ἀντὶ τοῦ ἀνά-
30 πεμπε.] παρὰ τὴν παροιμίαν

ἐκεῖ βλέπουσα, δεῦρ' ἀνίει τὰγαθὰ.

1463. τὴν γῆν ὅταν νομίσει : Τὴν Περικλέους γνώ-
μην λέγει. (εἰ τὴν μὲν Ἀττικὴν ὡς πολεμίαν ἐάσουσι τέμνεσθαι, ἢ καὶ οὐ τέμνουσι, τὴν δὲ Λακωνικὴν περι-
35 πλεύσουσι. Ἄλλως. ἐπὶ τὴν Περικλέους φέρεται γνώμην, ὅς συνεβούλευσε περιπλεῖν τὴν πολεμίαν, μὴ 40 μάχεσθαι δὲ τεμνομένης τῆς Ἀττικῆς.) [Ἄλλως. τοιαύτην γνώμην καὶ Περικλῆς συνεβούλευσεν Ἀθηναίοις, Λακεδαιμονίων εἰσβαλλόντων εἰς τὴν Ἀττικὴν, μέγα βοήσας ἀπὸ τοῦ βήματος, ὡς οὐκ ἂν ἄλλως ἔσται τοῖς πράγμασι σωτηρία, εἰ μὴ τὸ κατὰ γῆν μάχεσθαι
45 τούτοις ἀφέντες περιπλευσοῦμεθα Λακεδαίμονα πλήθει νεῶν.]

1465. πόρον δὲ τὰς ναῦς : Καὶ τοῦτο κατὰ τὴν Περικλέους γνώμην, ὅς ἐκέλευεν Ἀθηναίοις, ἐμβαλόντων Λακεδαιμονίων εἰς τὴν Ἀττικὴν, μὴ ἐπεζιέναι, ἀλλ' εἰσὼ τεύχους μένειν, αὐτοὺς δὲ διὰ τῶν πλοίων ἐπιέναι
50 τῇ Λακωνικῇ. τὸν οὖν κατὰ γῆν πόρον ἀπορίαν ἡγεῖ-

σθαι, τὸν δὲ διὰ θαλάσσης, τοῦτον ἡγεῖσθαι πόρον. (ἢ καὶ οὕτως· ἓνα μὲν πόρον ἡγεῖσθαι χρημάτων, τὸ ναῦς ὡς πλείστας ἔχει· τὸν δὲ ἄλλον πόρον, ὅς ἂν ἔξω τῆς γῆς ᾗ, τοῦτον ἀπορίαν νομίζειν· οἷον τὰ θεωρικά, ἢ δικαστικά, ἢ ἐκκλησιαστικά. συμβουλεύει οὖν πᾶσαν τὴν ἐν τούτοις γινομένην δαπάνην ταῖς ναυσὶν ἀφορῆσαι. πρὸς ταύτην δὲ τὴν ἔννοϊαν καὶ τὸ ἐπιπερόμενον ἀκόλουθον. φησὶ γὰρ ὁ Διόνυσος, « πλὴν γ' ὁ δικαστὴς αὐτὰ καταπίνει μόνος, » ὡς πολλῶν ὄντων τῶν δαπανωμένων εἰς τὸν δικαστικὸν μισθόν.) τοῦτο δὲ παρ' ὑπόνοϊαν εἶπε. [νοεῖται μὲν γὰρ κατὰ τὸ φαινόμενον, ὅτι ἐγὼ μόνος ὁ δικάζων ὑμῖν κατὰ νοῦν ταῦτα λαμβάνω καὶ ἀποδέχομαι· τῇ δὲ ἀληθείᾳ κατηγορίαν Ἀθηναίων ἐμφαίνει, ὡς δικορραφούντων καὶ μισθοὺς πολλοὺς περὶ τὰς δίκας διδόντων. τὸ δὲ κρίνειν ἂν τινὲς τὸν Πλούτωνα λέγειν ἀξιούσιν. αἰροῦ δὲ τοὺς φίλους ἀντὶ τοῦ ἐμὲ λάβε.]

1469. οὗς ὄμοσας : Πρὶν καταλθεῖν. C.

1470. τοὺς φίλους : Ἐμέ. B.

20 1471. ἢ γλωττ' ὁμώμοκε : Παρὰ τὰ ἐξ Ἰππολύτου [611]

ἢ γλωττ' ὁμώμοχ', ἢ δὲ φρὴν ἀνώμοτος.

1475. τί δ' αἰσχρὸν ἦν μὴ : Παρὰ τὰ ἐξ Αἰδίου Εὐριπίδου

25 τί δ' αἰσχρὸν, ἦν μὴ τοῖσι χρωμένους δοκῆ;

1478. τὸ πνεῖν δὲ δεῖπνεῖν : Παρὰ τὰ ἐκ Φοῖβου Εὐριπίδου. τὸ δὲ κώδιον προσέθηκεν, ἐπειδὴ καθεύδειν ἔφη. [Ἄλλως, τοῦτο ἐκ Πολυίδου δράματος

30 τίς οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν μὲν ἐστὶ καταπνεῖν, τὸ καταπνεῖν δὲ ζῆν, ὑπνοῦν δὲ τὸ καταπνεῖν.

Ἀριστοφάνης δὲ φησὶ

τὸ πνεῖν δὲ δεῖπνεῖν καὶ τὸ καθεύδειν κώδιον.

πεποίηκε δὲ τοῦτο, ἐπειδὴ ὁ Διόνυσος οὐδὲν ἕτερον ἡγάπα ἢ δεῖπνεῖν καὶ καθεύδειν ἐν μαλακοῖς στρώμασιν, οἷα ἐστὶν τὰ ἐκ κωδίων.]

1481. τῷ ἐστιᾶσαι· ὡς ἀδηφάγος. τρυφερὸς γάρ. Ven.

1482. [μακάριον : Κορωνίς καὶ εἰσθεσις χοροῦ ἐπειδική, διὰ τὸ μετὰ τὴν κορωνίδα κεῖσθαι, ἐκ κώλων προχαϊκῶν ἐπιμεμιγμένων χορείοις καὶ ἰάμβοις καὶ ἀναπαίστοις διμέτρων ὀκτωκαίδεκα· ὦν τὰ μὲν α', β', γ', δ', ε', ια', ιβ', ιδ', ιε' καταληκτικὰ ἦτοι ἐφθήμερη Εὐριπίδεια, ἢ ληκυθία· τὰ δ' ἄλλα ἀκατάληκτα, πλὴν τοῦ θ' καὶ τελευταίου βραχυκαταληκτικῶν ἰθυφαλικῶν. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.] λείπει τὸ πρᾶγμα, ἢ ᾗ, μακάριον τὸ πρᾶγμα. [φίλους δὲ νῦν ὡς καὶ ἡμεῖς, πολλαχοῦ δὲ τοὺς συγγενεῖς καὶ ἀναγκαίους.] — ζύνεσιν : Ἀντὶ τοῦ φρόνησιν. R. V.

1491. (χάριεν οὖν : Ὅτι νῦν τὴν πρὸς Σωκράτην ὁ ἑταιρίαν δηλοῖ. Παναίτιος δὲ ὅλα ταῦτα περὶ ἑτέρου

Σωκράτους φησὶ λέγεσθαι, τῶν περὶ σκηνὰς φιλάριον, ὡς Εὐριπίδης.) [Ἄλλως, τὸν Σωκράτην ἐνταῦθα κατηγορεῖ. ζῶν γὰρ οὗτος ὡς πολυλόγος κατηγορεῖτο, ὅτι πολλοὺς λόγους ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις καὶ τραπέζαις διεξήρχετο περὶ φιλοσοφίας. λέγει οὖν ὅτι καλὸν ἐστὶ, μὴ μετ' αὐτοῦ τινα διάγειν, ἀφέντα τοὺς ποιητὰς τοιούτους ὄντας ὡς καὶ μετὰ θάνατον ἀναβιοῦν αὐθις δύνασθαι οὐ νῦν Αἰσχύλος ἔτυχε.]

1497. καὶ σκαριφισμοῖς : (Συνεστυμμένοις καὶ στυγνοῖς. παρόσον οὐκ ἀνειδέοις οἱ φιλόσοφοι διαλέγονται. ἢ) οἷον σκαριφισμοῖς καὶ λεπτολογίαις, εὐτελείαις, σκιαγραφίαις. σκαριφεύειν γὰρ τὸ τοὺς ζωγράφους ὑποτυπῶσαι (πρῶτον τοὺς γραφομένους). [καὶ σκαριφίσσασθαι ἐπὶ τοῦ ἐπισεσυρμένους τι ποιεῖν, καὶ μὴ κατὰ τὴν προσήκουσαν ἀκρίβειαν σκιαγραφεῖν. εἰσὶ δὲ καὶ οἱ φιλόσοφοι λόγοι ὡςπερ σκιακαὶ καὶ αἰνίγματα διὰ τὸ ἀερῶδες αὐτῶν καὶ λεπτόν.] (ἴσως δὲ ἐντεῦθεν καὶ τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ σκάριφος,) [ἴθουν τὸ κάρφος, καὶ φρύγανον· μᾶλλον δὲ ἢ γραφίς]. — σκαριφισμοῖσι : Σκιαῖς. C.

1499. παραφρονούντος ἀνδρός : Λείπει τὸ ἐστίν, (ὡς καὶ τὸ Ὀμηρικόν [Od. Δ, 834]

εἰ δ' ἦδη τεθνήσκει, καὶ εἰν αἰδαοδόμοισι.

λείπει γὰρ κἀνταῦθα τὸ ἐστί.)

1500. [ἄγε δὴ χαίρων : Ἐκθεσις τοῦ δράματος, δ καὶ ἐπιλογος καλεῖται, ἐκ κώλων διμέτρων ἀναπαιστικῶν κζ'. ὦν τὰ ς', ια', ιε', κδ', κζ' ἐφθήμερη· τὰ δὲ λοιπὰ ἀκατάληκτα, πλὴν τῶν η' καὶ ιγ' μονομέτρων. ἐφ' ἐκάστης περιόδου τέλει καὶ συστήματος παράγραφος.]

1501. τὴν ἡμετέραν : [Πάντως γὰρ οἱ θεοὶ αὐτὴν φιλοῦμεν διὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς εὐσέβειαν.] — τοῦτο ἔφη ὁ Πλούτων, ἐπεὶ προσήκει ἢ Ἀττικῇ Δήμητρι καὶ Κόρῃ. V. Θ. M.

1504. καὶ δὸς τουτὶ Κλεοφῶντι : ἴσως σχοινίον ἐπιδίδωσιν αὐτῷ ὁ Πλούτων πρὸς ἀγρόνην, ἢ τι τοιοῦτον σύμβολον θανάτου. ὡς ξένος δὲ ὁ Κλεοφῶν κωμωδεῖται. [ἢ ὅτι γέρον ὦν ἐμελλε μετ' ὀλίγον τεθνήξασθαι. ἢ ὡς ἀγρόνης ἄξια ἔπραττε.]

1505. καὶ τούτοις τοῖσι πορισταῖς : [Τοῖς φορολόγοις.] (τούτους λέγει, τοὺς περὶ πόρου χρημάτων εἰσηγούμενους. εἴη δ' ἂν σχοινίον, δ ἐπιδίδωσιν αὐτοῖς.)

1506. (Μύρμηκι θ' ὁμοῦ ; Ὀνόματα κύρια. ἐπὶ πονηρία δὲ οὗτοι ἐκωμωδοῦντο. οὐ πάντως δὲ ὁ Μύρμηξ τῶν ποριστῶν ἐστίν, ἀλλὰ δὴ οἶονται ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς οὐδὲ γὰρ ὁ Νικόμαχος. ἀλλὰ ἦτοι ὁ τραγικὸς ὑποκριτής, ἢ ὁ πολίτης, περὶ ὧν προεῖρηται. τί δ' ἂν εἴη διδούς; τάχα βρόχους πρὸς ἀγρόνην, ἢ τι τοιοῦτον.) [ἐμποδίσας δὲ, συνδήσας τοὺς πόδας.]

1513. τοῦ Λευκόλοφου : (Εἴη ἂν οὗτος ὁ τοῦ Λευκόλοφου, ὃς καὶ Πλάτων μείμνηται ἐν τῇ Πρωταγόρᾳ [p. 315, E]. ἦν γὰρ τῶν περὶ τοὺς καιροὺς τούτους στρατηγούντων ἡγεῖτο δὲ τοῦ μέρους τοῦ ναυτικῷ. τάχα δ' ἂν οὗτος εἴη, ὃν καὶ παρεγγεγραμμένον λέγουσιν. οἱ-

κειον γὰρ αὐτοῦ τὸ, στίξας αὐτούς ἦν γὰρ ξένος. Ἄλ-
λως.) στρατηγὸς ἦν τοῦ ναυτικοῦ. καὶ Εὐπολις μέμνη-
ται ἐν Πόλεσιν οὕτως περὶ τοῦ Ἀδειμάντου

οὐκ ἀργαλέον ἦν ἐστὶ πάσχειν τοῦτ' ἐμὲ
6 τὸν Δευκολοφίδου παῖδα τοῦ Πορθάουτος;

1516. τῷ Σοφοκλεῖ δηλονότι ὁ Εὐριπίδης. R.

1517. [ἦν δ' ἄρ' ἐγὼ ποτε : Ἀπαγορεύει ὡς οὐκ ἔτι
πάλιν εἰς Ἄδου ἀφίξεται.]

1523. [μηδ' ἄκων : Οἶον, μηδὲ εἰ τινες ἄκοντα τοῦ-
10 τον λαβόντες καθίσει ἐθελήσουσι.]

1524. [φαίνετε : Πρὸς τὸν χορόν. ἀντὶ τοῦ, ἀνάπτετε
ὦ μύστα.]

1528. πρῶτα μὲν εὐοδίαν : [Ἡ τελευταία ἐκθεσις τοῦ
δράματος ἐκ στίχων ἐστὶ δακτυλικῶν ς'. ἐπὶ τῷ τέλει
15 κορινθίς ἢ καὶ τὸ δράμα ἀποπερατοῦσα. εὐοδίαν δὲ, εὐ-
κολίαν περὶ τὴν ὁδόν. ταῦτα δὲ] (παρὰ τὰ ἐν Γλαύκῳ
Ποτιεῖ Αἰσχύλου « εὐοδίαν μὲν πρῶτον ἀπὸ στόματος
χέομεν. ») — ἀντὶ τῷ Αἰσχύλῳ. R.

1531. [παυσσίμεθ' ἂν : Τὸ παυσσαίμεθα εἶπεν ὁ χο-
ρός, διότι τῷ μὲν δοκεῖν ἐν Ἄδου ἦν, τὸ δ' ἀληθὲς Ἀθή-
νησιν, ἐνθα ἐτελεῖτο τὸ δράμα. ξυνοδῶν δὲ, συμπλοκῶν,
ἢς ἡ πόλις νυκτὶ πάσχει.] — τῶν πολεμικῶν ἀργαλέων. R.

1532. Κλεοφῶν δὲ μαχέσθω : (Παρόσον, ὡς Ἀριστο- 5
τέλης φησὶ, μετὰ τὴν ἐν Ἀργινοῦσαις ναυμαχίαν Λα-
κεδαιμονίων βουλομένων ἐκ Δεκελείας ἀπιέναι ἐφ' οἷς
ἔγουντο ἑκάτεροι καὶ εἰρήνην ἀγειν ἐπὶ τοῦ Καλλίου,
Κλεοφῶν ἐπεισε τὸν δῆμον μὴ προσδέξασθαι, ἐλθῶν εἰς
τὴν ἐκκλησίαν μεθύων καὶ θώρακα ἐνδεδικώς, οὐ φά- 10
σκων ἐπιτρέψειν ἐὰν μὴ πάσας ἀφῶσι τὰς πόλεις οἱ Λα-
κεδαιμόνιοι. οὗτος δὲ ὁ Κλεοφῶν ὡς ξένος κωμωδεῖται
οὐ καὶ ἄνω [878] ἐμνήσθη, εἰπὼν « φιλοτιμότεραι Κλεο-
φῶντος, ἐφ' οὗ χεῖλεσιν ἀμφιλάοις δεινὸν ἐπιθρέμει
Θρηϊκία χελιδῶν. ») μαχέσθωσαν οὖν, φησὶ, Κλεοφῶν 15
καὶ οἱ ἄλλοι, ὅσοι τούτῳ ὅμοιοι εἰσι ξένοι, ἐν ταῖς πα-
τρίσιν αὐτῶν, καὶ μὴ ἐν τῇ Ἀττικῇ κινεῖτωσαν πολέ-
μους οὐ γὰρ ἐστὶν αὐτῶν πατρίς αὕτη.

1533. (πατρίοις ἐν ἀρούραϊς : Ἐν ταῖς ἑαυτῶν ἀρού-
ραις, κωμωδεῖ δὲ αὐτοὺς ὡς ξένους.) 20